

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Torsdag den 8. februar 2001 kl. 17.30

Dagsorden:

- 77/01 Orlov
- 42/01 Praksisplan for Intern medicin
- 44/01 Plan for den præhospitale indsats
- 43/01 Ombygning af Aalholmshjemmet
- 71/01 Tillægsbevilling til budget 2001 m.m.
- 52/01 Styring af plejeboligkapaciteten
- 62/01 Repræsentanter til Integrationsrådet
- 63/01 Restpuljen 2001
- 46/01 Tekniske tillægsbevillinger
- 34/01 Økologisk daginstitution bag Brorsons Kirke
- 57/01 Lokalplan "Hasselvænget"
- 58/01 Tillæg til lokalplan "Islands Brygge Syd"
- 56/01 Gårdanlæg i del af Scandiagade m.m.
- 55/01 Gårdanlæg i karreen Ellebjergvej m.m.
- 39/01 Gårdanlæg i karreen Valby Langgade m.m.
- 48/01 Gårdrydning i henhold til byfornyelsesloven
- 40/01 Lokalplan "Gamle Carlsberg Vej" og kommuneplantillæg
- 60/01 Lokalplan "Det centrale Valby" og kommuneplantillæg
- 47/01 Opsætning af billboards
- 80/01 Tillæg til lokalplan "Ny Tøjhus"
- 64/01 Spildevandsplan 2000
- 50/01 Københavns Kommuneplan 2001
- 73/01 Hovedstadens Udviklingsråds Regionplan 2001
- 53/01 Ørestadsselskabets låneramme
- 74/01 Servicecentre i Københavns Kommune
- 54/01 FVU-loven - forberedende voksenundervisning
- 59/01 Målsætninger m. m. for gymnasier og hf-kurser
- 70/01 Medlemmer til Ungdomsskolerådet
- 51/01 Medlemsforslag om Arbejdernes Ligkistemagasin
- 66/01 Medlemsforslag om klinikken på Rudolph Berghs Hospital
- 69/01 Medlemsforslag om klinikken på Rudolph Berghs Hospital
- 68/01 Medlemsforslag om garanti for plejehjemsplads
- 72/01 Medlemsforslag om udlændingepolitikken for Københavns Kommune

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

- 67/01 Medlemsforespørgsel om ulovlig parkeringsordning
- 75/01 Vurderingsmand Toldbodens vurderingsråd
- 76/01 Vurderingsformand Østerbro vurderingsråd
- 79/01 Midlertidige omrokeringer i udvalg og hverv
- 78/01 Nyt medlem til Lokalradionævnet
- 61/01 Rammer for ny aftale
- 45/01 Indgåelse af lejemål
- 61/01 Rammer for ny aftale

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Vi er ved at afprøve en ny teknik – eller en gammel teknik, som jeg er helt overbevist om, at Martin Günter har et indgående kendskab til. Det vil jeg vende tilbage til.

Der er afbud i aften til mødet fra Preben Bille-Brahe på grund af sygdom, og Venstres Gruppe har bedt om, at Lise Helweg indkaldes som stedfortræder for Preben Bille-Brahe. Jeg kan konstatere, at Lise Helweg er rette stedfortræder. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil jeg byde velkommen til Lise Helweg. Velkommen til Lise Helweg til arbejdet og samarbejdet.

(Forsamlingen rejste sig)

Så skal jeg sige, at jeg har modtaget afbud fra Preben Møller Hansen. Jeg har talt med Preben Møller Hansen for en time siden, og han har været igennem en større operation tidligere og havde håbet at kunne være her i dag. Det kan han ikke, og jeg har lovet at hilse alle fra ham.

Der er i aften en dagsorden med 36 punkter, de 3 er på lukket møde, og der er udsendt en tillægsdagsorden med 1 punkt, sag 80/01, tillæg til lokalplan Ny Tøjhus. Jeg vil i givet fald foreslå, at sagen optages på dagsordenen og behandles efter punkt 18 på den ordinære dagsorden. Jeg vil foreslå, at fristen flyttes til onsdag kl. 10.00 for eventuelle kommentarer eller mindretal, man ønsker med ud. Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at den sag optages som foreslået? (*Ophold*). Det er der ikke. Så er den optaget.

Så har jeg modtaget 3 sager, der under forudsætning af forsamlingens godkendelse vil blive optaget uden for dagsordenen. Det drejer sig om følgende sager:

Sag 77/01, der vedrører godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse, § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Kaja Jacobsen, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 8. februar til og med den 22. marts 2001. 1. stedfortræder, Bjarne Petersen, indkaldes.

Så drejer det sig om sag 79/01, meddelelse fra SF's Gruppe om midlertidige valg til en række udvalg under Kaja Jacobsens orlov.

Og så drejer det sig om sag 78/01, meddelelse fra Fælles Kurs' Gruppe om, at Leon Owild, Emdrup Vænge 56, udpeges til nyt medlem af Lokalradionævnet i stedet for Viggo Jensen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Jeg vil i givet fald foreslå, at sagerne 77/01, 79/01 og 78/01 behandles efter punkt 33 på den ordinære dagsorden og umiddelbart inden dørene lukkes. Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at de 3 sidste sager optages som foreslået? (*Ophold*).

Der er anmodning om, at Bjarne Petersen indtræder i SF's Gruppe under Kaja Jacobsens orlov. Jeg skal høre, om der er nogen bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er der ikke, og jeg skal bare sige, at betingelserne er opfyldt. Jeg beder om, at Bjarne Petersen indtager sin plads. Velkommen igen til arbejdet og velkommen til samarbejdet til Bjarne Petersen. Jeg kan sige til Bjarne Petersen, der hermed er budt hjerteligt velkommen, at der vil være en række hverv, som Bjarne Petersen som konsekvens af dette og den sag, der er optaget senere på aftenen, vil blive en del af.

(*Forsamlingen rejste sig*)

Så skal jeg på baggrund af en orientering om formelle problemer foreslå, at dagsordenens punkt 6, sag 62/01 vedrørende udpegning af repræsentanter til Integrationsrådet, udsættes til mødet den 1. marts. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Som jeg orienterede om på sidste møde, så er vi i gang med at opdatere afstemningssystemet her i salen, og teknikerne er løbet ind i en række uforudsete problemer, der bl.a. skyldes gamle – jeg vil hellere sige meget gamle – elinstallationer i og omkring salen, herudover også et par mere generelle softwareproblemer. Derfor har man ikke været i stand til at gennemføre opdateringen og gennemføre færdiggørelsen af ibrugtagningen af afstemningssystemet.

De problemer betyder, at vi i aften kommer til at gennemføre afstemninger, som vel få medlemmer stadig væk husker her i forsamlingen. Det vil sige, at det kommer til at foregå manuelt, afstemning ved brug af benene. Det var det, Martin Günter, jeg hentydede til tidligere. Så vi har også været nødt til at ibrugtage det gamle system, der styrer mikrofonerne.

Det betyder talerkø i forbindelse med debatterne, og det betyder, at afstemninger kommer til at foregå, som de gjorde i de gamle dage. Det vil sige, at vi i forbindelse med afstemningerne kommer til at rejse os op. Jeg beder om stor disciplin og selvdisciplin i den sammenhæng og for den sags skyld også forståelse i forbindelse med afviklingen af mødet.

Så er der ikke mere ... (*Afbrydelse*). Det skal jeg nok gøre, når vi når frem til den første afstemning. Det vil foregå, skal jeg sige allerede nu, på den måde, at jeg vil bede de medlemmer, der stemmer for en sag, om at rejse sig, og de, der stemmer imod, får derefter mulighed for også at rejse sig. Vi skal op at stå, det er ikke nok med håndsoprækning ... (*Afbrydelse*). Man melder sig som taler helst ved, og det har vi også bedt om i forbindelse med gruppeformandsmødet, at man måske melder sig undervejs heroppe eller til sekretærerne, og så vil jeg prøve med bistand fra sekretariatet at give talerne ordet i en fornuftig rækkefølge. Det bliver sådan set mit, Lars Hutters, ansvar at sikre – nu er der ikke så mange, der kan følge med i det – at det foregår i en rimelig og fornuftig rækkefølge ... (*Afbrydelse*). Man kan godt række hånden op, men jeg beder om, at man i nogle af de store sager lige får markeret, inden det bør være muligt.

Det er primært i forbindelse med 1. runde, at det er vigtigt at få meldingen. Det er ikke sådan som tidligere med det elektroniske system, at man kan hoppe ind. Så i 1. runde beder vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

om, at man lige markerer inden, og man ved jo godt, om man ønsker ordet i en sag om kommuneplan eller regionplan.

1) BR 77/01. Orlov

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Kaja Jacobsen, F, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 8. februar 2001 til og med den 22. marts 2001. 1. stedfortræder Bjarne Petersen indkaldes.

Indstillingen blev godkendt.

2) BR 42/01. Praksisplan for Intern medicin

Indstilling om godkendelse af forslag til praksisplan for det interne medicinske speciale, samt at det forudsættes, at udgifterne til gennemførelse af praksisplanen for Intern medicin afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets ramme.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal høre, om nogen ønsker ordet? Det gør Louise Frevert ... (*Afbrydelse*). Louise Frevert markerede først, er jeg nødt til at sige.

Louise Frevert (O): Ja, så kan jeg jo åbne skydeteltet heroppefra.

Som det fremgår af indstillingen, er vi jo store modstandere af det her, fordi vi mener ikke, ja, som der står, at der er den nødvendige daglige opkvalificering, hvis man er ude, som der er på et hospital. Det er vigtigt, at man bruger den vidensbank, der er på hospitalet i det daglige arbejde og så eksempelvis kunne føre det ud i den praksis, man har.

Desuden er det helt vanvittigt, at man fratager speciallægerne muligheden for at kunne have en praksis ude. Det giver også tryghed hos borgerne netop ved, at det er en læge fra et hospital, der har en praksis. Det gør også, at man fratager folk det valg, de kan træffe, netop ved, at de selv kan bestemme, hvilken slags læge det er, om det er en speciallæge, der ikke er ansat på et hospital, eller det er en speciallæge, der kun har sin praksis ude i marken.

Desuden ser vi også, at der er et stort problem, hvad efteruddannelse angår. Efteruddannelsen vil være helt, helt anderledes i hospitalsregi. Det er ikke, fordi jeg skal forklejne speciallægenes initiativer rundt omkring, og at de måske ville begynde at ligge på den lade side med hensyn til efteruddannelse. Men vi ser, det er af stor vigtighed, at speciallæger opdaterer sig hele tiden, og at de er med i de efteruddannelsesstilbud, der også er på hospitalerne.

Ikke alene trygheden, som jeg har talt lidt om, og efteruddannelsen er vigtig, men også som sagt, når der er de udfordringer på hospitalerne, der er med hele tiden at få nye sager, så er det klart, at det vil være 10 gange bedre at bruge den mulighed, det vil være at have en speciallæge, der kan have en deltidspraksis ude i det frie, pulveriserende liv.

Desuden er der også ting såsom den moderne teknologi, der spiller ind, bl.a. computeren. På Rigshospitalet er der mulighed for, at speciallægerne kan få de oplysninger, de skal bruge,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

ved at gå ind på nettet og tage artikler ned, så de er fuldstændig opdateret i det seneste nye inden for den sag, de faktisk sidder og skal arbejde med, og i det tilfælde, det lige nu drejer sig om.

Så derfor er der så mange argumenter, der fører til, at det er en fatal indstilling at gå ind i det her, at jeg kun kan appellere om, at man stemmer imod.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så bliver det Lubna Elahi, og jeg vil tage talerne ind i den rækkefølge, ikke som de har meldt sig, men med udgangspunkt her i 1. runde i den sædvanlige rækkefølge. Det vil sige, at Lars Hutters kommer til at vente lidt.

Lubna Elahi (A): sundhedsforvaltningen har udarbejdet et forslag til en ny praksisplan for speciallægehjælp inden for specialet intern medicin. Forslaget er godkendt af speciallægenes samarbejdsudvalg og skal, såfremt det vedtages, gælde til udgangen af år 2005.

Forslaget afløser planlægningen vedrørende intern medicin i Københavns Kommunes speciallægepraksisplan 1995-2000.

Formålet med planen er at tilrettelægge en ambulant speciallægebetjening af de københavnske borgere, der sikrer, at den nødvendige behandlingskapacitet er til rådighed, at behandlingskvaliteten er tilfredsstillende, at borgerne har let og lige adgang til speciallægehjælp, og at ressourcerne forbruges hensigtsmæssigt.

Det væsentligste indhold, som mindretallet har misforstået, er, at den samlede kapacitet opretholdes, men at specialet fremover betjenes ved heltidspraktiserende speciallæger. Det vil sige, at deltidsydernummeret nedlægges, når det bliver ledigt, og anvendes til etablering af heltidspraksis.

Baggrunden for at oprette stillinger som heltidspraktiserende speciallæger er i tråd med intentionerne i Københavns Kommunes speciallægepraksisplan 1995-2000: At sikre borgerne større mulighed for kontakt med speciallægen i dagarbejdstiden og dermed også sikre muligheden for at tilrettelægge et velfungerende samarbejde mellem almen praksis og hospitalssektoren.

Heltidspraksis vil også skabe et større patientgrundlag og dermed øge muligheden for rentabilitet af investeringer i praksis samt understøtte kvalitetsudvikling og vidensopbygning i speciallægepraksis.

At ydernumrene i intern medicin bindes til grenspecialer, er ønskværdigt, fordi mange speciallæger inden for intern medicin har yderligere specialiseret sig inden for f.eks. hjerte-kar-sygdomme, overfølsomhedssygdomme eller mave-tarm-sygdomme.

For at sikre, at hospitalerne og praksissektoren kan supplere hinanden, er det nødvendigt at kunne planlægge, hvilke typer af speciallæger i intern medicin der skal være i Københavns Kommune.

Jeg vil slutte af med at anbefale, at forsamlingen godkender forslaget, da det vil understøtte den nødvendige sikring og koordinering mellem hospitalerne og praksissektorerne samt sikre, at borgernes behov imødekommes mest muligt.

Marlene Krogh (F): Jeg vil bare kort sige, at SF kan støtte op om den her plan, der nu er blevet lavet. Vi har set hen til, at det her endelig skulle udmøntes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Når man ser tilbage på gamle referater, kan man jo se, det er en diskussion, som har været lige siden 1995, så man kan undre sig over, at det ikke er blevet implementeret noget før.

Jeg kan ikke lade være med allerede på nuværende tidspunkt at kommentere Dansk Folkepartis Louise Freverts indlæg. Jeg synes, det er fantastisk, når vi på forhånd ved, at det er svært at få adgang til speciallægerne på sygehusene, og det er åbenbart det, Louise Frevert hun ønsker skal fortsætte, at man ikke kan få flow i hele den flaskehalsproblematik, som er i forbindelse med, at speciallæger netop går ud og deltager i praksisplanerne.

Det er jo det, vi ønsker at stoppe, og det er det, jeg ikke forstår, at Dansk Folkeparti overhovedet kan bakke op om. Så det vil jeg lige bede dem om at overveje, fordi det jo selvfølgelig også har nogle økonomiske konsekvenser for andre borgere, når det er sådan, at man ikke kan blive tilset af en speciallæge.

Bente Møller (Ø): Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti går ind for erhvervsstøtte til det private erhvervsliv, betalt af offentlige midler, for det var faktisk det, Louise Frevert stod og argumenterede for heroppe.

Speciallæger, der er fuldtidsansatte i det offentlige sygehusvæsen, skal koncentrere deres kræfter om at være det sted, hvor de får deres løn, og har de brug for lidt ekstra indtjening, så er jeg sikker på, at adgangen til at få overarbejde i det offentlige sygehusvæsen er rig, fordi der er en mangel på masser af speciallæger.

Det her med halvtidspraksis har været sådan et ben for nogle professorer og andre, hvor de med brug af hospitalets udstyr i et vist omfang, med sekretærbistand fra den lægesekretær, der var betalt af det offentlige sygehusvæsen, har kunnet sidde og drive en givende lille biindtægt med deres deltidspaksis.

Enhedslisten har været enig i de linjer, der blev vedtaget i sidste BR-periode, om, at vi skulle arbejde mod, at alle speciallægepraksis i København blev til fuldtidspraksiser, og det er så det, vi er nået til med intern medicin nu, og vi glæder os, til det breder sig til de øvrige områder også.

Grete Henius (C): I en årrække har der været hetzet mod hospitalslægers mulighed for at praktisere ude i byen, og nu cementeres dette udslag af misundelse i den nye praksisplan.

Jeg har i årevis advokeret både i udvalget og her i salen for, at det ville gavne patienterne, at de også kan blive behandlet af en læge, som i det daglige har sin gang på et hospital, hvor han har de bedste muligheder for at holde den viden, han erhvervede i tidernes morgen, ved lige gennem daglige erfaringsudvekslinger med sine kolleger.

Der findes helt bestemt praktiserende læger, speciallæger, som er meget opsatte på at holde sig ajour med de sidste medicinske landvindinger på deres specialområde. Men der findes så sandelig også læger, der mener, at det, de lærte for 20-30 år siden, stadig er godt nok til deres patienter. Der er masser af læger, der kører med forældet udstyr og gammeldags undersøgelsesmetoder. Det er de læger – der er heldigvis ikke så mange af dem – som er lidt dovne med at læse medicinske tidsskrifter, og hvis eneste faglige aktivitet er af og til at gå til et af de møder, som bliver afholdt af de store medicinalfirmaer, som gerne vil sælge deres produkter.

Patienterne har ikke antydning af chance for at vide, hvem der er »Doktor Dovenlars«, og hvem der er »Doktor Viden«. I ethvert fag og i ethvert job findes den dovne medarbejder og den videbegærlige medarbejder. Naturligvis kan man jo også falde i søvn som hospitalslæge,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

men en gang imellem har man nu alligevel mulighed for at høre, hvad kollegerne taler om, og det må patienterne kunne profitere af.

Der har været brugt mange argumenter for at hindre københavnernes i at få gavn af hospitalsansatte lægers erfaring og viden. Et af argumenterne har været, og det hørte vi også Bente Møller bringe op her, at de hospitalsansatte læger skulle bruge al deres energi på hospitalet, og de skulle sandelig ikke tage ud på Amager eller Vesterbro efter arbejdstids ophør og tjene penge på at helbrede københavnernes.

Men det argument er noget af det mest forkvaklede, man kan støde på, for ingen mennesker med forstanden i behold vil vist forhindre den samme læge i at tjene penge ved at skrive artikler eller ved at redigere lægebrevkasser og arbejde for forsikringsselskaber, som vist er meget givtigt. Man skal jo heller ikke forbyde en læge at arbejde og knokle på sin lystgård eller sejle Øresund eller Smålandshavet tyndt i sin lystbåd, og ingen vil vel heller forhindre ham i at arbejde til langt ud på natten med at bygge sin egen carport.

Tidligere var en arbejdsuge på 48 timer. I dag er den kun på 37 timer. Det er da umådelig dumt ikke at udnytte de sidste 11 timer, og for min skyld gerne mere, på at undersøge og helbrede københavnernes.

Så længe der er op til 4 måneders ventetid på at komme til speciallæge her i byen, så er det sandelig ikke så mærkeligt, at danskerne, og især københavnernes, lever kortere end i andre vestlige lande. Det er heller ikke underligt, at danske cancerpatienter har ringere udsigt til overlevelse end andre vestlige befolkninger. Det kan jo vare flere måneder at få stillet en diagnose her i byen, fordi der er for få speciallæger. Der er f.eks. for få øjenlæger, og der er alt for få gynækologer.

Nu kan man så hævde efter Parkinsons Lov, at hvor der er en læge, er der en patient. Det er da også klart, at det koster skattekrone, hvis byen skal være oversået med speciallæger på hvert et gadehjørne. Men det koster endnu flere skattekrone, at københavnernes skal nå at blive så syge af den lange ventetid, at det ender med lange hospitalsophold og i værste fald med døden.

Så har jeg endnu ikke nævnt den menneskelige pris, som københavnernes må betale, når de ikke kan få tilstrækkelig diagnosticering og behandling i primærsektoren.

Hvad nu angår det andet forslag, om at få grenspecialiserede læger, så kan man med god ret argumentere for forslaget, men man kan med lige så god ret argumentere for at bevare det nuværende »Doktor-lidt-af-hvert«-princip. Stort set vil det nu nok være en fordel for patienterne at have en læge, der er virkelig specialist på patientens område.

Vi vil derfor tilslutte os, at der på længere sigt stiles mod at få grenspecialiserede læger. Men vi er stadig ikke enige i, at hospitalsansatte læger skal formenes adgang til at behandle Københavns borgere.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak til Grete Henius. Lars Hutters havde et par erklæringer undervejs. De må vente, til Lars Hutters får ordet om ikke så mange minutter.

Henrik Morgen (B): Jeg skal også prøve at gøre det kort og sige, at der er mange gode grunde til at støtte dette forslag, og det vil vi derfor også gøre fra radikal side.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Jeg vil bare fremdrage 3 hovedpunkter. Det ene er, som det allerede har været nævnt, at det er i forvejen meget svært at få tid hos en speciallæge i HS-området, og det gælder både inden for og uden for hospitalssystemet.

Det andet er, at det er nødvendigt med en stigende specialisering på grund af den hastige medicinske og teknologiske udvikling, og en specialisering hænger jo altså meget tæt sammen med den måde, vi indretter vores speciallægepraksis på. Det ligger næsten i ordets betydning, fru Grete Henius. En specialisering er nødvendig også på det intern medicinske område.

Der må jeg så også sige, at det er jo ikke ude i speciallægepraksis eller hos alment praktiserende læge, at forskningen foregår. Forskningen foregår jo netop på hospitalerne, og det er jo der, vi kan have en samfundsmæssig langsigtet interesse i at fastholde de bedste medicinske hjerner og ressourcer.

Og det er så det tredje argument, nemlig at give de hospitalsansatte læger mulighed for, ja pligt til at koncentrere sig om det, de er ansat til, nemlig at være hospitalsansatte læger.

Der vil jeg til allersidst sige, at der er jo ikke noget, der forhindrer en hospitalslæge i at arbejde mere end sine 37 timer om ugen, heldigvis for det, og så vidt jeg kender de fleste læger, så er det også de færreste, der gør det, de dygtige, engagerede læger gør i hvert fald ikke, til gavn for forskningen, til gavn for Københavns Kommunes og HS-områdets borgere.

Så vi synes, det er et godt forslag med mange gode argumenter.

Lars Hutters (L): Ja man skal høre en hel del fra borgerrepræsentanterne her i aften. Det er da rigtigt, at det er tykt og ordrigt, det, der står her, men hvad er det reelt, hvad er det, det her drejer sig om? Det er Sundheds- og Omsorgsudvalgets oplæg til den værste omgang primitiv planøkonomi, som jeg har set i mange år.

Hvad er det, det her det skal, hvad er formålet med denne her tykke betænkning, der er sendt frem til Borgerrepræsentationen? Det er ene og alene at forhindre og styre, at der eventuelt kommer nogle flere udgifter til, at københavnere gerne vil undersøges og behandles af speciallæger. Det er det eneste formål, der er ... (*Afbrydelse*). Hvis borgmester Peter Martinussen, som jo har hovedansvaret for forvaltningen, er uenig med mig i det, så vil jeg gerne bede om, at borgmesteren kommer herop.

Det er kun en eneste ting, og det er at forsøge at minimere udgifterne til speciallæger. Jeg fatter ikke, at SF f.eks. går ind for sådan en omgang primitiv planøkonomi.

Bare det, der f.eks. står om medicinske centre: Det overordnede mål er at forbedre den sundhedsfaglige kvalitet på dette område. Jeg vil anbefale Sundheds- og Omsorgsudvalgets medlemmer at få arrangeret en tur i praksis for at komme ud og se, hvad det er der foregår på disse medicinske centre, som skal forbedre kvaliteten. Der er fyldt med overbelægning, og alle de patienter, som overhovedet kan gå, bliver smidt ud. Det har intet som helst med en forbedring af sundhedskvaliteten at gøre, det er en forringelse. Hvis man overhovedet tog sig sammen og foretog en evaluering af det, så måtte man konstatere, at det er en forringelse.

Så hører jeg, at det er bl.a. for at forhindre eller for at sikre, at speciallægerne på HS-hospitalerne ikke tager sig nogle andre job end det, der var på hospitalet, og hvis de var så interesserede i at gøre en større indsats, så kunne de bare arbejde noget mere på HS' hospitaler.

De mennesker, der sidder i HS' bestyrelse, viser hermed, at de ikke ved et hak om, hvad det er der foregår på HS' hospitaler. Det er strengt forbudt på grund af de bevillinger, der bliver givet, at arbejde noget som helst mere. Det er strengt forbudt. Man bliver nærmest svinet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

til af hospitalsdirektionerne, fordi man tillader sig at lave noget mere arbejde. Det er sandheden, det er sandheden.

Hvis medlemmerne af HS' bestyrelse er i tvivl, så kan de stille sig det spørgsmål, om det ikke er sådan, at man får besked på, at man skal bare overholde de der budgetter, og der kan ikke gøres noget som helst andet. Så det passer altså ikke, hvad de pågældende medlemmer af HS' bestyrelse lige har været heroppe og sige.

Jeg vil indrømme, at jeg forstod ikke alt, hvad Grete Henius sagde. Grete Henius stod en masse og svinede speciallægerne til ... (*Afbrydelse*). Jo, det gjorde hun. De var dovne, og jeg ved ikke, hvad det var der blev sagt, og de arbejdede ikke engang 37 timer, eller hvad det var for noget. Det passer i øvrigt ikke.

Men så forstod jeg til allersidst, at Grete Henius og jeg trods alt er enige om det, der er det afgørende, at i en situation, hvor det udvikler sig voldsomt, og der bliver en større og større mangel på speciallæger, så er det da ualmindelig dumt at forhindre det, hvis der er nogen af speciallægerne på hospitalerne – jeg er i øvrigt enig med Bente Møller i, at det ikke skal foregå på hospitalerne – hvis de endelig vil, ud over det, der kan foregå, så skal de have en mulighed for at have privatpraksis andre steder, hvis de endelig vil det, så skal de selvfølgelig have lov til det.

I øvrigt kan jeg godt sige, at man kan vedtage al den planøkonomi her i aften i Borgerrepræsentationen. Der vil gå få år, så vil man komme løbende med guld til disse speciallæger, fordi der bliver mangel på dem. Det der står her, passer ikke, det kommer ikke til at passe.

Men jeg vil godt have lov til at sige, at man ved overhovedet ikke reelt, hvad det er der foregår. Og jeg vil ikke en gang til i aften høre, at så kan de bare lave noget mere på HS' hospitaler. Det kan de ikke, for det er der ikke budgetter til. Det har denne her Borgerrepræsentation og medlemmerne af HS-bestyrelsen sørget for, at man ikke kan.

Men hvis københavnernes endelig vil have mulighed for, der er jeg helt enig med Grete Henius, tidligt at få diagnostik osv. ved, at de kan gå til privatpraktiserende speciallæger, dygtige mennesker, dygtige speciallæger fra hospitalerne, så skal man ikke lave et stop for det i aften. Det er ualmindelig dumt. Det vil gå, som det altid gør med en planøkonomi, oven i købet den primitive planøkonomi: Den vil overhovedet ikke komme til at fungere.

Jeg stemmer selvfølgelig imod.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 1. runde. Vi går til 2. runde.

Louise Frevert (O): Nu ved jeg jo godt, at Enhedslisten pr. definition er imod, at man tjener penge, men lægegerningen er man jo ikke gået ind i for profittens skyld, men for at være noget for sine medmennesker.

Jeg taler jo altså ikke om kapitalismens svøbe, men om, at der stadig væk skal være mulighed for, at en speciallæge kan udøve sin profession også uden for hospitalets mure. Så hvorfor forringe borgernes muligheder? Det synspunkt forstår jeg simpelt hen ikke.

Så vi er stadig væk af den faste overbevisning, at man ikke skal fratage borgerne valgmulighederne for at ville konsultere en hospitalslæge, der praktiserer ude i byen, eller en læge, der ikke er på et hospital, men kun har sin praksis ude i byen. Det må altså stadig væk være op til borgeren selv at kunne vælge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Indstillingen blev godkendt med 33 stemmer imod 20.

For stemte: A, F, Ø, B og D.

Imod stemte: V, O, C og L.

3) BR 44/01. Plan for den præhospitale indsats

Indstilling om godkendelse af forslag til plan for den præhospitale indsats i H:S med de i indstillingen indeholdte bemærkninger, samt at det forudsættes, at udgifterne til gennemførelse af planen for den præhospitale indsats afholdes inden for de involverede fagudvalgs og H:S' ramme.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal høre, om nogen ønsker ordet. Det gør Lars Hutters, værsgo ... (*Afbrydelse*). Så får Bente Møller ordet – det er ikke Bente Møllers skyld – først, og hvis nogen når at melde sig, inden Lars Hutters får ordet, så får de ordet.

Bente Møller (Ø): (*Mikrofonen afbrudt*) ... det er i hvert fald urimeligt, hvis man skal straffes, fordi man har fulgt overborgmesterens opfordring om at indtegne sig skriftligt på forhånd ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Undskyld!

Bente Møller (Ø): I Enhedslisten synes vi, at vi nogle gange skal bryste os af, at vi har noget i Københavns Kommune, som er smadder godt, og det, denne sag handler om, er ikke, som jeg kan forstå, at Lars Hutters mener, den gør, fordi der er vi sådan set enige med ham, skadestue på Rigshospitalet eller ej, det handler om den præhospitale indsats, altså det, der foregår, før man når hospitalets mure. De, der yder den, er Københavns Kommunes Brandvæsen hovedsagelig, suppleret lidt af Frederiksberg Kommunes samme.

Jeg har haft fornøjelsen af, der hvor jeg får løn, at sidde og kigge på, hvordan ambulance-tjenester rundt omkring i landet er, og jeg synes, I alle sammen skal vide, at Københavns Kommunes Brandvæsen har landets laveste responstider. Det vil sige, det her er vi simpelt hen så smadderdygtige til, så ingen andre kan gøre det lige så godt endnu.

Louise Frevert (O): Vi synes generelt, at det faktisk er en udmærket plan. Nu har vi også behandlet den i udvalget. Men vi er i Dansk Folkeparti lidt lorne ved, om den egentlig kan effektueres på den måde, som det er fremstillet i dette dokument, fordi den simpelt hen er så omfattende. Vi vil kun være glade, hvis det kunne lade sig gøre, men vi tror ikke helt på det, så derfor vil vi undlade at stemme.

Så er der altså stadig væk den der hage ved det, det aber dabej, at vi ikke er rigtig glade for, at den skadestue på Rigshospitalet er blevet lukket. Vi havde jo gerne set, at man havde taget et initiativ til at åbne, fordi der simpelt hen er en stadig nødvendighed i, at vi får den skadestue. Det er fuldstændig rigtigt, som Bente Møller pointerede heroppefra, at det ikke er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

skadestuen på Rigshospitalet, det her handler om, men vi føler alligevel, at det er en lille del af det, så derfor vil vi undlade at stemme til denne indstilling.

Lars Hutters (L): Jamen det er da selvfølgelig fuldstændig korrekt, at det væsentligste i den præhospitale indsats er jo også, at der er hurtig respons, når der er behov for det, f.eks. fra veluddannede og veludstyrede ambulancefolk. Det er da også noget, som SOL naturligvis sætter meget stor pris på.

Men så vil jeg også gøre opmærksom på, at vi skal ikke undlade at nævne, at den præhospitale indsats er altså ambulancekørsel imellem hospitalerne. Jeg skal lige love for, at den der tidligere planøkonomiske plan, der hedder sygehusplanen, som har medført en stærk specialisering på Rigshospitalet og nedlæggelse af en lang række udmærkede klinikker og afdelinger på de mere lokalt prægede hospitaler, har medført en sådan omgang kørsel med patienter frem og tilbage, som absolut ikke efter vores opfattelse er til gavn for patienterne.

Så vil vi også henlede opmærksomheden på, hvad der faktisk står i selve forslaget til plan for den præhospitale indsats på side 35, hvor der står om den generelle uddannelse og traumeuddannelse af skadestuepersonalet. Der konstaterer de selv, at der er sket et ret vigtigt og centralt videnstab, som sikkert indimellem beklageligvis vil få nogle konsekvenser, og det vil ikke være til gavn for patienterne, tværtimod. Det skyldes lige præcis de her centraliseringstendenser.

Vores opfattelse er også, at en præhospital indsats også er en indsats, der skal gøre sig gældende, så man undgår at blive indlagt på hospital. Der er det altså vores opfattelse, at der er man altså nødt til at tage hele skadestueplanen med i det. Vi mener, at selve skadestuesystemet er et centralt element i en præhospital indsats. Så jeg skal stille forslag her i Borgerrepræsentationen fra SOL's side om en forbedring af denne her plan for den præhospitale indsats, der lyder som følger:

»Genåbning af skadestuen på Rigshospitalet, som vil imødekomme og løse befolkningens krav om moderne service – uden lange ventetider – på skadestuerne.«

Det sidste tror jeg godt, overborgmesteren kan tale med om.

Borgmester Peter Martinussen: Jeg skal ikke genoptage diskussionen om skadestuen på Rigshospitalet med Lars Hutters. Den kan vi sådan set tage på hvert eneste møde, hvis Lars Hutters ønsker det, det gør han jo, men det har Borgerrepræsentationen forholdt sig til mange gange.

Det, der i virkeligheden kalder mig på talerstolen, ud over, at det er morsomt at høre Lars Hutters under både 1. og 2. punkt på dagsordenen tage afstand fra den planøkonomi, som han har prædiker i dage og især nætter i denne forsamling i mange år, er, at det er da utroligt med Lars Hutters, jeg ved godt, at det strider mod Lars Hutters' filosofi at støtte noget, men det er da alligevel utroligt, at Lars Hutters nu bruger en plan, hvor man gør opmærksom på nogle problemer og lægger op til en løsning af dem, til at sige: Jamen se, nu har de jo selv erkendt, der er problemer, så kan vi ikke bruge planen til noget. Det er da en gang Rasmus Madsen, som jeg overhovedet ikke forstår.

Her skriver man en plan på baggrund af bl.a., at der er etableret et traumecenter, som mange andre end Lars Hutters og Dansk Folkeparti, men det tjener jo sikkert andre formål end

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

hensynet til patienterne, egentlig kan se er en landvinding i det danske sygehusvæsen og især i vores område.

Så skriver man, at man erkender, at det medfører selvfølgelig, at man samler ekspertisen. Det er faktisk til gavn for patienterne, Lars Hutters, det ved jeg ikke, om Lars Hutters nogen sinde er stødt på ude i den hverdag, han påstår at kende bedre end nogen af os andre.

Så siger man, at det giver altså nogle problemer på andre skadestuer, der ikke modtager traumepatienter. Løsningen er jo ikke, at de stakkels traumepatienter skal køres Sjælland rundt for at sikre, at der er en læge alle steder, der har set sådan en patient. Det ville ikke være hensynet til patienterne, der så vejede tungest.

Løsningen er selvfølgelig, at man inddrager det i en planlægning og sørger for, at der er en ekspertise til stede. Og tilsvarende med transporter mellem hospitalerne. Løsningen på det er jo ikke, at man spreder specialerne ud, således at sygehuset i Borup kan præcis det samme som Rigshospitalet. Det tror jeg ikke engang Lars Hutters kan skabe faglig forståelse for i sine hverdagskredse og heller ikke i de politiske her.

Løsningen er, at man laver en plan, der tager højde for problemerne, skriver det ned og arbejder med det, og det er det, Lars Hutters har mulighed for at stemme for i aften, hvis ikke populismen vejede tungere.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har bedt om ordet i 1. runde. Så går vi til 2. runde.

Lars Hutters (L): Ja, det er jo ikke, fordi hverken jeg eller måske så mange andre har et håb om at komme i en saglig dialog med formanden for Sundheds- og Omsorgsudvalget, borgmester Peter Martinussen.

Jeg vil da godt f.eks. lige anholde, og så vil jeg bede borgmester Peter Martinussen om at ransage sin hukommelse. Borgmester Peter Martinussen sagde, at jeg i aften i modsætning til tidligere var gået kraftigt imod planøkonomi. Altså det forudsætter naturligvis, at borgmester Peter Martinussen kan dokumentere, at jeg tidligere er gået ind for planøkonomi. Så det synes jeg bare, for at borgmesteren ligesom kan have en vis form for kvalitet i sine udtalelser, at borgmesteren fortæller undertegnede og resten af offentligheden, hvor borgmesteren har fremsat den påstand, at det bliver belyst. Så det vil jeg da egentlig gerne bede om.

Dernæst erindrer jeg ikke, at jeg skulle have sagt, at der ikke var mange kvaliteter i denne her plan. Hvis borgmesteren, frem for at lade skyklapperne skygge og øreklapperne stoppe for hørelsen, havde hørt efter, da jeg læste mit ændringsforslag op, så var det helt klart for at forbedre, for at forbedre, og det mener jeg.

Så skal jeg da bare også gøre opmærksom på, at det er vistnok ikke kun Dansk Folkeparti og SOL, som har den opfattelse, at det ville være et fremskridt for kvaliteten i behandlingen, hvis vi fik genåbnet Rigshospitalets skadestue. Jeg vil tro, at Peter Martinussen udmærket godt kender, hvad befolkningen på Østerbro siger, hvad befolkningen på Indre Nørrebro siger, hvad befolkningen i Indre By siger, og hvad store dele af befolkningen på Vesterbro siger om det hensigtsmæssige i at få genåbnet Rigshospitalets skadestue.

Men altså, hvis Peter Martinussen mener, at disse mere end 100.000 mennesker alle sammen er organiseret i Dansk Folkeparti og i SOL, hvad i øvrigt selvfølgelig er forkert, men forstået på den måde, at de sympatiserer, så er jeg selvfølgelig lidt overrasket. Men rene fakta

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

er jo, at befolkningen kræver, hvad Peter Martinussen jo udmærket godt ved, at man vil have åbnet skadestuen på Rigshospitalet. Jeg mener, SOL mener, at det vil være en fordel for denne plan, hvis det skete, og det vil vi altså have lov til at fastholde.

Men vi efterlyser, at borgmester Peter Martinussen kommer op og giver svar på min tiltale omkring det her, omkring planøkonomien, hvornår jeg skulle være gået ind for det, og at det kun har været Dansk Folkeparti og SOL, og at det ikke er befolkningerne i de pågældende områder, som jeg lige har nævnt. Det ser jeg frem til.

Louise Frevert (O): Nu vil jeg altså gerne have lov til at pointere, at det ikke er i alle sager, at SOL og Dansk Folkeparti går hånd i hånd. Jeg må lige have lov til at korrigere borgmesteren her i sidste øjeblik.

Fordi vi har ikke på noget som helst tidspunkt opponeret imod, at der kun skulle være ét traumecenter på Rigshospitalet, det vil jeg godt lige have lov at sige. Jeg ved, at det fungerer optimalt, og faktisk er der en tilpas kapacitet på traumecentret til at kunne dække hele København. Så der er ikke nogen diskussion om det. Så der er ikke tale om, at vi på noget som helst tidspunkt har i sinde at støtte et forslag om at åbne former for traumecentre andre steder i byen, for der er rigelig med kapacitet dér, hvor det er. Det var den ene ting.

Men til gengæld vil jeg nok sige, at det er skadestuen, vi taler om, så vi skal lige skille tingene ad. Det var altså skadestuen, jeg advokerede for heroppe, at vi var enige i, at den er der et behov for. Der vil være mulighed og lokalekapacitet til, at man kan åbne en skadestue inde på Rigshospitalet, og det vil vi stadig væk gerne se på og selvfølgelig støtte positivt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har bedt om ordet. Forhandlingerne om denne sag er afsluttet ... (*Afbrydelse*). Lars Hutters kan få ordet i 3. runde – så er forhandlingerne ikke helt afsluttet endnu. Der er jo ikke pligt til at svare, der er jo ikke pligt til at tale.

Lars Hutters (L): Når jeg har bedt om ordet her i 3. runde, så er det i forventning om, at det er sidste gang vi hører formanden for Sundheds- og Omsorgsudvalget, borgmester Peter Martinussen, fare frem med påstande, som ikke er korrekte, som er usande, og hvor vi så oplever, at borgmesteren sidder og gemmer sig nede på sin plads.

Jeg går ud fra, og det er så også all right, at borgmesteren så har misforstået det, men så synes jeg, at borgmesteren fremover skal lade være med at klandre undertegnede for nogle ting, som borgmesteren ikke aner noget som helst om åbenbart.

Borgmester **Peter Martinussen**: Jeg vil bruge en omskrivning af et godt, gammelt engelsk politikerslogan til Lars Hutters, det er brugt før fra denne talerstol, men genbrug er jo populært, og sige, at hvis Lars Hutters holder op med at fortælle flere løgne om mig, så holder jeg op med at fortælle sandheden om Lars Hutters.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Jeg må sige, at jeg var faktisk lidt ked af det, som borgmester Peter Martinussen lige udtalte heroppe fra talerstolen. Borgmester Peter Martinussen sagde, og det ved alle i salen, at jeg fortalte løgnehistorier om borgmester Martinussen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Jeg vil godt sige, at det har jeg ikke gjort, og jeg vil indgive en anmodning til formanden for Borgerrepræsentationen om, at borgmester Martinussen skal dokumentere, hvad det er for nogle løgnehistorier, jeg har fortalt om borgmester Martinussen. Fordi det har jeg ikke til hensigt at ville, jeg vil under ingen omstændigheder ned på det plan.

Den om man så må sige anmodning til formanden kan undgå, hvis borgmester Martinussen kommer op og siger, at det var en lidt hurtig bemærkning, som måske var et citat fra noget engelsk, men ikke noget ment på en konkret situation. Ellers er jeg faktisk nødt til det. Jeg vil ikke acceptere, at den måde, som vi fører politik på herinde i Borgerrepræsentationen, pludselig skal til at udvikle sig til, at når borgmester Martinussen og undertegnede ikke er enige, så fortæller jeg en løgnehistorie om borgmesteren, for det har jeg så sandelig ikke tænkt mig at gøre. Der er flere punkter, og det ved borgmester Martinussen udmærket godt, hvor jeg sætter ret meget pris på den indsats, der gøres, så det kunne jeg aldrig drømme om. Men nogle gange er jeg uenig, og det vil jeg have lov til at sige.

Lars Hutters (L) stillede følgende ændringsforslag:

”SOL stiller forslag om forbedring af planen for den præhospitale indsats: ”Genåbning af skadestuen på Rigshospitalet, som vil imødekomme og løse befolkningens krav om moderne service – uden lange ventetider - på skadestuerne.””

Ændringsforslaget blev forkastet med 32 stemmer imod 20.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Indstillingen blev herefter godkendt med 46 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, L og D.

Undlod at stemme: O.

4) BR 43/01. Ombygning af Aalholmehjemmet

Indstilling om godkendelse af projekt til ombygning af plejehjemmet Aalholmehjemmet, at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at meddele tilsagn om kommunal støtte og garanti for realkreditlån til finansiering af servicearealernes anskaffelsessum, at der til Sundheds- og Omsorgsudvalget gives en kapitalbevilling på 2.000.000 kr. ekskl. moms til montering af servicearealerne, at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at godkende det endelige detailprojekt og anskaffelsessummen, samt at udgifter til montering af servicearealerne i 2002 på 2.000.000 kr. afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets ramme.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Jette Bergenholz Bautrup (A): Dette forslag om ombygning og modernisering af plejehjemmet Aalholmehjemmet i Valby er det foreløbig sidste i den række af plejehjem, som Borgerrepræsentationen har givet sit samtykke til at ombygge. Rundskuedagens Plejehjem, Bon-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

derupgård og Aftensol tages i brug i disse måneder. Solgavehjemmet tages i brug i august, mens ombygningen af Tårnbyhjemmet har måttet opgives.

Vi mener fra Socialdemokratiets side, at det er en værdifuld start på det kæmpeprojekt, som en modernisering af de københavnske plejehjem udgør, og som jeg tror, at alle her i salen kan være enige om. Det var i alt fald tilfældet, da Borgerrepræsentationen for et par år siden vedtog den såkaldte plejeboligplan.

Hovedparten af de københavnske plejehjem er opført i slutningen af 1960'erne eller begyndelsen af 1970'erne og må i dag anses for noget utidssvarende, når vi ser på den bygnings- og indretningsmæssige standard. Det ene værelse, som boligen typisk indeholder, er meget lille, og det samme gælder toilet- og baderum, som langt fra opfylder de målkrav, der i dag stilles af Arbejdstilsynet om forsvarlige arbejdsforhold for plejepersonalet.

Vi mener derfor fra Socialdemokratiets side, at det er nødvendigt, at vi fortsætter med at modernisere plejehjemmene, hvis de skal leve op til de krav, der i dag stilles til en tidssvarende boligstandard for vores svage ældre, for slet ikke at tale om en fremtidssikret boligstandard.

Dette forslag har været meget længe undervejs, og det er derfor efter vores opfattelse utrolig vigtigt, at vi også af andre grunde kommer i gang med denne ombygning. Sagen om lukningen af plejehjem har vist, at behovet for plejeboliger er større, end vi kunne forudse. Jeg har derfor ikke fantasi til at forestille mig, at der er partier, der siger nej til dette forslag.

Med et stort antal ventende til plejehjem og mange færdigbehandlede på hospitalerne, der kun venter på en plejhjemsplads, har vi stærkt brug for disse 32 moderne plejeboliger. Der er tale om 2-rums-plejeboliger med tilhørende fællesarealer og servicearealer med bl.a. café og terapilokaler, som også henvender sig til de udefrakommende ældre, og lokaler til hjemmeplejen, i god overensstemmelse med ønskerne om at åbne plejehjemmene mod omgivelserne.

Vi skylder den københavnske ældrebefolkning at gennemføre denne ombygning, og jeg skal derfor anbefale forslaget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Er der flere, der ønsker ordet? Grete Henius, værsgo. Lars Hutters får ordet. Det bliver lidt mere synligt ved den måde, vi bruger udstyret, som burde høre hjemme på et museum i Helsingør, men det kommer nok på et tidspunkt ... (*Grete Henius*: Er det mig?) Nej, det er ikke noget personligt.

Grete Henius (C): Nej, jeg burde nok ikke være så uforsigtig at gå op og stille det spørgsmål, jeg kommer med nu, for jeg får sikkert et eller andet halvnæsvist svar fra borgmesteren, men jeg vover det nu alligevel. Nu er han her nemlig ikke.

Når nu man taler om 39 m² brutto til en bolig, så vil jeg bare så gerne vide, hvor meget gangareal og hvor meget fællesareal er medregnet i det. For det lyder jo så flot med 69 m², men det er de boliger nu ikke, jeg har set. Så jeg vil gerne vide, hvor meget der er medtaget i de 69 m².

Lars Hutters (L): Jamen jeg synes da det er udmærket, at der er naturligvis den meget store opslutning og tilslutning til, at vi får nogle gode plejehjem. Jeg havde da været overrasket over andet. Så det er ikke for at meddele her fra talerstolen, at SOL naturligvis også går ind for det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Det var nu mere nogle andre bemærkninger, der kom fra den socialdemokratiske ordfører. SOL's opfattelse er, at vi skal modernisere plejehjemmene og forbedre dem, det er klart. Men vi skal ikke samtidig lukke plejehjem, så en lang række svage ældre kommer til at vente i månedsvis. Hvis man skal have en rigtig fornuftig plan for dette her med plejehjemmene, så skal man ombygge, i takt med at man får sikret, at der altid er plads til dem, der har behov for at komme på plejehjem. Jeg kan se, at der bliver nikket fra den socialdemokratiske ordfører, så det er vi enige om.

Indstillingen blev godkendt.

5) BR 71/01. Tillægsbevilling til budget 2001 m.m.

Indstilling om tillægsbevilling på 25,2 mill. kr. til budget 2001, samt at Sundheds- og Omsorgsudvalgets interne gæld i forbindelse med underskud i regnskab 1999 og regnskab 2000 afvikles i lighed med principperne i indkaldelsescirkulæret for budget 2002.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal bare knytte de få bemærkninger til den, inden Lars Hutters får ordet, at denne sag jo baserer sig på den beslutning, vi traf i Økonomiudvalget i midten af december måned, nemlig om, at der skulle foretages en vurdering af økonomien og af økonomistyringen i Sundheds- og Omsorgsudvalget med henblik på at sikre et fornuftigt økonomisk grundlag for 2001 og årene fremefter.

I forlængelse heraf har Økonomiudvalget så her på mødet forleden indstillet, at der tilføres midler til Sundheds- og Omsorgsudvalget i 2001. Det er sådan set det, vi skal stemme om nu ... (*Afbrydelse*). Jamen jeg beklager, Bente Møller. Det er ikke Bente Møllers skyld, at Bente Møller følger systemet, men det skyldes, at vi heroppe ikke er helt kørt ind. Det er Bente Møller, og der er stadig væk mulighed for, at man tegner sig ind før Lars Hutters.

Bente Møller (Ø): Jeg vil sige, at i Enhedslisten er vi meget glade for, at Sundheds- og Omsorgsforvaltningen får tilført ekstra midler, så vi kan få en rimelig service på ældreområdet og ikke skal afdrage gæld sådan derudaf.

Men vi synes, at selve formen, det her er foregået på, er noget uortodoks, at i et bilag sådan langt henne til et økonomiudvalgsmøde står der noget, der medfører, at vi på næste møde i Sundheds- og Omsorgsudvalget skal beslutte og bede om en tillægsbevilling.

Jeg vil sige, det er ikke fremmede for åbenhed eller respekt for den demokratiske proces, hvis det er sådan, at vi begynder at give hinanden penge herinde eller bevilge til givne formål. Alle har jo vidst, at flertallet for at styrke Sundheds- og Omsorgsudvalget og forvaltningens økonomi har været til stede hele tiden, så der var sådan set ikke nogen grund til ikke at prøve at score nogle lidt højere stilkarakterer.

Louise Frevert (O): I denne sag må jeg nok sige, at der er Dansk Folkeparti fuldstændig på linje med Enhedslisten. Det er en meget mærkelig måde, denne sag er blevet håndteret på, at der pludselig fra den ene dag til den anden bliver bevilget nogle midler for, at der kan være

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

status quo i økonomien, hvad jeg er blevet besværet om, at der vil være.

Så det tager vi med sindsro og håber på, at det passer, at der ikke meget apropos kommer nogle flere lig, der popper ud af skabet på et eller andet tidspunkt i denne forvaltning, fordi jeg stadig væk, må jeg indrømme, er lidt loren. Når det kan gå så dårligt, så kan man ikke være helt positiv, men man kan i hvert fald forsøge, og vi vil da også fra Dansk Folkepartis side prøve at være positive og tro på det bedste, at det kan lade sig gøre.

Men vi havde jo gerne set, før de her penge blev bevilget, at der var blevet placeret et ansvar. Ansvaret for hele fadæsen burde faktisk være placeret, inden pengene var blevet bevilget. Men det kan godt være, vi ikke får noget svar på det på noget som helst tidspunkt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu handler sagen sådan set om den økonomiske ramme og mindre om den anden problemstilling.

Martin Geertsen (V): Det er sådan, at det ligger Venstres Gruppe meget, meget fjernt at inddrage forvaltningerne i sådan almindelighed i de politiske drøftelser, vi har her i Borgerrepræsentationen. Og det ligger os også fjernt at sige, at der er nogle forvaltninger, som på den ene eller på den anden måde optræder tendentiøst. Men det er altså bemærkelsesværdigt, at i denne sag, som skal redde overborgmesterens ære, og som skal redde Socialdemokratiets ære, har man placeret denne her gavebod på side 251 eller noget i den stil i indstillingen til Økonomiudvalget.

Det ville ærlig talt klæde overborgmesteren og hans parti, som jo næsten ikke kan få luft i medierne for alle deres betragtninger om, at denne her kommune skal være mere udadvendt, den skal være mere åben, den skal være mere brugerrettet osv., osv., og set i det lys, at vi nu har fået udvalgsstyre i denne kommune, kunne det altså klæde overborgmesteren og overborgmesterens parti, hvis man også i denne sag havde omsat al denne florumvundne tale i politiske realiteter.

Vi synes i lighed med Enhedslisten og Dansk Folkeparti, at denne sag er af overborgmesteren, i særdeleshed af overborgmesteren, ud fra en demokratisk betragtning behandlet usædvanligt kluntet. Vi kan ikke se det som andet, hvilket vi også har fremført tidligere, end udtryk for, at overborgmesteren skal forsøge at redde en socialdemokratisk ære, som er mildest talt en smule flosset i kanten for tiden.

Marlene Krogh (F): Jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, som Enhedslisten, Venstre og andre er kommet med i denne sag. Måden, hvorpå vi har fået bevilget de her penge, er besynderlig. Det har været vanskeligt at gennemskue, hvordan og hvorledes processen har været, og det er selvfølgelig uheldigt.

Samtidig synes jeg, det er uheldigt, at fagudvalget ikke har været med i diskussionen, fordi der forestår jo også stadig væk økonomiske problemer for Sundheds- og Omsorgsudvalget i år 2001. Der skal stadig væk redegøres for nogle penge, der skal stadig væk findes nogle penge, som handler om demografi, som muligvis er på kanten, med det, vi ved noget om. Der skal findes nogle penge i forhold til 2 pct.s-besparelsen. Alt i alt skal der jo findes beløb omkring 50 mill. kr.

Det bekymrer mig, at vi muligvis på længere sigt ikke kan finde de penge, og at vi så igen skal i Borgerrepræsentationen, fordi vi ikke har det fulde overblik over situationen, og fordi vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

ikke har fået diskussionen om demografien og om, hvordan de 97 mill. kr. i øvrigt også skal udmøntes i alle de her ting.

Men SF er selvfølgelig i første omgang glad for, at de her penge bliver bevilget, og derfor vil vi stemme for. Men vi er betænkelige ved måden, det bliver gjort på.

Winnie Berndtson (A): Det er sådan set bare til Martin Geertsen, og det er, fordi hver eneste gang han kommer herop og påstår det, som han også har påstået torsdag efter torsdag efter torsdag, så har jeg besluttet mig for, at jeg vil korrekse ham.

Overborgmesteren er ikke i stand til at give en eneste af sine partifæller eller andre partier eller andre borgmestre i denne Borgerrepræsentation nogen som helst penge. Pengene er københavnernes, og det er Borgerrepræsentationen, der beslutter, hvad de skal bruges til. Så det her kan kun lade sig gøre, hvis et flertal i Borgerrepræsentationen synes, at Sundheds- og Omsorgsudvalget skal tilføres de her midler. Og det håber jeg så sandelig, at et flertal i Borgerrepræsentationen gør.

Så alle Martin Geertsens spekulationer kan han godt pakke sammen, fordi denne her sag er åben i Borgerrepræsentationen, vi diskuterer, om man kan bevilge de penge, eller man kan lade være, og hvis Venstre har så mange skrupler, så synes jeg bare, de skulle lade være.

Grete Henius (C): Umiddelbart mener De Konservative, at det ikke skal være sådan, at hver gang en person, et barn, en voksen, en forvaltning, har brugt lommepengene, så går man til faderen eller moderen igen og siger: Vi har brugt alle pengene. Kan vi ikke få nogle flere? Men i mange situationer er det jo sådan, at man kan sige til den person, der har brugt pengene, eller den forvaltning, der har brugt pengene: Så kommer du til at springe en eller anden ting over eller spare på et eller andet område.

Men jeg har som ordfører på dette område her svært ved at se, hvor det er Sundheds- og Omsorgsudvalget og forvaltningen kan spare de millioner, der mangler. Der er lukket mange plejehjemspladser. Så ved jeg godt, at borgmesteren for at kunne holde skindet på næsen her i valgåret vil sige: Jamen det var skam ikke for at spare; det var fordi der er så få ældre. Det er jo altså ikke det, vi oplever, når vi ser, hvor mange der ligger på hospitalerne og venter på at komme på plejehjem. Og det er ikke det, vi ser og hører og oplever, når vi ved, hvor mange der venter på en plejehjemsplads i eget hjem.

Jeg har svært ved at se, hvordan vi skal kunne få fundet de 25,2 mill. kr., som jeg kan forstå, at Økonomiudvalget nu vil forstrække forvaltningen med. Jeg vil derfor vente og se, om debatten her skulle kunne bringe noget nyt; ellers vil jeg sige, at vi formentlig ikke vil stemme for det 1. »at«. Men jeg vil gerne vente og se, om den videre debat kan bringe mig på andre tanker.

Henrik Morgen (B): Jeg må også beklage den underlige hokuspokusmåde det her er sket på. Det er også en mærkelig måde at skabe orden i økonomien i sundhedsforvaltningen og på Sundheds- og Omsorgsudvalgets område. Fordi det er jo ikke i orden det her. Det er jo et pænt revet havebed, og under det lurar alt ukrudtet, som vi stadig ikke har fået set.

Det Radikale Venstre mener principielt, som vi også har fået ført til protokols flere gange, at midlerne principielt bør findes inden for den eksisterende ramme.

Når det er sagt, så må vi også dele den skepsis, som har været udtrykt heroppefra, bl.a. fra

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

SF's side, at det jo nok er urealistisk her på kort sigt at finde 93,8 mill. kr., og hvad beløbene ellers er.

Men lad mig lige hæfte mig ved, hvorfor underskuddet egentlig er opstået. Vi ved jo ret beset ikke, om det er fordi økonomiforvaltningen og sundhedsforvaltningen har opereret med forskellige kapacitets- og økonominormeringsmodeller. Skyldes denne ubalance måske, at ressourceforbruget og serviceniveauet endda er opskrevet i forhold til, hvad vi har godkendt her i Borgerrepræsentationen og i udvalget? Eller skyldes ubalancen måske noget helt tredje: At institutionerne enkeltvis ikke har styr på at få orden i eget hus? Den sørgelige sandhed er, at der ikke er nogen endnu, der kan svare korrekt på det spørgsmål. Vi ved ikke fuldt ud, hvorfor denne ubalance opstår.

Med hensyn til de 25,2 mill. kr., som foreslås i en tillægsbevilling her og nu, må vi sige, at de penge må i hvert fald meget realistisk kunne findes inden for den eksisterende ramme. Vi vil derfor begære delt afstemning om punktet og må sige, at vi klart må stemme imod det 1. »at« og her pege på, at pengene findes inden for den eksisterende ramme.

Jeg kan her fra talerstolen til bl.a. De Konservatives mulige information og oplysning sige, at vi kan se en finansieringsmulighed bl.a. ved at sammenlægge eller i hvert fald at koordinere de 2 hjemmeplejer, som Københavns Kommune i dag har. Det er jo fuldstændig hul i hovedet, at der smides penge ud til 2 parallelle systemer, hvor hjemmehjælpere fra de 2 organisationer besøger borgere for at servicere dem, borgere som bor side om side, dør om dør i den enkelte opgang.

En anden måde, hvor man hurtigt kunne indkassere en gevinst, kan vi kigge på, hvor dygtige bydelsrådene har været til det, f.eks. Østerbro Bydelsråd, der ved en meget hurtig opfølgning på syge- og dagpengeområdet faktisk har sparet 8 mill. kr. om året ved simpelt hen at nedbringe den tid, det tager at få ekspederet syge- og dagpengespørgsmålet, fra BR-kommunens 8 uger, mine damer og herrer, til en mere menneskelig og moderne periode, 4 uger. 8 mill. kr. er der at hente her. Jeg tror, vi kan blive ved. Jeg tror også, der i Sundheds- og Omsorgsudvalget vil være vilje til at finde midlerne ud fra de betragtninger, som vi må betegne som realistiske.

Men altså, vi vil nødtvungent forholde os neutralt til det 2. »at« og må på det kraftigste anbefale skeptikerne fra Enhedslisten, fra SF, fra andre partier at støtte os i det mindste i det første punkt, at her må vi stå fast og sige, pengene må både symbolsk og rent realistisk findes inden for den eksisterende ramme.

Lars Hutters (L): SOL er utroligt glad for, at denne kapitalbevilling kommer frem her i aften i Borgerrepræsentationen, og stemmer naturligvis med stor glæde for kapitalbevillingen. Medlemmerne af Borgerrepræsentationen ved jo udmærket godt, at det har været SOL's politik hele vejen igennem. Vi har i adskillige protokolbemærkninger gjort opmærksom på, at det var fuldstændig illusorisk at forvente, at på man på grund af en underbudgettering kunne opfylde det behov for først og fremmest plejehjem, men også hjemmehjælp, som den pågældende forvaltning havde fået udstukket her fra Borgerrepræsentationen. Så SOL skal da være de første til at hilse det velkommen, hvis et flertal begynder at rette op på den skude og over for den misligholdelse af de ældres muligheder her i København.

Så vil jeg da sige, at de, der stemmer imod i aften, skal jo så også politisk helt åbent sige: Jamen det er så også helt i orden, at der er ældre, der venter 4, 5, 6, 7, ja i øjeblikket har jeg en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

på Indre Nørrebro, der venter på 8. måned på at komme på plejehjem. Jeg synes, man skal være helt ærlig, helt åben, og gå ud, og det er ens politik frem til det kommende borgerrepræsentationsvalg. Vi har stemt imod, fordi vi synes, det er helt i orden, at der skal kun lige bruges det. Om man så skal vente 8, 9 måneder eller et helt år på at komme på plejehjem i denne by, er så helt i orden, det er så ens politik. Det vil være reelt.

Så vil jeg dertil sige, at jeg har selvfølgelig lyttet til den drøftelse, der har været, fremkommet fra de forskellige medlemmer af Sundheds- og Omsorgsudvalget. Jeg erindrer hele situationen på den måde, at det har været vedtaget også i Borgerrepræsentationen, at Sundheds- og Omsorgsudvalgets budget løbende skulle forelægges Økonomiudvalget. Altså man må vejlede mig, hvis ikke der foreligger en sådan beslutning her i Borgerrepræsentationen.

Det er så sket, og under en af de behandlinger – og jeg har ved hver eneste behandling presset på – er det så også fremkommet fra Økonomiudvalget stort set med enstemmig tilslutning, at denne kapitalbevilling ønskede vi helt forretningsmæssigt skulle forelægges Sundheds- og Omsorgsudvalget, om ikke man mente, at det ville rette op på økonomien i sundheds- og omsorgsforvaltningen.

Jeg skal jo ikke gøre mig til dommer eller herre. Jeg synes, der skal være åbenhed og redegørelse, så jeg skal stille et ændringsforslag, der går på følgende:

»Økonomiudvalget udarbejder en redegørelse for, hvorledes kapitalbevillingen er blevet til. Sundheds- og Omsorgsudvalget hører om redegørelsen, som efterfølgende skal forelægges Borgerrepræsentationen.«

Jeg mener, at det kan man vedtage, samtidig med at man vedtager kapitalbevillingen. Alle de, der synes, at der er behov for, at det her skal belyses, mener jeg bør stemme for det ændringsforslag.

Jeg mener altså ikke, at der, sådan som jeg har fået den sag oplyst, og sådan som jeg ser på det, har været noget fordækt i denne sag. Det er fuldstændig det, der tidligere har været besluttet i Borgerrepræsentationen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der har begæret ordet i 1. runde; så går vi til 2. runde ... (*Afbrydelse*). Undskyld, borgmester Peter Martinussen i 1. runde.

Borgmester **Peter Martinussen**: Trods de mange påstande om lukkethed, i hvert fald manglende åbenhed – det er vel stort set det samme på dette område – så er det jo langtfra første gang, at denne forsamling, det fremgik også af en række indlæg, drøfter økonomisituationen på sundheds- og omsorgsforvaltningens område, på sundhedsforvaltningens område og dermed udvalgets område og dermed den service, vi kan tilbyde byens ældre. Man må sige, at der bruges alle håndte synspunkter, og der er en række partier her, der har svært ved at finde en grimasse, der kan passe.

Jeg vil godt, uden at jeg går ind i diskussionen om stilkaraktererne, Bente Møller, bare sige tak til de partier, som anerkender – det er i hvert fald SF og Enhedslisten, kan jeg høre, og Lars Hutter ikke at forglemme, undskyld – og det gælder så også Den Socialdemokratiske Gruppe, kan jeg røbe, hvis nogen skulle være i tvivl, at der er brug for de her penge på ældreområdet. Jeg kan forstå, at det er svært for De Radikale, det er svært for De Konservative, og det er specielt svært for Venstre måske, at finde ud af, hvordan man skal håndtere sagen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

At påstå, at man ikke kender grundlaget for det merforbrug, der beviseligt har været, at påstå, at man ikke kender årsagerne til det, herunder den totalt manglende økonomistyring, der var i forvaltningen, som vi alle har påtalt, som der er truffet diverse konsekvenser i forhold til, og som efter min bedste opfattelse nu er bragt på plads med en række vedtagelser i Sundheds- og Omsorgsudvalget, som de pågældende partier om ikke har bidraget meget til, så i hvert fald har været vidende om og for langt de flestes vedkommende også stemt for oven i købet, at påstå, at det ikke skulle være kendt stof, er altså et nummer for stærkt.

Det er svært på én gang, det lykkedes næsten for Grete Henius heroppe fra talerstolen, det er svært at have alle synspunkter på én gang. Grete Henius havde det synspunkt heroppefra i sit indlæg, som jeg hørte det, at man ikke kunne spare mere på ældreområdet, der var allerede lukket utrolig mange plejehjemspladser – det lød næsten, som om det var for mange – og med det serviceniveau eller mangel på samme, der var, så kunne man i hvert fald ikke flytte flere penge.

Grete Henius nåede næsten også at tale sig ud af de plejehjemslukninger og tillagde mig en eller anden bestemt argumentation for dem. Jeg vil bare sige, at det har Grete Henius og De Konservative jo sammen med mit parti og en række andre partier faktisk gennemført i fællesskab. Og det var da også for at spare, ja, og på baggrund af den demografiske udvikling, ja.

Men Grete Henius nåede altså både ikke at kunne finde flere besparelser, syntes, at det var synd, at der var lukket så mange plejehjem, med Grete Henius' og min og andres stemmer, og derefter at sige, at man i øvrigt fra konservativ side dog ville følge debatten, det er jo altid godt, men nok ville stemme imod pengene til området.

Tilbage står det store spørgsmål, der står i neon: Hvad vil man så? Vi kan være meget enige om, hvis vi skal tage denne historie én gang til, at fastholde den kritik, der berettiget har været af forvaltningen for dårlig økonomistyring. Det er rettet op, det er der taget skridt til. De skridt har som sagt stort set alle partier, så vidt jeg husker med undtagelse af Dansk Folkeparti, men ellers alle partier, stemt for.

Man kan have mange meninger om serviceniveauet for de ældre. Jeg må bare sige til Lars Hutters, at alle kan ikke have ret, fordi hvis både Henrik Morgen, Grete Henius, der nåede hele karruselturen rundt, og Lars Hutters har ret, så bruger vi altså på én gang mange flere penge på dette område, og der er ingen af pengene, der er brugt til usaglige hensyn eller andet, de er brugt på området.

Så vi bruger altså flere penge, end denne forsamling har bevilget. Vi ligger faktisk, som jeg tror, Henrik Morgen sagde det, med et højere serviceniveau end det, der er bevilget politisk. Og det må man selvfølgelig ikke, det er jeg enig i. Men samtidig med det har vi altså lukket for mange plejehjem, og vi har skåret for meget ned på servicen, og det hele ser galt ud.

Det er ikke nogen nem kabale at få til at gå op. Det kan man jo også høre på indlæggene, især måske fra Martin Geertsens, der i denne sag vælger torsdag efter torsdag efter torsdag både at skyde på dem, der ikke er her – nu er vi så her i aften, så bliver der ikke skudt så meget direkte – og så i øvrigt at lade det hele gå op i taktik.

Man må bare spørge Venstre: Hvad er egentlig Venstres ældrepolitik? Går det også bare op i politisk taktik? Handler det hele mere om at kunne fastholde en kritik, undlade at komme med konstruktive forslag i udvalgsbehandlingen og så stå her og spille fri violin for den forsamling, der måtte være til stede, og i øvrigt bidrage til festlighederne i medierne? Eller hand-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

ler det en lille smule for Venstre også om at skabe politiske resultater? Jeg håber stadig det sidste.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, vi er stadig væk i 1. runde. Der er ikke flere, medmindre Ole Hentzen ønsker ordet i 1. runde ... så får Ole Hentzen ordet i 1. runde.

Ole Hentzen (C): Nu gjorde borgmesteren meget ud af serviceniveauet. Jeg beder borgmesteren komme op, måske for en kort bemærkning, og klargøre, om det der for høje serviceniveau, som Borgerrepræsentationen skulle have vedtaget, er det, at der kun er 136 på ventelister på hospitalerne. Er det det, der er et for højt serviceniveau?

For hvad er det ellers man blander ind i relation til plejehjemspladserne? For det var jo det, borgmesteren gjorde. Han giver hr. Morgen ret i, at vi måske har for højt et serviceniveau. Ja, men så kan det kun være i relation til antallet af plejehjemslukninger og derved også det antal på de 136, som det er oplyst ligger på hospitalerne. Er det det, der er for højt? For så vil jeg godt have borgmesteren herop og sige, at det har Borgerrepræsentationen ikke vedtaget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Borgmester Peter Martinussen kan få ordet i 2. runde og ikke i 1. runde. Så går vi til 2. runde. Der vil jeg sådan set godt sige noget selv først.

Det er sådan set mest møntet på Venstres politisk-taktiske leder, Martin Geertsen. Jeg mener, Venstre har en meget god borgmester, men Martin Geertsen overtager mere og mere rollen som Venstres politisk-taktiske leder her i Borgerrepræsentationen, og ikke så dårligt endda, det vil jeg sige.

Martin Geertsen har set på en side 251, at der står noget om, at overborgmesteren sådan nærmest kammerateristisk vil tilføre sin ven Peter Martinussen noget for at undgå dels at overborgmesteren, dels at vennen kommer i en klemme. Det er jo dog imponerende, det er jo dog imponerende.

Lars Hutter har begået et forslag. Jeg synes ikke, vi skal vedtage det, vil jeg godt sige, men jeg vil meget gerne få udarbejdet et notat om baggrunden for den indstilling, der ligger her. Det er jo rimelig enkelt, når man følger lidt med i dagsordenerne i de forskellige udvalg, at være klar over, at Økonomiudvalget – jeg antydede det kort, da jeg lige forelagde bare enkelt denne sag – den 12. december beslutter sig for højt og larmende at anmode økonomiforvaltningen og sundhedsforvaltningen om at foretage en vurdering af ubalancen i Sundheds- og Omsorgsudvalgets økonomi. Hvorfor gør man det den 12. december? Det gør man, fordi man ved, man skal diskutere rammer for 2002 i slutningen af januar 2001. Så er man nødt til at have et eller andet holdepunkt.

Jeg står forrest i køen for at beklage det kludder, der har været i Sundheds- og Omsorgsudvalgets arbejde. Martin Geertsen har været tættere på det, end jeg har været, men nu synes jeg ikke, vi skal gradbøje det på nogen måde. Jeg tager mit soleklare ansvar og medansvar for, hvorfor rammerne ser ud, som de gør.

Jeg vil sige til Martin Geertsen, at når vi den 12. december i Økonomiudvalget beslutter det, så er det med henblik på, ikke side 251 den 23. januar, da vi behandler indkaldelsescirkulæret, men på side 2, på side 2 i den indstilling at beslutte, at vi skal anmode Sundheds- og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Omsorgsudvalget om at fremkomme med tillægsbevilling til 2001-budgettet, som er i overensstemmelse med den indstilling, som man i øvrigt beskriver indholdet af.

Det gør man, fordi man kan da ikke lave realistiske rammer for 2002 uden også at prøve at tilpasse 2001-rammen til virkeligheden. Det er der ikke noget fikumdik i. Det er foregået i fuld åbenhed og i fuld offentlighed. Jeg beklager bare, at Martin Geertsen mener, det er på side 251. Jeg synes, han kunne have kontaktet sit medlem af Økonomiudvalget, der desværre var gået på det pågældende tidspunkt, da vi i Økonomiudvalget besluttede os for, hvilke rammer der skulle opereres med i indkaldelsescirkulæret for 2002. Der besluttede vi nemlig samtidig at anmode Sundheds- og Omsorgsudvalget om at komme med den tilpasning, der skulle til i 2001, for at bringe budgettet der i balance på de forudsætninger, vi kender på det tidspunkt.

Det vil jeg gerne bede om, at der bliver udarbejdet et notat om, som beskriver det forløb.

Louise Frevert (O): Vi kommer jo langt omkring, til Venstres ældrepolitik og hvad der ellers kommer frem i denne sag.

Jeg har været meget, meget glad for at få den indrømmelse fra Peter Martinussens side, at der er lukket for mange plejehjem. Det er nok det bedste, der er hændt her i aften. Det er jeg meget, meget glad for. Vi i Dansk Folkeparti sætter pris på den indrømmelse, at der er lukket for mange plejehjemspladser. Endelig har vi virkelig fået lyd for sagen, om man så kan sige.

Så synes jeg også, at der blev sagt noget andet yderst fornuftigt fra Peter Martinussens side. Det er, at der selvfølgelig skal tilføres midler til ældreområdet. Ja, men der skal sandelig ikke tilføres midler for at stoppe et bundløst hul i sundhedsforvaltningens kasse. Det kan ikke være rigtigt, at man skal bevilge penge kun til at neutralisere det på den måde.

Vi så hellere, at de 25 mill. kr., som er i bevillingen i aften, skal gå til netop åbning af plejehjem, og så må man, som De Radikales ordfører fremførte, netop finde de 25 mill. kr. inden for rammen, og det kan sagtens lade sig gøre, tror jeg, så vi kan bruge de 25 mill. kr. til noget fornuftigt, nemlig plejehjemspladser og åbning af plejehjem. Vi har næsten 500 mennesker, der venter på at komme på plejehjem, det er simpelt hen for ringe.

Men til Peter Martinussen: Tak for indrømmelsen. Vi sætter stor pris på det i Dansk Folkeparti.

Så blev jeg helt altereret af denne her diskussion her i aften, så jeg glemte tidligere at komme med en protokolbemærkning, som går ud på, at ansvaret bør blive politisk placeret, inden pengene bliver bevilget.

Martin Geertsen (V): Det er rart at se, at overborgmesteren, som i parentes bemærket i dag er blevet kåret til årets politiker af en erhvervsorganisation, nu endelig mander sig op og også over for forsamlingen her bekræfter, at der er lidt politiker tilbage i overborgmesteren, og at overborgmesteren også har lyst til at blande sig i debatten her i Borgerrepræsentations-salen.

Både overborgmesteren og Peter Martinussen og for så vidt også Winnie Berndtson klan-drer Venstre for at drøne rundt i medierne og ikke ville forholde sig til sagens substans. Må jeg ikke godt sige til det, at det jo ikke er os, der i Berlingske Tidende skærer igennem diskus-sionen om den ældrepolitiske udvikling i København. Det er ikke os, der skærer igennem nat-lige forhandlinger, skærer igennem diskussionen. Det er ikke os, det er overborgmesteren,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

som kommer og redder hele den københavnske ældrebefolkning sådan som trold af en æske.

Det er ikke en måde at behandle Borgerrepræsentationen på. Det er ikke en måde at behandle gamle forligspartnere på, folk, der har taget et medansvar for ældrepolitikken her i kommunen. Det er vi drønende utilfredse med.

Men det er rart at se, at årets politiker nu har lyst til at blande sig i de substantielle diskussioner her i Borgerrepræsentationssalen. Det var sandelig også på tide.

Må jeg ikke i den forbindelse, nu vi er i gaveafdelingen, spørge overborgmesteren om noget. I Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget møder vi snart et stort problem: Handicapområdet, som jo oprindeligt hørte sammen med det, der ligger i Sundheds- og Omsorgsudvalget, plejehjem bl.a., handicapområdet i al almindelighed står nu med et finansieringsbehov, som ligner det, der er problemet i Sundheds- og Omsorgsudvalget, som skønnes i størrelsesordenen 15-20 mill. kr., som også er begrundet i manglende styring.

Må jeg spørge overborgmesteren: Hvornår kan vi enten her i salen eller i Berlingske Tidende læse, at overborgmesteren nu kommer handicapgrupperne i København til hjælp? Hvorledes stiller overborgmesteren sig til det spørgsmål? Det vil vi i Venstre gerne have svar på her i salen, og vi vil gerne have svar på det her i salen, for så er vi fri for at blive beskyldt for at drøne rundt i medierne og være mere eller mindre taktisk begavet.

Jeg synes, at debatten her har udviklet sig i mange henseender i en interessant retning. Vi vil godt, Venstre, Konservative og Det Radikale Venstre, stille et ændringsforslag, som lyder således:

»Det 1. »at« tilbagevises til Sundheds- og Omsorgsudvalget med henblik på at undersøge, hvorvidt det uden serviceforringelser til følge er muligt at finde pengene inden for egen ramme.«

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det forslag kommer til at indgå i de videre forhandlinger.

Grete Henius (C): Borgmester Peter Martinussen harcelerede lidt over, at jeg havde givet udtryk for, at vi Konservative gerne ville følge debatten, inden vi tog endelig stilling til, om vi ville kunne stemme for det 1. »at«. Det er der såmænd ikke nogen grund til at harcelere over. Sagen er nemlig den, at vi ikke er så rigide, at vi ikke lader os påvirke af, hvad vi hører fra anden side. Det er ikke som med borgmester Peter Martinussen, der én gang i sin partigruppe har fået fastlagt en mening, og så kan ikke ti vilde heste drive ham fra den mening, uanset hvor tumpet den er.

Jeg vil gerne lige kommentere nogle af de ting, der har været sagt.

Jeg er, og det er De Konservative, fuldstændig enig med Henrik Morgen i, at det er tumpet, at man har 2 hjemmehjælpskorps gående rundt i byen. Jeg har også selv, dels i udvalget, dels heroppe, sagt, at der burde være 1 hjemmehjælpskorps, og så skal man ikke have 2 forskellige korps, der ringer på hos fru Petersen til højre og hr. Jensen til venstre. Det er alt for omkostningstungt. Jeg er helt enig med Henrik Morgen, og han kan godt få vores tilslutning til det forslag. Men en sådan omlægning vil jo tage lang tid, det er jo ikke noget, der i løbet af dette år vil kunne give os de 25 mill. kr., som man nu er ude med snøren efter.

Også til Lars Hutters har jeg en kort bemærkning. Han sagde, at han kendte en, der havde ventet i 8 måneder på en plejehjemsplads. Der vil jeg nu lige sige, ikke fordi jeg ikke aner-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

kender, at masser af mennesker venter alt for længe, men 8 måneder må nu være, fordi vedkommende venter på et ganske bestemt plejehjem. Så kan det godt være, at det kan vare så længe.

Nu til borgmesteren selv. Det er rigtigt, at vi og flere andre herinde sagde ja til, at de plejehjem, man foreslog til lukning, kunne lukkes. Men vi blev fodret med nogle forkerte oplysninger. Det kan ikke være den enkelte borgerrepræsentant, der skal sætte sig ned som en anden statistiker eller cand. polit. og beregne og efterregne de tal, vi får serveret.

Jeg bad om gennem et halvt år, det tog et halvt år, før jeg fik en opgørelse over Københavns ældrebefolkning opdelt i 5-års-intervaller. Da først jeg havde fået de tal eller den opstilling, efter et halvt år, kunne vi se, at det her ville ende galt. Det førte da heldigvis også til, at forvaltningen kunne meddele sin borgmester, at man desværre havde beregnet forkert, der var blevet lukket eller indstillet for mange plejehjem til lukning. Det kunne vi kun være glade for, for vi havde allerede en fornemmelse af, at der var noget galt. Der vil måske komme færre ældre i byen i de kommende år, men ikke så mange færre som de først nævnte.

Derfor har vi været de første til at sige ja til, at man ændrede på planen, således at ikke så mange plejehjem skulle lukkes.

Vi vil meget gerne være med til, og det har jeg også allerede sagt til hr. Martin Geertsen, at se på i udvalget, om der er mulighed for at finde pengene. Jeg har svært ved at tro, at man så hurtigt vil kunne finde dem uden serviceforringelser, men vi vil bestemt gerne være med til at se på det. Det gav jeg også udtryk for i mit første indlæg her i aften. Jeg sagde, at det kan ikke være meningen, at hver gang man har rod i pengekassen, så går man til sin far eller mor eller storebror, og så hjælper han nok.

Hvis det er muligt at finde dem, vil vi gerne se på det i udvalget. Naturligvis, ellers måtte man være temmelig tumpet.

Borgmester Peter Martinussen: Jeg skal starte med repræsentanterne for Den Konservative Gruppe. Jeg vil sige til Grete Henius, at vi kan jo altid begynde at slå om historien og papirer, hvem der bad om hvilke papirer hvornår.

Jeg vil godt sige krystalklart, at der foreligger mig bekendt – nu har vi jo udvalgsstyre i denne by, så Grete Henius har den fuldt samme aktindsigt som jeg – ingen papirer overhovedet, uanset datering, der på noget tidspunkt viser, at den demografimodel, nedgangen i antallet af ældre, der er forudsat for de beslutninger, som Grete Henius og Martin Geertsen og andre, og tak for det, har været med til at træffe, ikke skulle være rigtig.

Demografien har udviklet sig, så vidt jeg endda husker lige nu, uden at have papirer i ærmet, endda værre eller bedre, eller hvad man nu vil kalde det. Der er faktisk blevet endnu færre ældre end det, man havde forudsat. Det er helt korrekt, at da vi efterhånden i udvalget kunne holde op med bare at diskutere den kendsgerning, og det var der jo nogle udvalgsmedlemmer, der blev ved med at fremføre indlæg om gennem meget lang tid, så kunne vi komme tættere på det, der var mere interessant, og som viste sig at være meget interessant. Og der er jeg da enig med Grete Henius, nemlig når demografien udvikler sig, som den gør, og der bliver færre ældre, men der samtidig bliver flere af de allerældste, selvfølgelig langt mindre numeriske tal, det er logik, så har det en indflydelse på behovet, måske også ud over det, som dannede baggrunden for de første beslutninger, vi traf sammen.

Det er rigtigt, at det fik vi nye beregninger på. Jeg ved ikke, om Grete Henius efterspurgte

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

de beregninger mere end mig, men Grete Henius må gerne få æren for, at de kom frem. Afgørende er, at vi blev alle sammen klogere. Det betød, der skulle lukkes færre plejehjem.

Men der foreligger mig bekendt heller ikke noget papir, der viser, at der er lukket for mange plejehjem, Louise Frevert, og det tror jeg heller ikke, jeg sagde her. Der er lukket mange plejehjem på et ganske bestemt tidspunkt. Det skyldes den politiske beslutningsproces, og det er der mange her, der kan bidrage til forståelsen af. Det har sat systemet voldsomt under pres. Bare lige for at sætte den del af det på plads.

Det er så også delvis svar til Ole Hentzen: Et for højt serviceniveau. Altså Ole Hentzen. Nu ved jeg, at Ole Hentzen har en meget god forståelse for de her sammenhænge, det mener jeg faktisk meget positivt, så det er ikke nogen sarkastisk bemærkning. Hvis denne forsamling tildeler et forvaltningsområde X kroner, og forvaltningsområdet bruger Y kroner, og Y er større end X, og pengene vel at mærke er brugt til relevante, lovlige formål – og det har jeg ikke hørt hverken Ole Hentzen, Grete Henius eller andre påstå, at de ikke er, det er de også mig bekendt – er det så ikke rigtigt, at det alt andet lige må være udtryk for, at der er et højere serviceniveau end det, denne her forsamling har besluttet? Det tror jeg er rigtigt; ellers forstår jeg det ikke.

Til gengæld kan man spørge sig selv: Behøver X og Y at være i overensstemmelse med virkelighedsopfattelsen? Det behøver de nemlig ikke. Der kan godt være en fornemmelse af ude i byen alligevel, at serviceniveauet burde være Z, der måske er et endnu højere tal. Jeg tror, det er præcis den klemme, som Grete Henius, Ole Hentzen, Martin Geertsen m.fl. er blevet fanget i.

Det er den reelle politiske del af det.

Så er der hele det taktiske spil, som man, og det må jeg beklage en gang til at kunne konstatere, vurderer højere. Jeg vil godt sige til Henrik Morgen, der dog har forsøgt, og tak for det, at give nogle bud på, hvordan man kunne komme tættere på det her, at det her ikke er et valg imellem, at enten bevilger vi de her penge, og så er der Paradisets Have og fred og lykke på ældreområdet, og vi kan imødekomme alle behov derudad, eller også gør vi det ikke, og så har vi et problem.

Selv om vi får de penge og man dermed får rettet grundlaget op, og vi får en mulighed for med den nye økonomistyring, som Henrik Morgen og jeg og andre har haft indflydelse på at tilrettelægge – jeg ved godt, Henrik Morgen ikke har været så længe med i udvalget, men De Radikale har i hvert fald haft indflydelse på det også – selv om vi får de penge, skal der stadig væk ske tilpasninger. Jeg tror, det var Marlene Krogh, der sagde det tidligere. Det kom næsten til at lyde som en anklage, det skal det nu ikke være.

Det er rigtigt, at selv med disse penge skal der i år, og jeg ved ikke, om det er en trussel eller et løfte, det kan man fortolke, som man vil, faktisk findes op imod 48 mill. kr., som jeg lige husker det, for at imødekomme de sparemaal, denne forsamling i øvrigt har pålagt sundheds- og omsorgsområdet efter de talrige debatter, der har været om regnskab, inklusive alt det der med ansvar, Louise Frevert. Det er ligesom med skadestueåbning og andet: Man kan blive ved at hive det frem, men tingene ændrer sig ikke så voldsomt af det. Det skal der.

Og næste år, i 2002, skal der på trods af de fine rammer, vi har fået, og jeg er meget taknemmelig for, og det er vi i Den Socialdemokratiske Gruppe, af hensyn til de ældre, det er trods alt dem, vi er her for bl.a., alligevel findes en demografertilpasning, der skal alligevel findes bidrag til omstillingspuljen, og demografien vil fortsat gå nedad, Grete Henius, og derfor

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

skal vi finde penge.

Vi har oven i købet sagt til hinanden nu, en beslutning, vi også er meget enige i, at vi ikke må finde pengene ved at lukke plejehjem. Så vil jeg bare stiltørdigt sige, at Martin Geertsen og andre nok skal få lov at komme i arbejdstøjet, og jeg håber så også at se ham i det.

Borgmester **Søren Pind**: Når jeg tager ordet i denne sag, så er det ikke for at blande mig i sagens substans, for jeg tror for så vidt, at alle partier i denne sal er enige i, at på den ene eller på den anden måde er der behov for en tilførsel til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Når jeg tager ordet, så er det, fordi overborgmesteren på vanlig elegant vis bemærker, at jeg desværre var fraværende, tjenstligt, kan jeg tilføje, fra økonomiudvalgsmødet på det tidspunkt, hvor denne sag blev behandlet. Det bruger overborgmesteren, mens han hæver sin stemme – og jeg skal jo sige det, som overborgmesteren plejer at sige i den situation: Bare fordi man råber højt, er det ikke det samme som at man har ret – til at antyde, at det er derfor, der er kritik fra denne sal af måden, denne sag har været håndteret på.

Så er jeg altså nødt til at spørge overborgmesteren: Gør det overhovedet ikke indtryk, at denne kritik ikke blot kommer fra partiet Venstre, men kommer fra Enhedslisten, kommer fra SF, kommer fra Solidarisk Alternativ, kommer fra Dansk Folkeparti, kommer fra Det Radikale Venstre, kommer fra Det Konservative Folkeparti, ja faktisk fra alle partier på nær Socialdemokratiet? Det gør ikke indtryk.

Det vil sige, at når man her siger, at der har været en uklarhed, når man spørger f.eks., og det vil jeg da godt bede overborgmesteren om at svare på: Har denne sag f.eks. været drøftet i direktørkredsen, før den blev indstillet? Hvorfor var det nødvendigt for den administrerende direktør i Økonomiudvalget at redegøre for netop indholdet omkring dette her lån? Hvorfor stod det ikke soleklart? Hvorfor var der ikke klarhed over det? Hvorfor forstod ingen journalister det? Hvorfor forstod ingen af Økonomiudvalgets medlemmer det? Var det, fordi det stod lysende klart i bilagene?

Jeg tvivler ærlig talt meget, for diskussionerne plejer at være af en anden karakter op til udvalgsmøderne, hvis noget sådant er ordentligt på plads. Der er det svært, må jeg sige, at frigøre sig for en mistanke om, at her har det naturligvis spillet en rolle, at i denne sag er Socialdemokratiet i klemme. Det er svært at frigøre sig for mistanken. Jeg synes i hvert fald ikke, at overborgmesteren løser den mistanke ved at rejse sig i stolen, råbe meget højt for et enkelt medlem af denne forsamling. Det er ikke den rette måde efter min opfattelse at rense sig for mistanke.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu skal man i hvert fald rejse sig op, når man taler.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal blot sige, at ved en fejl blev det ikke nævnt af Venstres ordfører, at Dansk Folkeparti er medforslagsstiller til vores ændringsforslag. Det vil jeg godt bede om protokolføres.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg kan sige, jeg forstår det sådan, at det er det ændringsforslag, Martin Geertsen fremsatte, som V, K, R og O står bag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Marlene Krogh (F): Jeg kommer blot op for at kommentere nogle af de ting, som er blevet sagt. Jeg kan ikke lade være med at kommentere det, som De Radikales Henrik Morgen har været oppe og sige her på talerstolen.

Jeg synes, det er en skændsel at sige, at man ikke har haft kendskab til, hvordan og hvorledes, hvad det er for nogle problemer, der har været i sundhedsforvaltningen. Jeg synes, det er en skændsel. Vi brugte det ene møde efter det andet på at få udredt, hvad det er for nogle problemer, vi har haft, og så står man heroppe på talerstolen og siger, at man ikke kender til det. Det forstår jeg simpelt hen ikke, at man overhovedet kan tillade at gøre. Det synes jeg er ufatteligt.

Derudover har jeg også et problem. Jeg synes, det er problematisk. Jeg har altid hørt fra Det Radikale Venstre, at hjemmehjælpen skulle man sætte ind med, hjemmehjælpen skulle vi bruge flere og flere timer på. Det er åbenbart ikke det, vi skal længere. Hvad er det så, vi skal?

De Radikale har også været med til at vedtage, at de ældre skulle godkendes til plejehjem hjemme i hjemmene. Men må de ikke få hjemmehjælp? Og hvordan og hvorledes har De Radikale tænkt sig at få udredt de 48 mill. kr., som vi også skal have udredt i år 2001?

Jeg synes, det er sørgeligt, at De Radikale på den måde sætter tvivl om den politik og den forvaltning, som er i gang med at udrede de her ting. Jeg synes, at De Radikale efterhånden skulle komme med nogle konkrete forslag til, hvordan vi får rettet økonomien op. Det har vi ikke hørt indtil nu.

Bente Møller (Ø): Man kan i hvert fald konstatere, at underholdningsværdien af denne debat er ret høj. Det er faktisk synd for de sultne, der går glip af den. At høre forligspartierne bag lukningsplanerne af plejehjemspladser her gå i krig om, hvorvidt de traf beslutningen med åbne øjne og kendte til konsekvenserne, eller de har forledt og forført hinanden bag lyset, eller hvad de nu ellers har gjort, synes jeg er morsomt.

Men det var nu egentlig ikke det, der kaldte mig herop. Fordi at høre en radikal ordfører nu begynde at tale imod en gammel radikal bannersag, som jeg fra første dag, jeg kom i denne Borgerrepræsentation, måtte lægge øre til, nemlig at ældreområdet skal samles i én forvaltning, de over 67-årige – det bliver så de over 65-årige, går jeg ud fra, når folkepensionsloven nu er ændret – skal være sammen. Det er sådan, vi kan koordinere indsatsen, udnytte tværfagligheden, bruge de ressourcer, vi har i institutionsregi, sammen med dem, vi har i hjemmeplejereg, på bedst mulig måde. Og for øvrigt må vi også erkende, at de 2 grupper af hjemmehjælpsmodtagere, de yngre, som er fysisk eller psykisk handicappede, og de ældre, kan have brug for, at der er en grad af specialisering. Det gør så, at man kan udnytte det bedst mulige hjemmehjælpstilbud til begge grupper.

Det var en radikal mærkesag. Den første, der introducerede den for mig, var den daværende radikale sundhedsordfører, Inger Marie Bruun-Vierø.

Så sad der i sidste periode et strukturudvalg og arbejdede i lang tid. Jeg var ikke medlem af det. De sad og fandt ud af, hvilke forvaltninger det var hensigtsmæssigt fremover at have, og hvilke funktioner man skulle lægge hvor. Der var ikke et eneste parti i den her Borgerrepræsentation, der talte imod at samle ældreområdet, ikke et eneste. Det eneste, vi skændtes om, var, hvor daginstitutionsbørnene hørte til, om de hørte til ovre ved skolerne eller hvad, og så nogle andre småting. Men visionen om at samle ældreområdet for på den måde at udnytte

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

viden og ressourcer var vi fælles om.

Jeg ved ikke, hvem der har bildt den stakkels Henrik Morgen ind, at det kan vi spare penge på at opgive, det tror jeg nemlig ikke på. Fordi opgiver vi det, så opgiver vi samtidig muligheden for at lave en vis form for samordning af det, vi har i døgnregi i vores institutioner, og det, vi har i dagregi via vores hjemmepleje.

Lars Hutters (L): Jamen det er da rigtigt, som Bente Møller var inde på, at debatten er jo interessant, forstået på den måde, at der åbenbart er mange niveauer og politiske hints, som skal afhandles omkring det store spørgsmål om underskuddet i sundheds- og omsorgsforvaltningen.

Må jeg sige, at for mig ligger det helt klart: Ønsker Borgerrepræsentationen ikke at give tillægsbevillingen på 25,2 mill. kr., så betyder det, at man forværrer situationen for de ældre i København. Så er det politisk det samme som at sige, at det er helt i orden, at der er f.eks. så mange plejehjemspatienter, der venter på hospitalerne, og det er helt i orden, at hjemmehjælpen ikke fungerer. Så der er altså et politisk skel.

Det betyder selvfølgelig også, at jeg vil stemme imod det ændringsforslag, der er kommet, og jeg går ud fra, at overborgmesteren vil tillade mig, at jeg stemmer imod med den protokolbemærkning, at det vil forværre de ældres mulighed for at komme på plejehjem og få en sufficient hjemmehjælp. Det skal være min protokolbemærkning for at stemme imod.

Så vil jeg samtidig sige, at jeg synes, det er udmærket, at overborgmesteren ridser op rent faktisk, hvordan det her forholder sig, og jeg trækker mit ændringsforslag, idet overborgmesteren har givet tilsagn om, at der bliver udarbejdet et notat om, hvordan den her kapitalbevilling er blevet til.

Men så kan jeg ikke lade være med at komme med den bemærkning i øvrigt omkring forholdet imellem Sundheds- og Omsorgsudvalget og Økonomiudvalget og omkring politisk ansvar og forvaltning: Jeg tror ikke, Borgerrepræsentationens medlemmer er uenige i, at for mig var det en kæmpe overraskelse, da man anvendte Økonomiudvalget på en usaglig måde til at placere ansvaret for, hvordan og hvorledes hele ubalancen, underskuddet i sundheds- og omsorgsforvaltningen havde udviklet sig.

Man anvendte Økonomiudvalget til at fremkomme med en fyring af den daværende direktør for sundhedsforvaltningen. Det er noget af det mest usaglige, jeg nogen sinde har oplevet. Da var der ikke nogen rysten på hånden fra nogen af de kritikere, der er i aften fra Sundheds- og Omsorgsudvalget, at man gjorde det på den måde. Det var helt i orden, dybt hemmeligt, hvor man omhyggeligt sørgede for, at Socialdemokratiet og Solidarisk Alternativ ikke fik noget som helst at vide, så halshuggede man direktøren for sundhedsforvaltningen. Det synes jeg var utrolig uklædeligt.

Derfor kan jeg ikke forstå moralen hos dem, der kommer her og siger, at man i Økonomiudvalget, fuldstændig i overensstemmelse med det, der har været besluttet i Borgerrepræsentationen, forsøger at få rettet op på økonomien i sundheds- og omsorgsforvaltningen. Derfor er jeg glad for, at der bliver udarbejdet et notat, så tingene bliver sat på plads.

Jeg vil i øvrigt godt notere mig, at borgmester Søren Pind fra Venstre erkender – borgmester Søren Pind er jo medlem af Økonomiudvalget – at det er nødvendigt, hvis det skal forløbe på en nogenlunde acceptabel måde for de ældre i København, at der kommer en kapitaltilførsel.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Så kan jeg i øvrigt ikke forstå, at Venstre er med til at stille det her forslag, når borgmester Søren Pind fra Venstre erkender, at det er nødvendigt. Jeg synes ikke, tingene hænger sammen, men jeg er da glad for, at borgmester Søren Pind erkender, at det forholder sig på den måde.

Jeg synes i øvrigt også, at man skal være helt åben i sin politik og komme herop og fortælle, at ved at man samtidig nægter, at der skal gives en kapitalbevilling på de 25,2 mill. kr., hvordan man så i øvrigt vil hjælpe de ældre. De partier, der stiller det forslag op, at man ikke skal have de 25 mill. kr. igennem i aften, må være ærlige politisk at komme herop og fortælle, jamen hvordan kan man så gavne de ældre.

For mig at se kan man kun forværre situationen, man kan kun sige til de ældre i København: Det er helt i orden, I kan ikke komme på plejehjem. Det er helt i orden, at man ikke får en sufficient hjemmehjælp. Det er politik, så det basker. Alt det andet er udenomssnak.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lars Hutters forfatter selv de par linjer til den protokolbemærkning.

Winnie Berndtson (A): Ja, nu er hverken Martin Geertsen eller Søren Pind til stede i salen længere, og det fortæller måske alt om, hvor væsentligt det i virkeligheden er for dem, at resten af forsamlingen forholder sig til substansen. De er i hvert fald ikke interesserede i at deltage i den debat, der handler om substansen. De stiller deres spørgsmål, og så går de.

Det, mit spørgsmål skal lyde på, er, at jeg har det ligesom Marlene Krogh, fordi jeg også er medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget. Jeg har en klar oplevelse af, at Sundheds- og Omsorgsudvalget og for den sags skyld også Økonomiudvalget, som vi har gjort til samarbejdspartner i denne sag, gør sig de yderste anstrengelser for, at de penge, der findes på sundheds- og omsorgsområdet, rent faktisk bliver brugt efter hensigten, og at vi kan styre budgetterne, og at vi kan kigge på vores forbrug, og at vi kan få tingene til at hænge sammen og vide, hvorfor vi har fået det overforbrug, vi har. Det er min klare fornemmelse, at vi i begge udvalg gør, hvad vi kan.

Derfor vil jeg også spørge Venstre og Konservative, Radikale og Dansk Folkeparti, som har medlemmer begge steder, hvordan det kan være, at vi nu i et år faktisk snart har snakket budget 2001 og også i et år har beskæftiget os med det problematiske omkring låneordninger i forhold til at få Sundheds- og Omsorgsudvalgets budget til at hænge sammen, hvordan det kan være, at man har siddet i et år uden at have gjort det yderste for at få tingene til at hænge sammen. Det må jo være det, der er konsekvensen af, at man står her og siger: Lad os få det i udvalg, så vi kan finde de penge.

Jeg vil gerne sige for mit eget vedkommende, og Bente Møller har bedt mig om også at sige det på hendes vegne, at vi har gjort, hvad vi kunne. Vi har ikke brug for yderligere udvalgsbehandling. Det ville da også være sjofelt at vise det her tilbage i udvalget, efter at vi har beskæftiget os med det i år, fordi der er nogle, der lige pludselig er kommet i tanker om, at de kunne have gjort det bedre. Vi andre har faktisk arbejdet med det her i meget lang tid, og vi har gjort, hvad vi kunne.

Så vi vil ikke være med til, at man diskuterer det her igen. Vi synes faktisk, det er temmelig tumpet og også lidt sjofelt at komme et år efter og sige, nå, men det kunne da godt være, at vi alligevel kunne have fundet på noget. Hvorfor i himlens navn har man så ikke gjort det?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Søren Pind ville jeg gerne have spurgt om, hvad det er for en klemme, Socialdemokratiet er i. Han bliver ved med at tale om den, og jeg kan ikke rigtig se den. Vi har gjort, hvad vi kunne, og det er også derfor og kun derfor, at vi fra Socialdemokratiet beder om en tillægsbevilling. Det ville vi så sandelig ikke gøre, hvis ikke vi allerede havde gjort, hvad vi kunne for at få det budget til at hænge sammen.

Henrik Morgen (B): Det er SF's Marlene Krogh, der kalder mig herop, fordi hun har enten forladt rummet, da jeg havde mit indlæg, eller også må hun have siddet på sine ører eller noget andet.

Jeg må altså sige, Marlene Krogh, jeg har ikke hævdet, at nogen, jeg selv, Radikale eller udvalgets medlemmer, ikke har kendskab til, hvad der er sket. Det, jeg alene påpegede i mit indlæg, var, at den dag i dag er der intet menneske, der definitivt kan pege på, hvor præcis i systemet hvilke penge er forsvundet eller sivet væk. Det er det, jeg siger. Vi har en masse forklaringsmuligheder, der sikkert spiller sammen, men vi har stadig ikke noget præcist billede af, hvor systemet har svigtet, og det vil jeg godt holde fast i.

Det andet, Marlene Krogh siger, er, at så må De Radikale se at komme med nogle konkrete forslag. Jeg vil opfordre Marlene Krogh og andre, som har forladt salen, da jeg havde mit indlæg, til at læse protokollatet fra de her forhandlinger, for der vil man nok finde, at mit indlæg var spækket med konkrete forslag og, synes jeg selv, meget handlingsrettede, fremadrettede forslag.

Jeg foreslog jo netop, at man kunne kigge på de 2 hjemmeplejer, det vil jeg lige vende tilbage til kort, og så foreslog jeg som et andet eksempel blandt mange, at man kiggede til den model, man har haft i nogle af bydelsrådene, herunder Østerbro, hvor man altså i Østerbro har kunnet spare 8 mill. kr. om året bare ved at effektivisere sin behandling af sygedagpenge.

Hvis man gjorde det samme i BR-kommunen, som man har gjort i Østerbro Bydelsråd, så ville vi kunne spare 80 mill. kr. rundt regnet, og det er mere end de 25 mill. kr., som denne her debat handler om.

Lad mig til det så lige sige, Winnie Berndtson og andre, 25 mill. kr. af et samlet kommunalt omsorgsbudget, altså fraregnet HS-delen, er langt mindre end 1 pct., vi taler om. Så skal vi nu ikke lige tage og, som sømanden ville sige, spise brød til.

Bente Møller og de 2 hjemmeplejer. Jeg er udmærket bekendt med, at det har været en af min radikale, jeg kan ikke engang sige forgænger, men vores tidligere gruppeformands mærkesager. Jeg må sige, at jeg taler her på partiets vegne, som det er i dag, og jeg vil også godt sige, at det bør være tilladt at blive klogere, også i politik. Jeg synes også, det ville klæde Enhedslisten at erkende dette i denne sag.

Jeg synes, at om hjemmeplejen må vi konstatere i dag, at vi ikke har kunnet få øje på de synergier, som man troede ud fra de bedste intentioner dengang der ville være ved netop at samle ældreområdet i én forvaltning. Synergierne har jeg i hvert fald svært ved at få øje på, har vi fra De Radikale svært ved at få øje på. Til gengæld kan vi nok få øje på andre fordele ved måske at tænke den sag om en gang til. Ærlig talt, det bør altså være muligt at ændre sit standpunkt med den slags ting.

Til sidst vil jeg sige om mit forslag og også det ændringsforslag, som er stillet af Det Radikale Venstre med De Konservatives og Dansk Folkepartis tilslutning, at vi jo netop finder de 25 mill. kr. her, uden at der sker serviceforringelser. Det er jo fuldstændig centralt det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Pointen er, at de 25 mill. kr. skal findes inden for rammen, og det kan ske, mener jeg er påpeget allerede, via effektiviseringer. Der er masser at tage fat på.

Til sidst Winnie Berndtson. Winnie Berndtson, jeg er ikke i tvivl om, at du, Socialdemokratiet og alle udvalgets medlemmer og alle Borgerrepræsentationens medlemmer har gjort, hvad vi har kunnet i denne her sag, men vi må altså konstatere, at det ikke har været godt nok.

(Kort bemærkning).

Bente Møller (Ø): Jeg vil gerne give partierne bag forslaget om, at 1. »at« går tilbage i Omsorgsudvalget, mulighed for at forklare os andre, hvad det er for nogle vises sten, de nu har fundet. Vi har siden den første budgetregelmæssighed blev konstateret sidste forår vendt og drejet næsten hver femøre på det budget for at se, hvad vi kunne løse inden for egen forvaltning.

Jeg erindrer ikke, at hverken Venstre, Konservative, Radikale eller Dansk Folkeparti på det tidspunkt kom med nogle gode ideer, som ingen andre nikkede til. Jeg husker faktisk slet ikke, de kom med nogen ideer. Derfor synes jeg da, det er interessant, hvad det er for nogle vises sten, man nu har fundet.

Og så vil jeg lige for god ordens skyld gøre Henrik Morgen opmærksom på, at eventuelle besparelser på sygedagpengeområdet kommer familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen til gavn og ikke sundheds- og omsorgsforvaltningen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 2. runde. Vi går til 3. runde.

Grete Henius (C): Borgmester Peter Martinussen har meget tydeligt herfra i aften demonstreret, at aritmetik ikke var et af hans bedste fag i mellemskolen. Peter Martinussen siger, at hvis forbruget er X og budgettet Y, så må X minus Y være lig med bedre service. Det er da en helt forkert konklusion. X minus Y er lig med overforbrug, og overforbrug er ikke nødvendigvis lig med bedre service. Det er muligt, Peter Martinussen ikke kan forstå det, men hvis han ikke kan det, så må jeg bede ham om at prøve at lære det udenad.

Bente Møller advokerede for, at det var en god idé, at man havde 2 hjemmehjælpskorps. Det var da en god idé, fordi nogle havde brug for én ting, andre havde brug for en anden ting, så man skilte ved 67 år. Man kunne også skille ved 60 eller ved 30 eller ved 80. Men altså ærlig, talt gulvvask er jo gulvvask, uanset hvilken alder klienten har, og indkøb er indkøb. Og det er tåbedumt, at 2 hjemmehjælpere står i det samme supermarked og køber ind til 2 forskellige beboere i samme opgang og sågar på samme etage, fordi de 2 beboere har altså forskellig alder. Det kan ikke være hensigtsmæssigt økonomisk.

Jeg har medgivet Henrik Morgen – som ikke hedder Morgan, men Morgen eller Morgen (*udtalt med tryk på g*), men det er ikke a til sidst, nu synes jeg, at Henrik Morgen skal have sit rigtige navn – at det ville være billigere, og man kunne spare nogle penge ved det. Ja, naturligvis kunne man det, men det er ikke noget, man kan klare bare i år.

Jeg har i udvalget anvist flere steder, man kunne spare, ikke 25 mill. kr. på én ting, men mange dråber, mange mindre beløb. Jeg var f.eks. den første, der sagde, at den rejse, der var planlagt for Sundhedsudvalget, skulle aflyses omgående. Vi skulle ikke rejse ud på et tidspunkt, hvor der var et så fatalt underskud i kassen.

Der blev set meget surt til mig, for alle havde glædet sig til en rejse, jeg tror, det var Spa-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

nien, den skulle gå til. Jeg ville da også gerne have været med, men jeg vil ikke med på en rejse med de øvrige udvalgsmedlemmer, når der skal lukkes plejehjemspladser for at få et budget til at hænge sammen.

Jeg har også spurgt, om alle de møder og konferencer, der blev afholdt, ikke kunne bruges bedre til flere ydelser inden for det område. Jeg har hver gang sagt lidt spøgende: Ih, sikke mange hjemmehjælpstimer der kunne være blevet givet for det, det koster at afholde denne konference.

Jeg har været borgerrepræsentant i 23 år, og jeg kan kun sige, at min postkasse har i de sidste 3 år været oversvømmet med invitationer til konferencer, symposier, deltagelse i det ene møde og det andet møde, lige så mange på de sidste 3 år som på de første 20. Der må være et eller andet galt, der må være en hel industri sat i gang for at holde sådan en mødeaktivitet kørende, og det må koste penge.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Bautrup (A): Når nu fru Grete Henius mener, at hun har sørget for, man ikke skulle ud og rejse, at man skulle spare, kan man jo sige, at det er måske ikke så mange penge, der bliver brugt på rejser, men det var ikke fru Henius, der stillede forslag om, at udvalget ikke skulle ud og rejse, det tror jeg, man kan spørge alle i udvalget om. Det gjorde jeg.

Ellers tror jeg, at fru Henius skulle spørge udvalget, om det var hende, der stillede forslaget, eller ej. Jeg synes, at det er i orden, man skal rose sig af noget, men så gør det ærligt og dermed færdig.

Winnie Berndtson (A): Til De Radikale vil jeg sige, at jeg synes, det er meget sympatisk, at man vil spare på sygedagpengene. Ikke mindst af hensyn til de syge er det væsentligt, at man gør deres sygdomsperiode så kort som overhovedet muligt. Hvis man ikke mener, at de penge skal forblive på familie- og arbejdsmarkedsområdet, så vil vi da også gerne være med til at kigge på, om de kan bruges bedre et andet sted.

Henrik Morgen siger, at man kan jo altid spare 1 pct. mere. Til det vil jeg bare sige, at i Socialdemokratiet mener vi faktisk ikke, at vi på nuværende tidspunkt kan spare 1 pct. mere på ældreområdet. Vi har så mange ting i gang på ældreområdet, at det er så presset, at vi mener faktisk ikke, man kan spare 1 pct. mere på ældreområdet oven i de små 50 mill., vi jo altså skal ind og finde på Sundheds- og Omsorgsudvalgets budget i 2001, uanset hvad Borgerrepræsentationen nu hjælper os med.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg har ikke noteret flere, der har ønsket ordet i denne sag, så forhandlingerne er afsluttet, og vi skal til afstemningerne. Jeg har noteret, at Lars Hutters har trukket det ændringsforslag, Lars Hutters stillede i 1. runde.

Venstres gruppe, Dansk Folkepartis gruppe, Den Konservative gruppe og Den Radikale gruppe stillede følgende forslag:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

”Det 1. at i indstillingen tilbagevises til Sundheds- og Omsorgsudvalget med henblik på at undersøge, hvorvidt det uden serviceforringelser til følge er muligt at finde pengene inden for egen ramme.”

Forslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 21.

For stemte: V, O, C, B og D.

Imod stemte: A, F, Ø og L.

Louise Frevert (O) ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

”Ansvar for det økonomiske underskud i Sundhedsforvaltningen bør placeres politisk, inden pengene bliver bevilliget.”

Endvidere ønskede Lars Hutters (L) i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

”SOL har stemt imod, idet en nægtelse af tillægsbevillingen på 25,2 mill. kr. vil forværre de ældres situation i København med længere ventetid på plejehjem og mangelfuld hjemmehjælp.”

Der blev herefter foretaget delt afstemning over de 2 indstillingspunkter:

Det 1. indstillingspunkt blev godkendt med 44 stemmer imod 4.

For stemte: A, V, F, Ø, O og L.

Imod stemte: B og D.

Undlod at stemme: C.

Det 2. indstillingspunkt blev godkendt med 45 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O og L.

Undlod at stemme: C, B og D.

6) BR 52/01. Styring af plejeboligkapaciteten

Indstilling om, at sundhedsforvaltningen påbegynder drøftelser med de selvejende plejehjem om at overgå til en mere aktivitetsafhængig finansiering.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget) (Standsningsret)

Winnie Berndtson (A): Jeg vil med også Martin Geertsens tilladelse forholde mig mere til proceduren i det her end til substansen i forslaget, hvis det må være mig tilladt.

Fleksibel styring af plejehjemskapaciteten vil vi gerne have lov til at diskutere i Socialdemokratiet. Den situation, vi har i dag, er, at enten har vi et helt plejehjem, eller også opsiger vi overenskomsten helt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Indstillingen til dette punkt er ikke, om vi skal vedtage, at vi skal eller ikke skal ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Lige et øjeblik, Winnie Berndtson. Det sidste punkt har været meget spændende, men vi har et punkt mere, der skal diskuteres, og vi vil gerne høre, hvad der bliver sagt fra talerstolen. På trods af et højtaleranlæg er det ikke muligt lige i øjeblikket.

Winnie Berndtson (A): Indstillingen til dette punkt er ikke at vedtage, at vi skal eller ikke skal ændre den nuværende driftsoverenskomstform, men en indstilling om, at forvaltningen må drøfte andre modeller end den nuværende med de selvejende plejehjem.

Det mener Enhedslisten ikke, vi må, og derfor er sagen så endt her i salen, inden udvalget har diskuteret sagen nærmere. Det er for os lidt uforståeligt, at Enhedslisten, der ellers går meget ind for dialog med samarbejdspartnere og borgere, på nogle områder nedlægger forbud mod dialogen. Vi er godt klar over, at Enhedslisten muligvis ikke er interesseret i, at indholdet gennemføres, men at nægte dialogen med samarbejdspartnerne på området er for os ganske uforståeligt.

Vi vil faktisk gerne høre, om de selvejende plejehjem er glade for den nuværende form, eller om de kunne tænke sig at indgå andre kontraktformer. Men det må der åbenbart ikke føres en dialog omkring. Der tages ikke stilling til noget som helst i denne indstilling, så Enhedslistens standsningsret er alene et udtryk for, at vi ikke må føre dialogen, og det synes jeg er helt uforståeligt.

Jeg skal derfor anbefale Borgerrepræsentationen at vedtage indstillingen, så vi kan komme i gang med dialogen med vores samarbejdspartnere på området, og som vi naturligvis også vil følge videre op i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Bente Møller (Ø): Sundheds- og omsorgsforvaltningen er en meget belastet forvaltning. Det kan man også nogle gange se på noget af det arbejde, der bliver lavet. Jeg kunne i flæng nævne f.eks. Soltenfeldtstiftelsen, hvor jeg tror, at det først efter 4 måneders forløb er blevet sådan, at de forskellige partnere, der er aktører i den, er begyndt at snakke sammen.

Jeg er ikke i tvivl om, at der har været frygtelig travlt i Sjællandsgade siden sidste forår, at vi har en direktion, der, hvis det ikke var, fordi de heldigvis, eller hvad det nu hedder, er ansat i så høj en lønramme, så der ikke er noget, der hedder højeste tjenestetid, kunne holde en sommerferie af et halvt års varighed eller noget, der ligner.

Derfor synes vi ikke i Enhedslisten, at der er nogen grund til at belaste den administration med at udarbejde et forslag, som ikke er relevant på nuværende tidspunkt. For hvad er det, et instrument til fleksibel styring af plejeboligkapaciteten skal bruges til? Jo, det skal ganske rigtigt, som Winnie Berndtson forklarede, bruges til, at vi ikke længere behøver at købe hele plejehjem af de selvejende institutioner. Vi kan sige til nogle af de plejehjem, vi har driftsoverenskomst med: Vi vil gerne garantere jer, at vi køber 60 pct. af jeres plejehjemspladser. Resten kan I så forsøge at sælge til anden side.

I den situation, hvor vi har en reel overkapacitet på plejeboligområdet eller udsigt til en reel overkapacitet på plejeboligområdet, kunne vi også i Enhedslisten være interesseret i sådan nogle modeller. Der skal dog tages højde for vores myndighedsudøvelsesmuligheder, vores muligheder for at stille kvalitetskrav og sådan noget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Men vi er enige i, at en model som sivemodellen var en meget mere human måde at lukke plejehjem på, når nu det daværende budgetflertal syntes, at de absolut skulle lukke plejehjemspladser.

Men i en situation, hvor vi politisk har besluttet, at der ikke skal lukkes plejehjemspladser næste år, de planlagte 150 lukninger opgives, hvor der er blevet åbnet 15 akutpladser til at aflaste overbelægningen på sygehusene i Hasselbo ude i Bystævneparken, og vi nu tilsyneladende også i udvalget kan begynde at diskutere, om 1 måneds ventetid er det, der skal være vores mål, fordi ellers havde det indlysende vel været, at et flertal herinde havde stemt Lars Hutter's forslag ned tidligere på dagen.

Så oplever jeg, at det her er en Borgerrepræsentation, der ikke lige har planer om at lukke plejehjemspladser lige med det første, og så synes jeg, at det er tåbeligt at spille forvaltningens tid. Det er tåbeligt at gå i dialog med nogle selvejende institutioner. Tænk, hvis nu de bliver dødtændt på den her idé, og så er den først relevant om 4 eller 5 år? Så kan det faktisk være, det ødelægger noget af det samarbejde, vi har nu.

Som sagt, vi synes forvaltningen skal koncentrere sig om det rigelige arbejde, de har i forvejen. Så kan det også være, at jeg ikke behøver at sætte mig så meget ind i, hvad boligkommissioner og det særlige statslige bygningstilsyn og andet er, for at finde ud af, hvordan sagerne hænger sammen, men at embedsmændene faktisk har tid til at servicere og redegøre for sagerne.

Så vi afviser ikke, at man må drøfte det her. Vi synes bare, man skal drøfte tingene, når de er relevante.

Marlene Krogh (F): Vi har igennem længere tid været i gang med at diskutere, hvordan plejehjemmene i Københavns Kommune skal udvikle sig, hvad det er for en pleje, de ældre ønsker, hvad det er for nogle tiltag, forvaltningen skal være opmærksom på, eller som politikere være opmærksomme på, hvad det er for en omsorg, de ældre ønsker. Det har været en utroligt spændende diskussion, som jeg så absolut heller ikke mener, vi er færdige med endnu.

Oven i alt det her kommer så en ny diskussion om, hvordan vi kan lave en anden model end sivemodellen, fordi det viser sig jo også, at den har været meget human, men til gengæld har den også været meget dyr. Jeg tror egentlig talt, at det er udgangspunktet for, at man nu diskuterer, hvordan og hvorledes, hvad det er for en styringsform, man nu kan styre de her plejehjem ud fra.

SF undlod at stemme på dette område, fordi vi faktisk ønskede, at man ikke skulle tage beslutning om at fortsætte, men at man skulle prøve at tage en diskussion om fagligheden, hvad det er for en faglighed, vi gerne vil fastholde på de her plejehjem, hvad det er for nogle nye tiltag, hvordan man kan arbejde tværfagligt. Det var faktisk vores udspil til forvaltningen om at gå videre med det og ikke umiddelbart sige, at det er noget af den model, vi skulle arbejde på. Så derfor undlod vi at stemme, da der ikke ligesom var flertal for det.

Efterfølgende vil jeg gerne sige, at når jeg ser det materiale, der nu er udarbejdet, så synes jeg ikke, det er godt nok, og så synes jeg heller ikke, at man skal arbejde videre med det. Jeg synes, det bærer præg af, at det som udgangspunkt lægger op til besparelser uden at tage hensyn til den faglighed, som også skal puttes ind i det, hvad det er for nogle ting, man vil.

Derfor vil SF ligesom Enhedslisten stemme imod dette forslag. Vi ønsker selvfølgelig på et senere tidspunkt at diskutere de her ting, men vi mener også, at vi skal tage alvorligt, at der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

ligger så mange plejehjemsgodkendte på hospitalerne. Derfor synes vi, vi skal gemme diskussionen, så derfor vil vi stemme imod.

Martin Geertsen (V): Det er mig en glæde her på denne sag at kunne højroze sundhedsforvaltningen for et stykke godt arbejde, at man får lagt noget mere fleksibilitet ind i forhold til den måde, vi styrer på, ikke styrer så meget i store kolosser, men styrer mere sektorisk, styrer mere ned i forhold til den enkelte bolig. Det er simpelt hen noget, der lyder som sød musik i vores ører. Så vi synes, at der er al mulig grund til at arbejde videre med det her.

Jeg er en lille smule forundret over både Bente Møllers og for så vidt også Marlene Kroghs anker imod dette forslag. Jeg kan jo forstå på Bente Møller, at hun i andre sammenhænge mener, at forvaltningen sådan set har masser af ressourcer til rådighed i forhold til at løse opgaver. Jeg behøver bare at pege på en sag, som vi har på senere på aftenen, nemlig spørgsmålet om Arbejdernes Ligkistemagasin. Der var jo rigeligt med ressourcer til, at man selv kunne forestå en sådan undersøgelse. Så det hænger jo ikke sammen, Bente Møller, at man forsøger at dække sin betonideologi ind under, at der lige pludselig ikke er ressourcer i den pågældende forvaltning.

I forhold til Marlene Krogh vil jeg bare sige, at jeg synes, det er et meget tidligt tidspunkt at tage afstand fra et forslag som dette med henvisning til, at materialet ikke er godt nok. Altså det, der sådan set står i indledningen til selve indstillingen, er jo, at man »påbegynder drøftelser med de selvejende plejehjem« bla-bla-bla-bla, hvilket jo i virkeligheden er udtryk for, at man jo godt selv har erkendt i forvaltningen, at drøftelser vel et eller andet sted betyder, at materialet på et senere tidspunkt kan blive af en mere lødig karakter.

Det, jeg så bare havde håbet, var, at det også kunne blive af så lødig en karakter, så SF's meget udmærkede sundhedsudvalgsmedlem kunne have bidraget med noget. Men sådan skal det åbenbart ikke være.

Grete Henius (C): De Konservative kan fuldt ud tilslutte sig den indstilling, der er kommet fra sundhedsforvaltningen. Det har vi også allerede i udvalget givet udtryk for.

Der er en lille ting, som jeg måske ikke i udvalget har spurgt om eller taget som en given ting. Jeg går ud fra, at vi kan regne med, at der ikke vil blive tale om, at man forsøger at sætte mere tunge patienter ind på de selvejende institutioner, sådan at byrden for de selvejende institutioner vil blive langt tungere end på de kommunale institutioner.

Jeg håber, jeg kan få det bekræftet. Jeg vil i hvert fald gerne høre lidt nærmere om det, hvis forvaltningen måske kunne ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Det var lidt nemmere, hvis fru Grete Henius sluttede sin tale heroppe, så vi kunne få det hele med på båndet. (*Grete Henius*: Nu var det til ...). Ja, men man taler ikke direkte til personer her.

Henrik Morgen (B): Fleksibilitet og nytænkning har vi fra De Radikales side efterlyst i årevis og ikke bare her på sundheds- og omsorgsområdet, men i hele Københavns Kommune og alle dens forvaltninger.

Så derfor kan vi ikke varmt nok støtte og opmuntre sundhedsforvaltningen med det her oplæg, fordi det er jo et første oplæg på en forhåbentlig lang og lykkelig rejse. Vi håber, det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

her oplæg faktisk vil vise, at ikke alene sundhedsforvaltningen nu kan betræde helt nye veje, men vi håber og tror faktisk, det her kan danne model for mange andre forvaltninger i forhold til at tænke på helt nye måder.

Der må jeg jo så sige, fordi det er jo et oplæg, at jeg er meget ked af at høre igen SF's ordfører beklageligvis igen lulle SF ind i hængekøjen. Jeg havde ellers en opfattelse af, at det her forslag også var i tråd med SF's ønsker om nytænkning og fleksibilitet. Så det er meget, meget beklageligt at erfare, at det åbenbart ikke helt er tilfældet.

Men igen, det er et første skridt, lad os nu give det en chance, og lad os så sige, at det er helt nødvendigt med nye og fleksible styringsmodeller og ikke mindst med hensyn til alle de store faste udgifter og kapital- og anlægsaktiver, som Københavns Kommune råder over.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det Lars Hutters som den foreløbig sidste i 1. runde.

Lars Hutters (L): Mennesket før penge. Det er i hvert fald kernen i SOL's politik. Vi kan selvfølgelig kun være glade for, at landets statsminister, socialdemokraten Poul Nyrup, også gjorde det til sin mærkesag i sin nytårstale.

Jeg må sige, at det her forslag er det modsatte af, hvad statsminister Poul Nyrup sagde i nytårstalen. Det er ikke mennesket før penge. Det står helt klart i det her, at fordi man har oplevet en vækst i udgifter til køb af boliger, så må man altså finde en metode, hvor man kan få bragt det ned.

Den dialog, som Socialdemokratiets ordfører synes, det er så fantastisk vigtigt at føre, er absolut ikke for at opnå, at mennesker, der har behov for at komme på plejehjem, skal få det bedre, under ingen omstændigheder. Det er, om man så må sige en dialog, som i det diplomatiske sprog bliver kaldt for »kanonbådsdiplomati«. Hvis ikke man bøjer sig for det her, så bliver man skudt. Det er den form for dialog, som alle de partier, som nu, når det endelig viser sig, sætter penge før mennesker.

Derfor stemmer SOL selvfølgelig også imod. SOL er aldeles ikke tilhænger af nogen som helst form for kanonbådsdiplomatidialog, under ingen omstændigheder. Hvorfor skulle vi dog det i en situation, hvor man har lagt alle de svage ældre i København ned og begynder at trampe på dem? Det er da fuldstændig vanvittigt.

Jeg kan ikke lade være med alligevel at kommentere Det Radikale Venstres Henrik Morgens udtryk, at det her var nytænkning, det var nytænkning. Den form for nytænkning var jo det, som Chiles leder general Pinochet førte an i i sin økonomi. Væk med al form, ned med den offentlige økonomi og liberalisme og alt muligt. Det er nytænkning ... (*Afbrydelse*). Jamen borgmester Søren Pind ved jo, at jeg har ret. Det var jo faktisk der, liberalismen fik sit opsving, det var jo under ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Det er altså ikke liberalismen, vi diskuterer, men styring af plejeboligkapaciteten. Kom så tilbage til dagsordenen, hr. Lars Hutters.

Lars Hutters (L): Med den udmærkede formands tilladelse går jeg ud fra, at jeg har lov til at kommentere den radikale ordførers begreb om nytænkning ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Nej, det drejer sig om plejeboligkapaciteten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Lars Hutters (L): Den form for nytænkning, som den radikale ordfører mener ligger i det her, er aldeles ikke nogen form for nytænkning. I øvrigt er det ualmindelig kynisk og brutalt over for mennesker. Det var det, jeg ville sige.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi til 2. runde.

Winnie Berndtson (A): Ja, jeg ved ikke, hvad det var for en sag, Lars Hutters var i gang med, men jeg kan da kun anbefale at læse side 8 i indstillingen, det, der hedder punkt 6, Den videre proces. Det kan måske opklare nogle ting om, hvad det er for en proces der skal igangsættes.

Så har jeg bare en lille kommentar til Bente Møller, og det er, at den der logik med, at vi har brug for X antal pladser, og dem skal vi så bare have i byen, holder jo faktisk ikke helt. Det er, fordi der er en joker i det her spil, og det er, at ældre har ret til at ønske sig hjem nær deres pårørende. Det vil sige, at ældre har ret til at ønske sig udenbys. Jeg håber da, at et flertal i Borgerrepræsentationen er enig med os i, at det imødekommer vi gerne for de københavnske ældre, at de har mulighed for at tage på plejehjem i nærheden af deres pårørende i omegnskommunerne eller hvor det ellers måtte være. Det er jo lige præcis det, der gør, at antallet af plejehjemspladser, som vi har brug for til de københavnske ældre, ikke nødvendigvis befinder sig i Københavns Kommune.

Bente Møller (Ø): Det var Martin Geertsen fra Venstres indlæg, der kaldte mig herop. Mit hovedargument imod var ikke, at forvaltningen ikke havde arbejdskraft nok. Mit hovedargument imod var, at det var tåbeligt at bruge forvaltningens arbejdskraft til at lave noget, som ikke er relevant i øjeblikket.

Enhedslisten går også ind for, at man skal kunne vælge udenbys plejehjem tæt ved nære pårørende, eller at min mor fra Sæby kan få lov til at få en plejehjemsplads i København for så vidt. Men så længe vi har ca. 700 mennesker, der er visiteret til en plejehjemsplads og venter på den, har vi ikke behov for at lave aftaler om fleksibel styring. Og det er det, der er vores hovedargument.

Henrik Morgen (B): Man kan jo snart ikke åbne en avis eller høre en debat uden at høre Lars Hutters, Solidarisk Alternativ, sige »Mennesker før penge«. Det er jo lige præcis, hvad det her forslag handler om. Forslaget her handler om at sætte mennesker før penge eller mennesker før mursten. Hvorfor ikke tage chancen her og bruge nogle af de penge, vi i dag spenderer på mursten, på huslejer, på faste udgifter, på menneskelig omsorg for dem, som har behov?

Lars Hutters (L): Jeg ved ikke, hvordan jeg skal forstå Henrik Morgen og Det Radikale Venstre, men jeg går ud fra, at Henrik Morgen og Det Radikale Venstre accepterer den opgørelse, der foreligger, at mere end 500 ældre venter på at komme på plejehjem, og plejehjem består altså nu engang af mursten. Men det er muligt, at det er nogle andre luftkasteller, Det Radikale Venstre mener, at plejehjemmene skal bestå af fremover. Det er muligt, jeg ved det ikke.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Når man indstiller et forslag om, at man skal forsøge at hente nogle penge hjem, og hvor jeg ganske klart kan se, at det vil altså føre til, at der bliver færre plejehjemspladser, så mener jeg ikke, at man sætter mennesket før pengene. Så er det altså pengene før mennesket, og så er man frit svævende væk fra den virkelighed, der desværre eksisterer for mange svage ældre i øjeblikket i København.

Indstillingen blev godkendt med 38 stemmer imod 15.

For stemte: A, V, O, C, B og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

7) BR 62/01. Repræsentanter til Integrationsrådet

Indstilling om udpegning af henholdsvis Havva Haksever som repræsentant og Remzi Haksever som suppleant for den tyrkiske liste til Integrationsrådet i Københavns Kommune og Abdilfatah Sahal som repræsentant for den somaliske liste til Integrationsrådet i Københavns Kommune.

(Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Sagen blev udsat til mødet den 1. marts 2001.

8) BR 63/01. Restpuljen 2001

Indstilling om, at der gives en tillægsbevilling til budget 2001 til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget med henblik på kvarterløftprojekter m.v.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Karin Storgaard (O): I denne sag kan der være tvivl om, hvad det er Dansk Folkeparti mener, fordi der i indstillingen står, at i Økonomiudvalget var der forbehold, og i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget blev indstillingen tiltrådt. Men jeg skal løfte sløret for, hvad det er vi mener.

Dansk Folkeparti stemmer for indstillingen, men gør dog opmærksom på, at vi ikke synes om den positive særbehandling, som en stor del af tillægsbevillingerne sikrer en række etniske grupper. Der kan imidlertid være tilfælde, hvor sådanne tillægsbevillinger er nødvendige, bl.a. for at få undertrykte indvandrepiger og -kvinder i tale med henblik på forbedret integration og forbedret danskundervisning. Det er så samtidig en protokolbemærkning.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Karin Storgaard (O) ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

”Dansk Folkeparti kan gå ind for indstillingen, men gør dog opmærksom på, at vi ikke synes om den positive særbehandling, som en stor del af tillægsbevillingen sikrer en række etniske grupper.

Der kan imidlertid være tilfælde, hvor sådanne tillægsbevillinger er nødvendige, bl. a. for at få undertrykte indvandrere - piger/kvinder i tale med henblik på forbedret integration og forbedret danskundervisning.”

9) BR 46/01. Tekniske tillægsbevillinger

Indstilling om, at der indarbejdes de i indstillingen nævnte omplaceringer af tidligere bevilligede tillægsbevillinger inden for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets samlede ramme. (Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

10) BR 34/01. Økologisk daginstitution bag Brorsons Kirke

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling til opførelse af en økologisk daginstitution til 36 vuggestuebørn og 44 børnehavebørn på det nedlagte vejareal bag Brorsons Kirke, nu Jesper Brochmands Gade 12, i alt 14.300.000 kr., hvilket svarer til den tidligere fastsatte anlægsramme, at der gives en indtægtsbevilling på midler fra Energistyrelsen, i alt 750.000 kr., samt at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen anviser kasse-mæssig dækning for 14.300.000 kr. på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 2001 på konto 5.14.3. Det forudsættes endvidere, at driftsudgifter og øvrige økonomiske effekter i forbindelse med opførelsen af daginstitutionen afholdes inden for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget. (Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Sagen blev jo på sidste BR-møde tilbagevist til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, som behandlede den i går.

Der er fortsat et flertal i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget for at vedtage sagen, som den var fremlagt fra forvaltningen og fremsendt første gang. Men jeg vil gerne på vegne af Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten stille et ændringsforslag, så vi kan imødekomme de indsigelser, der har været af mere arkitektonisk karakter. Derfor vil jeg fremføre ændringsforslaget, der hedder:

»Der gives en kapitalbevilling til opførelse af en økologisk daginstitution til 36 vuggestuebørn og 44 børnehavebørn på det nedlagte vejareal bag Brorsons Kirke, nu Jesper Brochmands Gade 12, i alt 16,3 mill. kr.,« – det vil sige, at det er 2 mill. kr. over det oprindelige beløb – »hvilket sikrer, at det oprindelige projekts ydre udformning kan realiseres, at der gives en indtægtsbevilling på midler fra Energistyrelsen, i alt 750.000 kr., samt at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen angiver kasse-mæssig dækning for 16,3 mill. kr. på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budgetkonto 5.14.3.« – det betyder anlæg af daginstitutioner – »Det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

forudsættes endvidere, at driftsudgifter og øvrige økonomiske effekter i forbindelse med opførelsen af daginstitutionen afholdes inden for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget.»

Når vi har lavet ændringsforslaget så langt, så er det for at få det til at hænge sammen, fordi i princippet er det, jeg står og siger her, at der skal bruges 2 mill. kr. mere, så man kan fastholde arkitekturen fra det oprindelige projekt.

Martin Geertsen (V): Det er jo rigtig, rigtig mange penge, fru borgmester. Det var mange penge i første omgang. I første omgang syntes vi i og for sig, at det at etablere nogle projekter af denne karakter mere fik karakter af at være prestigeprojekter, noget, man sådan kunne gå ud og bryste sig af uden for kommunegrænsen, end det i virkeligheden var et spørgsmål om at få passet børn. Så i forvejen var det rigtig, rigtig mange penge at sige, at man kun ville gå 15 pct. ud over gennemsnitsprisen. Og nu skal vi så være vidne til, at vi skal doble op i forhold til, hvor meget vi går ud over gennemsnitsprisen.

Jeg kunne godt tænke mig sådan i al stilfærdighed at spørge borgmesteren, når man for en anden gangs skyld vil lave et projekt af denne karakter som en eller anden form for studehandel mellem Socialdemokratiet og venstrefløjen, om man så havde tænkt sig, fru borgmester, at lægge nogle mekanismer ind, som gjorde, at man kunne undgå sådan en situation en anden gang.

Jeg synes altså, det er temmelig mange penge for et prestigeprojekt, når vi i virkeligheden burde koncentrere os om at leve op til det, som jeg ved er det, borgmesteren er allermest optaget af i denne kommune, nemlig at sikre pasningsgarantien. Hvad for nogle mekanismer kan vi lægge ind, så vi undgår sådan en situation en anden gang, fru borgmester?

Ole Hentzen (C): Børneinstitutioner mangler vi jo, det er ikke noget nyt i denne forsamling, det har vi faktisk gjort i alle de 15 år, jeg har været her. Og nu prøver man med livet som indsats at gøre dem endnu mere spændende – nu skal de være økologiske. Nu er det altså ikke nok, at børnene bliver passet om dagen, nu skal de sådan set have et rygmærke på, at nu bliver de passet økologisk.

Gad vide, om de nu bliver hængt ud, eller om de andre børn, som de skal lege med bagefter, nu tør lege med dem, man kan risikere, at de smitter, eller er det de andre, der smitter de økologiske? Og hvad nu, hvis de sammenblander madvarer og alle mulige andre ting, madpakker? Det er virkelig noget, der er en mærkevare for denne her forvaltning. Nu skal børnene være økologiske.

Med det som løftestang har man nu igennem lang tid kæmpet for, at de skal have græs på taget, for så må det da være økologisk. Man fik også lige nedlagt parkeringspladser, og det må da også være økologisk. Og når det nu er økologisk, jamen så tyder alt på, at alt, hvad der er af økologisk, skal koste mere end det andet. Så derfor må en 30 pct. merpris i forhold til, hvad en normal daginstitution ville koste, da være rimeligt. Ja, sådan er argumentationen jo, det må da være rimeligt.

Jeg siger sådan set bare lidt forsigtigt fra konservativ side, at vi har egentlig i alle de 15 år, jeg har siddet, sagt, at vi gerne vil være med til at skaffe nogle flere institutioner. Men hvis dette skal være modellen, at vi for hver gang, hvor vi kunne lave 4 institutioner, nu kun får 3, hvor børnene skal have rygmærke på, hvor der står »Økologi«, så varer det længe, før vi når noget i denne by. Derfor kan vi ikke stemme for denne bevilling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Karin Storgaard (O): Dansk Folkeparti er enig i, at vi mangler daginstitutionspladser, men vi er ikke interesseret i at bevilge penge for enhver pris.

I denne sag er vi af den opfattelse, at nu bliver denne daginstitution jo kaldt »økologisk«, men vi kan godt indimellem være i tvivl, når vi ser i indstillingen, hvad det er der gør den økologisk. Vi kunne også være meget enige med CD, der henviser til, at den ligger for tæt på en meget befærdet vej, og så taler CD i øvrigt om nedlæggelse af parkeringspladser, men det løb er jo nok kørt med parkeringspladserne i hvert fald. Så vidt jeg ved, er de allerede nedlagt.

Men der er et par andre ting, jeg godt vil påpege, og det er bl.a. en bebyggelsesprocent på 74, den tilladte er 50. Jeg synes, vi giver alt for mange af de dispensationer. Der mangler en helhedsplan for området. Det er det, som beboerne derude også selv gør opmærksom på. Helt ærligt, den nye glasbygning i forbindelse med kirken er vel ikke det, der passer allerbedst ind i det bestående byggeri. Jeg synes i hvert fald ikke, det ser godt ud.

Der er også kommet indsigelser fra kirken, efter at man skar projektet ned.

Nu ligger der så et forslag om, at man bevilger resten af beløbet. Det er vi ikke enige i.

I det hele taget er det byggeri alt for dyrt. Det er 14,7 pct. over den gennemsnitlige pladspris i år 2001, i penge er det en pris fra 220.000 til 252.500 kr. pr. plads. Det er alt for mange penge.

I øvrigt ligger der også en klage til Naturklagenævnet, som jeg ikke rigtig kan se, vi har fået svar på, men det må være heromkring, at der bliver forventet svar på det.

I hvert fald kan Dansk Folkeparti ikke stemme for denne bevilling.

Naser Khader (B): Det Radikale Venstre stemmer imod S', SF's og Enhedslistens ændringsforslag. Vi stemmer for det billige projekt, ikke fordi vi har noget imod økologi og økologisk børnehave, vi synes, det er et godt projekt, men det er et spørgsmål om at overholde budgettet. Indtil for nylig var der enstemmighed i udvalget om at stemme for den billige løsning, så vi forstår ikke, hvad der er sket. Vi mener, at de 2 mill. kr. godt kan bruges til noget mere fornuftigt.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi over til 2. runde. Inden borgmester Winnie Larsen-Jensen får ordet, vil jeg gerne have en begrundelse for, hvorfor sagen ikke har været i Økonomiudvalget, fordi sådan en sag bør jo egentlig være i Økonomiudvalget, inden vi kan vedtage den her i Borgerrepræsentationen. Det er dog trods alt 2 mill. kr.

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Det kan Borgerrepræsentationen jo sagtens beslutte, at den skal. Jeg stiller bare i al beskedenhed et ændringsforslag. Hvis udvalget i går havde haft flertal for at bevilge det, så er jeg ret sikker på, at det var gået i Økonomiudvalget, men vores mulighed for det her er jo at fremsætte det under behandlingen og vedtagelsen, og derfor har vi gjort det på denne måde.

Martin Geertsens spurgte, hvilke mekanismer der kan hindre, at det her sker igen. Det tror jeg faktisk ikke, man kan sikre sig. Vi har jo lige haft den fornøjelse i Familie- og Arbejds-markedsudvalget enigt at bakke op om Martin Geertsens udmærkede forslag om særlige emner på daginstitutionerne, hvor vi også diskuterede, at det kunne jo godt gå hen og blive lidt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

dyrere, hvis man ville lave en teater- og dramabørnehave, hvis man ville lave en idræts- eller bevægelsesbørnehave eller noget andet.

Men det, vi vel kan hjælpe hinanden med, er at få samtidighed i beslutningerne om, hvad det kan være og hvad det ikke kan være.

Det, der har gjort denne sag kompliceret, er vejnedlæggelsen, principbeslutningen om 15 pct. over, osv.

Men jeg synes da, vi skal arbejde videre med emneinstitutioner, lige så vel som denne her er økologisk. Og børnene skal altså ikke være 100 pct. økologiske for at blive visiteret, Ole Hentzen. Det er institutionen, der er økologisk. Så det er jo ligesom noget andet.

Og hvorfor går det op, og hvorfor går det ned? Ja, det er jo altid en beslutning, man må tage, om man synes det ene eller det andet. Der er kommet nogle indsigelser, og dem er der nogle, der gerne har villet tage til sig og stille forslag om. Sådan er det jo i politik – ikke, Ole Hentzen?

Martin Geertsen (V): Det er jo rigtigt, at Venstre i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har stillet et forslag om, om vi ikke kunne emneindrette vores daginstitutioner lidt mere, i hvert fald en del af dem, ud fra en betragtning om, at det kunne være en del af kvaliteten på institutionsområdet, at man havde flere forskellige områder, at der var forældre, som var optaget af økologi eller, jeg må ikke kalde det sport og idræt, bevægelse, eller kultur, kunst, hvad ved jeg, for også at få den dimension af kvalitet med.

Nu kender borgmesteren også Venstres repræsentanter i udvalget godt nok til at vide, at vi stiller ikke sådan nogle forslag ud fra en betragtning om, at vi gerne vil drive udgifterne op på institutionsområdet. Det synspunkt burde være borgmesteren velkendt.

Men det, som jeg har en anke i forhold til dette spørgsmål, er, at man først tager en politisk beslutning om, at ja, den her institution må gerne være dyrere, det er en politisk beslutning, man tager, den må gerne være op til 15 pct. dyrere, og man så efterfølgende lægger yderligere 15 pct. oveni. Jeg synes, det specielt i sådan nogle sager, hvor man politisk set bliver enig med sig selv om, at det her gerne må være dyrere, i forvejen er betændt nok. Men når man så lige præcis ved den slags og type institutioner yderligere går over den merpris, så er den slags politiske beslutninger om, at man gerne må bruge flere penge, i bedste fald værdiløse.

Jeg lyttede til 2. næstformands meget udmærkede betragtninger om Økonomiudvalget. Jeg synes, at denne sag har en karakter, således at det kunne være relevant at få økonomiudvalgsmedlemmernes øjne på denne sag, hvorfor jeg vil foreslå, at sagen bliver tilbagevist til Økonomiudvalget.

Ole Hentzen (C): Borgmester Winnie Larsen-Jensen causerede lidt over, om De Konservative og især Ole Hentzen jo ikke kendte til det, at ønsker ligesom havde en eller anden pris. Jo, borgmester, det er vi fuldstændig klar over, men hvad jeg ligesom savner en holdning til fra den borgmester, som er ansvarlig for at skaffe institutionspladserne, er, om borgmesteren synes, at borgmesteren kan stå ved politisk, at der stadig mangler masser af daginstitutioner og så bruge en tredjedel nye institutionspenge til noget økologifis med græs på taget. For det er vel det, der er reelt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Hvis man bygger 3 af denne type institution, kunne man have fået 4 andre for de samme penge. Der er det, man må sige, at det er en politisk betragtning, som borgmesteren skal ud og forsvare ved det kommende valg: Vi har bevidst valgt, Socialdemokratiet sammen med SF og Enhedslisten, at der skal bygges færre daginstitutionspladser i København, for vi vil hellere bruge dem til græs på taget. Det er det, det drejer sig om her.

Marie Jeppesen (Ø): Nu har jeg fået at vide af min gruppe, at jeg skal gøre det kort, og det lover jeg.

Jeg vil godt sige til Martin Geertsen først og fremmest, at Enhedslisten indgår ingen studehandler, og det har vi heller ikke gjort i denne her sag.

Så vil jeg sige, at kvalitet og forskellighed i daginstitutionerne er vel også borgerlig politik. Jeg har i hvert fald hørt, at den der med forskelligheden er noget, man går meget ind for hos de borgerlige, og det må man da sige, at det her er.

Der er mange ting i at bygge økologisk. Der er genbrug af mange af de materialer, der bliver brugt i det her byggeri. Der er et mindre varmeforbrug, og i og med at man bruger genbrugsmaterialer, så er det også et arbejdsfremmende projekt.

Vi er også nogle, der har valgt at lytte til borgernes indsigelser imod den opførelse af daginstitution, der var foreslået oprindelig, og har derfor også valgt at sige, jamen vi vil godt gå ind for at bygge efter det oprindelige projekt, som det var foreslået, så vi mener, at det bliver til mindst gene for den kirke og den præst, der bor i nærheden.

Så har jeg bemærket, at Martin Geertsen også lytter en del til borgernes indsigelser, specielt når det er i hans eget lokalområde, det handler om.

Så vil jeg sige, at vi ikke kan støtte, at denne sag bliver sendt tilbage i Økonomiudvalget. Vi mener, den er belyst herfra.

A. Ben Haddou (D): CD kan slet ikke støtte den studehandel, der er indgået mellem Socialdemokratiet og venstrefløjen om at gennemtvinge bygningen af den her daginstitution på Nørrebro. Altså jeg ved ikke, hvad det er for noget, men det ligner en ideologisk krig, hvor man af al magt vil gennemtvinge, uanset hvor meget det skal koste borgerne, så vil man have økologi, og uanset hvad det koster.

Jeg synes, det er helt ufatteligt, fordi det, der er hovedproblemet for os i Københavns Kommune, er ikke, om vi får bygget en økologisk daginstitution. Det er, om vi får nok af daginstitutioner i første omgang. Så jeg kan ikke rigtig forstå, at det er gået hen og blevet en ideologi for venstrefløjen og tilsyneladende også med hjælp fra Socialdemokratiet, at den her daginstitution skal bygges, uanset om udgifterne har været stigende, højere end det, man aftalte i første omgang, plus at der selvfølgelig også i mellemtiden har været indsigelser.

Men det er klart, at jeg selvfølgelig på vegne af CD stadig vil fastholde det forbehold, jeg havde under det første møde, da sagen blev forelagt Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Det vil jeg bare give videre. CD vil stadig ikke acceptere, at endnu en vej bliver lukket i København, og at det er ren og skær vision at sige, at man gerne vil tale om økologi, få hundrede meter fra en af de mest befærdede veje i Københavnsområdet, som hedder Åboulevard.

Hanne Nielsen (A): Jeg synes, det er en utrolig interessant debat, der foregår her. Vi bygger utrolig mange institutioner i denne her by. Nu prøver vi et projekt med en økologisk

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

byggeform. Det er dyrere, ja, det er også dyrere, end vi egentlig bryder os om, det skal vi ikke lægge skjul på.

Men det andet perspektiv er også, at vi mangler pladserne på Indre Nørrebro. Bydelsrådet har støttet projektet hele vejen, men har gjort indsigelse, da vi måtte tilpasse økonomien og ændre i projektet. Det har de omkringliggende, kirken og præsten, også gjort indsigelser mod.

Vi synes, det her projekt er spændende. Det er vigtigt, at vi får prøvet den byggeform af på en af vores institutioner, så vi har noget at holde op imod, og så, at vi får pladserne også.

Så jeg synes, at netop med at vi får, som Marie Jeppesen sagde, de alternative muligheder, som de borgerlige så ofte efterspørger, jeg synes, at det er værd at støtte det her projekt, netop fordi vi bygger så meget, som vi gør. Man kan også sige, at ja, vi har altid rost os af i København, at vi har bygget gode institutioner, og det skal vi sandelig blive ved med, men at vi prøver det her projekt af, synes jeg også er vigtigt. Så derfor støtter vi det hundrede procent.

2. næstformand (**Bente Frost**): Ole Hentzen. Så er det 3. runde, så er det faktisk Martin Geertsen først, undskyld.

Ole Hentzen (C): Kære Socialdemokrati, kære Hanne Nielsen. Det indlæg skræmmer mig endnu mere, for nu signaleres det fra Socialdemokratiet, at man ønsker at afprøve den her nye institutionsbyggeriform med henblik på at vurdere, hvor mange der skal bygges i fremtiden. Det signaleres altså, at man for fremtiden helt åbent vil gå ind i 30 pct.s fordyrelse af alle institutioner, hvor denne by råber og skrider efter institutionspladser.

Jamen der er ingen grund til at bygge et nyt byggeri som prøve for at holde det op og vurdere fremtidige byggerier, hvis det ikke er, at man siger helt åbent: Det her byggeri er alt for dyrt, det er åndssvagt, men vi kan ikke komme videre på Nørrebro, og derfor er vi villige til at bruge 30 pct. ekstra. De vil have deres forbandede økologiske grønne græs på taget og den falske ko og børnene rygmærker på, og så er det fint.

Men at komme op og true os med, at Københavns Kommune skal plastres til med institutioner, som er 30 pct. dyrere end det, vi ellers kan bygge, skræmmer altså dybt, fordi så får vi aldrig opfyldt det behov, som kort sagt vores kunder, altså vælgerne, egentlig har til os.

Men hvis I tror, I får vælgere på at sige: Vi nøjes med kun at bygge sådan cirka en tredjedel mindre i det her, fordi vi vil gerne gøre dem økologiske alle sammen med træ på og falske køer og rygmærker og lignende – så er det fint nok, det går vi gerne til valgkamp på til november. Den tror jeg er dødfødt som salgsargument, så længe vi mangler så mange tusind institutionspladser, som vi gør.

Martin Geertsen (V): Vi indgår ikke studehandler i Enhedslisten – det synes jeg er interessant. Jeg vil godt retorisk spørge, fordi jeg forventer sådan set ikke noget svar, om det er alt i den såkaldte stemmeaftale i budgettet også på dette område, som Enhedslisten er glade for.

Må jeg ikke minde Marie Jeppesen om, at jeg hørte mange enhedslistefolk i forbindelse med forhandlingerne om Københavns Kommunes budget for i år tale om, at en skattestigning var asocial, selvfølgelig, og det har Enhedslisten jo så vel at mærke nu ædt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Jeg synes, at det kunne være spændende med økologi, det synes jeg. Jeg synes også, det kunne være spændende med økologi på Nørrebro, lige så vel som jeg synes, det kunne være spændende med alle mulige andre former for temainstitutioner.

Men som Ole Hentzen jo har påpeget ved flere lejligheder her fra talerstolen, så betyder det, når man kommer ud i så voldsomme prisstigninger som dem, vi har at gøre med her, at vi jo rent faktisk, når vi når til »The end of the day«, bliver nødt til at reducere i antallet, hvis det er den måde, som Enhedslisten har tænkt sig at køre institutionspolitik på også fremover.

Så vil jeg spørge Marie Jeppesen igen, som er optaget af, at vi får en stor variation i vores pasningstilbud, om det så også betyder, at Marie Jeppesen og Enhedslisten kan stemme for nogle af de former for pasningstilbud, som vi andre indimellem foreslår, altså privat pasning, som nogle københavnere synes er interessant, stordagpleje, som nogle københavnere synes kunne være interessant, om det så vil være sådan fra nu af, Marie Jeppesen, at Enhedslisten vil lægge stemmer til det, som københavnernes synes er interessant, og som københavnernes er optaget af, eller om man fortsat udelukkende vil lægge stemmer til det, som man synes er interessant i Enhedslisten.

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Jeg vil ikke diskutere, om det er studehandel eller ikke studehandel. Men det er da rigtigt, at det er en aftale, når 3 partier stiller et ændringsforslag i fællesskab, fordi der er noget, vi gerne vil.

Så kan man diskutere det med prisen op og ned, om man gerne vil det, når nu det koster så meget mere. Og det er da også betænkeligt, som Hanne Nielsen også sagde, og at vi har da også været i tvivl. Men nu har vi altså stillet det her forslag, fordi vi godt vil give det her projekt en god start, når vi i forvejen har ofret så mange penge, og så ikke starte med stor modstand fra de lokale beboere. Derfor har man vel ret til at skifte mening, og det synes jeg ikke, der er så meget i, som betyder noget i den sammenhæng.

Så vil jeg sige, at jeg er meget betænkelig ved det forsøg på yderligere trænering ved at sende den i Økonomiudvalget. Det er jeg på baggrund af, at der var licitation på byggeriet den 28. september, og der er altså grænser for, hvor længe man omkostningsfrit kan fastholde licitationstilbud. Derfor vil jeg anbefale, at sagen bliver besluttet, så vi ikke udsætter os for yderligere økonomisk fordyrelse af det her projekt ved at skulle tage licitationen om igen.

2. næstformand (Bente Frost): Jeg vil lige inden Karin Storgaard får ordet gøre opmærksom på, at Ole Hentzen nævnte beløbet 30 pct. Det er altså 26 pct. stigning i forhold til det oprindelige projekt. (*Ole Hentzen:* Tak fordi formanden kunne regne).

Karin Storgaard (O): Dansk Folkeparti synes da også, det er godt med nyt, men tilsyneladende er de 3 forslagsstillere ligeglade med prisen.

Økologi eller ikke økologi. Marie Jeppesen nævnte heroppefra bl.a. genbrug af materialer, hvilket varmesystem der blev brugt, osv., men det kan man vel nok bruge, uden at det skal være økologisk.

Under alle omstændigheder er projektet dyrere, og det bliver dyrere end andre daginstitutioner. Hvis det er det, der skal være normen fremover, bliver daginstitutionerne dyrere i Københavns Kommune, og hvad siger småbørnsforældrene til det?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Marie Jeppesen (Ø): Jeg skal forsikre Martin Geertsen om, at vi ikke stemmer for private pasningsordninger i Enhedslisten på noget tidspunkt. Det gør vi ikke, fordi vi ønsker også en kvalitet i den pasning, som vi tilbyder byens forældre.

Sådan som jeg læser de rapporter, der er kommet ud omkring den private børnepasning, så er det ikke noget, forældrene ønsker sig. De bruger det af nød. Man kan se det på Amager, hvor der stort set er pasningsgaranti og pladsgaranti. Der bruger forældrene ikke den private pasningsordning.

Så vil jeg sige, at den skatteforhøjelse, som Enhedslisten har været med til at stemme for, også har givet os serviceforbedringer i København. Specielt kan man tænke på lokalcentrene, hvor vi har fået tilført penge, og hvor der nu også bliver fremlagt et svar til Ombudsmanden i forhold til de problemer, der har været på lokalcentrene.

Et af Martin Geertsen (V) stillet forslag om sagens tilbagevisning til Økonomiudvalget blev forkastet med 36 stemmer imod 17.

For stemte: V, C, B og D.

Imod stemte: A, F, Ø, O og L.

Winnie Larsen – Jensen (A), Hanne Nielsen (A), Hellen Hedemann (F) og Marie Jeppesen (Ø) stillede herefter følgende ændringsforslag:

” Der gives en kapitalbevilling til opførelse af en økologisk daginstitution til 36 vuggestuebørn og 44 børnehavebørn på det nedlagte vejareal bag Brørsons Kirke, nu Jesper Brochmands Gade 12, i alt 16.300.000 kr., hvilket sikrer, at det oprindelige projekts ydre udformning kan realiseres, at der gives en indtægtsbevilling på midler fra Energistyrelsen, i alt 750.000 kr., samt at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen angiver kassemæssig dækning for 16.300.000 kr. på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 2001 på konto 5.14.3. Det forudsættes endvidere, at driftsudgifter og øvrige økonomiske effekter i forbindelse med opførelsen af daginstitutionen afholdes inden for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget.”

Ændringsforslaget blev godkendt med 30 stemmer imod 23.

For stemte: A, F, Ø og L.

Imod stemte: V, O, C, B og D.

Hermed var Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets oprindelige indstilling bortfaldet.

A. Ben Haddou (D) ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk.2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

”CD tager forbehold, da jeg mener, at det dobbeltmoralsk at tale om en økologisk daginstitution, når den ligger så tæt på Åboulevarden. CD er desuden modstander af, at der i forbindelse med bygningen af den økologiske daginstitution nedlægges 38 parkeringspladser, og at man endnu engang lukker en vej i København.”

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

11) BR 57/01. Lokalplan "Hasselvænget"

Indstilling om, at lokalplan "Hasselvænget" vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede præciseringer af bestemmelser i § 5 om bebyggelsens omfang og placering, § 6 om bebyggelsens ydre fremtræden samt § 9 om ubebyggede arealer.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

12) BR 58/01. Tillæg til lokalplan "Islands Brygge Syd"

Indstilling om, at tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 303 "Islands Brygge Syd" vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer af § 4, stk. 4, og § 5, stk. 2, litra b, og ændret tegning nr. 27.431, der erstatter tegning nr. 27.393, samt at meddelelse om bekendtgørelse annonceres i områdets lokalaviser.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Mikkel Warming (Ø): Jeg skal ikke tage forsamlingens kostbare tid særligt længe, blot sige, at dette tillæg jo bl.a. handler om at skabe mulighed for at opføre 300-350 boliger. Det er interessant at bemærke, at ejerne gerne ville have fået lov til at bygge nogle af dem mindre end 100 m², men flertallet siger nej til det.

Vi synes som altid, at det er vigtigt, at nye boliger i byen bebos af mennesker, der bidrager til byen, og for at gøre en forholdsvis lang og kendt historie rigtig kort, så skal jeg foreslå, at alle boliger i lokalplanområdet defineres som helårsboliger.

Ole Hentzen (C): Nu forstår jeg godt, at Enhedslisten stiller det forslag her ... (*Mikrofonen afbrudt*) ... være så oplyst, som jeg er sikker på, at Mikkel Warming er, nemlig at der er truffet en beslutning i denne Borgerrepræsentation og af forsamlingen om, at ved fremtidige lokalplaner skal det være deri. Denne lokalplan har jo faktisk været igennem en høringsproces, hvor det ikke har været optrykt, og med det ændringsforslag, der nu pludselig stilles fra hr. Mikkel Warming, så vil det ændre den procedure, der rent faktisk er. Det kunne hr. Mikkel Warming sådan set godt have sagt fra talerstolen, så jeg ligesom havde været sparet for det.

Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for lokalplanforslaget i den udformning, det ligger optrykt, og altså uden det ændringsforslag, der kommer fra Mikkel Warming.

2. næstformand (**Bente Frost**): Der er ikke nogen korte bemærkninger i 1. runde, men da der ikke er flere, der har begæret ordet, så har Mikkel Warming ordet i 2. runde.

Mikkel Warming (Ø): Vi foretrækker jo at være stringente, og dette er blot en videreførelse af de bemærkninger, vi havde i det mindretal, Enhedslisten havde med ude i høring, om, at vi mente, at boligerne i det pågældende område burde være helårsboliger – bør være, skal være. Vi foreslår det i hvert fald.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Jens Kjær Christensen og Mikkel Warming (begge Ø) stillede følgende ændringsforslag:

”Alle boliger i lokalplanområdet defineres som helårsboliger.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 28 stemmer imod 15.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, C og D.

Undlod at stemme: O og B.

Indstillingen blev herefter godkendt med 37 stemmer imod 15.

For stemte: A, V, O, C, B og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

13) BR 56/01. Gårdanlæg i del af Scandiegade m.m.

Indstilling om, at det i Borgerrepræsentationen i mødet den 24. august 2000 vedtagne forslag til byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt omfattende ejendommen Scandiegade 74-96 og Borgmester Christiansens Gade 39-45 – efter fremlæggelse for offentligheden i henhold til byfornyelseslovens bestemmelser – nu vedtages endeligt under forudsætning af, at der etableres boldbur andetsteds på karreens friarealer.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

14) BR 55/01. Gårdanlæg i karreen Ellebjergvej m.m.

Indstilling om, at det i Borgerrepræsentationen i mødet den 21. september 2000 vedtagne forslag til byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt i karreen begrænset af Ellebjergvej 2-36, Haydnsvej 1-7 og Sjøllø Boulevards 47-57 efter fremlæggelse for offentligheden i henhold til byfornyelseslovens bestemmelser nu vedtages endeligt.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

15) BR 39/01. Gårdanlæg i karreen Valby Langgade m.m.

Indstilling om offentliggørelse af et byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg, der omfatter karreen begrænset af Valby Langgade 32-38, Søndre Fasanvej 93-99, Brøndkærvej 2, 8-12 og Bykildevej 1-5, idet forvaltningen efter indsigelsesfristens udløb

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

vil komme med endelig indstilling om byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt, samt at indsigelsesfristen fastsættes til 8 uger.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

16) BR 48/01. Gårdrydning i henhold til byfornyelsesloven

Indstilling om, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at træffe beslutninger om etablering af fælles friarealer i henhold til § 9, stk. 1, i Lov om byfornyelse, samt at det forudsættes, at bevillingsmyndigheden delegeres under hensyn til den i budgettet afsatte *-bevilling til gårdrydning (konto 0.15.3*).
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

17) BR 40/01. Lokalplan "Gamle Carlsberg Vej" og kommuneplantillæg

Indstilling om, at forslag til lokalplan "Gamle Carlsberg Vej" for området begrænset af Valby Langgade, Gamle Carlsberg Vej, jernbanens terræn og Bjerregårdsvej og det hertil hørende forslag til tillæg til Kommuneplan 1997 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, samt at offentliggørelse annonceres i områdets lokalaviser.
(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

18) BR 60/01. Lokalplan "Det centrale Valby" og kommuneplantillæg

Indstilling om, at forslag til lokalplan "Det Centrale Valby" for området begrænset af Valby Langgade, Valby Tingsted, Rughavevej, Skolegade og jernbanen med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 1997 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, at offentliggørelse annonceres i områdets lokalaviser, samt at det af Borgerrepræsentationen i mødet den 19. marts 1998 vedtagne forslag til kommuneplantillæg bortfalder.
(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Johannes Nymark (A): ... (*Mikrofonen afbrudt*)... fristende også at holde mund i denne sag. Jeg synes alligevel, der er tale om en så gammel sag, som endelig efter utrolig meget slid og slæb er nået frem til et punkt, hvor vi nu kan sende et lokalplanforslag ud i høring, og det er dog værd at dvæle ved et øjeblik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Jeg har også en enkelt bemærkning at gøre. Vi har i udvalget drøftet et punkt, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at det nok er der, hvor kompromiset har været sværest at opnå i de lokale øvelser. Det er den beskrevne option, hvor der står: »... for sammen med Valby Bydelsråd at undersøge muligheden for at bebygge området med boliger eller andet.« Der vil jeg godt allerede her udtrykke det lønlige håb, at mange kræfter bliver lagt i, at det er den hensigt, der bliver opfyldt.

Det er resultatet af disse mange plusser og minusser og hensyn, der skulle tages her. Men for at blive en markering allerede af, at vi er en del, der vil gøre meget for, at det bliver bebyggelse med boliger eller andet, idet alternativet kan man jo læse sig til videre i sagen, og det vil vi forsøge at undgå.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, jeg forstår godt, at Johannes Nymark ikke ønsker, at vi i detaljer skal gå ind i denne her plan, for så kunne det jo netop vise sig, at der var flere minusser end det ene, som Socialdemokratiet har fået øje på.

Jeg skal indledningsvis sige, som det også fremgår af vores mindretal, at vi selvfølgelig er glade for den del af det her lokalplanforslag, som vi også selv økonomisk har været med til at berede vejen for, og her tænker jeg selvfølgelig på skole-, kultur- og idrætsdelen, som nu vil blive realiseret.

Ydermere lægger planen også op til, at der kan placeres andre meget attraktive udfoldelsesmuligheder, eksempelvis en biograf, og det er endda ikke usandsynligt, at det kan lade sig gøre.

Det er så det gode. Så kommer alt det negative, og lad os starte fra en ende af. Det har en lang historie bag sig. Vi har faktisk et forslag, vi har haft ude i offentlig høring, om at nedsætte bebyggelsesprocenten i hele området til 110 pct., så vidt jeg husker. Den har været standset igennem flere år, og det er nu sådan, fordi der var nogle ude lokalt, som sammen med Miljøministeriet og ejergrupper osv. skulle udgøre kernen i det her eksempelprojekt.

Det, der nu er kommet ud af det, er generelt en alt for høj bebyggelsesprocent. Når vi snakker om den del, hvad jeg vil komme tilbage til om et øjeblik, der hedder kontor-del/boligdel, så burde man på baggrund af de erfaringer, man også har i Valby sidst, da man byggede, dog have lært så meget, at man ikke gentog fadæsen. Det var udgangspunktet i 1994, da Plandirektoratet udsendte en ideskitse om, hvordan man kunne indrette de centrale grunde i Valby.

Der var selvfølgelig den store kritik, at man havde bygget et alment boligbyggeri, Akacieparken, og alle, der så det, sagde: Jamen det her duer ikke, det er alt for tæt, der er alt for få friarealer, og det til en lavere bebyggelsesprocent, end vi her står med i dag. Af det kan vi kun sige, at man ikke har lært ret meget af historien.

Hvad angår selve det, der er kernen i forretningen, et indkøbscenter, var vi på et tidspunkt i Enhedslisten ret glade, for der kom en udmelding om, at nu var maksimumsgrænsen sat ned til 10.000 m². Men de gode lobbyister fra alle sider, sikkert også de politiske partier, der er flertalsfolk her, evnede at få den op på de 15.000 m² plus de 2.000, der eksisterer der i forvejen.

Det indebærer, vil nogle sige, at nu overlever handelslivet i Valby og dermed den nære mulighed for at købe ind, altså man behøver ikke at tage til Bilka eller til Fisketorvet eller til Nørrebrocentret, jeg kan fortsætte. Det er bare en gang sludder og vrøvl. Det er ikke de hand-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

lende i Valby, der har ønsket, at der skal være et center. Det er ikke de handlende, der er der, der får noget som helst ud af det. De bliver tvunget til at flytte ind i centret og bliver selvfølgelig tvunget til at få en væsentligt højere husleje, end de har i dag.

Så derfor er det selvfølgelig en sludder for en sladder at påstå, at man vil redde noget. Det, det her muligvis kan resultere i, er, at man tømmer gaderne for forretningsliv. Det er det, der er risikoen. Om det er Fona, eller om det er Fredgaard eller tøjforretninger, eller hvem det ellers er, vil de føle sig pisket til at flytte ind for overhovedet at have en chance for at overleve, for de vil tro, at det er herinde i centret, det nu sner. Det vil være en katastrofe. Vi har set rigelige eksempler rundt om i vor by på, at gaderne affolkes for butikker. Vi lægger meget vægt på, at de er der, af mange årsager, at gaderne fremstår som levende og i øvrigt har butikker og det liv, der udspiller sig omkring butikker, en meget socialt disciplinerende evne. Det vil være meget trist, hvis det ender i, at det bliver de moderne spillebutikker, som får deres store indtogsmarch med alle de tomme lokaler, der bliver derude.

Det er den ene ting, erhvervsdelen eller indkøbsdelen er alt for stor, den skal ned.

Det andet er, for nu at blive ved den med optionen, som Johannes Nymark havde oppe, og det er den, som har med underområde III A at gøre ud mod Valby Langgade, vest for skoledelen. Der står i den her mærkelige option, som vi selvfølgelig også er ganske modstandere af, at hvis der ikke bliver bygget boliger, så har grundejer ret til at bygge kontorer. Det er fuldkommen – altså hvis man kender lidt til området, så er det jord i hovedet. Man bør aldrig skrive sådan noget. Bare det, at der er en risiko, en chance for det, er hul i hovedet.

Samtidig har man i dette område, hvor der enten bliver boliger eller kontorer, en så høj bebyggelsesprocent som 130, og med de erfaringer, hele diskussionen startede på baggrund af, erfaringen bl.a. med Akacieparken, må man også sige, at der ikke er meget eftertanke i det her. Den er for høj, den skal ned.

Men for nu at kunne betjene alle de her ting, så skal der jo trafik til. Der har man så også lavet nogle geniale trafikløsninger, som vi selvfølgelig ikke har set det sidste arbejde på endnu. Man kommer bl.a. til at kunne køre ind i Annexstræde, som jo skulle indgå netop som en del af gågadeområdet. Om man så kun kører op eller ned, er jo fuldkommen ligegyldigt. Man bærer trafikken ind i det område, som man i øvrigt jo har brugt, jeg ved ikke, om det er 11-12 mill. kr., på at renovere og fredeliggøre og nedsætte hastigheden i øvrigt for gennemkørende biler.

Derfor virker det fuldkommen absurd, at man klasker alle de her ting sammen, der vil medføre en voldsom trafikal belastning af det centrale Valby, som er fuldkommen håbløs i forvejen, jeg tænker på krydset Søndre Fasanvej, Toftegårds Allé og Valby Langgade. Det er håbløst. Det er ikke særlig gennemtænkt. Derfor ønsker vi selvfølgelig i forbindelse med udsendelsen af dette forslag at få lov til at medsende et mindretal. Jeg ved ikke, hvornår vi har frist til.

2. næstformand (**Bente Frost**): Det vil blive meddelt senere, Jens Kjær.

Ole Hentzen (C): Umiddelbart kunne det for dem, der nu måtte læse betænkningen, se ud, som om De Konservative var drønende imod det her eksempelprojekt, og jeg vil ligesom prøve at forklare, hvorfor vi har taget det forbehold, vi har.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Det vil jeg gøre efter først at have rost alle parterne i det her spil, for det har ikke været noget nemt puslespil at få til at gå op, for at sige det mildt. Det har også været langvarigt. Men til gengæld tror jeg, puslespillet var blevet uløseligt, hvis det havde haft indblanding af politikere her fra Borgerrepræsentationen. Den ros skal de have i Valby. Det havde været umuligt at finde dette kompromis, hvis vi også havde været blandet ind i det.

De har brugt tiden, og de er nu kommet med dette her eksempelprojektresultat, som vi skal have ud i en afstemning ... ud i en høring, undskyld, ikke en afstemning, det bliver først senere.

Det, vi gerne ville markere med vores forbehold, er, at ser man ensidigt på konservative ønsker i Valby, så er det klart, at dette kompromis ikke er det optimale. Vi vil selvfølgelig gerne have lov til at beskrive for valbyborgerne, hvad der er det rene konservative ønske på dette område. Men det må endelig ikke få skær af, at vi løber som part i det lokale forlig, som har fremlagt det her, for det er deres resultat, og det er et resultat, som jeg ærligt må sige, jeg ikke tror, vi kunne have nået på fremmed mands grund med kommunens centralpolitikere, uanset om de var årets erhvervsmænd eller -kvinder, som partnere i det her. Det havde ikke kunnet lade sig gøre. De har bøjet hjørnerne lokalt derude, og det er fint.

Men nu skal vi altså ud, og de skal ud og stå til ansvar for, hvad der måske kan gøres bedre i det her, for nu skal de ud og forsvare det, længere ud, end de har været indtil nu. Det er nu, høringsprocessen går i gang i Valby, og det er der, hvor den almindelige valbyborger også finder ud af, hvad kompromiset er.

Der er det da rigtigt, det bliver en enorm diskussion, når det går op for valbyborgerne, hvad det indebærer, en udnyttelsesgrad på 130 til erhverv, hvis den optionsaftale, som Borgerrepræsentationen ikke kender til, ud over sådan perifert her og nu, ikke lykkes at blive gennemført i relation til boliger.

Jeg skal ikke gøre meget ud af at sige, jamen det skal man jo aldrig skrive, fordi så er der risikoen med det samme. Jeg vil vende det om og sige, at ved, at de har skrevet det, så er vi måske mange herinde, der vil presse kommunen til at gøre næsten alt for at få afhændet de grunde til boligbyggeri, så vi ikke ender med at have erhvervsbyggeri med en bebyggelsesgrad på 130 i det pågældende område.

Det tilsagn vil jeg gerne give her, uden at det må opfattes som et tilsagn om at støtte et almennyttigt boligbyggeri på disse grunde i Valby, hvor naboarealerne jo er så skræmmende et eksempel, som man overhovedet kan få. Jeg tror også, man i Valby er helt klar over, at den såkaldte succeshistorie skal man ikke gentage foreløbig i Valby.

Vore lokale har også nogle ønsker vedrørende udnyttelsen af nogle af de fremmede bygninger, som vi agter at sende med ud i høring. Og på gruppeformandsmødet tror jeg, vi nævnte, at vi i hvert fald har frist indtil mandag kl. 12, men det vil den fungerende formand jo vejlede forsamlingen om, når vi er færdige.

2. næstformand (**Bente Frost**): Det er fuldstændig korrekt, Ole Hentzen, og jeg har lige fået bekræftet, at mandag den 12. februar 2001 kl. 12 er sidste frist for aflevering af udtalelser til det udsendte lokalplanmateriale.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Borgmester **Søren Pind**: Først vil jeg glæde mig over Ole Hentzens klargøring, det synes jeg var meget fint. Jeg tror, vi er mange, der glæder os til at se resultatet af den diskussion, som uden tvivl kommer til at præge lokalområdet, når denne her lokalplan lægges ud i høring.

Jeg synes måske, det er en meget voldsom modstand, Jens Kjær allerede på dette tidspunkt præsenterer. Jeg ved, Enhedslisten normalt lægger meget vægt på, hvad man lokalt siger, mener og gør, faktisk ligesom Venstre, og jeg ved, at dette arbejde har været præget af en høj grad af lokal enighed. Det har været hårdt, det har ikke været nemt, men altså resultatet er nu ikke desto mindre i meget høj grad afstemt med, hvad man kunne blive enige om lokalt.

Så det, der er Venstres holdning i denne sag, er, at vi glæder os til at se resultatet af høringen. Vi glæder os til at tage diskussionen, når det her er overstået. Men vi er sikre på på baggrund af den meget grundige drøftelse, der har været på forhånd, at meget, meget store dele af lokalområdet vil bakke op omkring det her forslag.

Lars Rimfalk Jensen (B): Det Radikale Venstre tilhører de partier, som synes, det her er et godt løft for Valby. Vi tror på, at det her projekt vil være til gavn, og især synes vi, at det kedelige område, der har været dernede, ser ud, som om det kan blive ret spændende.

Med hensyn til centerplanerne har der jo været nogle gruelige centerplaner der før, og man kan jo så altid diskutere, om 17.000 m² også er stort, og det er for stort. Det har Enhedslisten så et synspunkt på. Jeg vil sige, at frygt for, at det skal ødelægge Tingstedet og andre gader derude omkring, tror jeg ikke, man skal have. Så de værste anelser om ... jeg kan fortælle, at på Amagerbrogade er der ingen problemer med, at man har Amagercentret liggende ved siden af. Rent faktisk har man kunnet udbygge Amagercentret med en ekstra etage, uden at det overhovedet havde indflydelse på Amagerbrogade. Faktisk fik man endnu mere liv i lige præcis det område, hvor Amagercentret støder op til, og vi har fået mange nye, spændende forretninger lige præcis i det område.

Det Radikale Venstre synes, at der er én meget stor ting omkring det her, som kan være meget spændende. Det er, at der kommer en ny skole i Valby, og det er der også behov for, hvis der endelig skal være et sted i byen, hvor der er behov for at få nogle ordentlige klasselokaler, nogle ordentlige forhold for vores skolebørn.

Så ideen om at lave en skole i det her område, eller rettere sagt benytte en allerede eksisterende bygning og omdanne den til skole, synes vi simpelt hen er næsten kernepunktet i hele det her, og det håber vi meget bliver fastholdt, at det ikke bliver ændret, fordi der er behov for, at Valby Skole bliver en ny, spændende skole lige præcis i det område.

Der er oven i købet nu lagt op til, at der kan blive et stort grønt område, ikke så stort, som vi kunne tænke os. Vi kunne gerne have ønsket, at det blev sådan, så der var 2 fodboldbaner der. Men ikke desto mindre er der lagt op til, at der bliver et grønt område. For at få det grønne område har vi jo, og det skal ikke være nogen radikal ønskesag, lavet den option. Vi synes, den option er trist, og vi synes også, at det burde have været løst på en anden måde. Vi håber meget, at alle forvaltninger herinde gør en indsats for, at det her bliver et boligområde og ikke et erhvervsområde.

Det Radikale Venstre har det lidt ligesom De Konservative, at det er en gru at tænke på, at det her skulle blive et erhvervsområde med en bebyggelsesprocent på 130. Så jeg synes, at vi skal være 55 medlemmer af Borgerrepræsentationen, der skal kæmpe for, at vi får boliger derude og at vi ikke får erhverv med en bebyggelsesprocent på 130.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Men Det Radikale Venstre støtter det her. Vi synes, at det er et godt, og det er et spændende projekt. Vi er især glade for det omkring skolen.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi til 2. runde.

Johannes Nymark (A): Nu er det jo et forslag, der skal ud til lokal debat, så vi skal jo ikke sådan tage debatten her i aften. Men det skal ikke være uimodsagt, når Jens Kjær står her og påstår, at et center vil ødelægge handelen i Valby.

Det, der er risikoen i øjeblikket, er, at et så forholdsvis stort bydelsområde som Valby med hen ved 45.000 mennesker vil være uden en fornuftig butiksbetjening, fordi man får suget hele kraften ud af området til centre i en ring omkring.

Visionen hos os er, at ved at få et oven i købet eftertænksomt udformet center, som i sig selv indeholder nogle bygningsmæssige kvaliteter, så er det muligheden for, at der fortsat er et handelsliv i Valby. Ellers vil vi se et stort hul. Så kan man handle på Fisketorvet, i Frederiksbergcentret eller ude i Hvidovrecentret efter ønsker og behov, og Valby som butiksområde vil være dødt. Det er stik modsat det, Jens Kjær siger.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det Jens Kjær Christensen, som allerede har brugt 1½ minut af sit næste indlæg.

Jens Kjær Christensen (Ø): Mest for Johannes Nymark. Det er ikke rigtigt, hvad Johannes Nymark siger. Johannes Nymark har selvfølgelig slet ikke taget de handelsdrivende i ed overhovedet taget. Det er også noget sludder, at folk, hvis de gerne vil have noget kvalitet, skulle tage til Fisketorvet bygningsmæssigt. Når du render rundt inde i de der rotte gange derinde – ja undskyld, det kan man prøve én gang, så er den fornøjelse færdig.

Faktum er, at det går glimrende for forretningerne i den del af Valby, det er i yderkanten af Valby, når vi snakker det centrale Valby, undskyld at jeg siger det, det ligger milevidt mentalt og måske 1½-2 km væk fra den anden del af Valby, der hedder Vigerslev eller Folehaven. Det er helt andre steder i Valby, og det ved Johannes Nymark også godt. Der gælder det om at fastholde, at de mindre supermarkeder overhovedet taget holder åbent, så folk ikke skal tage helt ind til det centrale Valby. Det er det, der er spørgsmålet. Det er meget mere interessant.

Gå ned og spørg de forretningsdrivende, og det skal vi jo nok få en offentlig debat om, hvad de egentlig mener nu, når vi får lokalplanforslaget ud.

Jeg vil sige til Søren Pind, at det jo er rigtigt, nu skal der være en offentlig diskussion, og så skal man jo også passe på, man ikke siger for meget. Altså nu har Enhedslisten jo ikke været at sige mere end dog der har været koordineret, som også hænger sammen med, hvad de selv har stemt i bydelsrådet trods alt. Så der er lidt sammenhæng. Der har lige været den enkelte lille knast derude, så o.k.

Det eneste problem, man kan sige med denne måde at arbejde på, og det synes jeg, man skal skrive sig bag øret, er, at man har at gøre med her kommer klatten, og hvor skoledelen, vi ved, at i virkeligheden, selv om alle ikke var med i stemmeaftalen, så synes alle herinde, det er en god idé, det ved vi jo godt. Man kommer med en klat til folk og siger: Hvad synes I om det her lokalplanforslag? Og hvor det er umådelig vanskeligt via en demokratisk proces at ændre noget som helst, for det tenderer jo meget »take it or leave it«.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Sandheden er, at der ikke har været afholdt et borgermøde i Valby om centerudbygningen siden marts-april 1999. Planen blev offentliggjort, var det 14 dage før den 28. september, før valget til bydelsråd her sidste år. Nu kommer der borgermøder, og det er fint nok, men jeg siger bare, at der er et problem i denne her arbejdsmetode, hvis man samtidig påstår, at offentlighedshøringen har nogen som helst betydning demokratisk for, hvad der kommer ud af det, resultatet.

Louise Frevert (O): Det er ikke for at forhale debatten som sådan, og vi har jo desværre heller ikke en repræsentant i ... (*Afbrydelse*). Ja, nu har vi dejlige, intelligente bemærkninger fra SF igen, som man skal stå og lægge øre til her. Det er ikke for at forhale debatten, men vi har jo altså på nuværende tidspunkt ikke en repræsentant i Bygge- og Teknikudvalget. Så for os er der jo en del uafklarede punkter, og det er en af grundene til, at vi har undladt at stemme. Vi er tilhængere af, at borgerne skal høres, så vi ser frem til, at høringen kommer ud til valby-borgerne, og at vi får et svar, så vi kan genoptage diskussionen.

Vi er dog lidt lorne ved det her projekt, fordi vi synes, at der er mange uafklarede punkter, bl.a. at det virker, som om der er en masse af beslutningerne, der faktisk er mere eller mindre bestemt i forvejen. Og hvis man nu skulle være måske ikke helt fin i kanten, så kunne man måske beskyldte det her projekt for at være godt og gedigent socialdemokratisk kammerateri med aftaler mellem en snart forhenværende bydelsrådsformand og en overborgmester, og hvad der ellers foregår herinde ... (*Afbrydelse*). Ja, man kan lige så godt kalde en spade for en spade, det er jeg som sagt tilhænger af. Jeg synes, det lugter langt væk. Men man skal jo ikke insinuere noget. Det kan man jo få noget på halsen for og komme galt af sted med.

Så det, vi gør, er at vente på, at der kommer et høringssvar ude fra Valby. Vi kan ikke rigtig forstå, hvordan det skal kunne lade sig gøre, hvis vi først får høringen tilbage, så vi skal have en afstemning inden sommerferien, og at det her indkøbscenter skal sættes i værk i det her valgår. Hvordan skulle man kunne nå det?

Desuden har vi også problemer med at se, hvordan man faktisk skal kunne skaffe arealerne sådan helt til veje.

Vi har også problemer med at se økonomien i skolebyggeriet. Jeg ved godt, at Venstre er tilhænger af en overbygningsskole derude, og det vil vi også støtte på det tidspunkt, det vil blive aktuelt. Men vi ser også, at der vil være nogle økonomiske tiltag i det her, som jeg tror bliver meget svære i længden at få opfyldt optimalt.

Men vi venter på høringssvarene og glæder os til den videre diskussion her i Borgerrepræsentationen.

Indstillingen blev godkendt.

Socialistisk Folkepartis gruppe, Enhedslistens gruppe, Den Konservative gruppe og Den Radikale gruppe tog forbehold og ønskede i henhold til Planlovens § 24, stk. 2, en kort begrundelse for forbeholdet optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. 2. næstformand fastsatte mandag den 12. februar 2001, kl. 12.00, som frist for aflevering af begrundelsen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

19) BR 47/01. Opsætning af billboards

Indstilling om, at billboards ikke opsættes på kommunale ejendomme og på ejendomme, der tilhører selvejende institutioner, med hvem kommunen har driftsoverenskomst – dog således at allerede indgåede kontrakter respekteres, samt at det forudsættes, at såfremt tiltrådte vejledende retningslinjer for opsætning af billboards i kommunen medfører bortfald af indtægter ved allerede indgåede lejekontrakter om opsætning af billboards på kommunale ejendomme, vil bortfald af indtægt, samt eventuelt erstatningsansvar, skulle afholdes inden for det pågældende udvalgs ramme.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Manja Sand (A): I 1993 vedtog den daværende magistrat retningslinjer for opsætning af billboards i København. Det har fungeret glimrende, og det har været udmærket, således at vi ikke har fået overbroderet hele byen med reklamer.

At de kommunale ejendomme og de ejendomme, der tilhører selvejende institutioner, med hvem kommunen har driftsoverenskomst, ikke kom med i den ombæring, må siges at være en forglemmelse. Så det er udmærket, at de kommer med nu, således at vi undgår at få reklamer på de kommunale institutioner og de institutioner, der er indgået driftsoverenskomst med.

Man kunne godt forestille sig nogle groteske situationer, f.eks. at der på plejehjem blev sat reklamer op for bedemandsforretninger og ligkistemagasiner, at man på børneinstitutioner fik sat reklamer op for slik og burgere og lignende, på vores brandstationer reklamer for midler mod halsbrand osv. Så det er udmærket. Det er ikke kønt med de reklamer, vi har, men vi accepterer, at der er nogle rundtomkring i nogle bestemte områder. Så det er udmærket, at vi nu også får lavet retningslinjer for de kommunale institutioner.

Borgmester Søren Pind: Jeg vil bare sige til Manja Sand, at det offentlige jo sådan set har arrangeret sig meget praktisk i den forstand, at i forhold til det, Manja Sand sigter til, så er der masser af plejehjem, der ligger over for kirkegårde og den slags. Men jeg kan garantere Manja Sand én ting, og det er, at Arbejdernes Ligkistemagasin ikke kommer til at få store lysreklamer på plejehjem i Københavns Kommune.

Lad mig derudover sige, at vi mener sådan set, det kunne være en udmærket ting, at man i forhold til de selvejende institutioner gav mulighed for, at de kunne få den ekstra indtægt, der skulle til for at gøre hverdagen bedre for børnene og gøre den mere spændende, bruge det ekstra økonomiske tilskud, det nu engang kunne give, til nogle positive ekstrating. Det er vi ærgerlige over, at man så barsk har afvist.

Men o.k. det er ikke noget, vi skal gøre til en stor sag, jeg har blot et behov for at markere her i aften, at når jeg har stemt imod her sammen med Jens Kjær Christensen og Mikkel Warming, så er det altså ikke af den årsag, man umiddelbart skulle tro, når man læste indstillingen. Det er altså af helt andre årsager. Jeg er sikker på, at Jens Kjær Christensen har et behov for at præcisere ligesom jeg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Jens Johansen (F): Under behandlingen i Bygge- og Teknikudvalget og i Økonomiudvalget er der opstået en uklarhed omkring indstillingen, og den handler om den del, som omfattes af svarene fra de øvrige udvalg.

Der er et svar fra Kultur- og Fritidsudvalget, som behandlede sagen på lukket dagsorden den 21. september 2000, hvoraf det fremgår, at udvalget har en del indtægter ved at leje plads til billboards ud. Det fremgår også af teksten til indstillingen til forslaget her, at der ikke opsættes billboards.

Vi vil gerne præcisere fra SF's side, at når de kontrakter, som er indgået, udløber, så fornyes de ikke. De bringes derimod til ophør, således at de pladser, som er optaget af billboards, fjernes. Det fremgår faktisk af indstillingen og af drøftelsen i de 2 udvalg, at der her er en uklarhed. Derfor har vi et ændringsforslag:

»Indgåede aftaler om billboards bringes til ophør efter kontraktens udløb.«

Jeg kan godt se, at der er en hel del diskussion mellem Bygge- og Teknikudvalgets øvrige medlemmer om, hvad der i det hele taget står i denne indstilling. Det fremgår helt klart af Kultur- og Fritidsudvalgets mindretal, at det vil forudsætte en række ting.

Jens Kjær Christensen (Ø): Kan I høre mig? Jeg håber ikke, I falder i søvn. Er I vågne?

Jeg vil starte med et lille citat; det er altid så godt, det bliver man aftenfrisk af:

»Der er en tidens tendens til, at gavle, facader og frie arealer anvendes til reklamebudskaber. Enhedslisten ønsker ikke, at København plastres til med billboards, som vil komme til at dominere bybilledet, ødelægge oplevelsen af bygninger og frie arealer, svække trafiksikkerheden og hjernevaske borgerne.«

Se, det udtalte Enhedslisten 14. april 1999, samtidig med at vi stillede følgende forslag:

»Det pålægges forvaltningen at udnytte den eksisterende bygge- og planlovgivning med henblik på at forhindre opsætning af billboards og lignende reklametavler på bygninger og frie arealer.«

Det forslag har snart 2-års-jubilæum, og der er ikke sket meget undervejs, det har ligget i en rigtig god syltekrukke indtil flere gange.

Med dette sagt forstår man selvfølgelig også, hvad det egentlige problem er i indstillingen, og det har Søren Pind, borgmester, også forstået. Vi er selvfølgelig fuldkommen enige i, at på kommunale bygninger skal der ikke opsættes billboards. Det er ikke det, vi stemte om. Vi stemte også om det, der er det mest interessante i indstillingen. Det er det, der står på side 2 og på side 3. Det er de retningslinier, forvaltningen nu frit åbenbart kan administrere efter. Mine herrer og damer, hvis I ikke har læst, hvad der står, så bør I gøre det nu, mens jeg og de næste snakker. For det er volapyk, det er rent volapyk.

Det er en meget kort tekst, der består af ganske få »at«-er. Men den vågne sjæl vil hurtigt opdage, at der er en vis dissonans imellem de enkelte »at«-er. Og man vil også hurtigt stille sig nogle interessante spørgsmål: Hvad betyder en hovedregel i forhold til noget, der åbenbart hedder en biregel?

En undtagelse: Hvad kan begrunde, at man opsætter billboards? Hvordan kan det være, at Vanløse, Valby, Brønshøj, Sundbyerne etc. overhovedet ikke i sig selv har en hovedregel, hvor der ikke må ske opsætning af billboards? Er borgerne i de bydele dummere eller et eller andet andet, så de er fuldkommen ligeglade med, hvordan deres bydele ser ud? Undskyld.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Når der så samtidig står, at billboards som hovedregel ikke må opsættes i boligområder, villakvarterer og i øvrigt i grønne parker og områder, så siger man til sig selv med et lille kendskab til København – undskyld mig udtrykket, formand eller næstformand: Hvad fanden er der så tilbage af København?

Men alligevel, så kommer det 4. »at«, hvor man udtrykkeligt gør opmærksom på, at der som hovedregel i øvrigt alle mulige andre tåbelige steder, der befinder sig midt inde i alt det, der som hovedregel ikke kan placeres billboards i, godt må placeres billboards, altså som hovedregel. Det vil sige, at ved en S-togs-station, der ligger lige midt i et boligområde, må man så godt, når det ikke er i de indre bydele – altså det er stadig væk som hovedregel, for man må også godt i de indre bydele, for det er kun en hovedregel.

Det her er noget af det mest gummiagtige, der findes. Hvis denne her Borgerrepræsentation ønsker at fastholde, at denne by lever op til sit ry som en grøn kvalitetsby, så støtter man selvfølgelig det ændringsforslag, Enhedslisten én gang har stillet og genfremsætter her til afstemning i Borgerrepræsentationen, nemlig at Borgerrepræsentationen beslutter, at der ikke opsættes billboards i Københavns Kommune. Det er det enkleste, og så er vi også rimeligt sikre på, hvordan forvaltningen skal handle.

Hvis der nu er nogle, der ud fra mine ord synes, at den sag godt kunne trænge til en gang eftertygning i Bygge- og Teknikudvalget, så vil Enhedslisten selvfølgelig stemme for, at den går tilbage til udvalget.

2. næstformand (**Bente Frost**): Ja, så blev sagsbehandlingen jo så lidt længere.

Ole Hentzen (C): Nu har Jens Kjær Christensen fra Enhedslisten underholdt forsamlingen med, hvad der altså har været gældende retningslinier siden den 23. august år 2000, for da tiltrådte udvalgene, at sådan er det her i København. Det er selvfølgelig meget interessant for Jens Kjær Christensen at høre så gamle sager frem og blive ved for at stå og causere over dem, men det er ikke det, sagen drejer sig om i aften, hr. Jens Kjær Christensen.

Jeg er ked af, hvis jeg skal trætte hr. Jens Kjær Christensen med at genopfriske hukommelsen, men ellers må han læse sådan set i højre spalte på side 2, hvor det starter med, at det er tiltrådt af Bygge- og Teknikudvalget – hvor han er medlem, nu ved jeg selvfølgelig ikke, om han var til stede den pågældende dag, det ved han sikkert selv – det er gældende lov.

Det eneste, der ikke blev vedtaget, det står sådan set i spalten til venstre på side 3 midt på siden, at man skulle høre de øvrige udvalg om billboards på kommunale ejendomme. Det er det, det drejer sig om her i aften. Hr. Jens Kjær behøver ikke at komme herop igen. Der er gået et lys op for ham, kan jeg se – åh, det er dejligt at se.

I Den Konservative Gruppe er der forskellige holdninger til det her. Vi har et medlem, som faktisk deler Jens Kjær Christensens holdning, at det ikke er kønt nogetsteds, og derfor vil støtte, når det nu kommer til afstemning.

Jeg har tilkendegivet, hvad jeg har stemt i Bygge- og Teknikudvalget. Jeg mener ikke, det skal forefindes på kommunale ejendomme eller på de daginstitutioner, vi nu har driftsoverenskomst med, og borgmesteren har tilkendegivet, at han mener, de frie arbejdsmarkedskræfter skal herske på det her område ... (*Afbrydelse*). Det ved jeg ikke, det er ikke den borgmester, jeg nu taler om ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

2. næstformand (**Bente Frost**): Det er altså ikke lige her. Det skulle I have afklaret, inden vi nåede hertil. Værsgo, Ole Hentzen.

Ole Hentzen (C): Tak for det, formand.

Når der ligesom fra SF's side bliver indgivet ændringsforslag til noget, som sådan set står på forsiden, så kommer jeg selv i tvivl om, hvad det egentlig er, vi har til debat her, fordi der står faktisk – og jeg citerer, hr. Jens Johansen:

»at billboards ikke opsættes på kommunale ejendomme og på ejendomme, der tilhører selvejende institutioner, med hvem kommunen har driftsoverenskomst – dog således, at allerede indgåede kontrakter respekteres.«

Derfor vil jeg sådan set bare for ligesom nemheds skyld foreslå, at vi egentlig stemmer om det, der står her, fordi så behøver vi ikke at stemme om Johansens ændringsforslag og alle de andre, fordi derved har man taget højde for den naturlige disput, der måtte være, hvis kontrakter, der var indgået, selvfølgelig skulle brydes. Her tages der stilling til, at vi overholder det selvfølgelig. Hvis nogle forvaltninger har indgået kontrakter, så skal de selvfølgelig have lov at løbe ud. Sådan er det. Borgerrepræsentationen træffer ikke afgørelser med tilbagevirkende kraft, i hvert fald meget nødig. Det er sket, men det er ikke noget, man skal stræbe efter.

Så jeg kan for mig selv personligt sige, at jeg stemmer altså for det flertal, som i Bygge- og Teknikudvalget lagde det her frem med disse restriktioner. Jeg ved, borgmester Thustrup Hansen vil gøre det modsatte, jeg ved, Grete Henius vil stemme for Jens Kjær Christensens, og sådan er verden så dejligt fri i denne her tid.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg skal bare gøre opmærksom på, at Det Radikale Venstre sådan set er meget tilfreds med, at der nu bliver vedtaget nogle retningslinier for opsætning af billboards. Vi har hele tiden ønsket, at en hel del af de billboards, som findes i København, blev nedtaget, især hvis de var direkte ulovlige og man syntes, at de stod og generede og så grimme ud. Så nu har vi i hvert fald en mulighed for at gå ind og sige, hvilke billboards vi synes skal nedtages, og hvilke der ikke skal.

Til Venstres borgmester, der siger, at der skal være billboards på børneinstitutionerne, så at vi kan få penge til børnene, vil jeg sige, at så kan man da i hvert fald være glad for, at der ikke er tale om, at den pågældende borgmester har familie- og arbejdsmarkedet under sig, fordi så skulle vi vel have anorakker med reklamer.

Så derfor vil jeg sige, at det her synes jeg er godt. Vi er kommet et skridt længere, og nu slipper vi forhåbentlig for at se nogle af disse grimme billboards, der stadig væk er plastret op rundt omkring i byen.

2. næstformand (**Bente Frost**): Til borgmester Søren Pind: Der er ikke korte bemærkninger i 1. runde, så det er Mikkel Warming ... (*Afbrydelse*). Nå o.k., så går vi til 2. runde, borgmester Søren Pind.

Borgmester **Søren Pind**: Når min gode, lærde, radikale ven bevæger sig herop på talerstolen og belærer Venstres unge borgmester, så ville det tjene ham til ære, hvis han citerede mig korrekt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Jeg sagde ikke, at der på alle institutioner, børneinstitutioner, daginstitutioner eller hvad ved jeg skulle være billboards. Det ville nemlig være et uhørt centralistisk indgreb, et overgreb på den selvstændighedskultur, der er i de københavnske daginstitutioner.

I Venstre er vi nemlig imod centralisme, men netop af samme årsag er vi også imod den modsatte grad af centralisme, hvor et meget fint flertal i denne Borgerrepræsentation med en helt særlig næse for kultur og disse skitse-mæssige sammenhænge, der måtte være for særlige tagkonstruktioner på alle Københavns daginstitutioner, har indblik i enhver daginstitution over hele byen og kan sætte sig ind i den helt særlige ånd, der er her, og derfor kan sige: Nej, ikke på vilkår. Deri er jeg uenig. Jeg er sikker på, at vi trygt kan overlade den meget fornuftige beslutning til daginstitutionerne selv.

Så jeg synes bare, at hr. Lars Rimfalk en anden gang skulle citere mig korrekt.

Jens Johansen (F): Jeg vil gerne bede Ole Hentzen om at bekræfte – hvis han hører efter, er det måske nemmere – at han forstår formuleringen: – Dog således, at eksisterende kontrakter respekteres, på den måde, at de enten kan udløbe, eller de kan bringes til ophør med aftalt opsigelsesvarsel, således at der ikke længere er billboards på de vægge, hvor de nu er placeret kontraktligt, og at det er intentionen i den tekst, der her beslutes. Altså en i snæver forstand målsætning om at få fjernet også de billboards, der allerede er opsat på kommunale ejendomme.

Fordi hvis Ole Hentzen forstår det spørgsmål således, så ser jeg en vis diskrepans imellem Ole Hentzen og noget af det, som er fremgået af det, som siges af Kultur- og Fritidsudvalget, men det må han jo så klare med sin borgmester, som stemmer anderledes.

Vi skal have de billboards væk, men naturligvis skal vi ikke træffe beslutning med tilbagevirkende kraft, men vi skal heller ikke forlænge de kontrakter i respekt for, at der nu altså er kontrakt på et givet areal og der derfor i al evighed kan hænge billboards der.

Kan Ole Hentzen bekræfte, at det er sådan, beslutningen skal forstås, så ser jeg ingen grund til at stille det ændringsforslag, som vi har stillet fra SF, fordi så er vi jo enige. Men når jeg spørger, så er baggrunden den, at jeg er enig med Jens Kjær Christensen i, at der er en masse gummi i de her formuleringer, og der er altså også en del gummi i det »at«, som her er indstillet.

Jens Kjær Christensen (Ø): Der vil jeg sige til Jens Johansen, at jeg ikke er i tvivl om, at den forenede forsamling her vil befri embedsværket for overhovedet at skulle overveje, hvordan det skal fortolkes. Det er selvfølgelig sådan, at man ikke skal lave nye kontrakter, og når kontrakterne er løbet ud, ja, så skal man ikke forny dem. Det tror jeg alle er enige i, og dermed er der ikke noget at fortolke for nogen som helst. Hvis ikke nogen protesterer imod det, så må man tro, at alle er enige i det, især i betragtning af, at det også ligesom fremgår lidt af de papirer, vi har til behandling.

Så vil jeg sige, vi har at reklamer mange steder i byen, vi har AFA JCDecaux-udstyret, vi kender vores byudstyr, og vi skal nu også beriges med metrostationer med tissehuse, toilethuse, også med reklamer på. Vi har også en sag senere på den lukkede dagsorden, så jeg må ikke omtale indholdet i den, men det har også noget med reklamer at gøre, en fuldkommen ukontrolleret, usammenhængende reklamebilledfladevækst her i byen. Det er det, man skal forholde sig til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Derfor er det selvfølgelig ikke mærkeligt, at ingen kan forklare de retningslinier, som administrationen skal administrere efter fremover. Det giver nemlig ingen mening hverken for borgerrepræsentanterne eller for en ganske almindelig borger.

Hvad angår dette spørgsmål om institutioner eller tilsvarende selvejende, som Københavns Kommune har driftskontrakter med, så synes jeg ikke, at det klæder borgmesteren særlig godt at stå her og snakke om – nu har han selvfølgelig været med til her forrige år at fjerne en pæn del af deres budgetter, og så bagefter komme og have ondt af, hvor dårligt de har det i de her daginstitutioner.

Men det er underligt, at borgmesteren – som går under navnet »Graffiti-Søren« de skumle steder rundt omkring i byen – åbenbart arbejder, og det er såmænd ikke underligt, med to hjernehalvdele. Den ene er hver morgen, når han vågner, så siger han bare: Graffiti, graffiti. Og så er der en død hjernehalvdel, det er den anden, som ikke registrerer, at der er noget, som er meget mere organiseret massivt i det her bybillede.

Hvordan det hænger sammen med byarkitektur og i øvrigt alle de initiativer, der er til arkitekturens fremme og hvad ved jeg, ved jeg ikke. Det hænger ikke sammen, undskyld at jeg siger det ligeud. Jeg forstår ikke, hvorfor en forvaltning skal stilles i en sådan pinagtig situation, at man skal forvalte efter nogle uigennemsigtige principper.

Jeg kan love én ting, fordi vi er i Enhedslisten fast overbevist om, at hvis denne Borgerrepræsentations medlemmer kunne stemme efter hjertet – det får de jo ikke lov til – og forstanden på samme tid, så ville de faktisk støtte Enhedslistens forslag i dag om at sige nej til billboards i København. Vi er også sikre på – men vi foreslår det ikke, bare rolig, Søren Pind – at der blandt befolkningen i byen, borgerne, også ville være et flertal, der sagde nej tak.

Selv med den viden er der måske et flertal, der bare vil dunke igennem, at nu skal vi køre efter de her retningslinier og ikke støtte Enhedslistens forslag. Jeg kan så meddele, at vi selvfølgelig pænt og loyalt, som vi jo altid arbejder i Bygge- og Teknikudvalget, vil finde en metode til at finde ud af, om vi så nu fremover selv skal stille spørgsmål én gang om måneden om, hvilke tilladelser der er givet, ud fra hvilke kriterier, eller om vi skal lave en fast ordning med borgmesteren og forvaltningen om, at de, hver gang de giver tilladelse, sender det til os. For det er vores eneste mulighed for at se, hvordan denne arbitrære fortolkning skal finde sted af disse fuldkommen uadministrerbare regler.

Ole Hentzen (C): Jens Kjær Christensen har åbenbart ikke meget tiltro til disse folkemasser, som han er sikker på står bag Enhedslistens folkekrav, der kommer vel snart et forslag om en folkeafstemning om det her med billboards og lignende. Det er lige før, kan jeg se på hr. Jens Kjær Christensen, den kommer.

Men altså disse folkemasser, som altså står og råber og skriger bag Jens Kjær Christensen og siger nej til billboards, nej til billboards, behøvede Jens Kjær Christensen jo slet ikke at sætte noget større sikkerhedsapparat og kontrolapparat i gang, fordi horderne, for hvem Jens Kjær Christensen jo er talsmand, straks vil henvende sig og sige: Åh, nu har den forfærdelige Søren Pind, ham der Graffiti-Sørens embedsmænd igen tilladt et billboard. Så det behøver der slet ikke at være nogen problemer i, de kommer helt automatisk på mail, ja alle horderne står og banker på ude hos Jens Kjær Christensen, så han skal nok få travlt, hvis hans anelser, altså de værste, går i opfyldelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Til Jens Johansen vil jeg gerne sige, at jeg kan altså ikke læse det her anderledes end, at kommunen respekterer de kontrakter, der er indgået. Jeg ved, at Jens Johansen har fået at vide, og det ligger på hans bord, hvad det er for kontrakter, det drejer sig om, og alle kontrakter har en udløbsdato. Der er ingen forvaltning her i kommunen, der kunne drømme om at indgå nye kontrakter, såfremt Borgerrepræsentationen i mellemtiden har besluttet, at det må man ikke. Jeg vil da i hvert fald gerne se den borgmester, der gik i spidsen for en sådan beslutning, selv om jeg har set meget i de 15 år, jeg har været her.

Så jeg er ikke i tvivl om, at man er dækket ind på denne måde. Og derfor stemmer vi altså efter hjertet og hjernen, og begge dele er jo forskellige hos alle 55, og så må vi se, hvad resultater bliver af det.

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi går til 3. runde.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg har virkelig anstrengt mig, jeg har prøvet det, som Svend Auken prøvede under en eller anden valgkamp, at lukke mig selv inde i Kalø Slotsruin og få nyt slips og briller og sådan blive rolig og afslappet. Men det lykkedes Jens Kjær Christensen at gennembryde min selvkontrol. Jeg er simpelt hen nødt til at svare på det perfide, underlødige, nederdrægtige angreb, Jens Kjær Christensen præsenterede fra denne talerstol på usaglig vis.

Når vi nu skuer over det, som nogle ynder at kalde »Det nye København«, så ser vi nu i stedet for gamle, frønnede, rustne, på sine områder grønne busskure nydelige velholdte, smukke buslæskure, rene, ordentligt vedligeholdt med glasfacader og lys i, som bliver skiftet ud hele tiden. Hvorfor kan vi det, hvordan kan det være, vi kan det? Det skyldes billboards.

Om kort tid vil der blive forelagt en sag på Enhedslistens initiativ, og jeg skal undlade at gå nærmere i dybden med den, for den er jo på lukket dagsorden, men som også omhandler en positiv brug af billboards for byen.

Alt det sammenligner Jens Kjær Christensen med noget helt andet. Mig bekendt er Bernhard Baunsgaard, Ole Espersen og Bjørn Elmquist alle sammen ude af Folketinget, men her står Jens Kjær Christensen og gør sig til forbrydernes bedste ven – det er selvfølgelig betryggende, at der stadig er nogen, der har den funktion – og siger: Graffiti, det er meget bedre end billboards, og så kan man slet ikke forstå, at Søren Pind kan gå ind for billboards og være imod graffiti.

Jeg er bare nødt til at sige til Jens Kjær Christensen, at graffiti ikke på nogen måde er at sammenligne med billboards, alene af den grund, at det f.eks. er ulovligt, at det er noget, som folk sætter op fuldstændig uden demokratisk kontrol eller ønske, at man gør det på tværs af de ejendomme, som måtte besidde mure og lignende, i modsætning faktisk til billboards, hvor der her i aften også er givet eksempler på ejendomme, som selv tjener på at opsætte disse ting.

Så jeg synes, sammenligningen er dårlig, jeg synes ikke, den tjener Jens Kjær Christensen til ære, og jeg synes, det er at sammenligne pærer og bananer, det må jeg sige. Men det er lidt ærgerligt, fordi de tiltag, der rent faktisk kan gøres for at gøre byen bedre ved delvis, ja, at reklameudsætte byen, sætter Enhedslisten sig uden for. Det synes jeg er ærgerligt, for rent faktisk har vi set en markant kvalitetsforbedring af byens rum, efter at det her er sket.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er jo en fornøjelse, at man kan ophidse Venstrefolk, vil jeg sige. Men altså omvendt vil jeg sige, det er jo mærkeligt at skulle gå op og bede Søren Pind om at lytte bedre efter. Jeg har ikke sagt, at graffiti var en god ting. Jeg prøvede at lave den sammenligning med to hjernehalvdele, ja, undskyld, nu må jeg jo gentage det, at den ene hjernehalvdel sagde graffiti, altså antigraffiti-kampagne, det troede jeg var let at forstå. Men den anden kunne ikke ligesom se, at det her med billboards for så vidt var lige så skæmmende for byen. Det var det, der var mit billede.

Hvordan det gør os til forbrydernes bedste ven, ved jeg ikke. Forbryderne i denne forbindelse er vel de firmaer, der skal sælge deres produkter, men så sandelig også dem, der formidler det som hurtigt skiftende billeder, der maser sig op i bybilledet. Det er vel dér »forbrydelsen« ligger. Det var det ene.

Så vil jeg sige angående alt det med læskure, at der var det interessante, at i 1999, hvis Søren Pind nu havde læst sagen igennem, da vi stillede et forslag om, at der ikke skulle sættes billboards op, skrev vi faktisk samtidig, at forslaget ikke omfatter Københavns Kommunes aftale med AFA JCDecaux, men selvfølgelig skal fejlplaceringer af firmaets reklameudstyr kunne tages op til forhandling, hvad i øvrigt også skete. Så den del af forretningen var slet ikke med inde.

Det, man kan forholde sig rent til i denne sag, er det, vi alle sammen kender rundt omkring forskellige steder i byen, disse i forskellige størrelser, men alle sammen i store formater, kæmpetavler med skiftende reklamer. Det er dem, vi snakker om, og der er vist ingen, der kan komme og påstå, at dette er en forskønnelse af byen. Jeg har heller ikke hørt et forsvar i virkeligheden for det. Det er altså billboards, vi diskuterer her og nu, ikke læskærme.

Jens Johansen (F): Jeg synes, det er utroligt at høre Søren Pind, og jeg vil da i den forbindelse sige velkommen tilbage til Søren Pind, den rigtige Søren og ikke den her Konfirmand-Søren, vi har set her de seneste måneder, med Brylcreme i håret ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Jens Johansen. Vil De ikke godt komme til sagen om billboards og ikke udseendet af borgmesteren for Bygge og Teknik. Det er ikke det, det drejer sig om.

Jens Johansen (F): Nu er jeg omringet af Venstrefolk, konstaterer jeg, men ikke desto mindre vil jeg sige velkommen til Søren Pind.

Så vil jeg sige, at det er dog utroligt, at byen skulle blive skønnere af, at man reklameudsætter den. Deri er vi meget uenige, Søren Pind, både med den rigtige og med »Konfirmand-Pinden«.

Jeg skal blot meddele, at med de tilkendegivelser, der er kommet fra flere ordførere, om, at formuleringen i forslaget, som efter min opfattelse ser ud som gummi, skal forstås således, at de kontrakter, der nu er indgået om billboards, der er opsat, skal bringes til ophør, enten ved opsigelse eller når kontrakterne udløber, og at der ikke er nogen borgmestre eller forvaltninger eller embedsmænd, der kan misforstå det her, vil vi på den baggrund trække vores ændringsforslag.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jamen det siger vi da tak for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Jens Kjær Christensen (Ø) stillede følgende ændringsforslag:

"Borgerrepræsentationen beslutter, at der ikke opsættes billboards i Københavns Kommune."

Ændringsforslaget blev forkastet med 36 stemmer imod 16.

For stemte: F, Ø, 1 medlem af C (Grete Henius) og L.

Imod stemte: A, V, O, 2 medlemmer af C (Ole Hentzen og H. Thustrup Hansen), B og D.

Indstillingen blev herefter godkendt med 41 stemmer imod 10.

For stemte: A, F, Ø, O, 2 medlemmer af C (Grete Henius og Ole Hentzen), B og D.

Imod stemte: V og 1 medlem af C (H. Thustrup Hansen).

Undlod at stemme: 1 medlem af C (Helle Sjelle) og L.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi videre til tillægsgagsordenens punkt 1, og jeg vil gøre opmærksom på, at klokken er 22.00, og at vi har nået nøjagtig halvdelen af sagerne på dagsordenen.

20) BR 80/01. Tillæg til lokalplan "Ny Tøjhus"

Indstilling om, at forslag til tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 327 "Ny Tøjhus" vedtages med henblik på offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalaviser, samt at lokalplanforslaget ændres samtidig med krav om, at bebyggelsens stueetage mod vandbassinet tilbagerykkes fra facadelinien.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Borgmester **Søren Pind**: Først skal jeg i al stilfærdighed takke både Jens Kjær Christensen og Jens Johansen for, at man har accepteret, at denne sag optræder på dagsordenen i dag. Det kunne man jo have nægtet, hvis det var det, man ville, så det synes jeg, vi skylder at sige tak for.

Så vil jeg i forlængelse af formandens anbefaling om at gøre denne debat kort blot sige følgende: Det er jo et utroligt spændende tillæg til lokalplan, vi behandler. Det er noget, som langt om længe vil få ordnet et åbent sår i København, og jeg tror, vi er mange, der glæder os til at se det færdiggjort, sådan som det ligger beskrevet.

På bygge- og teknikudvalgsmødet var der en temmelig langvarig drøftelse omkring facadelinien, og efterfølgende måtte jeg konstatere, at en af arkitekterne rettede henvendelse til mig på baggrund af et foretræde, der havde været for udvalget, og mente, at han nok var blevet misforstået. Dernæst blev jeg så præsenteret for et projekt, hvor facadelinien færdiggjordes på den østligste del af bygningen, nærmest Hotel Scandinavia.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Det har kort været vendt i Bygge- og Teknikudvalget i går, og der er bred tilslutning til, at dette gennemføres. Jeg skal derfor tillade mig at foreslå, at der til dette punkt om den tilbage-rykkede facadelinie tilføjes en sætning, der hedder:

»Bortset fra den østligste del af bygningen nærmest Hotel Scandinavia.«

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg håber, der er en sidehenvisning.

Mikkel Warming (Ø): Vi har såmænd ingenting imod, at man lader den sidste sætning gå med ud osv.

Jeg vil blot sige, at dette kommer nok til at give en del diskussion om arkitekturen af disse kontorsiloer, man vil lave. Den diskussion vil vi gerne bidrage til i offentlighedsperioden, og vi skal bede om at få lov til at få en bemærkning med ud i offentlighedsperioden.

Søren Pind (V) stillede følgende ændringsforslag til beslutningen i Bygge- og Teknikudvalget om, at lokalplanforslaget samtidig ændres med krav om, at bebyggelsens stueeta-ge mod vandbassinet tilbagerykkes fra facadelinien:

”Bortset fra den østligste del af bygningen nærmest Hotel Scandinavia.”

Indstillingen med den foreslåede ændring blev herefter godkendt.

Enhedslistens gruppe tog forbehold og ønskede i henhold til Planlovens § 24, stk. 2, en kort begrundelse for forbeholdet optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. 2. næstformand fastsatte onsdag den 14. februar 2001, kl. 12.00, som frist for aflevering af begrundelsen.

21) BR 64/01. Spildevandsplan 2000

Indstilling om, at det af Borgerrepræsentationen den 6. juni 2000 vedtagne forslag til Spildevandsplan 2000 med de under sagsbeskrivelsen beskrevne ændringer godkendes, samt at udgifterne til de i Spildevandsplanen foreslåede aktiviteter skal holdes indenfor de økonomiske rammer som Økonomiudvalget beslutter for Miljø- og Forsyningsudvalget.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Det er blot ganske få måneder siden, vi havde en meget lang debat her i Borgerrepræsentationen om den spildevandsplan, vi også har på i dag. Jeg vil ikke lægge op til, at vi skal gentage den meget lange forestilling, vi havde sidst, og som også blev beskrevet grundigt i pressen.

Jeg skal blot sige, at med den spildevandsplan, som vi i dag lægger op til skal vedtages, afslutter vi et meget langt forløb. Vi startede i Miljø- og Forsyningsudvalget med at behandle denne her plan første gang i oktober 1998, og vi havde den som sagt sidst her i BR for få måneder siden, hvor vi fik en lang debat om den, før den blev sendt i høring.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Nu er høringen så afsluttet, og som man kan se, så er der tale om få stort set kun positive høringssvar. Der er ikke kommet nye politiske argumenter frem. Planen betyder, at vi fortsat kan holde vores kloakker i god stand, så vi undgår forurening af vores grundvand, at vi kan få styr på rottegenerne i København, at vi kan få renere vandløb.

Til trods for den stigning, som det er nødvendigt at lave i spildevandsafgiften, så er det jo vigtigt at huske på, at København stadig væk er blandt de billigste i landet, når det kommer til spildevandsafgiften. Vi ligger faktisk i den undersøgelse, som Dansk Industri lige har offentliggjort i dag, og som er helt spritny, blandt de 10 pct. billigste i Danmark, og det synes jeg man kan være stolt af, når vi samtidig kan gøre en så stor indsats. Det viser jo, at den løbende renovering, som vi har valgt her i København, er det billigste for københavnernes på lang sigt.

Så jeg regner med, at planen kan endeligt vedtages i aften.

Hamid El Mousti (A): Jeg skal også fatte mig i korthed. Det er et godt forslag, vi skal behandle her i aften. Det er et forslag, hvor både kloakkerne, miljøet og ikke mindst borgerne med den nye spildevandsplan får et godt udgangspunkt for de kommende års indsats på dette vigtige område, og forvaltningen får et godt arbejdsgrundlag. Vi skal sikre byens borgere velrenoverede kloakker, rent grundvand samt mere og godt vand i vores søer og vandløb, så de kan fremstå som små rekreative naturperler i vores bymiljø, og det er muliggjort i den nye plan.

Hovedhjørnestenen i spildevandsplan 2000 er en renovering af vores kloaksystem. Planen tager udgangspunkt i målsætningen om, at ledningsbrud skal forhindres, kloakkerne skal gøres tættere, så vi både undgår indsvivning i grundvandet, i ledninger og udsivning af spildevand til jord og grundvand. Vores indsats vil samtidig bevirke, at vi får reduceret rottegenerne i byen.

Vi følger op på byudviklingen med ny- og omkloakeringer. Det handler om, at en række større og mindre områder skal nykloakeres i planperioden. Først og fremmest handler det om Ørestaden samt rømmede industri- og havnearealer.

I planen lægges der op til en indsats, som skal begrænse udledningen efter regnvejr fra de mange overløbsbygværker, der er knyttet til kloaksystemet. Disse overløbsbygværker belaster byens søer og vandløb. Med planen sikrer vi en bedre vandkvalitet til glæde for naturen og alle os, som bruger disse åndehuller i byen.

Midlerne er mange, jeg skal ikke gå i detaljer, men én ting er vigtig: Vi skal gennem aftaler sikre, at udledningen til vores søer og vandløb fra andre kommuner ophører eller i hvert fald minimeres mest muligt.

I spildevandsplan 2000 er der også tænkt på vores havområder. På samme måde som med søerne og vandløbene lægger planen op til en massiv indsats for at sikre en bedre vandkvalitet her. Midlerne er langt hen ad vejen identiske med dem fra søer og vandløb, etablering og forøgelse af bassiner og indførelse af rensning på nye og eksisterende overløbsbygværker.

Spildevandsplanen indeholder også en indsats for at opnå et bedre arbejdsmiljø for kloakarbejderne, og det har vores fulde opbakning.

Også en nedsivning af regnvand indgår i planen. Oveni får vi så en øget grundvandsdannelse og hermed bedre vandføring i kommunens søer og vandløb.

Vi kan støtte, at spildevandsplan 2000 opererer med en mulighed for private for at søge økonomisk tilskud til etablering af lokale nedsivningsanlæg. Restriktionerne for placering af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

anlæggene af hensyn til faren for nedsivning er til at leve med. Det vigtige er, at der i drikkevandsområderne foretages en nærmere vurdering af hensyn til grundvandet.

Det er glædeligt, at planen opererer med en informations- og rådgivningsfunktion, der skal sætte skub i at få etableret lokal nedsivning og andre af planens konkrete tiltag.

Spildevandsplan 2000 er ikke gratis. Der er tale om et budget på ca. 1,3 mia. kr. fordelt over 10 år, hvoraf ny- og omkloakeringerne og renoveringerne og andre driftsrelaterede tiltag tager hovedparten. Men som landets hovedstad er vi efter min bedste overbevisning tvunget til at gå foran, både når det handler om nødvendige renoveringer, nykloakeringer og i gamle bydele en indsats, for at forbedre vores søer og vandløb og havet. Jeg er sikker på, at den slags investeringer på lang sigt bedre kan betale sig.

Socialdemokratiet kan derfor varmt anbefale planens gennemførelse.

Helle Sjelle (C): Når vi i dag står og skal tage stilling til forslaget til en ny spildevandsplan, så skal vi være opmærksomme på, at det er et forslag, der medfører, at hver familie gennemsnitligt skal af med 400-500 kr. ekstra alene i spildevandsafgift hvert år. Det er en forøgelse på over 25 pct. i forhold til niveauet fra 1999. Godt nok skal vi jo tænke på miljøet og gøre noget for miljøet, men vi bør også tænke på familiernes økonomi, det er jo københavnernes, som kommer til at betale for planen.

Men der har jo også været fremlagt billigere modeller, billigere alternativer til en spildevandsplan. Dem har et flertal i Miljø- og Forsyningsudvalget dog valgt at forkaste. Flertallet i udvalget har ikke ønsket, at det skulle være billigere for borgerne, og derfor står vi nu tilbage med den absolut dyreste model.

Men i vores iver efter at sikre vor klode og vort miljø skal vi jo ikke bare pålægge vore i forvejen hårdt plagede skatteborgere unødige udgifter, og efter min opfattelse er det præcis, hvad man gør med denne plan, og derfor stemmer vi fra konservativ side imod forslaget.

Indstillingen blev godkendt med 38 stemmer imod 14.

For stemte: A, F, Ø, O, B og L.

Imod stemte: V, C og D.

22) BR 50/01. Københavns Kommuneplan 2001

Indstilling om, at forslag til Kommuneplan 2001 vedtages med henblik på offentliggørelse, idet forvaltningen efter udløbet af offentlighedsfasen vil fremkomme med indstilling om endelig vedtagelse af Københavns Kommuneplan 2001, at offentlighedsfasen fastsættes til 3 måneder fra 1. marts til 1. juni 2001, samt at den foreslåede kommunikationsstrategi vedtages. (Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til sagen ud over at sige, at vi er jo, som vi alle sammen jo ved, inde i en opgangstid, den største opgangstid, vi længe har oplevet. Vi befinder os i en situation, hvor kommunen viser og kan vise initiativ, hvor kommunen kan stille og stiller betingelser for udviklingen i København på en række områder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Man kan sige, at hovedbudskabet i det materiale, der ligger foran os nu, er bedre boliger og mere boligbyggeri, så København kan opnå en mere alsidig boligsammensætning og udvikle sig til en alsidig boligby. Det budskab kan man sige har vi hørt før, og det ligger i smuk forlængelse af det boligpolitiske debatoplæg, der blev udsendt til høring sidste år, og som vi har fået mange positive og konstruktive tilbagemeldinger på i den offentlige debat.

Nu skal vi videre, og derfor er der denne gang udarbejdet et temahæfte, der viser de kommende store initiativer på denne front. Det er projekter, som er kendte, og selv om de ikke alle er udviklet i tilstrækkelig grad til at blive indarbejdet i selve kommuneplanen, ja så hører de alligevel med i debatten om byens udvikling i den næste 12-årige periode. Det er jo ganske mange boliger, vi taler om. Udnyttelsen af de sidste store byggemuligheder i Inderhavnen – kronjuvelerne er de kaldt – er også med i hæftet. Operahuset på Dokøen, det kommende skuespilhus på Kvæsthusbroen ligger vel fast, men Christiansholms fremtidige anvendelse og udnyttelse er til debat. Det tror jeg er et ganske udmærket tema for den debat, der skal være i den kommende tid.

Jeg skal ikke lægge skjul på personligt, at Henning Larsens stærke anbefaling af at sikre dette sted til en bygning med aktiviteter for byens borgere har gjort indtryk på mig, men det kan vel også kombineres. Men jeg glæder mig i hvert fald til den debat, der kommer i den kommende tid også på dette område.

Men kommuneplanen drejer sig jo ikke alene om boliger. Der er masser af centrale temaer om erhverv, arbejdspladser, nye arbejdspladser stationsnært. Der er detailhandelsstrukturen som tema, der er det store grønne projekt Amager Strandpark i den kommende periode. Der er trafikstruktur, der er godt miljø som centralt tema i byens udvikling er behandlet og denne gang også bydelsplanlægningen som et særskilt ben.

Jeg glæder mig meget til den debat, der som sagt kommer i den kommende tid, og håber på en god dialog i den sammenhæng.

Borgmester Søren Pind: En eller anden dag må overborgmesteren altså vise mig de batterier, han bruger, fordi han gør det gang på gang, at han overgår Duracell-kaninen. Det er simpelt hen imponerende, jeg ved ikke, hvordan du bærer dig ad – nej, undskyld, jeg må ikke tale direkte til folk – jeg synes, det er imponerende at høre, at der er så meget godt, og det er vi sådan set enige i, og den energi, som overborgmesteren lægger i, virker næsten i sig selv overbevisende. Så jeg håber, jeg må få batterimærket ved lejlighed.

Men jeg vil sige, at der naturligvis også er nogle ting, som vi synes er knap så gode. Der er nogle bemærkninger om det almennyttige boligbyggeri, hvor vi naturligvis er knap så begejstrede.

Der er nogle bemærkninger omkring trafikpolitikken, som vi vil aflevere. Vi er selvfølgelig enige i, at der bør være en overordnet målsætning om at forsøge at mindske biltrafikniveauet i København. Men det er ikke vores opfattelse, at det skal ske ved, at man besværliggør livet for beboerne i byen, som rent faktisk er afhængige af deres bil i hverdagen. Derimod bør det være sådan, at vi prøver på at sikre kvaliteten i den kollektive trafik som et attraktivt alternativ til den private.

Der er også nogle bemærkninger om road pricing, eller i hvert fald foreslås det, at der bør udarbejdes et forslag til udformning af et konkret kørselsafgiftssystem for hovedstadsområdet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Venstre vil ikke modsætte sig, at man undersøger muligheden, men vi vil godt løfte en advarende pegefinger og sige, at vi ikke på nuværende tidspunkt vil give tilsagn om det. Vi mener, der er store risici forbundet med det, særlig skattespørgsmål, vi er bange for, at det bliver en ny skatteskrue, som man bare vil presse ned over befolkningen, og vi er også bekymrede, naturligvis, for overvågningsdelen af det.

Så er der jo noget, der er kosteligt. Jeg kan se, at der om parkering i brokvartererne står, at den sigter mod at give beboere og besøgende bedre mulighed for at parkere i brokvartererne, mens udefrakommende pendlere i højere grad henvises til at benytte kollektiv trafik eller cykel. Det er jo ærligt, men vi er ikke enige i, at det rent faktisk har forbedret beboernes situation, og det vil vi naturligvis bemærke i forslaget til kommuneplan.

Der er også nogle bemærkninger om parkering i Indre By og afslutningsvis parkering i Ørestaden, hvor vi ikke er helt trygge ved den ramme, der er lagt for parkeringen derude, og det bør naturligvis bemærkes.

Men ellers ser vi frem til debatten, vi ser frem til, at høringssvarene indløber, og så vil vi naturligvis forholde os til dem, når de foreligger. Vi glæder os til dialogen. Overborgmesteren har jo ret i, at det er en spændende tid, København i øjeblikket gennemgår, og vi tror bl.a., at denne kommuneplan vil være med til at gøre det bedre i årene, der kommer.

Jens Johansen (F): Jeg skal gøre det ganske kort. Vi har en række bemærkninger til det udarbejdede forslag til kommuneplan, som vi vil indlevere som en mindretalsudtalelse.

Vi synes, der er et åbenlyst problem i den politik, der går ud på at få det, der kaldes en alsidig boligsammensætning. Det er blevet dokumenteret i Økonomiudvalgets behandling af kommuneplanen, men vi skal også have den her boligpolitiske diskussion om ganske få uger. Det fremgår her, at det faktisk koster kommunen penge at bygge familieboliger, og at de borgere, som yder noget til kommunens økonomi, som bidrager på plussiden, ja, det er singlerne og de studerende, mens børnefamilierne, i hvert fald så længe børnene bor hjemme, og det er der mange børn i København, der gør, koster kommunen penge sådan netto.

Så det vil altså sige, at det bliver et yderligere skattetryk på singlerne og de studerende, man herved får skabt, altså hvis økonomien skal hænge sammen. Det kan, hvis man ekstrapolerer det, fuldstændig føre til kommunens ruin.

Vi synes, der er grundlag for at diskutere den faktiske beboersammensætning. Vi synes også, der er grundlag for at diskutere det behov, der er, for, at almindelige mennesker kan få en god og sund bolig til en rimelig pris. Det er ikke tilfældet i øjeblikket. Vi synes, at vi kan iagttage, at det københavnske boligmarked er brændt fuldstændig sammen, og løsningen er ikke at bygge flere og dyrere familieboliger.

Jeg kan huske et af de byggeprojekter, vi fik i Bygge- og Teknikudvalget, et penthouse på havnen til flere millioner, 5 mill. kr. skulle man betale for 200 m² som lejlighed og købe den. Noget, der fører til den slags, synes vi ikke er særlig hensigtsmæssigt som boligpolitik i København.

Vi synes også, at de udviklingsplaner, der er for havnen, skaber en række trafikproblemer. Det bliver i den kommende kommuneplanperiode et af de store problemer – ja, det har det været i den nuværende, og det har det været i perioderne før – der skal tackles politisk her på Københavns Rådhus. Der opfordrer vi Socialdemokratiet til at besinde sig og lade være med at stå last og brast med Venstres liberale galimatias og lænestolsformede bilfascisme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Vi har et enkelt ændringsforslag til den indstilling, som er kommet, og det er, at høringsfristen fastlægges til 4 måneder med svarfrist til den 1. juli 2001, altså at høringsfristen forlænges med 1 måned.

Derudover har vi også et ændringsforslag, som vores borgmester Bo Asmus Kjeldgaard vil præsentere.

Mikkel Warming (Ø): Jamen jeg skal nok også gøre det måske oven i købet kortere – nu skal man selvfølgelig ikke love for meget.

Altså vi mener helt grundlæggende stadig væk, at den her kommuneplan og det flertal, som står bag de udviklingslinier, den er udtryk for, fører byen i en gal retning.

Man kan jo mere sig måske lidt over den næsten messianske messende indledning omkring den europæiske dimension, Øresundsregionen osv. Når man kender virkeligheden, nemlig at den integration, som Øresundsbroen har ført med sig, jo fungerer og er i fuld gang, fordi folk kører med toget – fuldstændig vanvittigt, var jeg lige ved at sige – overfyldt, meget veludnyttet, og når vi så oplever, hvordan bl.a. overborgmesteren går og klynker over, at broen ikke kan løbe rundt, og foreslår, at prisen sættes ned, synes vi det er lidt mærkeligt.

Det generelle i denne kommuneplan, og det er så specielt boligområdet, jeg også skal tage fat i, er for os at se blot en gentagelse, en udbygning af den boligpolitik, der har hersket i byen siden 1995, at man skal sikre den her alsidige og økonomisk bæredygtige befolknings-sammensætning ved at få de store, nye, dyre boliger og ved at få nedlagt de små billige, så mange som muligt så hurtigt som muligt. Det kunne vi sige mange ting om. Det kommer vi til om et par uger.

Det er dog rart, at der denne her gang ikke optræder de regnestykker, vi ellers er vant til, om det store skatteprovenu, der vil være ved at have familierne boende i København. Bl.a. vi og SF satte spørgsmålstejn ved, om de beregninger også holdt i virkeligheden, når man skulle indregne daginstitutionsforbrug og skoleforbrug. Det viste sig da også, at familier med børn måske ikke er den mest overskudsgivende forretning. Det skal ikke ændre ved, at det skal søren danse mig også være muligt for familier at bosætte sig i byen og få en lejlighed uden at være millionærer, og det er her, vi har problemet i dag.

Omkring trafikken kan vi se, at der er mange fine ord, som ikke har særligt meget med virkeligheden at gøre, for trafikken stiger i København. Og det, man gør ved det, når det gælder restriktioner over for biltrafikken, er ret begrænset. Det hjælper selvfølgelig heller ikke, og det er klart, det kunne man måske heller ikke nå at få med, at regeringen så laver et asfaltforlig, der vil forstærke problemerne. Og sådan kunne man blive ved.

Det har vi mange flere og meget mere detaljerede bemærkninger til. Og også når det gælder de forskellige bydeles udvikling, de forskellige temaområder sættes op, og dem ser vi frem til at få et par uger til at udarbejde og indlevere.

Ole Hentzen (C): Borgmester Søren Pind har i de store linier gennemgået de, kan man sige, hovedtemaer til den ændrede udtalelse, som Dansk Folkeparti, Konservative og Venstre i fællesskab har forfattet, og som vil blive indleveret inden den frist, som nu overborgmesteren meddeler.

Men derudover vil jeg gerne selv prøve at promovere et ændringsforslag til kommuneplanen, idet vi jo i disse år som kommune vel skal gå i spidsen for at prøve at sikre på enhver

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

mulig måde, at de, der gerne vil af med bilen, inden de når ind i bykernen, også får en mulighed for at slippe af med den. Kommunen har en enkelt grund liggende, hvor det ville være nærliggende at forsøge at etablere parkeringsfaciliteter, altså en Park & Ride, inden bilisterne begynder at køre ind i byen, og det er selvfølgelig ved Lyngbyvejs indføring i Hans Knudsens Plads, hvor kommunen jo besidder den såkaldte Beauvaisgrund.

Det er en grund, som i det forslag til kommuneplan, der sendes ud, er mærket som O1*, som hedder »Areal for senere disponering«. De Konservative foreslår, at denne her markering ændres til, at den giver mulighed for etablering af et Park & Ride-anlæg. Hvis kommunen ikke selv går i spidsen med også at prøve at anvise de steder, hvor det ville være naturligt at etablere sådanne faciliteter, hvordan kan vi så med rimelighed forvente, ja nogle vil sige forlange, at de omkringliggende kommuner og amter skal stille faciliteter til rådighed i så henseende? Så det vil jeg gerne indlevere til overborgmesteren allerede nu.

Jeg skal sige for en ordens skyld, at Dansk Folkeparti har tilsluttet sig det her forslag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Lars Rinfalk. Mens Lars Rinfalk går herop, skal jeg sige til Mikkel Warming, der nævnte datoen før, jeg kunne ikke umiddelbart erindre den, at den frist, vi har sat, er den 21. februar 2001.

Lars Rinfalk Jensen (B): Jeg skal forsøge også at gøre det kort. Det er jo et arbejde, der skal i gang. Det Radikale Venstre synes, at der er gode elementer i kommuneplanen. Vi synes, at det grønne element er ved at være fremtrædende, og vi vil gerne sige fra De Radikale, at vi vil gøre alt for, at der bliver mere grønt i byen. Så det skal i hvert fald være en af vores kongstanker omkring dem.

Omkring boliger ved vandet, det er også en af de ting, som vi har ønsket igennem lang tid, og nu ser vi både Nordhavn, Sydhavn, Amager og Holmen, at der er ved at ske nogle ting. Modsat andre synes vi faktisk, at det ser ud som om det også kan blive en alsidig boligby, vi får, hvor der bliver andre end de velhavende eller familieboligerne, men at vi også skaber boliger for de københavnere, der bor i København i øjeblikket.

Omkring trafik må vi også sige, at vi har lidt et problem med, at vi godt kunne tænke os, at der blev strammet lidt op omkring trafikdelen. Vi ville synes, at det, der hedder den kollektive trafik, det, der hedder omkring trafikterminaler, sørge for, at man kan komme fra den ene form for kollektiv trafik til den anden, simpelt hen får en førsteprioritet, og at biltrafikken må vige til fordel for den kollektive trafik.

Om det forslag, der er omkring Park & Ride i Ryvang, kan vi kun sige, at det vil Det Radikale Venstre støtte. Vi har faktisk i vores valgprogram peget på ikke alene Ryvang, men også at vi tager måske og finder samme løsning ude i Vanløse, og i Vanløse får vi også både et S-tog og en metro, så vi får 2 linier, så det ville være genialt derude også. Vi synes også, at man måske skulle tænke ind Valby, hvor vi nu også får et meget stort knudepunkt, Ellebjergvej eller noget i den stil, hvor vi ligesom kunne sige, at det ville også være naturligt, at vi fik et Park & Ride-anlæg der.

Det Radikale Venstre vil også pege på, at det vil være en god idé, at man allerede nu indtænker og begynder at snakke meget voldsomt om den metroringlinie, som vi vel alle sammen ønsker, at der skal komme på et tidspunkt. Jeg ved godt, at det måske ikke er så velvalgt et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

tidspunkt, nu hvor vi hører, at Comet kræver endnu en milliard, men vi kunne vel finde et andet selskab, der byggede den metroringlinie, som vi har behov for.

Det sidste, jeg lige vil sige, er ungdomsboliger. Vi vil gerne støtte, at der bliver gjort mere for, at vi kan lave ungdomsboliger i København. Vi synes også, at det at lave sådan en »Amagerregens« ude ved universitetet på Amager kunne være en rigtig god idé, så vi virkelig kan fremtræde som en uddannelsesby og vi kan tilbyde de studerende, at de får en bolig i nærheden af deres studieplads, og at de ikke er nødt til at rejse til Tåstrup eller Albertslund og tage toget hver eneste dag. Vi synes, vi gerne vil skabe et godt studiemiljø ude omkring universitetet på Amager, og det mener vi, der er en mulighed for.

Jeg vil love, at Det Radikale Venstre og hele vores bagland vil arbejde ihærdigt med denne her kommuneplan frem til den 1. juni. Vi ser frem til, at der denne gang gøres forsøg med en reel borgerinddragelse, at man prøver på at gå ud til nogle møder og virkelig møde borgerne i København, så vi får en diskussion med borgerne om, hvad de egentlig gerne vil med deres by. Det kunne være spændende, frem for at det kun var et spørgsmål om, hvad politikerne synes.

Lars Hutters (L): SOL glæder sig også til, at vi får en rigtig god høring med borgerinddragelse om vores fremtidige kommuneplan. Vi synes også, der er flere gode elementer, men der er også ting, som SOL vil prioritere, og derfor vil vi selvfølgelig ligesom alle andre bruge muligheden for at komme med en mindretalsudtalelse.

Jeg er også helt enig med Det Radikale Venstre i, at kommuneplanhøringen denne gang vitterligt skal være en folkehøring. Jeg håber, at det tilsagn, vi har fået i Økonomiudvalget, at der bliver organiseret forhåbentlig gode møder med fremmøder i de forskellige bydele, og at vi bygger på de strukturer, der er i byen, således at der, hvor vi stadig væk har de 4 bydelsråd, får vi i samarbejde med dem indkaldt til borgerhøringer og de andre bydele med de strukturer, der er der.

Vi synes, der er virkelig gode muligheder for at få prioriteret løsning af vores trafiksituation, at vi får bygget boliger, herunder også ungdomsboliger. Men vi vil også godt have lov til at understrege, at når vi bygger boliger, så skal vi også sørge for, at der er de nødvendige faciliteter til, at borgerne kan blive betjent. Det gælder både daginstitutioner, skoler m.m.

Men vi vil også godt have lov til at fremhæve, at hvis det moderne menneske skal trives i storbyen, så er det også vigtigt, at de rekreative områder og borgernes mulighed for at bruge byen på en rekreativ måde er noget, der hører med i en storby, når vi er i det 2000 århundrede.

Så vi glæder os kolossalt meget, og hvis de ord, der er blevet sagt her i Borgerrepræsentationen i dag, så ser SOL da mulighed for, at det kan blive en grønnere by med mere rekreative områder med udnyttelse af de dejlige herlighedsområder nede omkring havnen, at vi får løst vores trafikproblemer, at man på en helt anden ansvarlig måde anvender muligheden for at anvende biler i byen.

Så vi glæder os også meget.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg har stillet et ændringsforslag, som er delt rundt, og som jeg ikke tror giver anledning til den store politiske diskussion. Det er af teknisk karakter og skulle i virkeligheden være løst ved, at forvaltningerne havde indstillet det. Det gjorde de ikke, så nu stiller jeg forslaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Det handler om Vognmagergade 8, hvor Københavns Energi i dag holder til. Her er i dag offentlige kontorer og bygninger, og det er oplagt at anvende det til kontorer. Men ejendommen skal sælges, og det må forventes, at den kun kan afsættes til private, som er interesseret i at købe ejendommen for at bruge den til kontorformål. Derfor foreslås, at områdebetegnelsen ændres fra O, offentlige formål, til S*, serviceformål, i kommuneplanen.

Samtidig foreslås det, at det vurderes, om der kan laves boliger, i og med at vi jo mangler boliger.

Bo Asmus Kjeldgaard (F) stillede følgende ændringsforslag:

"Områdebetegnelsen for matr. nr. 265, Rosenborg Kvarter, ændres fra O (Offentlig formål) til S* (Serviceformål) i forslaget til Kommuneplan 2001 med følgende særlige bemærkning:

"I den videre proces med lokalplanlægningen skal det vurderes, hvorvidt der er mulighed for at etablere boliger i en del af ejendommen."

Motivation:

Som følge af en beklagelig misforståelse mellem Miljø- og Forsyningsforvaltningen, Bygge- og Teknikforvaltningen og Økonomiforvaltningen er matrikel nr. 265, Rosenborg Kvarter, København, Vognmagergade 8 m.m., fortsat optaget i Københavns Kommuneplan 2001, Forslag til hovedstruktur og rammer, som et O-område. Ejendommen anvendes i dag af Københavns Energi som teknisk og administrativt hovedsæde. Områdebetegnelsen i Kommuneplan 2001 indstilles ændret til S (Serviceformål).

Kommunen er i færd med at udskille Københavns Energi som en selvstændig virksomhed, og der er mellem Miljø- og Forsyningsforvaltningen og Økonomiforvaltningen truffet beslutning om, at Københavns Energi overtager hele ejendommen. Ejendommen ejes nu af Vognmagergade 8 A/S, der er et aktieselskab under Energiforsyningen, der er en del af den kommunale forvaltning under Miljø- og Forsyningsforvaltningen.

I forbindelse med en sammenlægning af Københavns Vand og Københavns Energi skal der tilvejebringes et nyt hovedsæde. Ejendommen Vognmagergade 8 vil ikke være egnet hertil og vil derfor skulle afhændes. Ejendommen vil som udgangspunkt fortsat skulle anvendes til kontorformål eller hermed beslægtede formål, men fremover ikke i offentligt regi men i privatretligt regi.

En forudsætning for de vurderinger, der har ligget til grund for overvejelserne om salg af det tidligere hovedsæde i Vognmagergade, har været, at Københavns Energi kunne videresælge ejendommen til kontorformål. I forbindelse med overvejelserne om salg af ejendommen har Sadolin og Albæk A/S vurderet, at det er muligt at realisere en salgspris på ca. 285 mio. kr. under forudsætning af, at det fortsat kan udbydes til salg med en anvendelse til kontorformål.

Ejendommen er udpræget et kontorbyggeri og har været opført med det formål at fungere som hovedbygning for det tidligere Københavns Belysningsvæsen. I overensstemmelse med det bærende princip i Københavns Kommunes boligpolitik om, at bygninger placeret ved byens herlighedsværdier (her bl.a. Kongens Have) så vidt muligt skal konverteres til boliger, skal det i forbindelse med den videre lokalplanlægningsproces vur-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

deres, hvorvidt en del af ejendommen skal omdannes til boliger. Der ligger på nuværende tidspunkt ikke en sådan særskilt vurdering.

Såvel Bygge- og Teknikforvaltningen/Plandirektoratet og Økonomiforvaltningen har på den baggrund ingen indvendinger til den foreslåede ændring.”

Ændringsforslaget blev godkendt med 52 stemmer imod 1.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B og D.

Imod stemte: L.

Endvidere stillede Ole Hentzen (C) – med tilslutning fra Dansk Folkepartis gruppe – følgende ændringsforslag:

”Den Konservative gruppe ønsker, at

O 1* areal for senere disponering ved Lyngbyvej/Rovsingsgade ændres til mulighed for etablering af et Park and Ride anlæg.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 23.

For stemte: V, O, C, B og D.

Imod stemte: A, F, Ø og L.

Endelig stillede Jens Johansen (F) følgende ændringsforslag:

”Høringsfristen fastlægges til 4 måneder med svarfrist den 1. juli 2001.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 39 stemmer imod 15.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, O, C, B og D.

Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

Socialistisk Folkepartis gruppe og Enhedslistens gruppe tog forbehold og ønskede i henhold til Planlovens § 24, stk. 2, en kort begrundelse for forbeholdet optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. Overborgmesteren fastsatte – i overensstemmelse med beslutningen i Økonomiudvalget - onsdag den 21. februar 2001, kl. 12.00, som frist for aflevering af begrundelsen.

23) BR 73/01. Hovedstadens Udviklingsråds Regionplan 2001

Indstilling om, at Økonomiforvaltningens, Bygge- og Teknikforvaltningens og Miljø- og Forsyningsforvaltningens bemærkninger fremsendes til Hovedstadens Udviklingsråd som Københavns Kommunes høringssvar.

(Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det passer jo meget godt, at vi i dag behandler såvel kommuneplanen som den første regionplan, og det er jo sådan en regionplan i en overgangssituation, den første efter at Udviklingsrådet startede i juli sidste år.

Fysisk planlægning hos os i Danmark og dermed også i København er jo i vid udstrækning grundlæggende baseret på, at borgerne kan få indseende i planerne. Netop som led i den offentlighed holdt HUR i onsdags et møde her på Rådhuset i den gamle Hovedkasse om specielt Københavns Kommunes del af regionplanen, og flere fra forsamlingen her var deltagere i den debat både med sig selv og med de fremmødte borgere.

Jeg tror, vi må sige, at den debat viste en betydelig interesse for trafikken. Man kan sige, at trafikproblemer er noget, der vedrører ikke alene os, selv om vi måske i særlig grad mærker det, men trafikproblemer er noget, der vedrører hele regionen. Men man kan sige, at vores andel af regionplanen, den som BR vedtog som oplæg til HUR sidste år, kæder i særlig grad den fysiske planlægning og arealanvendelsen sammen med trafikplanlægningen, den kollektive trafikbetjening.

Jeg tror, det i særlig grad gælder, når vi taler om trafik, når vi taler anden fysisk planlægning, så er situationen, at det ikke længere er nok alene at tænke kommunalt, tænke lokalt. Vi må f.eks. også debattere og vurdere konsekvenser hovedstadsregionalt og også i en øresundsregional sammenhæng. HUR's regionplan er en del af hele det dialogkompleks, og der skal vi naturligvis give vores mening til kende.

For mit eget vedkommende lægger jeg i særlig grad vægt på i HUR's arbejde at få sikret den helt vitale sammenhæng, der bør være mellem den fysiske planlægning og trafikplanlægningen.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Vi i SF er helt enige i de principielle bemærkninger, som overborgmesteren er kommet med, om at samtænke trafikpolitikken og den fysiske planlægning. Men vi skal også beklage, at der ikke er kommet bedre gang i regionsarbejdet, så vi allerede nu kunne have fået en sammenhængende diskussion om trafikafviklingen i hele hovedstadsregionen med opprioritering af den kollektive trafik og tvangsruter for den tunge trafik til og fra Københavns Havn osv. Det har vi en generel protokolbemærkning om.

Man må nok se i øjnene, at sådan som HUR har arbejdet, så kan vi ikke med ændringsforslag fra partiernes side nå at rette op på det og få lavet en stor, samlet regionplan, som den burde være lavet, og det må så vente til næste gang.

Men i SF har vi 2 ting, som vi vil opfordre BR til at vedtage, at vi skal tage med nu i Københavns Kommunes høringssvar. De 2 forslag er delt rundt.

Det første forslag handler om ungdomsboliger, som vi har en enorm mangel på i København. Problemet har været stigende gennem de sidste år. Kollegieboligerne, som før var en form for indslusningsboliger, fungerer nu efterhånden som permanente boliger for de studerende i hele studieperioden, fordi hele boligmarkedet er lukket til.

Der er mangel på små lejligheder, og det er et kæmpe menneskeligt problem for alle studerende og unge, at de ikke kan finde noget sted at bo. Vi skal gøre noget i København, og derfor støtter vi fra SF's side selvfølgelig alle gode, konkrete forslag om at bygge kollegieliggende boliger, som det vist hedder. Men det er ikke tilstrækkeligt. Der skal laves en samlet plan for hele HUR-området.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Margrethe Vestager har jo fremført, at regeringen satser på, at flere unge skal have en videregående uddannelse, og det vil betyde en endnu større søgning af unge til København. Der må laves en aftale mellem staten og HUR, så de i fællesskab tager ansvaret for at sikre de boliger, der er nødvendige til de mange unge, der kommer til byen. Det er meget afgørende, at man som ung har en bolig, hvis man skal gennemføre sin uddannelse. Det ved vi bl.a. fra undersøgelser i Århus.

Derfor går vores forslag på, at man sammen med kommunerne indgår i en partnerskabsaftale med staten om at opføre 5.000 nye boliger til unge i løbet af de næste 5 år, så ventelisterne for de boligsøgende unge, uddannelsessøgende kan afskaffes og adgangen til hovedstadsregionens boligmarked hermed kan sikres for de unge førstegangsboligsøgende. Parterne skal herefter i fællesskab sikre, at der fortsat holdes balance mellem antallet af uddannelsespladser og boliger til unge i hovedstadsregionen.

Jeg vil godt understrege, at det her betyder ikke, at vi ikke skal gøre noget selv. SF støtter og stiller selv forslag om, at vi skal sikre boliger til de unge i København. Men det er vigtigt, at der bliver lavet en planlægning for hele regionen.

Det andet forslag er et forslag om trafikken. Generelt synes vi som sagt, at der kunne gøres langt mere for trafikken i dag. Men der er én konkret ting, som vi i SF synes, at man bør gå i gang med nu, og det er Parker & Rejs-anlæg. Vi har tidligere sagt, at Parker & Rejs-anlæg er et af de midler, vi skal bruge for at opfylde Københavns Kommunes miljø- og trafikhandlingsplan om, at biltrafikken skal holdes på uændret niveau. Derfor foreslår vi, at vi i et høringssvar til HUR også skriver, at man skal gå i gang med det konkrete arbejde nu.

Så vil jeg til allersidst sige, at vi har bemærket, at der i Bygge- og Teknikforvaltningens høringssvar står, at havnetunnelen skal udgå af de forskellige oversigter, der er, dels i introduktionspjecen, dels i Københavns Amts regionplan, fordi vi har jo i Borgerrepræsentationen den 10. februar besluttet, at vi dropper havnetunnelen. Derfor må det også være rimeligt, og det gør det også, at det af høringssvaret fremgår, at det skal falde ud af de forskellige oversigter.

I den forbindelse vil jeg godt lige nævne, at Borgerrepræsentationen jo allerede dengang vi traf beslutningen om at droppe havnetunnelen, også besluttede at opfordre HUR til som et led i en samlet trafikplanlægning at komme med løsningsforslag til trafikafviklingen, som kunne sikre en trafikal fredeliggørelse af Indre By og Christianshavn og de nære boligkvarterer. Det regner vi selvfølgelig også med, at HUR gør.

Ole Hentzen (C): Jeg skal allerførst sige, at med den formulering, som den 1. pind har, som SF har lagt frem, finder vi det afbalanceret og fornuftigt at gå ind i dette partnerskab med staten, og at man ser på hovedstadsregionen som helhed, så det kan vi da kun støtte.

Derudover vil jeg næsten med de bemærkninger, som Bo Asmus Kjeldgaard havde vedrørende havnetunnel, selvfølgelig også foreslå, at det skal optages i kommunens høringssvar til HUR, at en havnetunnel stadig bør medtages i regionplanen, idet en sådan er nødvendig for en højnelse af miljøet i flere bydele samt for en nutidig trafikafvikling i regionens centrum.

Nu er det jo så heldigt, at det er en af HUR's opgaver at være hovedansvarlig for, at det sker på et forsvarligt niveau, sådan som også borgmesteren var inde på, så man måske også kan se en dæmpning og en fredeliggørelse af byens indre. Det behøver man jo hverken at være borgmester for miljø eller noget andet, men det er jo helt almindelige, tænkende menne-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

sker, som man møder ude på gaden, som siger: Jamen det er jo idioti ikke at få en havnetunnel. Fordi med alt det, kommunen i øvrigt vil på den anden side af Sjællandssiden, både på Christianshavn og på Amager, ja, så skal man jo være mere end frelst og gå med briller, eller også skal man gå med en af de der stokke, der har reflekterende bånd på sig. Det er muligt, Bo Asmus Kjeldgaard går med den i sin fritid, når han går rundt i byen. Men vi andre mener i hvert fald, at det er nødvendigt også at få en tunnel.

Desuden mener vi, at der i regionplanen, sådan som det rigtigt fremtidigt og nutidigt er set af Frederiksborg Amt i deres høringssvar, selvfølgelig også bør skabes mulighed for, at der kan laves et Park & Ride-anlæg ved Hans Knudsens Plads, således som de også har nævnt det, og det derfor også bør optages i regionplanen.

Så derfor disse bemærkninger med, og hvis det bliver stemt ned, ja, så ønsker jeg at få det medsendt alligevel som høringssvar på helt traditionel vis til HUR.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Tak til Ole Hentzen, og det forslag indgår naturligvis i den videre debat.

Mikkel Warming (Ø): Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger. Det meste af det, der står i regionplanen eller Københavns Kommunes del af det, står jo i en noget mere detaljeret udgave alligevel i kommuneplanen. Alligevel kan vi jo se nogle gentagelser, som trækker i en for os at se forkert retning. Det gælder boligområdet, det gælder trafikområdet, hvor jeg var lige ved at sige, at man ikke har benyttet det eneste, HUR vel egentlig kunne bruges til, nemlig at få en ordentlig trafikplanlægning i hovedstadsområdet. Det sker ikke, det er selvfølgelig beklageligt.

Og så er der detailhandelen, som vi har haft en runde om i denne sal tidligere. Der må man sige, at der fungerede regionssamarbejdet virkelig. Hver enhed dyngede etagemeter oven på hinanden, og så gik man til staten og bad om at få det igennem, primært af hensyn til et vist center i Ørestaden.

Jeg har ét principielt, kan man sige, formaliaspørgsmål eller ændringsforslag, og det handler om høringsperiodens længde for regionplanen. Fordi der har været, skal vi sige knas med høringen. HUR havde jo valgt den efter loven kortest mulige frist, 8 uger, og det var så, hvad det var, det er i overensstemmelse med lovgivningen.

Men problemet er, at de folk, der står på de lister, der skal modtage den slags materiale, miljøorganisationer, enkeltborgere osv., i mange tilfælde ikke har fået det, bl.a. fordi man ikke har trykt nok og så har henvist folk til, at de kunne da sidde og læse de mange tusinde ark igennem på et bibliotek. Fordi man jo, smart nok, havde lagt høringen hen over jul – det er tilladt, ikke noget med det – så betød det, at et nyt oplag først kunne være fremme 10. januar, så folks høringsfrist er gået fra 8 til 4 uger. Det prøver man så at løse ved at give enkeltindivider, enkeltorganisationer lidt længere høringsfrister.

Vi synes ikke, det er i overensstemmelse med planlovens ånd, at man skal give borgerne, de grønne organisationer, reel indflydelse på planlægningen, lade dem komme med et medspil, så de kan præge udviklingen i en mere bæredygtig retning. Derfor skal vi stille som ændringsforslag, at Københavns Kommune foreslår, at høringsfristen forlænges til den 3. april 2001 ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det forslag indgår i den videre debat.

Mikkel Warming (Ø): Så er der stillet nogle ændringsforlag. Jeg vil starte med dem, som Lars Hutters har stillet.

Nu er vi i den heldige situation, at Lars Hutters kommer op efter undertegnede, og derfor vil jeg godt bede Lars Hutters om at uddybe, hvad skal vi sige, Nordhavnskilén, hvad det forslag går ud på. De andre har vi fint styr på, Ishøj Landsby og grønne cykelruter, men Nordhavnskilén vil vi godt have, at Lars Hutters grundigt beskriver for os, så vi ved, hvad det er vi tager stilling til.

Så har SF stillet 2 forslag. Jeg skal sige om Park & Ride-anlæg eller Parker & Rejs-anlæg, at det kan vi støtte uden diskussion.

Vi er noget mere betænkelige, vil jeg skynde mig at sige, ved det 1. »at« om det her med partnerskabsaftale med staten om ungdomsboliger eller boliger for unge. Vi frygter, kan jeg godt sige ligeud, at man med en vedtagelse af det forslag, som ligger til at blive vedtaget, så vidt jeg kan forstå, har skabt sig en god, stor krukke med et godt, solidt låg, hvor der står »sylte« udenpå. Hver gang fra nu af og de næste par år, hvor der kommer krav om, at man går i gang med at bygge andet end kæmpestore, dyre lejligheder, bygger f.eks. kollegielignende ungdomsboliger, så vi kunne sige: Jamen vi er i fuld gang, og HUR har selv, og der er måske et partnerskab på vej.

Den risiko er vi ikke sikre på, at vi vil løbe, og vi synes derfor det forslag, SF har stillet, kan være lidt problematisk. Der er også gode ting i det, for det er også nødvendigt at se tingene i sammenhæng, det er vi enige med Bo Asmus Kjeldgaard i. Men vi er lidt bekymrede for, hvad en Søren Pind og en Jens Kramer kan bruge det her til, til at proppe alle konkrete forslag om f.eks. kollegielignende ungdomsboliger ned i og skrue låget alt for godt fast.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Lars Rimfalk langt om længe.

Lars Rimfalk Jensen (B): Man skal være i god tid med at markere i øjeblikket, så det vil vi også være omkring den her plan. Derfor kan jeg sige med det samme, at vi kan godt støtte det forslag om, at vi forlænger høringsfristen, hvis det kan hjælpe, det skal ikke være noget problem for os.

Omkring Lars Hutters' forslag vil jeg sige, at sådan umiddelbart ser det meget positivt ud, men det skal ikke være et spørgsmål om, at vi vil ikke stemme imod, men vi vil heller ikke stemme for, idet vi ikke har haft tid til sådan set at gennemgå, hvad det er. Det er nok lidt meget lige pludselig at få lagt en masse forslag frem her. Men vi vil gerne kigge på dem, og så vil vi gerne måske i en senere fase, nu har vi så lavet høring til den 3. april, måske kan der blive et flertal for det, og så vil vi da gerne kigge på dem og se, om der er nogle af de der grønne kiler og cykelruter, som vi synes ligger sådan, så det passer ind i vores system.

Omkring SF's forslag vil jeg sige, at vi er nok ikke helt så nervøse som Enhedslisten omkring det der med de der boliger. Men vi vil godt lige holde SF op på, at disse ungdomsboliger, kollegieboliger jo ikke er et spørgsmål om, at det skal være i HUR-området. Vi ser jo gerne, at en hel del af disse ungdomsboliger og kollegier altså er i Københavnsområdet. Det skal ikke være noget med, at man pludselig placerer dem ude omkring i amter eller i yderkan-ten af Roskilde eller noget i den stil. Så er der ikke rigtigt nogen idé i det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Så jeg håber da, at det her er et tilsagn fra SF om, at det naturligvis også er sådan, at København skal have sin del af de mange tusinde ungdomsboliger. Ellers er der ikke nogen idé i det. Så har jeg samme fornemmelse ... (*Afbrydelse*). Jamen vi vil gerne høre meget klart og tydeligt, at det er en stor procentdel, der kommer til København.

Omkring Park & Ride må jeg sige, at jeg synes, det er lidt chokerende. SF går ind for den kollektive trafik, det er fint, vi skal have Park & Ride, men man synes ikke, at København skal bidrage med noget som helst. Næh, Park & Ride skal flyttes op til Søllerød, og det skal flyttes til Roskilde, og det skal alle mulige andre steder.

Nu er det jo ikke sådan, så der kører tog og ting og sager og S-tog og metro alle steder, så jeg har lidt svært ved at forstå, hvad den store forskel er, at vi signalerer fra København, at vi er parate til at tage vores del ved at sige ja til at lave et Park & Ride-anlæg ved Ryvang, hvor der rent faktisk er en hel del kollektiv trafik og dermed en masse mulighed for, at vi kunne have hjulpet Indre By med at blive aflastet for biltrafik.

Men det er åbenbart blevet sådan en terminologi hos SF, at man siger: Nul, alle biler skal helt ud af København. Det skal være sådan, at det skal være i Søllerød og Roskilde og Ishøj, alle disse Park & Ride-anlæg bliver placeret.

Jeg synes ikke, at det lyder særlig positivt, at man siger, det skal ud i amterne. Jeg synes, det kunne have været flot, hvis man havde sagt: O.k., vi vil gerne have og foreslå, at det også bliver lagt ud ved S-togs-stationerne i resten af hovedstadsområdet. Men vi vil også være parate til at tage vores del af det herinde, hvor det ville være naturligt at lægge disse Park & Ride-anlæg og ikke kun sige ja ude i Ørestaden, men også prøve at finde, om ikke der kunne være andre steder i byen, hvor det kunne have været hensigtsmæssigt.

Lars Hutters (L): Jeg gætter på, at overborgmesteren, som jo var så glad for, at vi fik etableret Hovedstadens Udviklingsråd, HUR, har set frem til det svendestykke, som jo på en eller anden måde burde vise, hvad HUR er, nemlig regionplanen.

Jeg må så desværre bedrøve min gode ven overborgmester Jens Kramer med, at jeg synes ikke, at HUR har løftet den opgave særlig godt. Jeg er enig med specielt Enhedslisten i den kritik, som er fremkommet.

Jeg er også enig med SF i, at det er da bedrøveligt, at noget af det, som er mest afgørende for, hvordan en regionplan udvikler sig, nemlig den overordnede trafikplanlægning, i al væsentlighed ikke rigtig er taget med i den nye regionplan.

Jeg har det også sådan, at jeg er dybt skuffet over, at man åbenbart tror så lidt på sin befolkning, at man ikke rigtig har lyst til en reel høring om regionplanen.

Jeg ved så ikke, om det er kommet som en overraskelse for de ærede politikere, som sidder i HUR, med Venstres amtsborgmester fra Roskilde i spidsen, at der rent faktisk, sådan som jeg i hvert fald har fået oplysninger om det, har været en meget stor interesse i de forskellige amter og på Frederiksberg og her i Københavns Kommune for denne plan.

Jeg håber, at vores overborgmester rent faktisk vil følge, at vi ønsker en udskydelse af høringsperioden, så de ansatser til debatter og borgerinddragelse omkring de her ting reelt bliver fulgt. Jeg vil give det gode råd til HUR, at hvis man gør det, så får det også virkelig en betydning, som jeg i øvrigt godt ved, at overborgmester Jens Kramer egentlig gerne vil have omkring HUR.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Derefter skal jeg sige, at jeg støtter SF's forslag, og så har SOL jo selv foreslået nogle ændringer, som fremgår af det, der er omdelt til medlemmerne. I al væsentlighed forsøger vi her at lægge vægt på, hvad jeg også var inde på, da vi drøftede forslaget til kommuneplan, at der kommer nogle reelle rekreative områder til denne her nu halve million store by.

Vi synes, det faktisk er en fascinerende idé med fingerplanen, og det er der, om man så må sige, ude langs kysten også behov for, fordi ser man på fingerplanen, så er der jo grønne kiler faktisk de forskellige steder i fingrene, men der burde også være herinde i København. Vi har Kalvebodskilen, men vi synes også, at langs Svanemøllebugten ... og så spørger Mikkel Warming omkring Nordhavnskilen, og der er faktisk mange mennesker specielt omkring Østerbro og Indre Nørrebro, som er meget interesseret i at få det reserveret til en grøn kile og til et regionalt frilufts- og naturbeskyttelsesområde på samme måde, som vi har i Kalvebodskilen.

På en eller anden måde burde der være en almindelig accept af og konsensus om, at når vi udvikler byen, så sørger vi simpelt hen som et princip for, at der hele tiden er rekreative områder omkring bolig og erhverv. Det er det, der ligger i det.

Derudover de grønne cykelruter, som vi har peget på, og at området langs kysten og ved Nordhavn udvikles som et planlagt naturområde.

Så har vi rent faktisk syntes, at vi her fra Københavns Kommune, fra Borgerrepræsentationen, skal støtte det, som Ishøj Landsby lagde frem, da de meget glædeligt som græsrodselement mødte frem. Jeg vil indrømme, at jeg kendte ikke så meget til det, før de var fremme, så derfor synes jeg også, at indsigelser fra Ishøj Landsby om ikke at placere Netto-varelageret tæt ved Ishøj Landsby – og så har jeg glemt, at der skal stå »følges« – og dermed give et kraftigt signal om, at Borgerrepræsentationen tro støtter også græsrodsinitiativer i regionen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, og de har en hjemmeside.

Lars Engberg (A): Jeg skal kommentere de fleste af de ændringsforslag, der er stillet.

Jeg vil starte med SF's ændringsforslag og sige, at vi synes faktisk, at det der ændringsforslag om ungdomsboliger eller boliger til unge er ganske godt. Det understreger det fælles ansvar, der er i hovedstadsregionen, for at sørge for at huse de unge, der læser og flytter til området for at uddanne sig. Det understreger også på en fornuftig måde den balance, der bør være i regionen, mellem antallet af uddannelsespladser og boliger til unge. Så vi synes faktisk, at det er et godt forslag.

Der står i linie 1-2 i forslaget, at partnerskabsaftalen med staten om at opføre 5.000 nye boliger til unge. Det er ikke noget egentligt ændringsforslag, jeg stiller, men jeg vil godt tillade mig at fortolke det derhen, at det at opføre nye boliger kan også eller vil også kunne omfatte at etablere boliger til unge f.eks. i eksisterende bygninger. Det er jo også en slags måde at opføre nye boliger på. Det behøver ikke at være nybyggeri alt sammen, det er det, jeg siger med det. Men med den fortolkning i det vil jeg godt sige, at det synes vi er et fornuftigt forslag, som vi godt kan stemme for.

Med hensyn til Parker & Rejs-anlæggene er vi enige i formålene med det. Vi synes, det er fornuftigt med Parker & Rejs-anlæg. Vi synes ikke, det er rimeligt at begrænse disse Parker & Rejs-anlæg til nogle, der kun kan placeres i amterne uden om København og Frederiksberg. Jeg mener ikke, vi skal lægge os fast på på forhånd, at der ikke på fornuftig måde vil kunne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

etableres Parker & Rejs-anlæg i tilknytning til nogle af de meget store stationer, der er i yderkanten af København f.eks.

Derfor vil vi godt stille det underændringsforslag til den 2. pind i SF's ændringsforslag, at ordene »motorvejsnære« og »i amterne« udgår. I så fald vil vi godt kunne stemme for dette ændringsforslag.

Må jeg sige om Lars Hutters' forslag, at det jo er en stor mundfuld at tage stilling til. Man skal virkelig have fingeren nede i regionplanen og i bykortet og alt muligt andet. Men jeg kan ikke læse det på anden måde – nu ser jeg lige bort fra Ishøjforslaget – end at det går ud på at sige, at det område, som vi gerne vil have skal være erhvervshavn, nemlig Nordhavnen, og hvor det vel er en forudsætning for, at andre dele af den gamle havn, Inderhavnen, Sydhavnen osv., kan bruges til andre formål, at vi bruger Nordhavnen som erhvervshavn.

Jeg kan ikke se andet, end at det forslag, som Lars Hutters stiller her, er et forslag, som vil medføre, at Nordhavnen ikke kan opfylde den funktion, i hvert fald ikke som vi gerne vil have den til. Så al respekt for grønne områder, specielt langs med havneområderne osv., men et eller andet sted i byen skal vi altså have en erhvervshavn. Et eller andet sted skal Københavns Havn kunne boltre sig, og det sted kan ikke være et grønt område. Der kan ikke være cykelstier eller cykelruter på tværs.

Sådan læser jeg forslaget, og derfor vil jeg sige, at det kan vi ikke stemme for. Jeg synes måske nok også, at det er lidt, nu var jeg også til stede på det møde, hvor repræsentanten for Ishøj Landsby fremførte sine indsigelser mod regionplanen, men det er måske lige lovlig stærkt at bede Borgerrepræsentationen om sådan uden forberedelse overhovedet at stemme for et eller andet, som en græsrod fra Ishøj Landsby fremførte på et møde for en uges tid siden. Altså jeg har forstået, at han har været rundt til samtlige 5 regionale møder om denne regionplan. Jeg har også forstået, at Ishøjs borgmester, som også bor i Ishøj Landsby, støtter forslaget. Så der er mange andre måder, det her forslag vil kunne blive fremført på, og det er vel i virkeligheden det vigtigste.

Jeg vil sige, at vi vil stemme imod det, ikke fordi det ikke muligvis er et meget fornuftigt forslag, det skal jeg ikke kunne vurdere, men simpelt hen fordi jeg synes ikke, at vi har forudsætninger for hverken at stemme for eller imod.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så udløste Lars Engbergs indlæg yderligere en stribe indlæg.

Borgmester **Søren Pind**: Nu skal jeg passe på, at jeg ikke roser SF for meget, fordi det kunne jo få indflydelse på det her. Jeg vil bare gerne i al forsigtighed tilkendegive, at Venstre agter at stemme for SF's forslag om, at der skal være balance i boligerne i hovedstadsregionen for unge boligsøgende. Det synes jeg selv var meget forsigtigt sagt. Så det vil vi gerne stemme for. Vi er enige i intentionen i forslaget.

Med hensyn til SF's egoisme i forhold til Park & Ride står vi af, men vi synes sådan set, at Lars Engbergs moderationer gør, at hvis de bliver vedtaget, så bliver det et udmærket forslag, så vil vi også kunne stemme for det.

Så kommer vi til havnetunnelsagen. Det er jo smerteligt, når ens forvaltning må skrive et sådant brev. Jeg håber, man lægger mærke til, at det ikke er borgmesteren, der har skrevet det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Men det er jo sandt i hvert fald i forhold til kommunalbestyrelsens, Borgerrepræsentationens beslutninger.

Derfor vil vi naturligvis støtte Ole Hentzens forslag. Jeg vil også godt give Ole Hentzen det løfte, og det kan jo være, det er Ole Hentzen, der kommer til at opfylde det som min suppleant i HUR, hvis ikke jeg selv – meget mod min forventning – måtte være til stede den dag, at vi foreslår, at Hovedstadens Udviklingsråd indfører det i regionplanen, således at det naturligt indgår, hvor det bør indgå, nemlig i et forslag til en overordnet struktur for trafikafvikling, helt naturligt ... (*Afbrydelse*). Instruktion, råber Jens Kjær. Vi genkender de stalinistiske rødder.

Men i hvert fald afslutningsvis vil jeg sige om en sag, der har optaget mange sind rundt omkring, nemlig Ishøj Landsby, at i Venstre hylder vi det princip, at de mennesker, der er tættest på områderne, også skal være dem, der træffer beslutningerne. Her har kommunalbestyrelsen truffet en meget, meget klar afgørelse – det gælder ikke lige for havnetunnelen, men det gælder altså for Ishøj. Derfor vil vi, når sagen kommer for i HUR, stemme i overensstemmelse med dette forhold.

Ellers har vi naturligvis noteret os, at man endnu en gang i regionplanen skriver, at trafikken ikke må stige i hovedstadsregionen. Der må jeg jo bare sige, at jeg ønsker alt held og lykke til. Det er ikke sådan, vi vil stemme imod det, men vi vil bare gerne have noteret i denne debat i aften, at vi tvivler meget på, at det er realistisk, sådan som det står, og vi ønsker alt held og lykke til dem, som måtte tro på den hensigtserklæring, med den vækst, vi er inde i på det tidspunkt, hvor vi er ved at skabe 65.000 nye arbejdspladser i Ørestaden, med den vækst, der naturligt er i byen som sådan, med det, vi laver ude på Holmen, så for min skyld ingen alarm.

Jeg siger bare, at jeg ikke vil tages til indtægt, når vi eventuelt måtte se til næste år, at trafikken stiger igen, for, at det på baggrund af denne beslutning skulle være handlingslammelse, der karakteriserede os.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er da klart, at borgmesteren får sin del af ansvaret for, at det sker.

Ikke flere i denne runde, så går vi til næste runde.

Mikkel Warming (Ø): Først til Søren Pind. Det er jo dejligt hyklerisk, at når det gælder noget ude fra amtet, som bringes herind, som der er taget en lokal beslutning på, javist, så skal man rette sig efter den lokale beslutning, når Venstre derude mener sådan. Når det gælder en lige så klar beslutning, i hvert fald en meget klar beslutning, herinde om havnetunnelen, så skal den helst overrules. Sådan kan man jo se på tingene forskelligt.

Vi stemmer, når det gælder Lars Hutters' forslag om Ishøj Landsby, selvfølgelig i overensstemmelse med vores amtsrådsmedlem, som har været imod de her planer. Der vil vi støtte Lars Hutters' ændringsforslag desangående.

Når det gælder resten af Lars Hutters' ændringsforslag, sagde Lars Engberg, at det her krævede, at man sad og fedtede med et kort. Det har vi prøvet at gøre, og sammenhængen står os stadig ikke klar. Lars Hutters kommer her og står og snakker om en eller anden kile. Hvor? Hvor meget betyder det, at Fiskerihavnen forholdsvis nyanlagt med Fisketorv og hele mole-tjavsens skal nedlægges? Hvis den ikke skal det, hvad er det så på Ydre Nordhavn, der skal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

være grønt og rekreativt? Vi må have det lidt mere konkret, hvis vi skal kunne lokkes til at stemme for, Lars Hutters.

Vi ved ikke, om vi er enige, det kan godt være, men det skal være noget mere konkret det, Lars Hutters foreslår, hvis vi skal kunne, om jeg så må sige forstå, hvad det er Lars Hutters mener.

Til allersidst omkring SF's forslag om HUR's store partnerskab med staten. Altså Søren Pinds sidste bemærkninger om, hvilket glimrende forslag det var, løfter ikke skepsisen over, om ikke dette blot ender med at være en syltekrukke. Men det kunne da være rart at høre, hvordan SF selv opfatter det sådan egentlig grundlæggende.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg ved ikke, om jeg skulle anholde et udtryk som »moletjavsens«. Det er i hvert fald vanskeligt at stave til.

Lars Hutters (L): Til Mikkel Warming og til Lars Engberg: Nej, det betyder ikke, at hverken erhvervshavnen eller den nyanlagte Fiskerihavn eller Fisketorvet bliver antastet. Det er et område, der kommer til at ligge vest for, strækkende sig ind imod Svanemøllebugten.

Jeg er selvfølgelig ked af, at vi ikke har haft mulighed for at drøfte det mere detaljeret på kort. Jeg kan jo så sige til Enhedslisten og Lars Engberg, at naturligvis vil vi være vedholdende, så man kommer også til at drøfte det i forbindelse med kommuneplanen, og der kan det jo så være, at vi mere detaljeret kan se på kortet og så efterhånden forhåbentlig blive enige om at rette.

Vi synes selv, det er utrolig væsentligt, at der kommer en reservation af rekreativt areal i det pågældende område. Vi ved da også fra de lokale medlemmer af Enhedslisten, at de synes også, det er fornuftigt, og der er jo også tale om f.eks., at der skal anlægges ... (*Lampen på tælerstolen blinker*) ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er en fejl. Lars Hutters har stadig væk tid tilbage.

Lars Hutters (L): Må jeg ikke godt bede de 3 medlemmer om at holde fingrene væk. Det er faktisk ret distraherende, det er faktisk ret distraherende ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lars Hutters har ordet.

Lars Hutters (L): Overborgmester, det er ret distraherende. Jeg ved godt, at overborgmesteren synes, det er morsomt, men jeg synes ikke, det er morsomt.

Så må jeg sige, at reserveordføreren for Socialdemokratiet på dette område ryster mig og overrasker mig på samme tidspunkt. Mage til pjat at skulle høre fra Socialdemokratiet, at man ikke kan tage stilling til, hvad der foregår ude i Ishøj, jamen det er jo den rene urimelighed og absurditet.

Hvad skal vi behandle i Københavns Borgerrepræsentation? En regionplan, hvor Socialdemokratiet har været drivende for, at vi skulle have nedsat Hovedstadens Udviklingsråd, hvor formanden for Borgerrepræsentationen om kort tid skal stemme om det? Og så siger Socialdemokratiet: Det kan vi ikke tage stilling til. Bla-bla-bla-bla-bla. Det er dog rystende. En-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

ten har det pågældende medlem fuldstændig mangel på kompetence til at sidde i Borgerrepræsentationen, eller også er det, fordi man ikke tør røbe, hvad man er, og hvad man egentlig mener om det pågældende forslag. Jeg er dybt skuffet, det må jeg sige.

Hvis Socialdemokratiet mener noget som helst om, at der skal være regionplan og Hovedstadens Udviklingsråd, så vil jeg gerne bede Socialdemokratiet om at samle sig og gerne med en bemærkning fra formanden for Borgerrepræsentationen, overborgmester Jens Kramer, som skal stemme om det i HUR. Enten er man modstander af det, og så fortæl det helt ærligt politisk. Men lad da være med at komme her og sige, at man ikke har sat sig ind i det. Det er dog rystende ... (*Afbrydelse*). Jamen det var jo det, Lars Engberg stod heroppe for lidt siden og sagde ... (*Afbrydelse*). Jamen så lad dog være med at udtale sig om det. Man forventer da vel, når man skal drøfte de her ting, oven i købet, når det blev gennemgået på det pågældende møde, som blev afholdt, så må man da tale; ellers må man da tie stille.

Så vil jeg sige angående spørgsmålet om havnetunnelen, at jeg ser frem til, at vi får en afstemning om det i aften. Det skal ikke være det der med slukkede lanterner. Er der ved at opstå et eller andet her i Borgerrepræsentationen, så vi alligevel skal have den havnetunnel, så synes jeg, københavnernes har krav på at få det at vide frem til det kommende borgerrepræsentationsvalg. Og det skulle ikke undre mig, at de der slatne Socialdemokrater er af samme skuffe også dér: Det kan vi ikke tage stilling til, og det stemmer vi ned, for det har vi ikke sat os ind i.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg kan oplyse Lars Hutters om, at hvis jeg mod forventning ikke skulle kunne komme til det pågældende møde i HUR, så vil Lars Engberg være min suppleant, og så vil han skulle tage stilling til det. (*Lars Hutters*: Vorherre bevares! Vorherre bevares!).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Allerstørst omkring ungdomsboligerne, hvad vi skal bygge i København, til Lars Rimfalk fra De Radikale og Mikkel Warming fra Enhedslisten. Dette forslag betyder ikke, at HUR skal til at bestemme, hvad vi selv kan bygge i København. Vi skal selv gå i gang, og SF mener, at de tusind nye boliger, som Ø har foreslået for nylig, langt fra er tilstrækkeligt. Og jeg kan love, at vi vil komme med en række forslag til, hvordan man kan gøre det mere ambitiøst, end Enhedslisten har lagt op til, på mødet den 1. marts, hvor vi skal have en diskussion om det boligpolitiske program »Boliger til alle«.

Så det her betyder altså, at vi også selv kan gå i gang, men at vi også har brug for at få lavet en samlet planlægning i hele regionen.

Til forslaget om Park & Ride kan det være o.k. for os at droppe amterne, fordi man godt kan lave Park & Ride ude i Ørestaden. Men det med de motorvejsnære Park & Ride-anlæg er en meget, meget vigtig pointe for SF, fordi motorvejene er blevet et fordelingsnet for privatbilerne, og folk skal over i den kollektive trafik, før de forlader motorvejene og kører ind i beboelsesområderne, hvor vi har de store gener fra bilerne. Det er også sådan, at alle de steder, hvor de kommer ind i beboelsesområder, skulle vi gerne få det lavet sådan, at den kollektive trafik er så finmasket, at man der kan tage den kollektive trafik og komme hurtigt frem.

Så er der spørgsmålet om havnetunnelen. Der vil jeg kun meget kort bemærke, at vi i SF er meget, meget glade for det høringssvar, som Bygge- og Teknikforvaltningen er kommet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

med, og det bakker vi selvfølgelig fortsat op om. Og vi glæder os til at få en afstemning om Ole Hentzens forslag.

Så er der Lars Hutters' forslag. Vi siger ja til det sidste, og vi tror, at der kan være mange gode intentioner i de første 4, men vi synes ikke, at det er særlig rimeligt at komme med dem på nuværende tidspunkt, hvor vi heller ikke kan sende dem til udvalgsbehandling for at få konkretiseret, hvad de går ud på.

Derfor vil vi undlade at stemme til dem og komme med en protokolbemærkning sammen med Enhedslisten om, at det nok kan tænkes, at der er mange gode intentioner i dem, men vi har meget svært ved konkret at se, hvad forslagene går ud på.

Ole Hentzen (C): Når nu SF-ordføreren lægger så meget vægt på, at disse Park & Ride-anlæg godt må være i Københavns Kommune, men de skal være tæt på motorveje, kunne vi andre så ikke ligesom bare for højnelsen af ordførerens niveau bede ham om at samtale med ordføreren for Bygge- og Teknikudvalget om, hvor Københavns Kommune egentlig har en motorvej, der sådan set ender inde i Københavns Kommune ved nogle stationsnære arealer. Det er sådan set Ryvang, og det er Hans Knudsens Plads. Det er dér, hvor SF sådan set lige har stemt imod. Det er sådan set et af de få steder.

Men jeg er sikker på, at en uddybende samtale måske kunne få forklaret hr. Bo Asmus Kjeldgaard, at vi faktisk har Lyngbyvej som en motorvej, der ender lige der, hvor der faktisk er S-togs-net, og hvor der kommer en ny ringbane også. Det er jo alle de kriterier, som SF-ordføreren ligesom ønskede skulle være til stede ved et Park & Ride-anlæg.

Jeg ser da også frem til afstemningen, hr. Bo Asmus Kjeldgaard, vedrørende havnetunnelen, men da jeg ved, at formanden ikke vil fravige traditionerne med, at indkomne bemærkninger medsendes som høringssvar, så kan jeg også leve med at blive stemt ned, og så må vi jo tage forslaget i HUR-regi, og der er der jo gudskelov langt større forståelse for, at man er hele hovedstadsregionens overordnede planmyndighed på det trafikmæssige og miljømæssige område, miljø i relation til trafik.

Det betyder selvfølgelig også, at man ved, at man har en forpligtelse, ikke mindst over for Øresundsregionstanken og derved også skal sørge for, at der sker en tillem্পning af de forhold, som man skal passe på her i regionen. Der ligger altså den kollektive trafik, men så sandelig også den private biltrafik, og herunder også den almindelige varetransporttrafik. Det er det, der ligger i HUR's opgave. Men det ved Bo Asmus Kjeldgaard så godt, så jeg er helt taknemmelig for, at det ligger hos HUR og ikke hos ham.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil godt sige til Ole Hentzen, at jeg har ikke noget imod, at vi medsender – det er måske en meget god idé – de ændringsforslag, der er stillet, samt beslutningsprotokollen, men at det selvfølgelig af skrivelsen kommer til at fremgå, hvad det er Borgerrepræsentationen har vedtaget.

Lars Rinfalk Jensen (B): Min reaktion på Bo Asmus Kjeldgaards indlæg om »motorvejsnære« var også, at man ikke fra SF's side var parat til at ændre på det ord. Derfor vil jeg sådan set godt spørge SF direkte, om det er meningen, at disse Park & Ride-anlæg, som man forhåbentlig gerne vil have, at folk benytter, skal ligge ved siden af motorvejen, og folk derefter skal transportere sig på en eller anden måde hen til et trafikknudepunkt, eller mener man,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

at man vil lægge disse Park & Ride-anlæg ved de kollektive trafikknudepunkter, så de har en chance for at få et S-tog eller en metro.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Mikkel Warming i 3. runde.

Mikkel Warming (Ø): Det er til Bo Asmus Kjeldgaard. Nu får vi så at vide, at i virkeligheden er Enhedslistens forslag om 1.000 kollegielignende ungdomsboliger slet ikke ambitiøst nok, og at det her forslag sådan set bare er en slags opvarmning til det store show den 1. marts.

Nå, men skal det være på den måde, og det handler om, at i virkeligheden mener SF, at der ligger i det her, at måske 2.000-3.000 af de 5.000 i hovedstadsområdet skal ligge i København, jamen med den fortolkning er vi da langt mere trygge, så kan vi da godt stemme for, det skal da ikke være det.

Men jeg vil så lige høre Bo Asmus Kjeldgaard, nu han er så ambitiøs: Hvis han nu ikke får alt det, han vil have, vil han så nøjes med det, Enhedslisten foreslår? Vil SF stemme for det, når det kommer til afstemning? Ja eller nej, i stedet for at snakke så meget udenom, som SF gør ret tit lige på dette spørgsmål.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Til Enhedslisten og til Lars Rimfalk: Vi mener, at de her Park & Ride-anlæg selvfølgelig skal ligge stationsnært, og at der skal være Park & Ride-anlæg hele vejen ud, så pendlere, der starter, og som har brug for en bil, fordi de bor i områder, som ikke har kollektiv trafik, kan tage deres bil, og så kan de kombinere det med kollektiv trafik så hurtigt som muligt.

Det vil sige, at på den måde får man den bedste kombination af bilen og den kollektive trafik ved at kombinere Park & Ride-anlæg ved terminaler, stationer hele vejen ud i yderområderne af København.

Mig bekendt er der ikke motorvej på Lyngbyvej ved Hans Knudsens Plads, det er først længere ude, motorvejen starter. Men det kan godt være, det er mig, der husker forkert.

Mikkel Warming (Ø) stillede følgende ændringsforslag:

"Københavns Kommune foreslår HUR, at høringsfristen forlænges til den 3. april 2001."

Ændringsforslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 22.

For stemte: F, Ø, O og B.

Imod stemte: A, V, C og D.

Ole Hentzen (C) stillede herefter følgende ændringsforslag:

"Det skal indgå i kommunens høringssvar til HUR, at en havnetunnel stadig bør medtages i regionplanen, idet en sådan er nødvendig for en højnelse af miljøet i flere bydele samt for en nutidig trafikafvikling i regionens centrum."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Ændringsforslaget blev forkastet med 37 stemmer imod 15.

For stemte: V, C, 2 medlemmer af B (Lars Rimfalk Jensen og Naser Khader) og D.

Imod stemte: A, F, Ø, O, 1 medlem af B (Henrik Morgen) og L.

Ole Hentzen (C) stillede endvidere følgende ændringsforslag:

”Der bør placeres Park and Ride – anlæg ved Hans Knudsens Plads, f. eks. på Beauvais – grunden, og dette bør optages i regionplanen.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 23.

For stemte: V, O, C, B og D.

Imod stemte: A, F, Ø og L.

Lars Hutters (L) stillede derpå følgende ændringsforslag:

”SOL foreslår HUR:

- I Fingerplanen indføjes en ny grøn kystkile – langs Svanemøllebugten samt langs vest- og Nordkysten af Nordhavnsområdet
- Nordhavnskilen gøres til regional frilufts- og naturbeskyttelsesområde i lighed med Kalvebodskilen (tilføjelse til s. 33 spalte 2 linie 13 Forslag til Regionplan...)
- Forslag til grønne cykelruter i Københavns Kommune (side 47 Forslag til Regionplan...) udbygges med cykelruter i Nordhavnsområdet og Holmen
- Området langs kysten vest og nord i Nordhavnen udpeges som planlagt naturområde (s. 53 Forslag til Regionplan...) som indgår i hovedstadsområdets grønne struktur
- Indsigelse fra Ishøj Landsby om ikke at placere Nettovarelager tæt ved Ishøj Landsby.”

Der blev foretaget delt afstemning over ændringsforslaget.

Ændringsforslagets 4 første ”pinde” blev forkastet under eet med 30 stemmer imod 7.

For stemte: O og L.

Imod stemte: A, V, C og D.

Undlod at stemme: F, Ø og B.

Socialistisk Folkepartis gruppe og Enhedslistens gruppe ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

”Ø og SF ville gerne have stemt for Lars Hutters’ 4 første ændringsforslag (= de 4 første ”pinde” i ovennævnte ændringsforslag), da partierne tror, at der heri muligvis skjuler sig hensigter, som partierne er enige i. Men da det på mødet ikke er lykkedes at klarlægge, hvad forslagene præcist går ud på, undlader Ø og SF at stemme.”

Ændringsforslagets 5. og sidste ”pind” blev forkastet med 30 stemmer imod 21.

For stemte: F, Ø, O og L.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Imod stemte: A, V, C og D.

Undlod at stemme: B.

Jens Johansen og Bo Asmus Kjeldgaard (begge F) stillede følgende ændringsforslag:

”Borgerrepræsentationen opfordrer HUR til at vedtage:

- at man sammen med kommunerne vil indgå en partnerskabsaftale med staten om at opføre 5000 nye boliger til unge i løbet af de næste 5 år, så ventelisterne for de bolig-søgende unge uddannelsessøgende kan afskaffes og adgangen til hovedstadsregio-nens boligmarked hermed kan sikres for de unge førstegangsboligsøgende. Parterne skal herefter i fællesskab sikre, at der fortsat holdes balance mellem antallet af ud-dannelsespladser og boliger til unge i hovedstadsregionen.
- En samlet plan for etablering af parker – og – rejs – anlæg i tilknytning til eksiste-rende eller nye motorvejsnære S – togs- og regionaltoogsstationer i amterne som et led i at opfylde målsætningen om en begrænsning af privatbilismen i Københavns Kommunes miljø- og trafikhandlingsplan.”

Der blev foretaget delt afstemning over ændringsforslaget.

Ændringsforslagets 1. ”pind” blev godkendt med 54 stemmer.

Lars Engberg (A) stillede følgende ændringsforslag til 2. ”pind” i ændringsforslaget fra Jens Johansen og Bo Asmus Kjeldgaard (begge F):

”Ordene ”motorvejsnære” og ”i amterne” udgår.”

Ændringsforslaget fra Lars Engberg (A) blev godkendt med 39 stemmer imod 15.

For stemte: A, V, O, C, B og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

Hermed var 2. ”pind” i ændringsforslaget fra Jens Johansen og Bo Asmus Kjeldgaard (begge F) med den af Lars Engberg (A) foreslåede og af Borgerrepræsentationen tiltråd-te ændrede tekst godkendt.

Herefter blev det samlede høringssvar til HUR, incl. ovennævnte tiltrådte ændringer, godkendt med 25 stemmer imod 13.

For stemte: A, O og B.

Imod stemte: Ø, C, L og D.

Undlod at stemme: V og F.

Jens Johansen og Bo Asmus Kjeldgaard (begge F) ønskede i henhold til Forretningsor-denens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

”SF finder det beklageligt, at der ikke har været en sammenhængende og tværgående regionplanproces, der f. eks. kunne have sikret en sammenhængende diskussion om og plan for trafikafviklingen med en opprioritering af den kollektive trafik i regionen og med fastlæggelse af tvangsruiter for den tunge trafik til og fra Københavns Havn ad motorvejsnettet og Tuborgvej.”

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sige – det kunne jeg godt have gjort noget før – at jeg har fra en række medlemmer af forsamlingen, næsten udgørende et flertal i sig selv, modtaget forslag om at udskyde følgende sager, og da jeg kan se af flere af disse initiativforslag, at forslagsstillerne er med, så går jeg ikke ud fra, at nogen overhovedet vil gøre anskrig mod det, fordi ingen andre vel ønsker at opretholde dem. Vi udskyder ifølge forslaget nr. 24, 25, 28, 29, 30 og 31. (*Ophold*). Det er tiltrådt.

24) BR 53/01. Ørestadsselskabets låneramme

Indstilling om godkendelse af, at Ørestadsselskabets låneramme forhøjes fra 11,3 mia. kr. til 11, 8 mia. kr. i 2001 priser.
(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Selskabet har anmodet ejerne om at forhøje lånerammen med ½ mia. kr., fra 11,3 til 11,8 mia. kr. i 2001-priser. Det er ikke nogen hemmelighed, at den anmodning mener jeg, vi skal imødekomme.

Der er, siden vi sidst behandlede Ørestadsselskabets låneramme, den 26. august i 1999, indtruffet en række ganske væsentlige ændringer i de forhold, der lå til grund for indstillingen på et tidspunkt.

For det første er det jo besluttet at etablere Flintholm Station, knytte den sammen med metroen og Ringbanen. Det er med til at fordyre den etape, det, vi kalder etape 2 B, så Flintholm og fordyrelsen af 2 B koster selskabet godt 1/4 mia. kr., hvoraf mere end halvdelen skyldes pris- og valutaforhold.

For det andet skal selskabet betale 184 mill. kr. i ekstraomkostninger i forbindelse med etableringen af forbindelsestunnelen på Nørreport som følge af den forligsmæssige aftale, der blev indgået om forholdene på Nørreport.

Selv med de forbedringer og med de fordyrelser, der er tale om, hænger økonomien i projektet stadig sammen, og det er også stadig forventningen, at det ikke bliver nødvendigt for Københavns Kommune eller for staten at bidrage til projektet med midler fra de offentlige budgetter, hvis man kan bruge det udtryk i denne sammenhæng.

Så vil jeg også godt ved den lejlighed nævne, at der fra entreprenørvirksomheden eller selskabet Comet over for Ørestadsselskabet er rejst et krav, som vedrører kalenderåret 1999, og som Comet tidligere har bebudet, det havde de også om 1999, det fremgik også af den sag, vi behandlede sidst, men som Comet også tidligere har bebudet, så vil de komme med claims for også år 2000 her i foråret 2001.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Nu har man som sagt fremsendt sine claims for 1999. Det krav fra Comet for 1999's vedkommende er på ca. 1 mia. kr., og i modsætning til de historiske claims, der blev afgjort umiddelbart før jul sidste år, og som omfattede en periode, hvor Comet løb ind i ganske store vanskeligheder og ganske store forsinkelser, så omfatter disse nye krav alene kalenderåret 1999, hvor Comets arbejder forløb uden væsentlige problemer. Så derfor er kravet fra Comet helt uforståeligt for direktionen og forbløffende for bestyrelsen. Det tror jeg, mine kolleger i bestyrelsen kan bekræfte. Og derfor vil man nu gennemgå ganske detaljeret kravene med henblik på at vurdere, om der i givet fald og i hvilket omfang der overhovedet kan blive tale om ekstrabetalinger. De vil i givet fald blive modregnet i den likviditetsreserve, som man husker fra de redegørelser, der har været i sagen. Derfor forventes det ikke, at det her forhold vil kunne afstedkomme behov for en forhøjelse af lånerammen.

Så meget i første omgang.

Borgmester Søren Pind: Det er sådan set netop til overborgmesteren, min forespørgsel retter sig. Jeg synes ikke, overborgmesteren berørte situationen omkring Nørreport Station synderligt i sit indlæg. Og i hvert fald min opfattelse af det forløb er, at staten her pådrager Ørestadsselskabet og dermed Københavns Kommune en ganske betragtelig byrde med den beslutning, der er truffet.

Nu kan det være, jeg har misforstået sagens sammenhæng, men jeg kunne godt tænke mig at høre overborgmesterens kommentar til det forløb, og jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad overborgmesteren agter at foretage sig i denne sammenhæng.

Morten Kabell (Ø): Det startede jo for flere år siden med, jeg tror, det var 4 mia., så blev det 6 mia., 7½ mia., 9 mia., 10 mia., 11,3 mia., nu 11,8 mia., og tja, inden aftenen er slut, inden ugen er omme, så er vi jo oppe på 13 mia. Dertil kommer andre krav, claims, forskellige omkostninger, som Ørestadsselskabet for nogles vedkommende er så venlig selv at oplyse os om, andre skal man få at vide i pressen eller fra andre, der graver lidt i Ørestadsselskabet.

Spørgsmålet er, om det nogen sinde får en ende, det burde det. Tilsyneladende så nej. Tilsyneladende er Ørestadsselskabet et sort hul, der tiltrækker kommunens penge, tiltrækker københavnernes penge. Det absurde i denne forestilling er i virkeligheden, at man taler om endnu mere af samme underskudsskuffe: Lad os bore endnu flere metroer, lad os få endnu flere metrotunneler, der dels kan forurene vores grundvand, dels kan blive flere år forsinket, og dels naturligvis kan blive 6-8 gange så dyre som det, man oprindeligt havde regnet med.

Københavns Kommunes andel af Ørestadsselskabets gæld er nu oppe på 6½ mia. kr., det er 13.000 kr. pr. indbygger, og der er desværre intet, absolut intet, i Ørestadsselskabets papirer, der vidner om en sikkerhed for, at lånene nogen sinde kan tilbagebetales. Der er usikkerhed om rentefoden, usikkerhed om passagerprognoserne, usikkerhed om de kommende anlægsudgifter, usikkerhed om grundsalget, usikkerhed på alle de parametre, man overhovedet kan have usikkerhed på. Jeg formoder, at efterhånden er det eneste sikre i Ørestadsselskabet honorarerne til bestyrelsesmedlemmerne og lønnen til direktøren.

Men hvad, 6½ mia. kr. er jo ingenting. Når vi lægger det oven i Københavns Kommunes samlede gæld, så er det jo også kun 250-300 mill. kr. ekstra i renter foruden de afdrag, vi om nogle år skal til. Så er vi jo oppe på, at metroen kan koste os en skatteprocent.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Yderligere kommer der jo løbende sager til. Ørestadsselskabet er selv så venlig at oplyse os om momsafløftningen, der også er gået i fisk. Nå ja, det er jo også et relativt begrænset beløb, så i virkeligheden burde jeg slet ikke tage det med. Det er jo ikke mere end 125-130 mill. kr., så i virkeligheden er det jo ingenting i det store regnskab.

Man taler om, at der ikke er brug for offentlige tilskud, der ikke er brug for tilskud fra ejerne af Ørestadsselskabet til selskabets drift. Men er tilbageførelsen af grundskyld ikke tilskud? Jo, sandheden er, at Ørestadens økonomi stinker.

At de claims på 1 mia. kr., der kommer i denne uge, og som, må jeg citere Ørestadsselskabets direktion for, er uforståelige for bestyrelse og direktion, er desværre ikke så uforståelige for mig, for indtil nu har Ørestadsselskabets historie vist, at der ikke er styr på noget som helst, at ingenting overhovedet har kunnet forudses i Ørestadsselskabet.

Så at det er uforståeligt, at der kommer et milliardkrav fra Comet, nå ja, det er vel desværre kun endnu et kapitel i den triste og sørgelige historie om det, der kunne være blevet til en udbygning af den kollektive trafik, men som ender med at være nogle gevaldige huller i den kommunale undergrund og i den kommunale økonomi.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Lars Hutters, og denne gang håber jeg ikke, at knappen sætter sig fast, så Lars Hutters får lampen meget hurtigt.

Lars Hutters (L): Jeg tror, at alle i Borgerrepræsentationen er fuldstændig klar over, at det her er en meget, meget, meget alvorlig situation. Borgmester Pind stiller spørgsmål, og Morten Kabell fra Enhedslisten har meget, meget konkret karakteriseret, hvad det er for en situation, vi er ude i.

Jeg må sige, at i det forløb, der har været under denne her Borgerrepræsentation, er jeg noget overrasket over, som udviklingen er blevet, hvor underlig abstrakt mangelen på egentlig vilje fra flertallet i Borgerrepræsentationen og i Økonomiudvalget, man har taget på udviklingen.

Jeg har bedt vores forvaltning om at beregne, hvordan denne udvikling vil blive, og af det, jeg selv vil betegne som et uhyre forsigtigt notat – det notat, der er omdelt til medlemmerne – fremgår det, at hvis man stadig skal følge den stigning i udgifter, f.eks. yderligere 10 pct., godt 1 mia., så vil det i hvert fald få som effekt, hvis man er nogenlunde optimistisk, at man vil have udsendt finansieringen i yderligere 10 år. Det vil sige, at man først i den gode, optimistiske model vil blive fri for at skulle betale af på gælden i 2040.

Sidste gang vi drøftede det her, den 12. december 2000, tillod jeg mig at karakterisere, som et af bestyrelsesmedlemmerne, Jens Johansen, også har gjort opmærksom på i Økonomiudvalget, det, som Comet foretog sig, som en ren pengemaskine. Jeg ser nu, at det radikale folketingsmedlem Vibeke Peschardt, der er medlem af den politiske følgegruppe, siger følgende – et citat fra JP København:

»Det selskab har talent for at have snabelen langt nede i kassen. Ørestadsselskabet burde ansætte verdens bedste advokater til at håndtere Comet. De« – og jeg går ud fra, at det er Comet – »er bare ude på at presse så mange penge som muligt ud af det.«

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at forhøre mig, om De Radikale i Borgerrepræsentationen har den samme opfattelse, om De Radikale er enige med mig og det radikale folketingsmedlem i, at Comets måde at håndtere det her på er af samme slags.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Så er det korrekt, som overborgmesteren, næstformanden i Ørestadsselskabet, gør opmærksom på, at den ene milliard, som Comet nu gør krav på, er for 1999, og i Berlingske Tidende kan man jo så læse, at direktøren for Comet gør opmærksom på, at for år 2000, som vi netop er gået ud af, vil der komme et tilsvarende krav, på 1 mia. kr.

Jeg har naturligvis også noteret mig, at Ørestadsselskabets direktion siger, at det urealistisk og usandsynligt og hvad ved jeg. Men jeg vil egentlig godt bede de 3 bestyrelsesmedlemmer fra Ørestadsselskabet om at forklare Borgerrepræsentationen, hvorfor det skulle være særlig urealistisk, når man ser på, hvordan det har udviklet sig. Har vi overhovedet nogen som helst garanti for, at den ene milliard efter den anden ikke fosser ud af kassen?

Jeg synes, det er på tide, at man tager denne situation virkelig alvorligt, og jeg mener, der er 2 måder, vi skal have sat ind på. For det første, hvordan dølen vi kan få stoppet den fuldstændig ublu pengeafpresning – ja, jeg kalder det pengeafpresning – Comet foretager sig. Det er den ene ting.

Så ser jeg i øvrigt frem til, at overborgmesteren besvarer Søren Pinds meget rigtige spørgsmål. Jeg er helt enig i den alvor, som borgmester Søren Pind havde før.

Det andet er, hvorfor vi skal blive ved med på den fuldstændig urealistiske måde at tro på, at vi kan finansiere det kæmpehul, der er. Hvorfor skal der ikke ske det, som ville være naturligt i Danmark, hvis det havde været alt andet, hvor det er store trafikinvesteringer, at det er Folketinget over Trafikudvalget og Finansudvalget, der finansierer det her?

Jeg skal derfor, fordi jeg betragter det, nu må det altså være slut med, at vi bare sådan kører daskende igennem, og så hører vi sådan lidt om det, og så kan vi høre om det igennem pressen, som Morten Kabell også var inde på, anmode om – altså allerhelst så jeg, at vi ikke bevilgede det i aften, så derfor skal jeg anmode om, at man tilbagesender det her til en grundigere behandling i Økonomiudvalget med en rimelig analyse fra vores forvaltning og fra Ørestadsselskabets direktion og fra de 3 medlemmer, inden vi overhovedet går videre med det her.

Det her bare at give los og give los og give los, som det er sket i denne sag, kan vi ikke være bekendt. Så derfor foreslår jeg, at sagen tilbagevises til Økonomiudvalget til en anstændig og virkelig grundig behandling af, hvad vi skal stille op med denne vanvittige sag, som gældsætter københavnernes frem til, jeg ved ikke, om mere end hundrede år måske.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Denne gang var det ikke en tilfældighed, at lampen kom til at lyse.

Jeg skal lige høre Lars Hutters, om der er tale om en direkte udvalgshenvisning? (*Ophold*). Det er der ikke. Det var nemlig en mulighed for at få flere ind i salen, og jeg vil gerne henstille til gruppeformændene, at de sikrer, at vi er i hvert fald mindst halvdelen til stede. Derfor vil jeg bede gruppeformændene om at sikre, at flere medlemmer kommer ind i salen ... (*Afbrydelse*: Det kræver, at gruppeformændene er der). Det er jeg fuldstændig enig i. Jeg vil gerne henstille, at man i de enkelte grupper beder om, at medlemmerne kommer ind i salen ... (*Lars Hutters*: Ja, det var en direkte henvisning). Der er nu stillet forslag om direkte udvalghenvisning, tilbagesendelse til Økonomiudvalget af den sag, der vedrører Ørestadsselskabets låneramme.

Jeg tror nok så meget det handler om, at medlemmer af forsamlingen, der er til stede i salen sammen med mig, er enige i, at det ikke er rigtigt, at langt under halvdelen af medlem-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

merne er til stede. Derfor vil jeg henstille til gruppeformændene, at de sikrer, at mindst halvdelen af hver gruppe er til stede hele tiden. Det gælder sådan set, vil jeg sige, ikke mindst den store gruppe, fordi den vil i særlig grad være i stand til at tillade, at andre medlemmer kan gå ud og få en kop kaffe.

Et af Lars Hutters (L) stillet forslag om sagens direkte tilbagevisning til Økonomiudvalget blev forkastet med 46 stemmer imod 1.

For stemte: L.

Imod stemte: A, V, F, O, C, B og D.

Undlod at stemme: Ø.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Forslaget om udvalgshenvielse er forkastet. Vi fortsætter debatten.

Jens Johansen (F): Jeg skal blot sige, at SF agter at stemme for indstillingen om udvidelsen af lånerammen. Det er en konsekvens af nogle beslutninger og forlig, SF har været med til at indgå på Christiansborg om etablering af Ringbanen. Der var også andre forligsparter, Enhedslisten og Socialdemokratiet bl.a. og De Radikale. Jeg kan jo så se dem, der stemmer for her. Vi gør altså, fordi vi mener det samme både på Christiansborg og her.

Så vil jeg henstille til formanden, det sene tidspunkt taget i betragtning, at han prøver at holde debatten til den sag, der er på dagsordenen. Den er ved at begynde at dreje sig om 3 forskellige sager, nemlig nærværende sag, de claims, som er rejst på baggrund af 1999, og nu det spørgsmål fra Søren Pind, som vil blive omhandlet i de claims, som rejses af Comet for år 2000, idet det var dér Nørreportproblemerne opstod. Jeg synes, at overborgmesteren burde besvare det spørgsmål, som er stillet af Søren Pind skriftligt, for det vedrører faktisk ikke noget, som er på dagsordenen her og nu.

Så vil jeg sige, at af Lars Hutters' bemærkninger kan jeg godt forstå, at man kan få det indtryk, at Comet er en flok landevejsrøvere, at et så velrenommeret dansk firma som NCC vil være i det selskab og agere på den måde, og at det støttes af radikale folketingspolitikere, ja, om det gør det mere sandt, ved jeg ikke, men måske mere forståeligt, at også andre kan få det indtryk.

De krav, som er rejst – og nu taler jeg så ikke om den sag, der er på dagsordenen – af Comet som claims, er aldeles uforståelige for os, der sidder i Ørestadsselskabets bestyrelse, fordi de faktisk ikke har rod i nogen konkrete forhold omkring etableringen af metroen, men derimod rod i en forventet profit, som Comet havde regnet med, men som de nu kan se, at de ikke har fået, fordi de har haft større udgifter, end de egentlig havde regnet med. Så nu vil de hale profitten hjem som claims.

Det synes jeg er fuldstændig uacceptabelt. Jeg er glad for at høre, at Lars Hutters og også den radikale folketingspolitiker, som i øvrigt ikke sidder i følgegruppen, fordi De Radikale er ikke med i det forlig, som vi heller ikke er med i, om etablering af Ørestaden og metroen.

Lars Rinfalk Jensen (B): Det er blot for lige at fortælle Lars Hutters, at det har jo aldrig været Det Radikale Venstres kop te med denne her metro, i hvert fald ikke den måde, man havde tænkt sig at betale den på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Én ting er, at det vil være glædeligt for København, at vi får en metro, men det der med hensyn til, hvordan man havde tænkt sig at betale igennem at sælge noget jord, og man mener, der er nogle, der kommer, har vi aldrig troet på, og det er selvfølgelig også det, der er problemet nu her, at tingene ikke hænger sammen, og det er jo en anden måde, alting skal betales.

Vi synes selvfølgelig, at det, der er problemet nu med Comet, er, at nu forsøger de at jage os igen, ja, vi er i gang med metroen, og vi kan jo ikke stoppe det metrobyggeri. Vi mener, at den låneramme, der er, må holde. Vi er nødt til simpelt hen at betale. Vi skal have den her metro betalt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi er fortsat i 1. runde. Er der flere, der ønsker ordet i 1. runde? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. En kort bemærkning til Søren Pind ... (*Afbrydelse*). Søren Pind kan få et indlæg, men så må han vente, til de andre i 2. runde har haft ordet, så det bliver en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Jeg bliver altså nødt til at spørge hr. Jens Johansen: Når der i resumeet står: »Borgerrepræsentationen tiltrådte den 26. august 1999 en forhøjelse af Ørestadsselskabets låneramme til 11,3 mia. kr.«, og så skal vi i aften forhøje det til 11,8 mia. kr., og så står der decideret i indstillingen, at forhøjelsen skyldes »følgeændringer vedrørende etablering af Flintholm Station på Ringbanen, fordyrelse af etape 2 B (bl.a. på grund af Flintholm Station), ekstraomkostninger i forbindelse med en underliggende tunnel ved Nørreport Station«, hvilket var mit spørgsmål.

Så vil jeg godt bede Jens Johansen forklare mig, hvorfor det ikke har noget med dagsordenssagen at gøre at spørge til Nørreport Station, for det må jeg godt nok indrømme, at jeg stiller mig uforstående over for. Men hvis det er sådan man behandler de økonomiske sager i Ørestadsselskabets bestyrelse, så begynder jeg måske at forstå dele af det her.

(Kort bemærkning).

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Hvis jeg selv må bede om en kort bemærkning – og det kan jeg jo tillade mig at give – så vil jeg bare sige til Ole Hentzen, at Søren Pind havde rent faktisk ordet i 1. runde; ellers kunne han ikke have stillet spørgsmålet, som han selv går op og kommenterer på her.

Det er rent faktisk sådan, at den del, det her vedrører, er anlægget af den tunnel, som er blevet ganske meget ændret undervejs i forløbet.

For så vidt angår de driftsomkostninger, som DSB fik i forbindelse med den ændrede tunneludformning, som Ørestadsselskabet blev nødt til at gennemføre, er det sådan, Søren Pind, at såvel formanden for selskabet som næstformanden over for såvel den nye trafikminister som den tidligere trafikminister som over for det flertal i Folketinget, bestående af partier og medlemmer fra nær og fjern – mest fjern – der havde meninger om det, rent faktisk forudsatte, at Ørestadsselskabet skulle komme til at betale ganske betydelige dele af de driftsomkostninger, i princippet holde DSB skadesløs og S-togs-divisionen skadesløs for de meromkostninger, der blev påført. Det, der omtales i denne indstilling, handler om den ændrede tun-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

neludformning, som blev besluttet. Det er derfor udgifterne er af det her ganske betydelige omfang.

Det blev lidt mere end en kort bemærkning. Så er det Lars Hutters i 2. runde ... Undskyld, en kort bemærkning til Ole Hentzen først.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Jeg er da ked af, at borgmesteren på området ikke er klar over, hvad hans kolleger i Folketinget sammen med et flertal i Folketinget er med til at bestemme i denne her sag, og som har påført disse følgeomkostninger inde i Ørestadsselskabet.

Alle de beslutninger, vi her snakker om, som har givet de der, er jo påført af et folketingsflertal senere, hvor Ørestadsselskabet bare skulle rette ind.

Så altså jeg kunne forstå det, hvis han havde nogle folketingspolitikere blandt sine partifæller, der ligesom havde gjort vrøvl i Folketinget over, at man syntes, det var helt urimeligt, at Ørestadsselskabet skulle bære disse omkostninger, fordi man nu lavede Ringbanen, fordi man nu besluttede den der anderledes tunnel end det, der var forudsat deri. Så kunne jeg forstå det. Men Søren Pind ved jo alt om, at det er et andet flertal, der bare har pålagt, at det skal Ørestadsselskabet dække.

Så kan man sige: Jamen hvorfor dækker Folketinget det ikke? Ja, det er fordi et flertal i Folketinget har bestemt noget andet. De har altså valgt at lægge disse omkostninger i den konstruktion, vi fik dengang i Ørestadsselskabet. Så kan man sige, at vi hænger på 55 pct. og staten på de 45, og det er så det ulykkelige i denne sag.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind:** Jeg tror, at Ole Hentzen lige så vel som så mange andre er klar over, at jeg med ildhu forsvarer metro, hvor end jeg, havde jeg nær sagt, går. Men jeg vil i hvert fald godt stille det spørgsmål, hvordan en mindretalsaktionær, nemlig Folketinget, kan stille en hovedaktionær i den situation, at man tvinger hovedaktionæren til at betale noget. Det forstår jeg ikke.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): En kort bemærkning til Ole Hentzen ... (*Lars Hutters*: Nu vil jeg sgu også have en kort bemærkning). Man låser jo sig selv, når man vil have ordet ganske længe, kan vi sige ... (*Afbrydelse*). Det er formanden, der styrer korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Nu er det gudskelov ikke et aktieselskab, fordi så havde vi jo nogle aktier, som var rimeligt svære at omsætte.

Men Søren Pind ved udmærket, at det er nogle love vedrørende Ringbanen, altså nogle anlægslove, som er vedtaget i Folketinget, og et folketingsflertal har forudsat, at Ørestadsbanen må rette ind derefter, altså Ørestadsselskabet.

Så kan du sige: Jamen det gør Folketinget altså nu engang, ligesom det bestemmer, at der skal være en eller anden ringvej rundt om en lille by Bov, hvor det koster et par milliarder at lave 3 km. Det gør altså et Folketing.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Så kan man sige: Hvem skulle gøre vrøvl? Ja, det skulle altså Ørestadsselskabet, Borgerrepræsentationen med sine 55 medlemmer kunne sige: Jamen vi vil ikke have, at Folketinget som den øverste laver en ringbane. Vi vil absolut ikke have, at de dikterer, at der skal være en ordentlig tunnel nede under Frederiksborggade og lignende. Er det ikke en lidt teoretisk diskussion, hr. Søren Pind?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Lars Hutters, som medtager en overskridelse på 1½ minut fra 1. runde. Det betyder i virkeligheden en reduktion.

Lars Hutters (L): Jamen jeg vil da foreslå i den diskussion, der lige har været, at vi bruger vores 55 pct. Hvorfor skal Københavns Kommune rette ind, fordi en politisk følgegruppe i Folketinget mener, det skal være sådan? Lad os da bruge den magt, som man påstår, man har på papiret, og sige: Det vil vi ikke, bægeret er fuldt, vi bruger vores 55 pct. og siger stop. Og hvis ikke de kan komme til fornuft i Folketinget, så lad os se, hvad der kommer ud af den situation.

Altså Ole Hentzen burde vide, at man får aldrig noget som helst ud af at lægge sig ned på maven og så sige til dem: Bare kør os over, bare tøm københavnernes lommer. Ole Hentzen burde da mere end nogen andre vide, at sådan gør man da ikke. Så jeg støtter altså Søren Pind i denne sag, det gør jeg.

Så er jeg lidt overrasket over, at man er så handlingslammet, når så alvorlige sager udvikler sig. Man ved jo udmærket godt, at man kan komme nok så mange gange og sige fra Ørestadsselskabets direktion, at det er da urimeligt, og det er da usandsynligt. Er der nogen, der vil modsige mig, når jeg giver den prognose, at inden 2001 er færdig, så er man blevet tvunget til, hvis man ikke gør et eller andet meget, meget, meget radikalt, til yderligere at betale Comet et sted imellem 500 mill. kr. og 1 mia. kr.?

Sådan som den udvikling er, så vil det blive sådan. Den vil i hvert fald blive sådan, når Borgerrepræsentationen er det dikkende halelam ... (*Borgmester Søren Pind*: Et halelam?). Ja, simpelt hen, ja simpelt hen, der er ikke noget som helst andet at sige om det. De er handlingslammede, og de gør intet som helst.

Så skal jeg kun sige til overborgmesteren, og det er ikke nogen direkte udvalghenvisning nu, at jeg ønsker denne sag, inden man går videre, behandlet grundigt med advokater og det hele i Økonomiudvalget og vi prøver at se på, hvad vi kan gøre fra Københavns Kommunes side for at bruge vores 55 pct. til at stoppe det rene økonomiske vanvid, der i øjeblikket tegner sig i denne sag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det lyder mere som et forsøg på at stoppe arbejdet.

Jens Johansen (F): Jeg skal beklage, at jeg i første omgang misforstod Søren Pinds spørgsmål til at begrænse sig til at dreje sig om de claims, som Comet måske kommer med for år 2000.

Jeg vil godt sige, og jeg tror ikke, jeg røber noget, som er fortroligt, at det også har undret bestyrelsen i Ørestadsselskabet, at Folketingets Trafikudvalg sådan set har betragtet sig som en overbestyrelse og trafikministeren – i hvert fald den seneste – som driftsherre og anlægsan-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

svarlig for metroen i en sådan grad, at man har kunnet påligne metroen udgifter og træffe beslutninger og disponere omkring selskabet uden at rådføre sig med den anden ejer, som er Københavns Kommune, og uden at respektere, at man er mindretalsinteressent.

Men diskussionen omkring Nørreport Station, hvor jeg tror, at Søren Pind og vi nok ikke er enige om resultatets kvalitet, idet vi i SF mener, at man skulle have dette her høje niveau, betød, at Ørestadsselskabet skulle holde DSB skadesløs. Det blev pålagt af trafikministeren og Trafikudvalget.

Jeg kan huske, at SF's ordfører sagde, at der ikke måtte opstå kaos på Nørreport, og at det her ender med kaos. Og vi kan se, at det har det ikke endt med, men det har betydet, at der måtte gøres nogle ting. Der var også en stor undersøgelse af, hvordan man kunne gøre nogle ting for at få trafikken, regulariteten, til at fungere på Nørreport Station. Det har kostet Ørestadsselskabet penge, det er ikke gratis. Det er penge, en regning, som Folketinget ved sit Trafikudvalg og regeringen ved sin trafikminister har udskrevet på vegne af Ørestadsselskabet.

Den skal nu betales, og jeg må sige, at SF har sin andel i, at den regning har fået den størrelsesorden. Det står vi ved, og derfor stemmer vi også for nu, at lånerammen skal udvides, fordi vi synes, at det var i en god sags tjeneste, så vi kunne få det her høje niveau. Det lykkedes så ikke, det er ærgerligt.

Det andet er så Flintholm Station, som også er en konsekvens af, at vi har lavet det her forlig om Ringbanen. Det er beklageligt, at ikke alle forligsparter er enige med os i det her, men sådan er det så.

Det, jeg forstod eller troede, at Søren Pind spurgte om, var i relation til de claims, som kan komme for år 2000 fra Comet, og det er en yderligere regning måske – måske. Det er ikke utænkeligt, at Comet mener, at de har haft ekstraudgifter, som skal dækkes ind af Ørestadsselskabet på grund af det, der foregik i Folketinget. Men det er først senere, det er ikke nu.

Men jeg synes nok, at det må udfordre en borgerlig politiker, som har været med til, eller hvis parti har været med til at lave denne type selskabsdannelse, som Ørestadsselskabet er, at man som politiker, og jeg mener da også, at der var borgerlige politikere involveret i det, så ikke respekterer selskabets selvstændighed, men behandler det, som om det var en statslig forvaltning eller et statsligt væsen.

Det synes jeg nok burde mane til besindelse især blandt borgerlige politikere om, hvordan man egentlig løser de offentlige opgaver, når man nu tilsyneladende har troet undervejs, at her havde man at gøre med en offentlig forvaltning, som man havde den samme styring på, som man i øvrigt har på offentlige forvaltninger.

Sådan har Folketinget, også med borgerlige partier, i hvert fald optrådt i forhold til Ørestadsselskabet. Der er en regning nu, og den skal betales, og det må vi så sige, det vil vi være med til at støtte her i Borgerrepræsentationen.

Ole Hentzen (C): Jeg tror ikke, vi skal gå i gang med sådan en historisk gennemgang af, hvilke partier i Folketinget og hvilke politikere i Folketinget der har givet mest unødigt trætte til selskabets succes. Jeg er sikker på, at Jens Johansen og jeg er ganske enige om, at det behøver vi vel ikke på nuværende tidspunkt rippe op i.

Men til Lars Hutters og hans krav om store undersøgelser af advokater synes jeg egentlig, overborgmesteren skal give Lars Hutters det tilbud, at Lars Hutters får det materiale, som han har haft i hænderne, da Borgerrepræsentationen besluttede stiftelsen af Ørestadsselskabet,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

fordi i det dokument står der, at selv om vi har 55 pct. af ejerskabet i dette interessentskab, og staten har de 45 – og Lars Hutters er også så gammel i gårde, at han jo ved, at det er det gamle fællesskab på Fælled, som slår igennem der – så stod der også, at der var en bestyrelse på 6 personer, nemlig 3 udpeget af staten, 3 udpeget af kommunen, staten udpeger formanden, ved stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende. Det har denne Borgerrepræsentation sagt ja til i konstruktion, det er de selskabsvilkår, man lever under.

Så de 55-45 er rimeligt uinteressante i denne relation, for det er faktisk det, som Borgerrepræsentationen har vedtaget, og som selskabet virker under.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): En kort bemærkning til Lars Hutters. Vi er fortsat i 2. runde ... (*Lars Hutters*: Jeg har bedt om en kort bemærkning). Da der ikke er nogen, der har bedt om ordet bagefter, så skal jeg høre, om der er nogen, der ønsker ordet ordinært i 2. runde? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så går vi til 3. runde. Lars Hutters for et fuldt indlæg.

Lars Hutters (L): Til Ole Hentzen må jeg sige, at jeg synes ikke, det er uinteressant, at det er fordelt med 55 pct. til Københavns Kommune og 45 pct. til staten. Man kan jo bare se på, hvordan gælden skal fordeles. Der har det en afsindig stor betydning.

Ifølge romerretten vil jeg gerne gøre gældende, at når man bærer de 55 pct. af udgifterne, så har man også retten til på et vist tidspunkt at sige til den ufornuftige 45 pct.: Nu er det altså nok. Det er det, jeg mener, at nu er det på tide, og hvis ikke man selv kan finde ud af det, så må man have, som det radikale folketingsmedlem Vibeke Peschardt siger, en dygtig advokat. Det er på tide, at vi siger stop.

Jeg er utroligt ked af, at det her har udviklet sig på den måde. Nu sidder Ole Hentzen ikke i Økonomiudvalget, men det konservative medlem, borgmester Hans Thustrup Hansen, kan sikkert informere Ole Hentzen om, at jeg hele vejen igennem, så længe har jeg siddet i Økonomiudvalget, har gjort alt, hvad jeg overhovedet kunne, for at komme til bunds i denne sag.

Det har været svært, det har været enormt svært. Jeg synes måske nok, sådan som det nu udvikler sig, at hvis jeg havde været bestyrelsesmedlem i Ørestadsselskabet, og det er i øvrigt 3 medlemmer af Økonomiudvalget, der er, så ville jeg helt anderledes bruge vores meget dygtige forvaltning her på Rådhuset til at finde ud af, at der skal gøres noget meget, meget, meget, meget radikalt.

Rent faktisk ved Ole Hentzen godt, at vi er ude i en situation, hvor vi nærmest sejler med et skib uden ror, og hvor det drøner af sted fra det ene sted til det andet, og det kan meget vel tænkes, at der dukker et underjordisk skær op, og at der kommer forlis. Det er rent faktisk situationen, det ved Ole Hentzen, det ved alle, der har forstand på økonomi, i denne sag. Og så bør man altså rebe sejlene, så bør man altså sætte ind helt anderledes, end det sker i øjeblikket.

Jeg ved, at om lidt kommer Søren Pind frem med et forslag, som jeg støtter, og som jeg faktisk håber, hele Borgerrepræsentationen støtter. Der må ske noget meget, meget, meget radikalt i denne sag; ellers går det galt for os.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg vil godt for mit vedkommende takke Jens Johansen for en super gennemgang af forløbet, for jeg må indrømme, at noget af det har ikke stået mig helt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

klart. Det må jeg da ærligt indrømme. Jeg synes, det en gang imellem er en svær sag at følge med i.

Men som konsekvens af det og som en konsekvens af, at også Jens Johansen, kan jeg forstå, har undret sig over det forløb, der er i forholdet mellem Trafikudvalget, Folketinget på den ene side og Ørestadsselskabet og Københavns Kommune på den anden side, så vil jeg, og, forstår jeg, med opbakning fra en lang række partier i Økonomiudvalget, stille forslag om, at vi får udarbejdet et notat, der belyser vores juridiske muligheder i det forhold.

For mig, og det føler jeg i og for sig, der er en stor grad af enighed om, lyder det ikke, som om det er en særlig acceptabel situation for Københavns Kommune eller for Københavns Kommunes repræsentanter i Ørestadsselskabet at stå i. Så det synes jeg, vi må se at få gjort, og det må vi så tage fat på på næste økonomiudvalgsmøde. Jeg synes i hvert fald ikke, at vi skal se passivt til, for jeg er selvfølgelig nervøs for, at det vil gentage sig en anden gang. Så det tror jeg, vi skal se at få gjort, og det vil jeg stille forslag om på næste økonomiudvalgsmøde.

Jeg vil tilføje dertil, at generelt set synes jeg bestemt ikke, at der er noget at klandre vores bestyrelsesmedlemmer i Ørestadsselskabet for. Jeg synes, de gør et godt stykke arbejde.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er jeg enig i.

Ole Hentzen (C): Når jeg i denne sene natte-time alligevel tager ordet her i 3. runde, så er det selvfølgelig fordi Lars Hutters ligesom tog mig til indtægt for, at jeg næsten måtte have de samme følelser og angstfølelser og rystelser, som han selv havde. Det vil jeg sådan set bare dementere her fra talerstolen. Jeg ser ikke noget skib, der sejler ud i mørket og støder på noget skjult skær eller noget som helst andet. Det gør Lars Hutters, men du tog mig til indtægt, kære Lars Hutters, for det samme.

Der vil jeg som tidligere medlem af Ørestadsselskabets bestyrelse, som nuværende medlem af forsamlingen, som flittig læser af Økonomiudvalgets referater og af de sager, som man behandler også vedrørende Ørestadsselskabet, sige, at jeg stadig er fuldt ud tryk ved, at København får en forsvarlig metro, en fantastisk god infrastruktur, og at vi får en fantastisk svær balance med at få økonomien til at hænge sammen. Men det har jeg nu vidst hele tiden. Og hvis så partierne også begynder at rumstere med, at Ørestaden stadig skal være et grønt fugle-reservat, så bliver det ganske simpelt umuligt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det en kort bemærkning til Lars Hutters. Hvis der stadig er nogen, der ikke har haft ordet i 3. runde, så er der mulighed for det.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Til Ole Hentzen vil jeg kun sige, at jeg ikke skal blande mig i, hvad Ole Hentzen forestiller sig. Jeg skal kun meddele, nu det blev sagt, at Ole Hentzen føler sig tryk, det er jo i denne sag, det er jo Ole Hentzens eget valg, at det skal stå stjerneklart for forsamlingen, at det gør jeg ikke, det gør jeg ikke. Jeg vil gentage min prognose, at hvis ikke der kommer en virkelig ændring, hvor man gør noget helt andet end det, man er i færd med i øjeblikket, og det er også derfor, jeg vil stemme imod om lidt, så går det gruelig galt, ikke bare

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

med metroen, men med Københavns Kommunes økonomi og med det, som borgerne efterfølgende skal betale. Jeg er forrygende utryg, det skal være klart.

Et af Lars Hutters (L) stillet forslag om sagens direkte tilbagevisning til Økonomiudvalget blev forkastet med 46 stemmer imod 1.

For stemte: L.

Imod stemte: A, V, F, O, C, B og D.

Undlod at stemme: Ø.

Indstillingen blev godkendt med 46 stemmer imod 8.

For stemte: A, V, F, O, C, B og D.

Imod stemte: Ø og L.

Lars Hutters (L) ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

”Lars Hutters, SOL, tager forbehold, idet Ørestadsselskabets økonomi giver anledning til stor bekymring med risiko for insolvens. Regeringen og Folketinget bør – i lighed med store trafikinvesteringer i det øvrige land – overtage finansieringen af metroen.”

25) BR 74/01. Servicecentre i Københavns Kommune

Indstilling om, at der anvendes 5 mill. kr. til konsulentbistand bl.a. i forbindelse med IT, call-center, indretningskoncept, samt til information og organisering af projektet m.m. (Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Som bekendt vedtog vi jo sidste sommer, at der skulle oprettes centre i alle kommunens bydele. I aften skal vi ikke drøfte principperne for servicecentrene. Det, sagen her drejer sig om, er, at der er behov for at afsætte et beløb på 5 mill. kr. til at forberede etablering af centrene, specielt til IT.

Mere om det vil jeg sådan set ikke sige på dette meget fremskredne tidspunkt, men i øvrigt anbefale indstillingen.

Jens Johansen – jeg beder om, at man er opmærksom på, at det handler om anvendelse af 5 mill. kr. til konsulentbistand. En delt sag der var til behandling i Økonomiudvalget.

Jens Johansen (F): Det her er jo forligsstof, det har der ikke været politiske forhandlinger om på noget tidspunkt, og Borgerrepræsentationens beslutning om, at denne sag skulle til høring i alle fagudvalg, før den blev forelagt Borgerrepræsentationen, er ikke blevet respekteret.

Og så skal der bevilges 5 mill. kr. til noget, som vi endnu ikke har besluttet, altså en blankocheck til overborgmesterens informationsafdeling og til at hyre nogle dyre konsulenter, 5 mill. kr. Hvor mange børnehaver kan man få for 5 mill. kr.? Man kan da i hvert fald få en del daginstitutionspladser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Vi synes, det er stærkt problematisk, at vi bevilger penge til noget, vi endnu ikke ved hvad er, og som vi endnu ikke politisk har forhandlet, og som de berørte fagudvalg er blevet berørt af. Derfor agter vi at stemme imod.

Morten Kabell (Ø): Lad os alle famle i blinde, lad os famle i blinde, således at vi vedtager at bevilge en masse penge til nogle ting, vi ikke aner en kæft om, og som vi selvfølgelig heller ikke ved, om der overhovedet vil være et flertal for. Det er nemlig god og fornuftig politik. Lad os famle i blinde og kaste penge ud til højre og venstre. Det lader til at være Socialdemokratiets indstilling i denne sag.

Jeg kan kun ryste på hovedet, vi må naturligvis stemme nej. Det var også grunden til, at vi fik foranlediget i Økonomiudvalget, at denne sag kom i Borgerrepræsentationen, for det er dog en absurditet, at man kan beslutte sig til at bruge 5 mill. kr. på information og forberedelse af en lang række servicecentre, som ingen overhovedet ved noget som helst om.

Vi i Enhedslisten glæder os meget til, at forligspartierne bliver enige om, hvad det er, de har tænkt sig at gennemføre, og indtil da vil vi bare sidde lige så stille ovre i vores hjørne, ryste på hovedet og fortsætte med at argumentere imod noget, der fra starten af var en fuldstændig absurditet, fra starten af intet havde at gøre med decentralisering, men som alligevel skal koste københavnernes 75 mill. kr. i anlæg og 15 mill. kr. i årlig drift. Man må ryste på hovedet, det er jo vanvittigt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg troede, det var Ørestadsselskabet. Det var det ikke.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg tror, jeg er nødt til at chokere Morten Kabell lidt ved at sige, at det der med ordet »forligsstof« har jeg nok lidt svært ved at forstå, fordi det eneste, der er aftalt, er, at man skulle snakke om servicecentre. Så jeg ved ikke rigtig, hvad det er der indgår med det der forlig. Jeg vil i hvert fald sige, at da tingene jo ikke sådan er afhandlet omkring de her servicecentre, så er det jo nok et spørgsmål om, hvor meget der egentlig er i de her servicecentre.

Jeg vil i hvert fald godt klart sige, at selv om vi støtter, at der bliver afsat penge til, at vi begynder at lave et koncept omkring et servicecenter, og hvad der ellers skal være omkring det IT-mæssige, så har vi jo tydeligt sagt, at vi ikke er indstillet på at køre den linie, der bare er blevet lagt frem til os, men som ikke er forhandlet.

Derfor mener vi ikke, at der er tale om et forlig. Et forlig tror vi er noget med, at der er nogle grupper og nogle mennesker, der mødes, og så snakker de om tingene og prøver ligesom at opnå noget. Et forlig er ikke efter vores opfattelse et spørgsmål om, at man får forelagt en skitse, og så kører vi bare derudefter. Det er i hvert fald ikke den måde, vi kører forlig, så vi kan godt sige, at det her bliver sandsynligvis ikke med vores støtte, hvis det kører efter det koncept, der ligger.

A. Ben Haddou (D): Jeg blev i sin tid i forbindelse med planlægningen af det her oplæg, der er lagt frem omkring etablering af servicecentre, indbudt til et møde sammen med et par embedsfolk, og der fik jeg ellers, skal jeg lige love for, lov til at komme med en masse visioner omkring, hvad man skulle bruge der her servicecentre til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Men når jeg nu ser på det oplæg, der er lagt frem her, så synes jeg, at det hele ligner udelukkende noget om, at man flytter nogle embedsfolk fra de tidligere bydelsråd over til de kommende servicecentre. Det ser ud for mig som, at der kun er tale om flytning af embedsfolk fra det ene sted til det andet.

Ærlig talt, jeg synes, det er fuldstændig visionsløst, det, man har lagt frem. Jeg mangler, at man inddrager erhvervslivet i lokalområdet, at man snakker lidt om, hvad man kunne bruge servicecentrene til i forbindelse med kulturen. Idrætten, som vi jo så skal diskutere senere, om man måske også kunne få en slags forbindelse etableret til servicecentrene. Altså engagement, aktivitet i lokalområderne forbinder jeg også med servicecentrene. Men det er noget, som man fuldstændig har glemt med det oplæg, man har lagt frem.

Så vil jeg også minde om, at CD var medunderskriver af denne aftale, men det, jeg føler i aften, er, at jeg skal være med til at stemme for 5 mill. kr. til den første fase omkring edb osv. Jeg føler det ligesom om man går bag om ryggen på CD, jamen vi skal bare være med til at stemme for oplægget senere hen. Det har slet ikke være diskuteret. Indbudt, jeg har spildt 2 timer af min fritid, eller min arbejdstid for den sags skyld, for at tale om min vision, og det ender bare med en tyk bog, som fortæller, at man skal lægge nogle kommunale papirer ud i servicecentrene til borgerne. Det er fuldstændig visionsløst.

Jeg vil sige det kort: CD vil stemme for de her 5 mill. kr., men jeg tør godt love med sikkerhed, at jeg ikke vil være med til at stemme for det oplæg, der ligger fremme senere hen.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Det, der bringer mig herop, er både Radikale og CD, som efter min mening kommer og fremlægger et fuldstændig uforståeligt synspunkt.

Jeg kunne forstå, hvis man havde gjort op med sig selv, at man ville stemme for det her i sidste ende, men nu går man op og siger, at man faktisk tror, at man ender med at stemme det her ned, sådan som planen er lagt, men samtidig vil man bevilge 5 mill. kr. til at sætte det i gang. Det synes jeg er ulogisk, og jeg synes, man måske lige skulle overveje, om man tror, man kan skaffe et flertal for, De Radikale, at det her starter i alle bydele på én gang, fordi det er der altså ikke lagt op til.

Lars Engberg (A): Jeg synes til gengæld, at SF's holdning er ulogisk og svær at forstå, fordi det, som SF siger og også skriver i indstillingen, er, at man ikke kan tilslutte sig, at der afsættes 5 mill. kr., før det er besluttet, om det skal gennemføres, og på hvilken måde.

Jamen det, som de 5 mill. kr. skal bruges til, er præcis til at finde ud af, i hvilken form servicecentrene skal gennemføres, hvordan de skal se ud osv., og på det grundlag skal vi så træffe beslutning om, hvorvidt servicecentrene skal laves, og hvad de skal indeholde.

Jeg er ikke enig, men jeg synes, der er logik i det, som De Radikale og Centrum-Demokraterne siger, at de godt vil være med til at fortsætte de videre undersøgelser. Men de sender samtidig det signal, at hvis de har det indhold, som servicecentrene har i det her oplæg, så stemmer de imod i sidste ende. Jamen det er da et signal, der er til at forstå.

Men vi kan ikke træffe beslutning om servicecentrene, før de 5 mill. kr. er brugt til at arbejde videre med hele spørgsmålet, og det synes jeg faktisk, der er meget logik i. Jeg synes, at SF vender tingene fuldstændig på hovedet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Jens Johansen (F): Altså jeg er egentlig glad for, at Lars Engberg sådan holder stemmen på et nogenlunde sænket niveau, fordi normalt er det sådan, at når argumentationen savnes, så hæves stemmen.

Jeg synes, at det er noget sludder, det Lars Engberg står og siger heroppe. Han vender op og ned på årsag og virkning. Der er 2, ja, der er indtil flere medunderskrivere af den aftale om etablering af servicecentre, der siger, at det her har vi ikke diskuteret politisk, vi har ikke politisk taget stilling til, hvordan det skal udformes, hvad det er der skal sættes i servicecentre, hvad de skal indeholde, hvad der skal bydes borgerne i den forbindelse.

Så har vi fået en rapport, der er udarbejdet af forvaltningen. Den har vi nu sendt i høring i de forskellige fagudvalg for at der dér kan finde en politisk drøftelse sted. Vi har nogle synspunkter omkring dobbeltadministration. Vi mener, at det her forslag, som det ligger, vil blive en voldsom dobbeltadministration.

Vi kan ikke tiltræde det, der ligger, men vi er end ikke blevet indbudt til politiske forhandlinger om det. Nogle har talt med embedsmænd. Det er ikke politiske forhandlinger. Jeg synes, det er beklageligt, at et, ganske vist lille, parti bliver behandlet på den måde, da det endog er politisk forligspart i det her spørgsmål. Og når så de partier efterlyser politiske forhandlinger og drøftelser, ja, så får de at vide, jamen det kan vi jo først have, når vi har fået det her konsulentarbejde, som skal beskrive, hvad det er de her centre skal blive til.

Jeg mener, at Lars Engberg vender op og ned på den politiske proces ved at bruge den argumentation, han bruger heroppe. De konsulenter, der her skal betales med 5 mill. kr., er noget med IT. Altså jeg ved ikke, om IT er det, vi skal tilbyde borgerne i servicecentre. Skal det være computere, de kommer ind og hilser på? Callcenter? Indretningskoncept? Altså det vigtige i servicecentre, for at vi kan tage stilling til, hvad de skal indeholde, er indretningskonceptet. Det er, hvordan stole og borde skal stå, så man kan føle sig hjemme og den slags.

Helt ærligt, jeg troede, vi beskæftigede os med kommunal service, og jeg troede, vi beskæftigede os med at optimere og effektivisere den kommunale service og bringe den ud tættere til borgerne. Det er det, der er den interessante politiske diskussion. Den nægter Socialdemokratiet at deltage i her.

Egentlig var det meningen, at det bare skulle knaldes af, uden at de politiske partier, som har deltaget med Borgerrepræsentationen, har besluttet tidligere, at fagudvalgene skal spørges på de ressortområder, som er deres, og som berøres af etablering af servicecentre.

Det har vi gjort nu, og så kan jeg altså ikke se, at IT og callcentre og indretningskoncept og information og organisering af projektet – jamen helt ærligt, hvad for et projekt? Det er jo det, vi først skal diskutere politisk nu. Derfor finder vi det fuldstændig hul i hovedet at bevilge 5 mill. kr., det er som at smide dem ud af vinduet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil sige til den sidste del af debatten her, at den vidner jo lidt om det, som kollega borgmester Thustrup Hansen har sagt et par gange her den sidste måneds tid, at vi nærmer os en periode i en periode, hvor nogle beslutninger bliver vanskeligere. Det er jeg meget enig i.

Jeg vil også sige, jeg er sådan set meget, meget overbevist om, at vi med et meget bredt flertal får truffet beslutning. Jeg mærker, Jens Johansen i virkeligheden lægger lidt afstand, og han har vel heller aldrig helhjertet været bag det med servicecentre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Jeg vil sige, vi skal ikke ligge og pløre det her nu. Det er klart, det giver en tidsmæssig forskydning. Jeg vil sådan set foreslå, at vi sender den her del af sagen tilbage til Økonomiudvalget, og så vil jeg – jeg kan ikke sikre alle, der var bag den oprindelige aftale om at sætte det her i gang, det er også besynderligt at forestille sig, at en forvaltning ikke skal komme med et udspil. Det er jo sådan set også en del af aftalen og ikke nødvendigvis, at nogle partier skal forhandle færdig, inden en forvaltning er færdig med at komme med en rapport.

Det kan godt være, at SF ikke er med, når vi lukker butikken og skaber servicebutikken og servicecentre. Jeg er nemlig meget sikker på, at det får vi truffet beslutning om her ganske snart, og gør det efter brede politiske drøftelser. Jeg opfatter det lidt som en gang træning fra SF's side.

Men jeg vil ved forhandlingernes afslutning foreslå, at vi sender denne sag tilbage til Økonomiudvalget.

Lars Rinfalk i 3. runde.

Lars Rinfalk Jensen (B): Jeg kan kun støtte overborgmesteren i, at vi sender den tilbage, og så kan vi få snakket ud om hele det her servicecenterhalløj.

Personlig mener jeg, der ikke er nogen problemer omkring, at vi etablerer noget konsulentarbejde, at der bliver gjort et stykke arbejde, så vi ved, hvad det er vi faktisk skal diskutere.

Det, som er lidt chokerende for os, er vel sådan set det, at lige pludselig snakker vi om, at der er nogle, der skal være med, og andre, der ikke skal være med. Det, der vel nok er mest rystende, er sådan set, at det viser sig, at CD overhovedet ikke er blevet orienteret, til trods for at vi var nogle partier, der skrev under på en aftale om det her.

Men andre partier, som ikke har haft lyst til at skrive under på det her papir, har faktisk deltaget og har haft mere adgang til at deltage i debatten, end eksempelvis CD har gjort. Det synes jeg faktisk, at overborgmesteren lige burde tænke lidt over og så sige, jamen hov, de partier, der dengang var med til at sige, at vi ønsker servicecentre i København, var det ikke en idé, at man lige prøvede at sætte sig ned og snakke om, jamen hvad er det for en retning, vi ønsker disse servicecentre?

Det kan da godt være, at det så viser sig, at vi alligevel siger, jamen vi vil ikke være med i det her, men som vi har fået det forelagt her fra overborgmesterens side, og jeg mener virkeligt, at vi har fået det forelagt fra overborgmesterens side, så ønsker vi ikke at være med i det her. Men vi vil gerne være med i en debat om at få det her servicecenter sat på plads og sat på sporet igen. Men vi vil ikke være med til noget, hvor det er et diktat om, at vi får forelagt en bog, og så er det værså, det er datolinien, og nu kører vi derudad.

Vi ønsker, at det her skal debatteres rimeligt mellem partierne, sådan så at alle politiske partier, især dem, som har været med til at sige ja dengang til, at vi skulle have servicecentre, får en chance for at være med.

Derfor, vi støtter absolut, at den kommer tilbage, og så håber vi, at overborgmesteren husker, hvem det var der var hans samarbejdspartnere dengang, og at det måske op til et valg er mere spændende at arbejde sammen med nogle andre, det er muligt. Men man har vel det, at man bør respektere de samarbejdspartnere, man havde på ét tidspunkt, og så prøve lige at høre, om de er interesseret i at fortsætte det her arbejde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil bare sige til Lars Rimfalk, at jeg mener sådan set også, at det bør være muligt for partier, der ikke – altså det ville være mærkeligt at sige, at det alene var de partier, der lavede aftalen, der ... (*Afbrydelse*). Jamen Ben Haddou er med i aftalen.

Jeg har forstået det sådan, at jeg var mere optaget af at lave en aftale om servicecentre med Enhedslisten, og det er da en misforståelse, for det har jeg da ingen ambitioner om at kunne komme til at lave en endelig aftale med dem om, lige så lidt som om metroen, kan man sige.

Så er det Ben Haddou – som jeg meget gerne vil lave en aftale med.

A. Ben Haddou (D): Det virker bare for mig underligt, at CD godt kan indkaldes til de sidste økonomiudvalgsmøder i forbindelse med budgetforligene, at man godt kan finde på at indkalde både CD og Fælles Kurs for at deltage i f.eks. økonomiudvalgsmøderne i forbindelse med budgetlægningen. Det kunne man altså ikke, til trods for at man her havde en aftale sammen med CD. Men så gik man åbenbart hen og inddrog f.eks. Enhedslisten i en del af forhandlingerne i Økonomiudvalget, fordi det her har også været oppe og vende i Økonomiudvalget.

Men det, som virker for mig visionsløst, er, at mange af de opgaver jo sådan set udføres af socialcentrene i dag, og man har i forvejen overført en del af opgaverne fra socialcentrene ud til Center for Aktivering og Beskæftigelse. Hvad skal man så bruge socialcentrene til, når man efterhånden kan gå op til servicecentrene og søge om varmhjælp osv., osv. Helt ærligt, det virker for visionsløst.

Jeg kan på vegne af CD køre helt op på 5. gear oven i købet og være med til at finde en løsning på etablering af servicecentre, men jeg har også et bakgear.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har jeg noteret har bedt om ordet. Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at sagen sendes tilbage til Økonomiudvalget? Jeg vil i øvrigt foreslå, da sagen er så stor og så bred, at de partier, der ikke sidder i Økonomiudvalget, får mulighed for at deltage, Ben Haddou, i behandlingen af den sag.

Et af overborgmesteren stillet forslag om sagens tilbagevisning til Økonomiudvalget blev godkendt uden afstemning.

26) BR 54/01. FVU-loven - forberedende voksenundervisning

Indstilling om, at kompetencen vedrørende FVU-loven med hensyn til indgåelse af driftsoverenskomster, fastsættelse og udarbejdelse af skoleplan, udbud af undervisningen, overordnet tilsyn med undervisningen samt øvrige afledede forvaltningsmæssige opgaver delegeres til Uddannelses- og Ungdomsudvalget, samt at kompetencen til at behandle klager over afgørelser truffet i medfør af FVU-loven samt klager over prøver og bedømmelsen heraf delegeres til Uddannelses- og Ungdomsudvalget.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Sagen blev udsat til mødet den 1. marts 2001.

27) BR 59/01. Målsætninger m. m. for gymnasier og hf-kurser

Indstilling om, at "Forslag til målsætninger og indsatsområder for københavnske gymnasier og hf-kurser 2001-2003" godkendes, at visionerne, målene og handleplanerne danner udgangspunkt for en konkretisering af de enkelte institutioners og forvaltningens mål og handleplaner, samt at "Målsætninger og indsatsområder for københavnske gymnasier og hf-kurser 2001-2003" evalueres og revideres i efteråret 2003.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Sagen blev udsat til mødet den 1. marts 2001.

28) BR 70/01. Medlemmer til Ungdomsskolerådet

Indstilling om, at Københavns Kommune indstiller ungdomsskoleleder Kim Brynaa som det ene af 2 fælles medlemmer (fælles mellem Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune) til Ungdomsskolerådet med kontorchef Lise Poulsen som ligestillingsalternativ, samt at Kommunernes Landsforening indstiller det andet fælles medlem til Ungdomsskolerådet.

(Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

29) BR 51/01. Medlemsforslag om Arbejdernes Ligkistemagasin

(Stillet af Martin Geertsen (V)):

Borgerrepræsentationen beslutter, at der i den af sundhedsforvaltningen indstillede undersøgelse af Sundhedsdirektoratets og andre instansers håndtering af klagesager og andre problemer vedrørende det daværende samarbejde med Arbejdernes Ligkistemagasin også inddrages eksterne konsulenter.

Martin Geertsen (V): Denne sag er jo i sin oprindelige form havnet i denne sal, fordi der for ca. 3 ugers tid siden opstod en helt principiel uenighed i Sundheds- og Omsorgsudvalget, som gik på, om man ønskede en uvildig undersøgelse af sundhedsforvaltningens håndtering af klagesager, som der står, og lignende sager i relation til Arbejdernes Ligkistemagasin.

Det var også en uenighed, som spaltede udvalget midt ned igennem. Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre på den ene side kæmpende for en uvildig undersøgelse, som kunne afdække, hvad i alverden det var der var foregået, men også kunne rense og nylegitimere forvaltningen, en også på mange andre områder hårdt trængt forvaltning. Og så på den anden side Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten kæmpende

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

for, at sundhedsforvaltningen burde undersøge sig selv, selv burde undersøge klagesagerne, nærmest sådan efter devisen, som der stod at læse i en avis, lidt frit oversat »sundhedsforvaltningen skal undersøge sig selv og denne sag, fordi de ved bedst, hvad den handler om.«

I Venstre tænkte vi: Hm, hvad er det, der sker her? Hvorfor er i særdeleshed Socialdemokratiet ikke interesseret i at få afdækket denne sag og få afdækket det her forløb? Hvorfor er Socialdemokratiet ikke allermest af alting på denne jord vel nærmest optaget af at få den her klæbende sag viftet væk? Hvorfor ville Socialdemokratiet ikke have fjernet den der lidt ulækre mistanke om, at de forsøgte at skjule noget?

Jeg må være ærlig og sige, at vi i de seneste 3 ugers tid har undret os en hel del i Venstre. Vi forstod faktisk fundamentalt set – ja, vi undrede os over mange ting, men det her var en af de ting, vi undrede os allermest over – vi forstod ganske enkelt ikke den socialdemokratiske tankegang på dette område.

For hvis der nu ikke skulle være foregået noget, der direkte kunne bringe nuværende eller tidligere socialdemokratiske borgmestre i fedtefadet som påstået, jamen hvorfor så stemme imod en uvildig undersøgelse? Det kan ikke siges tilstrækkeligt mange gange: Det gav anledning til forundring i forhold til den måde, Socialdemokratiet anskuede den politiske virkelighed på i og omkring denne her sag.

Så var det, at jeg en nat ved 4-tiden skulle en tur på toilettet, og da jeg havde forrettet det nødvendige, tog jeg ved samme lejlighed lige efter et hurtigt kik i Berlingske Tidende og så til min helt kolossale overraskelse, at Socialdemokratiet sammen med venstrefløjen her i Borgerrepræsentationen nu pludselig havde besluttet sig for alligevel gerne at ville have en uvildig undersøgelse af relationerne mellem sundhedsforvaltningen og Arbejdernes Ligkistemagasin. Til trods for at det var sent på natten eller tidligt om morgenen, så var det, der gik igennem hovedet på mig, et: Jamen dog, jamen dog.

Veltilfreds kunne jeg gå i seng igen med en overbevisning om, at tiden fra, at Venstre stiller et forslag, og til, at Socialdemokratiet adopterer det, er ca. 3 uger. Man kunne håbe, at det også gjorde sig gældende på så mange andre områder, men i det her tilfælde var det ca. 3 uger.

Man kan så undre sig over, at vi i Venstre, at Det Konservative Folkeparti, at Dansk Folkeparti, at Det Radikale Venstre ikke fik lov til at være med og sætte vores præg på denne 2½-3 sider lange aftale. Men til syvende og sidst er det jo bare rådhusnak, det er jo i og for sig ubetydeligt. Det er ubetydeligt, lige indtil man får lov til og lejlighed til at se den aftale, som er indgået mellem Socialdemokratiet og venstrefløjspartierne.

Et godt stykke inde i borgerrepræsentationsmødet får vi mulighed for at se den her aftale – jeg beder om, at det bliver trukket i næste rundes taletid – får vi lejlighed til at se denne her aftale. Vi kan først læse om det i Berlingske Tidende. Det er efterhånden ved at være en lidt dårlig vane for socialdemokrater at præsentere ting i Berlingske Tidende og så først kundgøre det over for Borgerrepræsentationen ved en senere lejlighed. Men ikke desto mindre kan man et stykke inde i det her borgerrepræsentationsmøde få lejlighed til at lave et nærmere studie af aftalen.

Og så kan man altså konstatere ved en gennemlæsning, at forligspartierne på dette område alligevel ikke er kommet særligt meget videre. Så kan man konstatere, at den måde, hvorpå Socialdemokratiet forsøger at redde æren i denne sag, er ved at sige: O.k., V, K, R, Dansk Folkeparti, I får en uvildig undersøgelse, I får et revisionsselskab, men vi skal nok stakke bi-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

lagene for jer, vi skal nok konstatere, hvad det er relevant at gå igennem, hvad det er relevant for revisionsselskabet at vurdere på baggrund af. Og så er vi lige vidt, borgmester Peter Martinussen.

Jeg vil gerne sige, at uanset hvor meget man prøver, så er det svært, så er det meget vanskeligt at være uenig med dem, der hævder, at det virker, som om Socialdemokratiet og Peter Martinussen har noget at skjule. Denne sag klæder ikke Københavns Kommune. Det minder om en tid, som for længst burde være fortid. Denne sag illustrerer med al ønskelig tydelighed, at det, som overborgmesteren kalder »Det nye København«, måske alligevel ligger et lille stykke ude i fremtiden.

Paradoksalt nok er det faktisk overborgmesterens eget parti, overborgmesterens egne medlemmer af Sundhedsudvalget, overborgmesterens partifæller og borgmester Peter Martinussen, som hindrer overborgmesteren i at realisere sin vision om et nyt, anderledes og mere åbent København.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, at når vi når til slutningen af de her forhandlinger, så vil vi ikke være med til at lægge stemmer til endnu et socialdemokratisk forsøg på at lægge et røgslør ud over denne her sag. Derfor agter vi at stemme imod Socialdemokratiets, SF's og Enhedslistens ændringsforsalg.

2. næstformand (**Bente Frost**): Der er brugt 3 minutter af næste rundes taletid.

Borgmester **Peter Martinussen**: Det var dog en utrolig brandtale, Martin Geertsens kunne svinge sig op til her ud på de små nattetimer med, ikke overraskende selvfølgelig, Martin Geertsens virkelighedsopfattelse, jeg var nær ved at sige rapporter om både stort og småt i det forløb, der har været her. Men selvfølgelig alt sammen set ud af den kameralinse, og det er ikke en med vidvinkel, som Martin Geertsens har sat for øjet i denne sag.

Inden jeg går over til at beskrive sagens fakta – de skal jo også beskrives fra talerstolen – så vil jeg bare sige til Martin Geertsens, at jeg synes, det her indlæg viste meget mere om det gamle Venstre, eller skulle jeg sige det nye Venstre, i hvert fald det taktiske Venstre, som vi også har oplevet i går under andre dagsordenspunkter.

Man mærker jo tydeligt, hvad det er Martin Geertsens forfølger i denne sag. Bare det var sandheden, bare det var at dele det ønske, som Den Socialdemokratiske Gruppe sammen med SF's Gruppe og Enhedslistens Gruppe og, tror jeg, i øvrigt også en række andre grupper i denne sal, har, ønsket om at få afdækket tingene, ønsket om én gang for alle at få foretaget en undersøgelse af denne sag og måske endda en lille smule hensyn til – hvis det overhovedet optræder inden for linsens snævre synsvinkel – de børneforældre, der har oplevet oven i den dybe sorg at miste et barn rent faktisk også har oplevet, at begravelsen af deres dødfødte barn er foregået på en anden måde, end de havde regnet med. Det hensyn synes jeg egentlig tæller mere end de partipolitiske tiltag, som Martin Geertsens kan svinge sig op til her.

Så vil jeg ikke lade mig forstyrre så meget af det taktiske spil, som Martin Geertsens gerne vil køre videre her, andet end at jeg også gerne vil redegøre lidt for den faktuelle baggrund i sagen, og jeg skal nok gøre det kort på dette fremskredne tidspunkt.

Jeg vil gerne understrege, at som bekendt er Københavns Politi i gang med at undersøge, om Arbejdernes Ligkistemagasin har begået ulovligheder i forbindelse med regnskabsførelse og håndtering af begravelsessager for Københavns Kommune i årene 1995 og frem. Den del

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

af sagen tager politiet sig af, og den har ikke noget direkte at gøre med den del af sagen, vi skal tage stilling til i dag.

Det, vi skal tage stilling til i dag, har så baggrund i nogle uregelmæssigheder, begravelser af dødfødte børn, som dagspressen afdækkede for nylig, og som ligger før 1995, tilsyneladende ulykkelige sager af samme karakter som de sager, politiet allerede behandler. Disse ældre sager er så rent juridisk forældet, og politiet vil derfor ikke behandle dem hverken nu eller senere. Det er det udgangspunkt, vi har for Borgerrepræsentationens stillingtagen i denne sag.

Selv om disse sager ligger helt tilbage til omkring 1990, så mener jeg, og det gør vi altså i Den Socialdemokratiske Gruppe og også i andre partigrupper, at vi nu én gang for alle må have alle kritiske forhold belyst. Vi kan ikke leve med, at der løbende dukker flere kritiske sager op, og vi må være sikre på, at alle forhold er undersøgt tilstrækkeligt. Det fornemmede jeg faktisk, at der var en meget bred enighed om endda i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Det, vi så skal beslutte her i aften – eller nat, skulle jeg jo sige – er kommissoriet for undersøgelsen, det er, hvilke elementer vi skal inddrage i undersøgelsen, og så er det, hvem der skal foretage de forskellige dele af undersøgelsen. Det er her, jeg vil bede alle være opmærksomme på, at der faktisk kan være tale om meget ømfindtlige forhold, ikke dem, som Martin Geertsen postulerer, men derimod især for de ulykkelige forældre, som måske er blevet ført bag lyset og ikke fik den begravelse af deres dødfødte børn, som de troede, de fik.

Der kan selvfølgelig også være ømfindtlige forhold for forvaltningen, som måske kunne have handlet mere korrekt set i bagklogskabens lys. Jeg tror, det er vigtigt, at der ikke er nogen af os, der tyr til forhastede udlægninger og påstande, at vi på den ene side træder varsomt, men på den anden side handler grundigt.

Når det så er nævnt, så finder vi det umådelig vigtigt, at undersøgelsen bliver så omhyggelig som overhovedet muligt, så vi kan drage erfaringerne af de eventuelle fejl, der er sket, selv om de er begået for lang tid siden, og så vi undgår at blive mødt med spørgsmål, der peger i retning af, at vi undersøger os selv, eller at vi ikke har fået det hele med.

Nu har Martin Geertsen jo så redegjort for sin oplevelse af forløbet på sundheds- og omsorgsudvalgsmødet den 15. januar. Der var faktisk en lang behandling af denne sag, og det er da rigtigt, at resultatet, ja, det kan man jo læse i sagsmaterialet til i dag. Det er ikke min fornemmelse, og det er ikke Den Socialdemokratiske Gruppes fornemmelse, og jeg tror såmænd, at andre partigrupper deler den opfattelse med os, at der var nogen mulighed for at lave noget kompromis. Det tyder anden halvdel i hvert fald af Martin Geertsens tale i aften jo heller ikke på.

Spørgsmålet er i virkeligheden, om resultatet, uanset hvor mange forhandlinger, der var ført, ikke var nøjagtig lige så nytteløst som andre forhandlinger, hvor man har haft fornemmelsen af, at det mere handlede om at undgå at nå et resultat end det modsatte.

Vi har til gengæld benyttet lejligheden og perioden siden den 15. januar til at udarbejde et fornuftigt kommissorium, som vi synes faktisk tager højde for de ønsker og ytringer, som har været fremført i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Der er ikke nogen, der hverken på det udvalgsmøde eller senere har afvist muligheden af at inddrage ekstern konsulentbistand til det her. Spørgsmålet var, hvornår man skulle gøre det, og i hvilken del af undersøgelsen.

Det drejer sig for det første om at få tilvejebragt og få skabt klarhed over, hvor mange klagesager – jeg beder også om samme behandling med hensyn til taletid – og andre spørgsmål i forbindelse med f.eks. indgåelse og fornyelse af kontrakter, som endnu ikke er dukket

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

op til overfladen, og en belysning af sundhedsdirektoratets, nu sundhedsforvaltningens og eventuelt andre instansers samarbejde med det daværende Arbejdernes Ligkistemagasiner og, det er en lille ændring her, eventuelt andre ligkistefirmaer. Den ændring går jeg ikke ud fra, at der er nogen, der har noget imod.

Denne del varetages naturligt af sundhedsforvaltningens praksiskontor med direkte reference til sundhedsforvaltningens nye administrerende direktør. Jeg synes ærlig talt, at det er lidt stærkt af Martin Geertsen, jeg vil ikke engang sige indirekte, men i virkeligheden temmelig direkte, at postulere, at der skulle være nogen, der havde interesse i at sortere i noget materiale eller skjule noget. Jeg synes faktisk, Martin Geertsen bør tænke den udtalelse igennem et par gange mere.

For det andet skal der foretages en uvildig undersøgelse af det materiale, som på denne måde bliver tilvejebragt af sundhedsforvaltningen i samarbejde med andre instanser, og så af sundhedsdirektoratets håndtering af sagerne samt indgåelse og fornyelse af kontrakter med begravelsesfirmaer.

Når den redegørelse fra det eksterne, uafhængige revisionsfirma bliver lagt frem, må der tages stilling til, om der er behov for at placere et egentligt ansvar i sagen.

Det skal være et respekteret, uafhængigt revisionsfirma, der skal forestå den uvildige undersøgelse af materialet og vurderingen af forvaltningens håndtering af sagerne. Vi foreslår, at sundhedsforvaltningens forslag bliver fremlagt for Sundheds- og Omsorgsudvalget til godkendelse snarest muligt.

Jeg synes også, der er et hensyn til, at vi kommer i gang med denne her undersøgelse, og at vi rent faktisk får det her afdækket.

Så altså, der fremlægges nu et ændringsforslag fra Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten – jeg skal nok undlade at læse det op, alle kan læse det – der præciserer og uddyber et kommissorium for undersøgelsen. Vi får sundhedsforvaltningen, som dog immervæk er dem, der har bedst mulighed for det, til at tilvejebringe de nødvendige oplysninger både fra sig selv, fra andre myndigheder og institutioner, og så får vi et revisionsfirma til at gennemgå materialet for at få klarhed over karakteren af de her sager og de relationer til og det samarbejde, der har været med Arbejdernes Ligkistemagasiner og eventuelt andre bedemandsfirmaer.

Jeg har svært ved at se, hvad der skulle blive skjult i denne sammenhæng, men det er der såmænd heller ikke noget ønske om, at noget skal blive.

Jeg vil så bede Martin Geertsen, som nok alligevel når på talerstolen i 2. runde, selv om både han og jeg nu har brugt lidt mere tid i 1. runde, og Martin Geertsen har jo nævnt, hvad konklusionen er for Venstres Gruppe: Man vil ikke være med – det er desværre ikke så overraskende – men jeg vil egentlig bede Martin Geertsen om at bekræfte eller i hvert fald kommentere herfra, at hvis man indleder en revisionsundersøgelse, det være sig en privat virksomhed eller andre steder, og man tager et anerkendt, uafhængigt revisionsfirma, som Martin Geertsen skal være velkommen til, hvis dette forslag bliver vedtaget i aften, hvad jeg håber, naturligvis at være med til at vælge i Sundhedsudvalget, er det så ikke almindelig kutyme, at hvis sådan et revisionsfirma påtager sig opgaven, får stillet materiale til rådighed og fornemmer, at det her ikke er godt nok, der mangler noget, så har de faktisk en mulighed for at sige, at det her ikke er godt nok, vi kan ikke fuldføre undersøgelsen på det grundlag, eller vi ønsker mere materiale.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Så ærlig talt, nok er det valgår, og nok er vi en politisk forsamling, men der er nogle hensyn, der bør tale mere end gusten taktik.

2. næstformand (**Bente Frost**): Borgmesteren brugte 3 minutter af næste rundes taletid.

Marlene Krogh (F): Jeg skal blot heroppefra sige, at SF har været med til at udarbejde dette kommissorium. Vi synes ikke, at det har været nogen specielt rar sag. Vi har gjort os mange overvejelser om, hvad der er vigtigt i denne sag, og derfor har vi også forsøgt at sætte vores aftryk på det her kommissionsarbejde.

Vi har bl.a., vil jeg gerne fremhæve, syntes, at det var vigtigt at få belyst af det her eksterne revisionsselskab, om der var behov for at placere et ansvar. Det er altså ikke os selv, der i første omgang skal placere et ansvar, det er revisionsselskabet, der i første omgang skal se på, om der skal placeres et, og så må vi så efterfølgende tage stilling til, hvordan og hvorledes det skal udmøntes, eller om det ikke skal. Det synes vi har været vigtigt ligesom at få med i det her kommissorium, fordi det netop også skal kunne synliggøre vigtigheden i, at man får set på det her med nogle helt objektive øjne.

Ligeledes har det været vigtigt for os, at man også fik set på fornyelse af de kontrakter, som man har haft med Ligkistemagasinet. Det har været vigtigt for os at pointere, hvad det egentlig talt er der er sket under den her proces. Hvorfor er de her ting sket på den her måde? Det ville vi også meget gerne i det her kommissorium have beskrevet, således at vi får et klart billede af, om der er sket noget mystisk eller ikke.

Det sidste punkt, som også har været vigtigt for os at få med ind, er selve klagesagerne og kontrollen med de penge og de regninger, som er gået til forvaltningen. Hvorfor er det ikke sket? Hvad er det, der er gået galt, og hvorfor er det gået galt?

Det har været vigtigt for SF at få de her 3 hovedpunkter med ind i det her kommissorium, som nu ligger her, og derfor kan vi stemme for det. Det er klart, at hvis der kommer andre ting frem under den her behandling fra det eksterne revisionsfirma, som gør, at vi skal have tingene op i udvalget igen, så må vi se på, om der skal foretages yderligere.

Bente Møller (Ø): Altså for Enhedslisten handler denne sag ikke om at finde ud af, om der er nogle socialdemokrater, der hænger med rumpen i vandskorpen og meget snart kan få den på komedie.

For det første, ikke fordi vi altid har den store tiltro til Socialdemokratiet, så kan vi ikke forestille os, at de er så store idioter, at de, hvis de regnede med, der var mere i den her ligkistesag, ikke havde sørget for at smide hele den ildelugtende bunke på bordet på én gang, frem for at vi sådan skulle have den i små etaper, fordi det er jo virkeligheden.

Jeg er ikke død endnu, og jeg har haft 3 ligkistesager eller lidt mere det sidste halve år, så hvad kan det ikke ende med. Den første handlede om, om licitationen i sin tid foregik efter reglerne, og den har været hos Indenrigsministeriet, og den har været hos Ombudsmanden, og vi har haft kommunens revision til at kigge på, om vi gjorde noget forkert i udbuddet. Den er vi så så langt med nu, så nu har vi kunnet lave et nyt udbud, og Arbejdernes Ligkistemagasin er siden lukket, ikke på grund af den sag.

Så dukkede der en meget ulykkelig sag op ude på Rigshospitalet med nogle børnelig, der forsvandt, og da man begyndte at grave lidt i det, så viste det sig, at Arbejdernes Ligkistema-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

gasin åbenbart havde en yderst speciel måde at lave regninger og regnskaber på, og hvornår man tog hensyn til pårørende, til afdøde ved helt at lade være med at fortælle dem, hvad det var, man foretog sig, og man lavede også gerne måske nogle underskrifter for dem.

Den efterforsker politiet, det har vi været enige om alle sammen. Hvad pokker kan man gøre ellers? Når folk laver lovbrud, så bliver man nødt til at sætte ordensmagten til at kigge på det, og så er der jo nogle, der er kompetente til det, der senere må dømme i henhold til lovgivningen.

Så bruger Politiken, og jeg kan godt forstå, man kan få lidt blod på tanden, fordi hvad er nu det for noget. Han, der var direktør for Arbejdernes Ligkistemagasin, er tidligere socialdemokratisk borgerrepræsentant. Vi har haft en KUC-sag. I sidste periode havde vi en sag med en AOF-direktør og en rød sportsvogn. Hvad er det nu for noget? Er det sådan, at Socialdemokrater er notoriske løgnere og platugler, svindler og bedragere? Det tror jeg ikke på, så mange brodne kar tror jeg alligevel ikke på, der er i det her samfund.

Så bruger Politiken meget lang tid på at have aktindsigt, og de finder så 2 klagesager. Jeg tror, det var fælles for alle udvalgets medlemmer, at det var som at få en bombe, for hvad er nu det, altså hvorfor kunne vi ikke få alt det der ildestinkende på bordet på én gang, så vi kunne få ryddet op i det? Hvor lang tid skal det her fortsætte, hvad begynder der at dukke op?

Der kom også et andet aspekt frem lige før politisagen, da man begyndte at kigge på Rigshospitalet, nemlig de her håndpenge, som åbenbart er almindelige i bedemandsbranchen, hvor portører får et eller andet for at hjælpe med at bære noget, lidt bybudsdrkkepenge, eller hvad man sådan skal karakterisere det som.

Der var det ikke kun Arbejdernes Ligkistemagasin, der var i fokus, og jeg blev sådan helt nervøs for, om en branche som bedemandsbranchen generelt er en branche, der ikke er for fin i kanten, fordi når man er i den situation, at man har mistet en nær pårørende og står der og skal tage stilling til gravsten og bogstaver, og vil man have dem til 13,50 kr. stykket, eller skal man have dem til 21,50 kr. stykket osv., så er man jo i en følelsesmæssigt sårbar situation, og det er jo bare det bedste.

Så derfor var det vigtigt for Enhedslisten fra starten, at vi fik kigget på, om vi overhovedet havde flere mystiske sager eller klagesager, som handlede om offentlige begravelser eller begravelser, hvor der senere har været klager til forvaltningen.

Så har der været diskussioner om, hvem det er der skal undersøge det her. Man kan selvfølgelig vælge at sige, jamen vi har ikke tillid til forvaltningen, men så bliver det sådan en generel mistillidserklæring til en forvaltning, vi lader stå for administrationen af et af de største fagbudgetter i denne kommune, som vi skal tro på er i stand til at sørge for, at de gamle får hjemmehjælp på det serviceniveau, vi har bestemt, som vi skal tro på kan holde øje med driften af institutioner, osv., osv.

Vi havde et opgør om tilliden til forvaltningen lige før sommerferien, der jo endte med fyringen af en direktør, og vi valgte så at tage det udgangspunkt, at man ikke kan beklikke en ny direktør og tro, han skulle have nogle særlig skumle motiver.

Det der med at finde rundt i gamle arkiver og finde frem, og hvad der kunne være relevant og sådan, syntes vi, forvaltningen skulle starte med, det er jo altid dér, vi plejer at bede om redegørelser, når vi i øvrigt har spørgsmål.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Vi har fra starten sagt, at hvis der var noget, der tydede på, at det var en god idé at få inddraget eksterne, så gerne for os, men vi ville ikke starte med at give mistillidserklæring til forvaltningen eller til forvaltningens personale.

Vi har samtidig givet et klart signal til direktionen om, at vi finder det uacceptabelt, at der er medarbejdere, som ikke er klar over, at når man er ved at grave i en sag, så skal man nok have alle hjørnerne med og lige tjekke. Altså der har været et loyalitetsbrud fra medarbejder-side her i forhold til det politiske niveau. Det kan godt være, der har været så meget medarbejderudskiftning eller andet, at det i sig selv kan forklare det.

Men vi er faktisk glade for den løsning, vi er endt på nu, og så håber vi og beder til, at når det her engang er slut, så skal vi ikke have flere ubehagelige ligkistesager, hvor kommunen har været inddraget, og hvor kommunen har stukket noget under stolen.

2. næstformand (**Bente Frost**): Tak til Bente Møller, som brugte 2 minutter af 2. rundes taletid.

Louise Frevert (O): Det er helt utroligt, så mange ord der kan siges om denne sørgelige sag. Jeg undrer mig over – nu har jeg ganske vist ikke været i udvalget så længe, men jeg har da fået tilsendt sagens akter – at den pludselig er blevet vendt til det her.

Det undrer mig også, at et parti som Enhedslisten, der påberåber sig at være vagthund over for sager og gøre dem gennemskelige og gennemsigtige, pludselig begynder at sløre tingene på denne måde og pludselig begynder at vende. Jeg forstår ikke deres holdninger og deres vattede måde at tackle denne sag på, også i udvalget.

Men det korte af det lange er, at vi mener ligesom Venstre, at det er meget mærkværdigt, det er utrolig mærkværdigt, når man så oven i købet i dag finder det forslag, der lå på vores bord, at man ikke bare med det samme i udvalget fra Socialdemokratiets side havde sagt: Ja, vi vil gerne lave en undersøgelse. Der er lavet nogle spørgsmål, som man næsten ikke kan sige nej til at stemme for, så hvad er så problemet? Jeg kan vitterlig ikke se, hvad problemet er, når man har kunnet formulere de her spørgsmål, så man får den gennemskelighed og gennemsigtighed, som vi andre har bedt om. Den eneste forskel, der stadig væk er, er, at vi har bedt om, at vi ville have en ekstern undersøgelse også, og hvad kan der være i vejen for det?

Jeg kan kun sige som Venstre, og det er vores yderste overbevisning, at hvis man nægter den slags ting, så er det simpelt hen fordi man har noget at skjule. Det kan godt være, at der ikke er noget. Jamen hvis der ingenting er, så vis det dog helt åbent og ærligt, i stedet for at tilsløre det på denne måde.

Det er et fantastisk godt kommissorium, men jeg forstår bare ikke, og det vil jeg gerne have, at Peter Martinussen svarer på, at når tingene faktisk kan undersøges så gennemsigtigt, som det er fremlagt her i kommissoriet, hvorfor kan man så ikke gøre det også med en ekstern undersøgelse? Jeg fatter det simpelt hen ikke. Men der er selvfølgelig meget. Vi i Dansk Folkeparti har ry for, at vi ikke altid er forpligtet over vores evner, men derfor kan jeg godt få et svar alligevel, tak.

Grete Henius (C): Vi skal lidt tilbage i historien, til 1996, hvor jeg spurgte den daværende hospitalsborgmester, som det jo hed dengang, så vidt jeg husker, om det nu var betimeligt, at den store entreprise og den store ordre tilfaldt en partikammerat, når det nu forholdt sig så-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

dan, at de kister, han leverede, var knap så gode som de kister, der kunne leveres fra et andet firma. Jeg husker godt svaret, men det vil jeg skåne den daværende borgmester for at gentage her, og jeg vil også skåne forsamlingen for at gentage det.

Senere på året spurgte 2 daværende medlemmer af Den Konservative Gruppe, nemlig Ellen Lequime og Knud Schou, som var medlem af Miljøudvalget, om det nu var rigtigt, at man købte kister, eller man købte begravelser hos et firma, der leverede kister, der ikke var så gode miljømæssigt set som kisterne fra det andet firma, der hedder Dalmose. Svaret var, og jeg kan også godt røbe, at en del af det svar, jeg fik fra Lars Engberg dengang, var, at de var gode nok, altså de holdt, hvad de skulle, men det var rigtigt nok, at de andre var mere miljørigtige.

Så allerede dengang var der altså nogle af os, der var opmærksom på, at der var noget knas med det foretagende, og der var noget knas med, at hele den store ordre skulle tilfalde Arbejdernes Ligkistemagasinet.

For over et år siden kom så de første historier og meldinger frem om, at der var noget helt galt med Arbejdernes Ligkistemagasins måde at håndtere begravelser og ikke mindst regninger på.

Nu siger så den nuværende sundhedsborgmester, at der ikke er noget at skjule. Nej, det er vi mange, der håber, der ikke er, og det tror jeg for så vidt heller ikke, men jeg kan bare ikke forstå, hvis borgmester Peter Martinussen tør stå her og sige, der er ikke noget at skjule, hvorfor er han så så ængstelig for, og hvorfor er Socialdemokraterne så så ængstelige for, at et eksternt firma helt og holdent står for den undersøgelse?

Jeg synes også, det er ret skrappt at bede personalet i sundhedsforvaltningen om selv at fremdrage det bevismateriale, som »anklagemyndigheden« vil påberåbe sig under denne sags behandling. Det er jo faktisk ikke sådan, man ellers bevæger sig rundt i den lovlige verden. Der er det ikke den tiltalte morder, hvis jeg nu kunne sige hr. Peter Lundin f.eks., som alle ved hvem er, det er ikke hr. Peter Lundin, der skal give politiet bevismaterialet i hånden, således at de kan anklage ham ud fra det materiale, som hr. Lundin finder passende at fremlægge. Det er politiet, der skal finde materialet frem.

Derfor vil jeg også mene, at det forslag eller ændringsforslag, som nu er kommet frem, fordi Socialdemokraterne er bange for, at der nu skal blive ny ballade og nye avisskriverier, og det kan jeg sådan set godt forstå, at de er nervøse for, det er jo ikke særlig behageligt, så finder de pludselig på, at nå ja, men så kan vi da lade et eksternt firma foretage noget af undersøgelsen, men vi skal nok selv hive op af skuffen det, som de skal undersøge. Det er da helt akavet.

Jeg kan heller ikke forstå, for når jeg læser indstillingen her på side 3, så står der jo her med al tydelighed, hvem der har stemt for i sin tid, og hvem der har stemt imod. Så hvordan kan hr. borgmester Peter Martinussen stå her og sige: Jamen vi har hele tiden syntes, det skulle være sådan, at et eksternt firma undersøgte sagen? Nej, hr. borgmester Peter Martinussen, det har Socialdemokraterne ikke ment hele tiden. Socialdemokraterne har ment, at den sag ene og alene skulle undersøges af forvaltningen selv.

Vi kan altså ikke stemme for dette forslag om, at det kun er den ene halvdel af undersøgelsen, der skal foretages af et eksternt firma. Det er hele undersøgelsen, som skal lægges i hænderne på et eksternt firma, og i virkeligheden mest af alt af hensyn til personalet i sundhedsforvaltningen. Det skal ikke bagefter, hvis det viser sig, hvad jeg håber, at der ikke er noget galt, ulme ude i krogene, og folk skal ikke bagefter kunne sige, åh, men de undersøgte jo

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

også selv sagen, eller de fremlagde jo selv materialet. Nu skal der være helt rene linier, og det ville klæde borgmester Peter Martinussen at komme op og sige: Ja, for at få fred i denne sag lader vi helt og holdent et eksternt firma undersøge sagen.

Så vil jeg i øvrigt gerne spørge, det er noget, jeg ikke helt forstår, og Peter Martinussen behøver ikke at komme op og harcelere over, at jeg ikke forstår det: Hvorfor skal man kun spørge de kommunale plejehjem, når det nu er sådan, at de kommunale plejehjem kun udgør 27 pct. af plejehjemskapaciteten, og 73 pct. af plejehjemskapaciteten er lagt i selvejende institutioner?

Nu kan borgmesteren så komme op og sige: Jamen det er fordi vi jo ikke kan pålægge dem at besvare nogen spørgsmål. Nej, man kan muligvis ikke pålægge dem det, men man kunne jo eventuelt bede dem om, hvis de havde lyst, og det tror jeg da så, de har, om at fremkomme med bemærkninger om, hvilke erfaringer de har haft med Arbejdernes Ligkistemagasin.

2. næstformand (**Bente Frost**): Fru Grete Henius brugte 1½ minut af sin næste taletid. Det er faktisk kun Ligkistemagasinet, der er rejst politianmeldelse over for, ikke over for personalet i omsorgs- og sundhedsforvaltningen.

Henrik Morgen (B): Jeg havde egentlig forberedt et indigneret, virkelig harmdirrende indlæg her om argumenter imod det at revidere sig selv. Det vil jeg så spare jer for, fordi jeg er meget glad for, at Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten nu tilsyneladende har ændret holdning og godt kan se, det måske ikke er så smart. Jeg kan love jer, at jeg ikke vil gå ind i det. Jeg kan nok ikke love, at jeg kan fatte mig i lige så stor korthed, som de tidligere talere har sagt, de kunne.

Jeg må sige, at vi kan jo ikke være uenige om, at denne her sag virkelig fortjener en belysning, det siger alle jo fra talerstolen. Fordi af alle de mange skandalesager, vi har set i sundhedsforvaltningen og omegn, er det her dog den mest infame og ulækre, ja undskyld mig. Derfor har vi også hele vejen igennem og kulminerende på det seneste udvalgmøde varmt talt for, at der skulle være tale om en ekstern revision, fordi man hverken principielt eller ud fra simpel egeninteresse bør kunne revidere sig selv.

Lad mig derfor vende mig til det ændringsforslag, der ligger med en kommissoriebeskrivelse stillet af S, SF og Enhedslisten. Det er et kommissorium, som man vel kan leve med, det er jo som sagt et væsentligt fremskridt i forhold til at vende sig helt imod at inddrage eksterne kræfter. Men alligevel har jeg nogle meget alvorlige betænkeligheder ved det. Og om de betænkeligheder så i virkeligheden er udtryk for mine værste anelser, nemlig at der stikker noget under, eller det er et udtryk for, at vi efterhånden alle sammen er begyndt at se, ja, undskyld mig, lig alle vegne, ved jeg ikke.

Men man kan i hvert fald få den tanke, at den defokusering, som det kommissorium, der foreslås her fra de 3 partier, lægger op til, sine steder altså godt kan opfattes som et elegant røgslør eller en staffage nogle steder, og der er jeg altså meget betænkelig.

F.eks. må jeg sige, at jeg har svært ved at forstå, hvorfor man pludselig skal til at undersøge øvrige bedemandsfirmaer, når det slet ikke er det, der har været sagens fokus. Jeg kan ikke sige, jeg har noget imod, men jeg må sige, det er en defokusering i forhold til den sag, vi har diskuteret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Ligeledes vil jeg give Grete Henius ret i den indsnævring af kommissoriet, der i virkeligheden er tale om, med hensyn til, hvilke plejehjem man så vil belyse.

Så må jeg sige, og det er vel nok det mest alvorlige, ud over at de 3 partier fastholder stadig en intern del af undersøgelsen, at den største indvending, jeg har imod det fremlagte ændringsforslag, drejer sig i den eksterne del om, at man, meget behændigt, synes jeg, ønsker at fokusere på en forvaltningsretlig gennemgang, en forvaltningsrevision vel at mærke.

Det mener jeg i virkeligheden er betænkeligt, fordi én ting er at sætte et revisionsfirma til at lave en forvaltningsrevision, det kan måske give nogle interessante oplysninger i sagen, men jeg tror ikke, det kan give de vigtigste informationer, der måtte gemme sig i denne sag. Fordi der er et stort civilt og et stort strafferetligt element i det her, og først og fremmest tror jeg, vi alle sammen er interesserede i at få undersøgt nogle juridiske ting og ikke nogle revisionsmæssige ting i hele denne her sag.

Så Det Radikale Venstre vil fastholde vores støtte til en 100 pct. ekstern håndtering af sagen, og vi vil så sige, at vi vil forholde os mildt skeptisk, for ikke at sige afvisende, til det foreslåede kommissorium. Men hvis jeg kan få en meget fornuftig forklaring fra de 3 forslagsstillere, så vil vi da muligvis forholde os neutralt til dette, fordi det er dog et fremskridt, at S, SF og Enhedslisten nu faktisk ønsker at få set på det her med friske og uafhængige øjne.

Lars Hutters (L): Som de andre ordførere har været inde på, så er det simpelt hen nødvendigt, at alt kommer frem og bliver vurderet i denne sag om Arbejdernes Ligkistemagasin. Det er en meget, meget, meget stor belastning i øjeblikket for Københavns Kommune.

Allerførst vil jeg sige, at det undrer mig, at godt inde i borgerrepræsentationsmødet i dag får de partier, som ikke er forslagsstillere, lagt noget på bordet. Og når jeg siger det på den måde, så skyldes det, at der jo står meget tekst, der er en lang række analyser forvaltningsmæssigt, juridisk og andet, som burde have været vendt.

Jeg skal specielt spørge, selvfølgelig også gerne borgmester Peter Martinussen, men især SF og Enhedslisten: Hvorfor denne lukkethed i præsentationen af ændringsforslaget? Som Martin Geertsen ganske rigtigt har gjort opmærksom på, så er det jo 3 uger siden, at et andet forslag kom frem. Hvorfor denne lukkethed? Hvis man gerne vil have alle partier i Borgerrepræsentationen med, hvorfor har de så ikke haft mulighed for forud som normal forberedelse til mødet i Borgerrepræsentationen at have haft hele ændringsforslaget, så man eventuelt kunne ... (*Afbrydelse*). Ja, ja, ja, ja, det er korrekt, det er korrekt. Men jeg spørger bare, fordi jeg går da ud fra, og det har jeg da forstået, at man har forhandlet, man har forhandlet, SF, Enhedslisten og Socialdemokratiet.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at de 3 partier, som har forhandlet det her i et godt stykke tid før borgerrepræsentationsmødet, har haft helt anderledes forberedelsesmuligheder på det forvaltningsmæssige, på det juridiske, på det revisionsmæssige område for at vende hver en sten i denne sag.

Når jeg stiller dette spørgsmål, så er det rent faktisk, fordi det naturligvis, som nogle andre har været inde på, er et fremskridt, at man overhovedet er begyndt at åbne op for, at der skal være en uvildig ekstern undersøgelse. Det vil jeg fuldstændig erkende.

Men jeg vil godt have svar fra SF og Enhedslisten på, hvorfor denne tilsyneladende lukkethed? Hvad er baggrunden for i en så vigtig sag, som burde kunne samle alle Borgerrepræ-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

sensationens partier, som har stået i fokus i medierne, at vi ikke i fællesskab kunne have forberedt omkring, så vi er i fuld enighed om alle 3 mulige spørgsmål.

Jeg vil da indrømme, at jeg har de samme betænkeligheder som de andre partier. Jeg vil forfærdelig gerne stille mig bag ved forslaget, det skal ikke være nogen som helst hemmelighed, men det er utroligt omfattende, og der er mange overvejelser, der skal gøre sig gældende.

Jeg har også de samme spørgsmål, hvorfor det f.eks. skal være revisionsfirmaet, hvis der er noget juridisk. Og jeg har et eksplicit spørgsmål til de 3 partier, hvad der menes med at placere et ansvar. Hvad menes der med det? Hvem er det, man juridisk, forvaltningsmæssigt eller hvad vil have gjort ansvarlig? Det vil jeg godt have konkretiseret, inden jeg eventuelt siger ja til at stemme for det.

Så stiller jeg rent faktisk forslag om, hvis, såfremt, i fald, fordi det er så det, jeg ikke ved, om de selvejende plejehjem også har været omfattet af Arbejdernes Ligkistemagasin, fordi så mener jeg, det er rigtigt, så skal det med ind her, og det stiller jeg så forslag om, hvis det er sådan.

Jeg håber, at man forstår, hvilke problemer det rent faktisk er for en lang række af os, der egentlig gerne vil til bunds i det her. Der er omfattende problemstillinger. Jeg har haft alle mulige sager i aften, jeg har først her til allersidst haft mulighed for at sidde og kigge igennem og prøve at forstå det. Og det er et fremskridt, men der er også mange problemer. Jeg vil have et helt ærligt svar på, hvorfor vi ikke f.eks. 3-4 dage i forvejen har fået det her tilsendt, så jeg kunne have gået til min advokat eller andre, som hjælper mig med at gennemskue de her ting, inden jeg yderligere tager stilling til sagen.

Winnie Berndtson (A): Jeg kan da i hvert fald oplyse til Lars Hutters, at 3-4 dage før var det i hvert fald ikke muligt, fordi der fandtes forslaget ikke.

Jeg havde faktisk ikke tænkt mig, jeg ville sige meget om denne her sag, men jeg gør det alligevel. Jeg synes, at det, der i virkeligheden skiller, og vi bliver aldrig enige om det her, Lars Hutters.

Venstre vil, som Martin Geertsen udtrykte det, bruge penge på at nylegitimere sundhedsforvaltningen gennem eksterne konsulenter. Jeg vil bare sige, at det ikke er det socialdemokratiske ærinde i denne sag at nylegitimere sundhedsforvaltningen. Vores ærinde i denne sag er at afdække. Og når vi f.eks. har valgt at udvide undersøgelsen, så handler det om, at vi ønsker ikke om et halvt år at finde ud af igennem dagspressen, at der godt nok ikke var mere på Arbejdernes Ligkistemagasin, men nu var der noget på et andet bedemandsfirma, men det har vi bare ikke fået at vide, for vi har ikke spurgt. Derfor siger vi nu, at det er det hele, og vi er ligeglade med, hvad det er for et bedemandsfirma. Hvis der har været klager, så vil vi gerne kende til dem, og vi vil gerne vide, hvordan de har været håndteret.

Vi er sådan set ligeglade med, hvad det har været for et firma, for det her handler om, at folk i København skal være hundrede procent sikre på, at de er i stand til håndtere de offentlige begravelser med sikkerhed og uden at man skal være utryg ved, hvad det er der foregår. Og uanset om vi skal foretage den uden pårørende eller i samarbejde med pårørende, så skal det foregå ordentligt, og det skal man ikke være usikker på.

Så derfor har vi, og jeg tror ikke, at vi i Socialdemokratiet har en større interesse, det håber jeg i hvert fald ikke, jeg håber, at det er et samlet Sundhedsudvalg, der har den samme interesse i at få det her afdækket, fordi det er os, der sidder med det, når det kommer. Det er os

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

alle sammen, der sidder med det, og det er os alle sammen, der ikke kan forklare og forsvare, at de her ting ikke foregår betryggende.

Det, der er den helt afgørende forskel i det her, og det, der gør, at vi under ingen omstændigheder vil lade denne undersøgelse varetage udelukkende af eksterne konsulenter, er, at i modsætning til Louise Frevert, Grete Henius, Martin Geertsen og Henrik Morgen har vi faktisk tillid til medarbejderne i sundhedsforvaltningen. Det er den helt afgørende forskel i det her. Vi er godt i stand til at stille spørgsmål, som vores medarbejdere i sundhedsforvaltningen besvarer udvalget efter helt almindelig procedure. Udvalget spørger, og forvaltningen svarer. Vi har ingen grund til at tro, at medarbejderne i sundhedsforvaltningen ikke er i stand til at gennemgå sagerne og finde klagerne.

Så synes vi også, at det er væsentligt, at personalet er en del af det, og at undersøgelsen også bliver deres, fordi det her handler ikke kun om at finde ud af, om der er nogen, der skal hænges ud. Det her handler faktisk også om at lære af tingene og finde ud af, hvorfor er det, vi ikke får det hele, når der verserer sager, og det vil vi gerne have personalet med til.

Vi vil ikke være i en situation, hvor man kan sidde i Københavns Kommune og sige, nå men det var også dem udefra, der kom, og de undersøgte, det ved de i øvrigt ikke en skid om, de var her i 3 måneder, og så gik de igen, og hvad ved de om det. Vi vil have en undersøgelse, der inddrager personalet, så de også får en forståelse for, hvordan de her sager fremover skal håndteres.

Helt almindeligt, når man taler om revision, er jo, at de, der bliver revideret, fremlægger materialet, hvorefter revisionen går i gang med at undersøge det, udspørger så om mere. En væsentlig del af alle revisionsprotokollater og afhandlinger fra et revisionsfirma er, at firmaet skriver under på, at de har haft adgang til materialet på fuldt betryggende vis, og sådan vil det også være i denne undersøgelse.

Når jeg, vil jeg gerne sige, som den eneste, der meget firkantet sagde på Sundheds- og Omsorgsudvalgets møde, at jeg ikke havde brug for eksterne konsulenter, men var fuldt tryk ved en intern undersøgelse, alligevel har ændret mening, så er det, fordi jeg ikke kan holde ud, at denne her sag skal blive ved med at blive ført som en metodediskussion, for det er ikke det, det handler om. Hvis ikke vi går ind og laver det eksternt, så bliver det her udelukkende en metodediskussion. Så derfor er det for mig fint, at vi kan lave en kombination, der hedder, at vores egne medarbejdere er med i forhold til at finde sagerne frem, at vi får dem vurderet eksternt og også får en vurdering på, om det skal føre til placering af et ansvar et eller andet sted i sundhedsforvaltningen.

Til sidst vil jeg bare sige, og det er til Martin Geertsen, at hvis Martin Geertsen så forfærdelig gerne vil være overborgmesterens loyale bagland i stedet for de totalt uduelige socialdemokrater, han desværre må omgås, fordi der er nogle tumpede socialdemokrater, der er opstillet, og der er nogle tumpede københavnere, der har valgt dem, så vil jeg bare sige, at der kun er én vej til det, Martin Geertsen, og det er at blive socialdemokrat.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det 2. runde. Så er det Martin Geertsen, og jeg minder om, at der er brugt 3 minutter på forhånd.

Martin Geertsen (V): Denne sag egner sig ikke til at sige, hvad jeg hellere vil end at blive socialdemokrat.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Winnie Berndtson har ikke fantasi til at forestille sig, at der er nogen, der har noget at skjule, og at der er mere, der kan gå galt i denne sag. Må jeg ikke godt sige, at i denne sag har for mange af os andre virkeligheden i virkeligheden overgået, hvad man havde fantasi til at forestille sig. Så jeg synes ikke og tror ikke og føler mig overbevist om, at der ikke er nogen grund til at tage nogen chancer i denne her sag. Alting skal undersøges til bunds, og alting skal undersøges så uvildigt, som det overhovedet er muligt. Vi har ikke noget behov for hverken indadtil eller udadtil at forsøge af den ene eller den anden grund at lægge røgslør ud over denne sag.

Borgmester Peter Martinussen siger, at der er gået taktik i den fra Venstre. Det er åbenbart det nye kodeord fra Socialdemokratiet. Når man sådan stikker sin næse en lille smule for langt frem, når man vil en smule til bunds i noget, når man stiller sig tvivlende over for det, man får at vide, ja, så er man lige pludselig blevet taktiker.

Helt ærligt, borgmester Peter Martinussen, må jeg ikke godt sige, at når en mand befinder sig i den situation, som borgmesteren har befundet sig i i denne sag og i en lang række andre sager i Sundheds- og Omsorgsudvalget og i sundhedsforvaltningen i al almindelighed, så synes jeg ærlig talt, at en smule ydmyghed ville klæde borgmesteren. For uanset hvor mange gange borgmester Peter Martinussen har tænkt sig heroppefra og i andre sammenhænge lidt småarrogant at skyde kritik ned, uanset om det kommer fra Lars Hutters, det kommer fra Grete Henius, Louise Frevert, mig eller andre, ja så er vi faktisk nogle, der har tænkt sig ikke at holde op med at tvivle, ikke at holde op med at tvivle også på Peter Martinussens hensigter.

Må jeg ikke godt i denne forbindelse spørge, hvad i alverden det er – det fik jeg ikke svar på før – der er sket de seneste 3 uger. Hvorfor kunne man den 15. januar 2001 stemme imod anvendelsen, inddragelsen af eksterne konsulenter? Hvorfor kunne man så klokkeklart stemme imod det på daværende tidspunkt og så i dag pludselig dukke frem med 2½ sides ændringsforslag og stemme for under en eller anden form inddragelse af eksterne konsulenter? Hvad er det, der er sket, Peter Martinussen? Forklar, hvad det er der er sket.

Peter Martinussen siger, at Venstre og de øvrige borgerlige partier er præget af en taktisk tilgang. Må jeg ikke godt spørge: Hvem er det, der i virkeligheden er offer for taktik? Hvorfor blev Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti ikke kontaktet med henblik på at lave en aftale om at afdække hele denne sag? Hvorfor blev vi ikke spurgt?

Hvis man har, hvad jeg kan forstå, Peter Martinussen har, et udtalt behov for at få ro i denne her sag, hvorfor prøvede man så ikke at inddrage Venstre og Konservative, Radikale og Dansk Folkeparti? Hvorfor afskrev man sig den mulighed? Hvorfor kørte man en arrogant stil, hvor man udelukkende henvendte sig til Enhedslisten og SF? Hvis det var en oprigtig tanke hos borgmesteren at få ro i denne her sag, så kan jeg næsten ikke forestille mig en dårligere metode end den, som borgmester Peter Martinussen har anvendt.

Så er det det sidste spørgsmål dukker op, borgmester Peter Martinussen, som borgmesteren også var inde på i sit indlæg, at der er gået for meget politik i denne sag. Hvorfor er der gået politik i denne her sag, borgmester Peter Martinussen? Ja, det synes jeg faktisk, Henrik Morgens indlæg meget godt illustrerede. Det er der, fordi man nogle timer, noget tid inde i borgerrepræsentationsmødet knalder et forslag på 2½ side på bordet, som vi har at forholde os til i de partier, som ikke har siddet i en lukket forligskreds lige op til dette borgerrepræsentationsmøde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Er det så så underligt, borgmester Peter Martinussen, at der er gået en smule politik i det? Er det så så underligt, at vi er nogle, der sætter spørgsmålstegn ved den måde, som borgmesteren politisk har håndteret denne sag på?

Jeg vil godt sige til borgmesteren nu, at til trods for det skal det ikke skille os ad. Vi vil godt stille et forslag om, at vi tilbageviser borgmesterens og forligspartiernes ændringsforslag med den tilføjelse, at det er med den hensigt, at forligspartierne sætter sig sammen med de øvrige partier i Borgerrepræsentationen med henblik på at få udarbejdet et kommissorium, som alle under en eller anden form kan være tilfredse med.

2. næstformand (**Bente Frost**): Der var lidt overskridelse af tiden.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Jeg har jo siddet her som interesseret lytter til denne debat, og det er, fordi jeg har mange års medlemskab af denne forsamling. Jeg har prøvet på at finde ud af, hvad er det egentlig, Socialdemokratiet er ude på her. Jeg kan ikke rigtig forstå taktikken. Jeg synes ellers, jeg igennem årene har deltaget i og lyttet til megen taktik, men jeg kan ikke rigtig finde ud af, hvad det er det her drejer sig om.

Der er stillet et forslag om, at eksterne konsulenter skal se på denne sag, det kan Socialdemokratiet ikke komme uden om. Og er det bare for at tage ligesom brodden ud af det hele, at man nu kommer med dette papir på 2½ side for ligesom at få teten, for ligesom, med Winnie Berndtsens ord, at prøve på at overbevise alle om, at Socialdemokratiet ønsker at afdække alting omkring denne sag?

Er det for at tage teten, fordi umiddelbart virker det politisk fuldstændig ufornuftigt, det, der sker her. Det er jo Socialdemokratiet, der er på anklagebænken, det er ikke personalet. Det er skiftende socialdemokratiske borgmestre, det er medlemmer af forsamlingen her, der har været delagtige i nogle rædselsfulde ting, der er foregået her, hvor nu Peter Martinussen med skælvende stemme taler om ulykkelige forældre og deres døde børn osv.

Det er jo socialdemokrater og kun socialdemokrater, der har ansvaret for, at denne her ulykkelige situation er opstået. Når man har måttet acceptere fornuften i, at eksterne folk bliver inddraget i denne sag, hvorfor så gå ind og sige: Vi ønsker nu at afgrænse, hvad det er man må have lov til at undersøge gennem dette kommissorium? Jeg kan simpelt hen ikke se fornuften i det, fordi det kan jo ikke andet end give en opfattelse af, at der er nogle ting stadig væk, som der skal dækkes over.

Jeg er glad for, at man har måttet acceptere, og jeg er glad for, at venstrefløjen har sørget for at holde fast i, at eksterne folk skal ind og kigge på denne sag. Det er fantastisk godt.

Men jeg forstår ikke, jeg kan simpelt hen ikke begribe, hvorfor Socialdemokratiet så ikke siger, som Martin Geertsen nu foreslår: Lad os da lave et kommissorium med partier på begge sider af Socialdemokratiet, blive enige om, hvordan vi afgrænser en undersøgelse, som kan blive meget langvarig og gå meget vidt. Hvorfor satser man ensidigt på med 2 venstrefløjspartier at få afgrænset, hvad det egentlig er der skal undersøges? Jeg synes, Socialdemokratiet udsætter sig for en mistanke, som jeg ikke håber er berettiget, i og med at man vil ind og dirigere undersøgelsestemaet.

Jeg siger ærligt, jeg har bare været en interesseret lytter til det her, Grete Henius har udmærket, og det har Henrik Morgen, og det har Martin Geertsen, det har Louise Frevert fortalt deres bekymringer omkring sagen, og det skal jeg ikke gentage. Men jeg vil egentlig bare si-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

ge, at som iagttaget af det her er jeg fuldstændig måbende over for, at Socialdemokratiet går ud og vil løse denne sag politisk ved at lave et forlig med nogle venstrefløjspartier om en sag, hvor de i den grad er på anklagebænken.

Jeg vil håbe, at en fra Socialdemokratiets side vil prøve at behandle denne sag politisk og fortælle mig, hvad er egentlig den dybere mening med det, man bevæger sig ud i i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Jeg skal bare følge op på borgmester Hans Thustrup Hansens indlæg, hvor jeg på mange leder og kanter deler bekymringen, ved kun at sige, at jeg synes, det afgørende ikke er, at Socialdemokratiet lægger et forslag frem med 2 venstrefløjspartier. Det afgørende er, at man bør lægge frem et forslag, som samler store dele af Borgerrepræsentationen. Det er det afgørende, og det er det, vi skal arbejde efter – jeg kan se, at borgmesteren nikker, det gør vi.

Borgmester **Peter Martinussen:** Jeg skal i denne runde starte med at sige tak til Henrik Morgen for et meget konstruktivt indlæg, vil jeg gerne sige, med nogle i hvert fald meget relevante spørgsmål, som gik på undersøgelsens temaer og tilrettelæggelse. Det kan så få mig til at kommentere – erfaren mand er jo klog at gæste, som man siger – borgmester Hans Thustrup Hansens indlæg heroppefra.

Jeg må sige, at jeg forstår ikke, hvad borgmester Hans Thustrup Hansen mener med uenighed om undersøgelsens tema i øvrigt, fordi hvis jeg har lyttet interesseret og opmærksomt nok efter – det håber jeg, jeg har, jeg har i hvert fald god grund til det – så er det faktisk kun Henrik Morgen af alle, der er kommet op, åh, måske også Lars Hutters, hvis jeg nu skal være helt ærlig, og har omtalt undersøgelsens elementer indholdsmæssigt.

Må jeg stilfærdigt gøre opmærksom på, at helt fra det møde i Sundheds- og Omsorgsudvalget den 15. januar og til nu, der er meget omtalt, har det her kommissorium i virkeligheden ikke ændret sig så forfærdelig meget. Altså man taler om, at nu har man fået 2½ side helt nyt papir smidt i hovedet midt i borgerrepræsentationsmødet. Ja, bilagene plejer at komme her, det er jo sådan set ikke så underligt i sig selv.

Jeg vil bare sige, at der er 2 ændringer i det – jeg siger ikke, de er uvæsentlige. Den ene er, at vi inddrager andre begravelsesfirmaer i det omfang de måtte have haft entrepriser inden for dette område.

Der forstår jeg til gengæld ikke Henrik Morgen. Han kalder det en defokusering, tror jeg, det fine ord var. Det er ikke nogen defokusering. Det er, fordi vi regner med – selv om jeg kan høre, at der er nogle, der føler, det nærmest er Socialdemokratiet, der skal undersøges, så ved jeg ikke, hvem der skal undersøge vores partiorganisation, hvis det er det, det handler om – at det rent faktisk handler om en undersøgelse af begravelsesområdet og håndteringen forvaltningsmæssigt af det. Og så gør det vel ikke noget, hvis andre firmaer har været inde på banen, at vi også får undersøgt det. Jeg har ikke nogen grund til at tro, at nogen andre firmaer har begået noget forkert, men jeg synes, det ville være rart at få det undersøgt én gang for alle også. Det er den ene ændring.

Den anden ændring er det eksterne, og der må jeg også stilfærdigt sige bare én gang til, at den drøftelse var oppe på sundheds- og omsorgsudvalgs mødet den 15. januar. Men det, der blev stemt om, Martin Geertsens, det, der blev begæret afstemning om, var alene, om man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

skulle foretage en ekstern eller intern undersøgelse. Det, vi andre drøftede, det, der blev drøftet, var muligheden af at lave kombination eventuelt tidsmæssigt forskudt.

Men altså, Martin Geertsen, tak for den fremstrakte hånd, hvis man skal opfatte det som sådan i ellefte time eller lidt over.

Jeg vil bare sige, at jeg havde gerne set, at vi i aften kunne vedtage det her i så bred enighed som muligt, og jeg ved egentlig heller ikke, hvorfor vi ikke kan. Der er ikke nogen uenighed om undersøgelsens omfang.

Jeg vil gerne sige til bemærkningerne om de selvejende plejehjem, at det kunne man da godt diskutere, og sådan er der så meget, man kunne undersøge. Udgangspunktet her er altså kommunens aftaler primært med Arbejdernes Ligkistemagasiner, andre firmaer kan også spille ind, og dermed er det de kommunale plejehjem, som har været omfattet af den aftale, der har været om de offentlige begravelser m.v., der er i fokus.

Så det er heller ikke noget forsøg på at undgå nogen undersøgelser, men et forsøg på, at vi dog trods alt tager udgangspunkt i det, der har været kernen for diskussionen. Der var faktisk ikke nogen indholdsmæssig uenighed, som jeg husker det, på mødet den 15. januar. Der var sådan set, og det går jeg da ud fra, at man stadig mener, en tiltro til, at vi med det her kommissorium i øvrigt kom vejen rundt.

Så vil jeg gerne sige i øvrigt til Henrik Morgen om det med forvaltningsrevisionen, at det, vi forestiller os, altså rent faktisk er et revisionsfirma – nu kan vi jo drøfte videre i udvalget, hvad det er for et – som også kan levere den juridiske vejledning. Og er der brug for andre konsulenter, så gør vi det.

Jeg vil bare sige, det er klart, at det også er en juridisk vurdering, og det ligger også i det, og det er der altså anerkendte revisionsfirmaer her i landet, der rent faktisk godt kan gennemføre. Så den begrænsning er vi heller ikke ude på. Der er sådan set ikke nogen begrænsninger i denne undersøgelse. Der er et rent praktisk hensyn til, at det er forvaltningen, der indhenter oplysningerne, forelægger dem for revisionsfirmaet, der så siger, at det her kan vi godt håndtere, eller kommer tilbage og siger, at der er nogle huller her, det kan vi ikke. Og som Winnie Berndtson så rigtigt forklarede heroppefra, så siger de: Det må vi tage afstand fra, eller komme tilbage til os og sige: Der er noget, vi ikke kan få fat i.

Jeg synes ærlig talt, at man starter et andet sted end det, der burde være hensigten med denne undersøgelse, at få afdækket, hvad der er sket, én gang for alle. Det er altså det formål, vi forfølger i Den Socialdemokratiske Gruppe, og det er jeg glad for, at der er andre, der også gør.

Marlene Krogh (F): Lars Hutters rejste et spørgsmål om, hvorfor SF kunne være med til denne lukkethed. Jeg opfatter ikke denne sag som værende lukket. Jeg mener, at vi har haft en diskussion om denne sag i udvalget. Jeg mener, at vi har udvekslet synspunkter på den her sag, som også er beskrevet i noget af det materiale, der ligger her i dag.

Så mener jeg også, at nu handler det også om, at sundhedsforvaltningen skal have noget opbakning fra os politikere. Det har det knebet med. Vi har været igennem utrolig mange undersøgelser og revisioner og det ene og det andet. Jeg er fuldstændig enig med Winnie Berndtson i, at nu må det stoppe, nu må vi vise, at vi har tillid til en forvaltning, til en ny direktør, og det vil SF gerne bakke op om. Det er den ene del af det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Det er ikke ensbetydende med, at vi ikke forholder os kritisk til de her ting, selvfølgelig gør vi det. Det er også derfor, vi har været med til at udarbejde et rimelig vanskeligt kommissorium, vi har diskuteret det en del.

Jeg synes, det er interessant, at Martin Geertsen nu siger, at han egentlig talt gerne vil være med. Det sagde han ikke på udvalgsrådet, der sagde han nogle andre ting. Der sagde han, at han ønskede 2 undersøgelser, og det er faktisk derfor, at sagen er endt her. Det var det, han ville have afgjort, om vi andre også ville være med til 2 undersøgelser.

Hvad er det af nye ting, som Martin Geertsen mener, han kan bidrage med, hvis vi skal sende den her sag tilbage til udvalget? Er det alene, at han ønsker at gennemtrumfe, at der skal være en ekstern undersøgelse af det hele? Det vil jeg gerne vide, fordi det er afgørende for, hvordan SF vil forholde sig til, om Martin Geertsen eller Venstre vil inddrages i de her ting. Eller er det alene for at forhale den her situation, som vi står i, og som er ganske ubehagelig for mange mennesker? Det ønsker SF svar på fra Venstre.

Borgmester Søren Pind: Når jeg også blander mig i denne debat, så er det sådan set i forlængelse af borgmester Thustrup Hansens spørgsmål, for jeg synes ikke, borgmester Thustrup Hansen fik svar.

Jeg må tilstå, at jeg stiller med den samme måbende forbløffelse som Thustrup Hansen, om end naturligvis Thustrup Hansen med sin store grad af erfaring må have en større forbløffelsesrækkevidde end jeg. Men jeg synes stadig væk, sundhedsborgmesteren skylder Thustrup Hansen svar: Hvorfor vil man ikke have en fri og åben undersøgelse af dette forhold? Hvorfor vil man have, at det er forvaltningen, der skal lægge rammerne for spørgsmålene? Hvorfor holder man ikke i stedet i Sundheds- og Omsorgsudvalget et møde med det firma, man har tænkt sig at bruge, og siger til dem: Vi vil gerne have, at I gennemfører en fri og uafhængig undersøgelse. Hvordan vil I gribe det an?

Hvorfor starter man i den anden ende? Det virker, som om man har noget at skjule. Og jeg bliver nødt til at spørge i forlængelse af det, borgmester Thustrup Hansen spørger om, det skylder man svar på: Hvad er det, der forhindrer, at man tager denne åbne drøftelse i Sundheds- og Omsorgsudvalget med et konsulentfirma og spørger, hvad det er de har behov for?

Det andet virker meget mærkeligt. Det virker, som om man på forhånd har bestemt sig for, hvordan tingene skal foregå, og nærmest hvilket resultat der skal komme ud af det. Det undrer mig. Det synes jeg ikke, situationen er til, og jeg synes i hvert fald, at borgmester Thustrup Hansen fortjener et svar på netop det spørgsmål.

Lars Hutters (L): I mit første indlæg sagde jeg, at det absolut er et fremskridt, at man har med i selve udførelsen af undersøgelsen, at der kommer en ekstern undersøgelse.

Til SF, Enhedslisten og Socialdemokratiet vil jeg sige, at min politiske vurdering af, hvad der kan komme ud af en sådan undersøgelse, og hvordan det politisk vil blive modtaget og dermed også af befolkningen, er altså utrolig meget bestemt af den politiske opbakning, der er fra Borgerrepræsentationen.

Hvis det ulykkelige sker i aften, at det er de 3 forslagsstillende partier, der stemmer det her igennem og ikke formår igennem en dialog at få inddraget de øvrige partier, så kan jeg godt frygte for, at så er der ikke løst ret meget af den politiske situation. Det kan man jo bare høre på en lang række af de spørgsmål, der er i aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Så jeg vil i hvert fald meget stærkt anbefale borgmester Peter Martinussen, Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten, at man sender det her i Sundheds- og Omsorgsudvalget og arbejder med det her og får inddraget de andre partier. Jeg har en meget klar opfattelse af, at sådan nogle konstruktive drøftelser kan føre frem til, at man får den rigtige måde, at det her skal gøres på.

Så er der også grundlag for at tro, at det undersøgelsesresultat, man når frem til, også får opbakning stort set fra Borgerrepræsentationen, og det er vel det, der også er ret afgørende for troværdigheden i befolkningen og andre steder.

Så det skal altså være min varmeste anbefaling, at det bliver fremgangsmåden. Jeg tror ikke, det er klogt, hvad der så end kan være, at man forsøger at udskille ... (*Mikrofonen afbrudt*) for, hvordan det her skal gribes an.

Winnie Berndtson (A): Jeg synes, Thustrup Hansen og for den sags skyld også Søren Pind havde nogle meget interessante indlæg om ikke at kunne forstå den socialdemokratiske strategi på det her felt. Det er selvfølgelig meget rørende, at man synes, det er så væsentligt at forstå den socialdemokratiske strategi på det her felt, og det kan godt være, man leder efter et eller andet spidsfindigt. Så vil jeg bare sige, at selv med eksterne konsulenter vil de 2 partier ikke finde det, for der er ikke noget spidsfindigt ved den socialdemokratiske strategi i det her.

Som jeg sagde i mit første indlæg, så handler det her om, at vi ikke gider mere metode-snak på denne sag. Vi synes, det er så uværdigt, at vi skal blive ved med at diskutere metoder. Martin Geertsen og andre står heroppe og anklager, at revisionsfirmaet nok ikke er i stand til at håndtere eller finde ud af, hvad fanden det er de laver ... undskyld, hvad søren det er de går og foretager sig.

Jeg kunne jo stille det samme spørgsmål: Hvem siger, at eksterne konsulenter, om vi så sendte dem rundt i gangene og i arkiverne i halvandet år, ville finde noget som helst? Hvem kan garantere for det? Den mistillid vil jeg ikke stille til et firma, og den mistillid vil jeg heller ikke stille til et revisionsfirma. Jeg er sådan set ligeglad med, om vi kalder dem revision eller eksterne konsulenter, den mistillid vil jeg ikke stille. Det vil jeg ikke, fordi Sundheds- og Omsorgsudvalget jo er med hele vejen.

Vi er jo ikke færdige med denne her sag i aften, vi er jo ikke færdige med at diskutere undersøgelse. Vi skal jo faktisk, når det her er besluttet, i gang med at vælge, hvem det er der skal undersøge os, og det ville da være underligt, om der overhovedet ikke foregik en dialog mellem det udvalg, som har ansvaret for det her, om det ikke er i dialog med det firma. Det synes jeg ville være underligt.

Som jeg sagde i mit første indlæg, så er forskellen helt grundlæggende, at vi faktisk stoler på, at det personale, der er i sundhedsforvaltningen, kan levere materialet. Martin Geertsen bekræfter igen og igen, at det gør han ikke, og det kan jo udmønte sig i nogle sjove forslag til budgettet, og det går jeg ud fra, at det gør. Martin Geertsen har på intet tidspunkt haft tillid til folk i den forvaltning, og han har det fortsat ikke. Uanset at han selv har været med til at bestemme, hvordan der skulle rettes op og skabes tillid, så har han fortsat ikke tillid.

Men det må jo føre til, at Venstre drager nogle konsekvenser af det. Det kan jo ikke være meningen, at vi skal have ansat personale i sundhedsforvaltningen, hvis de ikke er i stand til overhovedet at levere arbejde. Så det synes jeg, Venstre og Martin Geertsen skulle tage konsekvensen af.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Vi tror på, at det materiale, som vi har brug for, den gennemgang af, om der er klager og hvordan de er håndteret, om der har været andre problemer med bedemandsfirmaer omkring de her begravelser, at dem er vores egne medarbejdere i stand til at finde meget hurtigt, for de ved, hvor de skal kigge.

Til gengæld gider vi ikke mere mistillid og metodesnak, så derfor siger vi: Lad nogle eksterne kigge på, om klagehåndteringen har været i orden, og lad dem lægge på bordet, om det har været i orden. Og hvis ikke det har været i orden, så starter vi derfra og går videre.

Så vil jeg godt sige til Lars Hutters, at der ikke er uenighed om indholdet i det her kommissorium. Der er uenighed om metoden. Tror man, at en privat revision er bedre end et privat konsulentfirma. Det er det, det handler om. Det er ikke indholdet i det, for det er vi enige om.

Jeg vil bare sige, at jeg tror ikke på flere studiekredse i Sundhedsudvalget på baggrund af forsmåede følelser om, hvem man ringer til hvornår, og hvem man tror, man kan lave aftaler med. Det synes jeg simpelt hen bare ikke, denne her sag er til.

Det kan godt være, vi skal sidde og holde studiekreds, men mens vi sidder og holder studiekreds, så er der faktisk københavnere, der havner i en situation, hvor de har brug for vores hjælp på dette område og er utrygge ved, hvordan det bliver håndteret. Det synes jeg bare, vi skal have stoppet hurtigst muligt. Der er ikke brug for mere studiekreds i Sundheds- og Om-sorgsudvalget.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Jeg vil gerne spørge en eller flere repræsentanter for henholdsvis Socialdemokratiet, Enhedslisten og SF, om det her 2½ sides kommissorium er udtryk for, at de 3 partier har et hundrede procent tillid til det, der foregår i sundhedsforvaltningen. Det vil jeg gerne bede de 3 partier, eller bare en repræsentant for de 3 partier, bekræfte eller afkræfte.

Til SF vil jeg sige, at det, som vi i virkeligheden forestiller os nu, var, at vi sendte det her forslag, sendte hele moletjavsen tilbage i Sundhedsudvalget. Det, vi i virkeligheden godt kunne tænke os, for at være meget specifik, var, som Venstres borgmester redegjorde for før, at invitere et revisionselskab eller hvad vi nu bliver enige om, og spørge dem: Hvis I skal af-dække det her forløb, hvad er det så i virkeligheden, vi som politikere i Sundhedsudvalget og sundhedsforvaltningen som sådan skal stille til rådighed for jer for, at I kan tilvejebringe den mest uvildige undersøgelse?

Det synes jeg i virkeligheden også for det politiske klima omkring denne sag, som jeg ved ikke mindst Winnie Berndtson er meget optaget af, ville være en brandhamrende god idé og ville afmystificere denne sag en smule. Så det er det, vi forestiller os, Marlene Krogh.

Bente Møller (Ø): Hvis Enhedslisten troede på, at der var den mindste chance for at få en bredere kreds bag denne her undersøgelse, så ville vi sådan set gerne sende den tilbage i udvalget, men det tror vi ikke på. Fordi hvis vi skal have grundlæggende mistanke, mistanke til forvaltningen f.eks., hvem skal vi så mere have mistanke til? Skal vi have mistanke til det konsulentfirma eller revisionsfirma, der så kommer og spiser sammen med Kramer lørdag aften eller bowler med Søren Pind søndag formiddag? Altså vi kommer til at rode os ud i noget, synes jeg, som der ikke er nogen rimelighed i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Vi har haft denne sag i udvalget, vi har haft lange drøftelser af den i et par omgange, vi har udvekslet synspunkter i pressen. Selv om jeg tror og håber, vi dybest set har samme mål, indimellem er jeg lidt i tvivl om det, om målet er bolden, eller målet er manden, men jeg håber og tror på, at vi har samme mål, så tror jeg desværre ikke, at vi kan nå til enighed om, hvem det er der skal lave den her undersøgelse. Derfor er der ikke nogen grund til at trække den længere.

(Kort bemærkning).

Borgmester Søren Pind: Jeg har meget respekt for Bente Møller, men jeg synes, det er en lidt kedelig insinuation, der her bringes på banen, at man på den ene side står og siger, at man faktisk har stor mistillid til en samarbejdspartner, som man lige har været med til at lave en meget, meget hård reaktion i sundhedsforvaltningen imod, og hvor Enhedslisten ikke mindst var den skarpeste bannerfører for, hvad holdningen var til forvaltningen.

Jeg er meget forundret over Enhedslistens fuldstændig modsatrettede signaler her i aften i forhold til det, der blev sagt på de møder, jeg har været til stede på, i forhold til det, der blev sagt om borgmesteren for sundhedsforvaltningen dengang, og i forhold til det, der blev sagt i det hele taget om sundhedsforvaltningen. Det må jeg sige.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg er ked af det, Lars Hutters, men jeg er faktisk kommer til at springe borgmester Peter Martinussen over.

(Kort bemærkning).

Borgmester Peter Martinussen: Det skal nok blive en kort bemærkning, og den er rettet til Martin Geertsen, som stillede et spørgsmål heroppe for et par talerrunder siden, var jeg nær ved at sige her, om man ikke kunne få lov til, sådan forstod jeg i hvert fald det, Martin Geertsen bad om, når man nu var med til at vælge det her revisionsfirma, der skulle stå for undersøgelsen, at drøfte med dem, hvordan undersøgelsen skulle tilrettelægges, hvordan den skulle gennemføres, om de følte, de kunne gennemføre den på det grundlag, der lå.

Jeg vil bare sige til Martin Geertsen, at det er et helt naturligt element i processen, at det revisionsfirma, som vi alle sammen i Sundheds- og Omsorgsudvalget vælger, selvfølgelig vil have mulighed for at vende tilbage, og det er også det, jeg har sagt nogle gange heroppefra: Føler de på nogen måde blokeringer i forhold til det, føler de, undersøgelsen skal udvides på den ene eller den anden led, så har de mulighed for at komme tilbage til os. Det ville da være besynderligt, at vi overhovedet ikke i Sundheds- og Omsorgsudvalget havde kontakt med dem. Det er faktisk os, der vælger dem. Så det løfte kan Martin Geertsen godt få opfyldt.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Det er til Bente Møller fra Enhedslisten. Jeg må sige, jeg er meget skuffet. Jeg kan godt være umådelig meget bekymret for, hvad det er der kommer ud af det her. Under forhandlinger her i Borgerrepræsentationen at slynge ud en benhård mistillid til alle andre partier, som ikke er med i ændringsforslaget, tror jeg faktisk ikke gavner det.

Jeg kan ikke rigtig se, hvad det er det bygger på. Nu har jeg lige hørt borgmester Peter Martinussen komme op med en lang række forsikringer om, at man får indflydelse på det. Så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

håber jeg også bare, at borgmester Peter Martinussen er så fornuftig også at gå med i spidsen for, at det behandles i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Jeg føler mig stensikker på, til trods for at der har været vanskeligheder, at får man drøftet det her ordentligt igennem med den vilje, der trods alt er til at komme til bunds i det, så tror jeg også, er ret sikker på, at der er stort set enighed om at få den undersøgelse sat i værk på de og de betingelser.

Jeg vil godt minde om, hvad jeg sagde i mit forrige indlæg til Bente Møller: Hvis ikke der er en kolossalt bred opbakning fra Borgerrepræsentationens partier, så tror jeg ikke, at en sådan undersøgelse nytter en dyt, fordi så vil der være stridigheder fortsat helt frem til valget, og det er der vel ikke nogen af os, der ønsker. Ikke mindst af hensyn til befolkningen synes jeg, at vi skal prøve at stå sammen, så det bliver den mest kvalitative og hæderlige undersøgelse, som alle stort set står bag. Jeg synes ikke, der er så stor forskel, hvis der er vilje til lige at få drøftet det igennem.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Jeg skal nok gøre det kort. Når Winnie Berndtson udtrykker, at »vi gider ikke længere diskutere mistillid«, så vil jeg gerne have lov til at gøre opmærksom på, at det er det firma, der har meget tæt tilknytning til Socialdemokratiet, arbejderbevægelsen osv., der hedder Arbejdernes Liggistemagasin, der på uretmæssig vis har fået leverancer til kommunen. Det er dem, der har svindlet.

Der mangler måske en lille smule socialdemokratisk angren i hele det her spil. Jeg synes, det er lidt trist, at et nyt og ungt medlem af forsamlingen her allerede er faldet i den der grøft. Det er de der politiske floskler om, at »vi gider ikke diskutere metoder og mistillid« osv. Det plejer at være ældre socialdemokrater herinde, der har denne arrogante måde at tale til andre partier på.

Jeg har for nylig oplevet en KUC-sag, hvor jeg pludselig var ansvarlig for en række be- drageriske foreteelser, der havde fundet sted i et socialdemokratisk-SF-ledet foretagende. Jeg blev pludselig skydeskive for dette.

Jeg synes, det er for galt, at det gang på gang skal lykkes for Socialdemokratiet, når der afsløres, og det sker jo hyppigere og hyppigere, mærkelige forhold, der foregår i relation til kommunen her, at det er mærkeligt, at vi andre så skal beskyldes for, at vi slår politisk mønt af disse forskellige ting.

Hvis man opførte sig ordentligt, så var der jo ikke noget at slå politisk mønt af. Men problemet er jo bare, at vi har den ene sag efter den anden rullende. Denne sag her er vel nok den værste, fordi den har så mange personaspekter, så mange frygtelige aspekter knyttet til sig omkring forældre og deres børn, at her kan man ikke bruge vendingen »nu gider vi socialdemokrater ikke længere diskutere mistillid og sådan nogle ting og metoder«. Det er en arrogance, man måske kan tillade sig i mange andre relationer, men man kan det ikke i slige tilfælde.

Jeg synes, det er fantastisk dumt af Socialdemokratiet, at de ikke sørger for at få diskuteret igennem med partierne, hvordan denne undersøgelse skal tilrettelægges af eksterne folk, vel vidende, at der kommer antagelig yderligere frygtelige ting frem om Socialdemokratiet. Men så har Socialdemokratiet den fantastiske fordel, at de har accepteret en åben undersøgelse, hvor man har lagt spektret for undersøgelsen til rette i samarbejde med andre politiske partier.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Jeg har jo oplevet så mange gange det her, at når Socialdemokratiet er i virkelig knibe, så kryber de til venstrefløjen, og så får de låst sagen. Jeg er ikke sikker på, at det, som tilhører fortidens mønster, også er det rigtige for fremtiden. Det synes jeg egentlig, Socialdemokratiet skulle tage og tænke lidt over. Det er ikke os andre, der er på anklagebænken i denne sag. Det nytter ikke noget, at man gang på gang vender pilen og siger, at det er alle de andre, der opfører sig dårligt, pamperisk, når alle ved, hvad det er der er problemet.

Det er dumt af Socialdemokratiet, at de ikke tager en åben drøftelse med de andre partier, tager de afsløringer, der skal til, der er kommet så mange, der kan sgu ikke komme frygteligt mange flere. Men tag en åben undersøgelse, få sagen afsluttet, sig: Det var så trist, og da måske så sige, det kan være, der er nogle ting, vi internt skal prøve på at få klaret af, så disse ting ikke længere vil forekomme.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi til 3. runde.

Winnie Berndtson (A): Det kan godt være, at Thustrup Hansen mener, jeg er ny og ung, ja, det kan sgu også godt være – undskyld, det kan så også godt være, jeg er længe om at lære, men det er dog trods alt min tredje periode, så så ung kan jeg vel for pokker da heller ikke blive ved med at være.

Jeg har på intet tidspunkt udtrykt mistillid til noget som helst. Det, jeg har sagt om mistillid, er, at vi ikke har mistillid til personalet i sundhedsforvaltningen. Det er det, jeg siger. Det eneste, jeg har sagt, hvor jeg har brugt ordet »mistillid«, er, at jeg siger, forskellen mellem det, vi vil, og det, de andre vil metodemæssigt, er, om man har tillid til, at personalet i sundhedsforvaltningen kan deltage i denne her undersøgelse, og det har vi i Socialdemokratiet.

Det her handler ikke om at feje noget væk eller noget som helst andet, hr. Thustrup Hansen. Når jeg snakker om metode, så er det fordi jeg forsøger at sige, at vi er enige om indholdet for denne undersøgelse, vi er enige i indholdet. Vi er uenige om metoden, vi er uenige, om det kun må være eksterne, der kigger på det, eller vi kan inddrage vores eget personale. Det er den eneste uenighed, der er.

Og så angrer jeg ikke noget, og hr. Thustrup Hansen skal ikke beskyldes mig for, at det er kriminelt at være medlem af et parti. Jeg har intet som helst med kriminelle forhold i KUC at gøre, jeg har intet som helst med kriminelle forhold i Arbejdernes Ligkistemagasin at gøre. De forhold tager politiet sig af, og jeg vil ikke qua mit medlemskab af et parti her fra denne talerstol beskyldes for at være kriminel, det vil jeg simpelt hen ikke. Jeg er ikke på anklagebænken i denne sag. Det er ikke mig, der fortsat vil holde studiekreds i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Jeg har deltaget i den diskussion i Sundheds- og Omsorgsudvalget, og det er måske derfor, jeg bedre er i stand til end hr. Thustrup Hansen at vurdere, hvad en fornyet behandling kunne føre til. Det er ikke mig, der vil standse denne her undersøgelse. Det er ikke mig, der vil bruge tiden på interne diskussioner. Det er der nogle andre partier, der gerne vil, men det vil vi ikke i Socialdemokratiet. Vi vil gerne have afdækket det her, ikke kun Arbejdernes Ligkistemagasin, men alle bedemandsfirmaer.

Borgmester Søren Pind: Jeg er nødt til at sige til fru Winnie Berndtson, at hun tager fejl. Fru Winnie Berndtson tager fejl, når hun siger, hun ikke er på anklagebænken, for det er hun

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

som repræsentant for Socialdemokratiet og for den talrige række af sager, som borgmester Thustrup Hansen har stået og leveret på denne talerstol.

Så meget desto mere skamfuldt er det, at Socialdemokratiet ikke vil have en åben undersøgelse af disse forhold. Det er dér, hvor fru Winnie Berndtson står til ansvar for den københavnske befolkning. Og Socialdemokratiets svar har i aften været klart: Man vil ikke have åbenhed, man vil selv diktere termene for undersøgelsen, man ønsker ikke denne sag klart oplyst. Det er også fru Winnie Berndtsons ansvar. Det kan hun ikke undslå sig for.

Peter Martinussen, Jette Bergenholz Bautrup, Winnie Berndtson og Lubna Elahi (alle A), samt Marlene Krogh (F) og Bente Møller (Ø) stillede følgende ændringsforslag:
"Der stilles følgende ændringsforslag vedr. brug af eksternt konsulentfirma ved undersøgelse af det daværende Sundhedsdirektoratets behandling af klagesager i forbindelse med bedemandsfirmaers håndtering af begravelser:

Følgende kommissorium foreslås:

Formålet med undersøgelsen er:

- at få afdækket om der i Københavns Kommune forefindes flere sager, som omfatter klager eller andre problemer i relation til samarbejdet med det daværende Arbejdernes Ligkistemagasin og/eller øvrige bedemandsfirmaer
- at undersøge Sundhedsdirektoratets og andre instansers håndtering af klagesager og andre problemer vedrørende samarbejdet med Arbejdernes Ligkistemagasin og /eller øvrige bedemandsfirmaer. I forbindelse hermed ønskes belyst, om der er behov for at placere et ansvar.

Gennemførelsen af undersøgelsen opdeles i to faser.

1. Afdækningen af eventuelle yderligere klager og andre problemer, herunder indgåelse og fornyelse af kontrakter. Dette varetages af Sundhedsforvaltningens Praksiskontor med direkte reference til den administrerende direktør. Afdækningen omfatter indsamling af diverse bilagsmateriale til brug for den videre undersøgelse.

2. Selve undersøgelsen og vurderingen af Sundhedsdirektoratets og andre instansers håndtering af klagesager og andre problemer, fx betaling og kontrol af regninger, varetages af et eksternt revisionsfirma med særligt fokus på forvaltningsrevision. Sundhedsforvaltningen indhenter tilbud. Valg af revisionsfirma og indgåelse af aftale godkendes af Sundheds- og Omsorgsudvalget med udgangspunkt i nærværende kommissorium.

Generelle krav til undersøgelsen:

Undersøgelsen skal – udover Arbejdernes Ligkistemagasin og dets filialer- også omfatte øvrige bedemandsfirmaer, som Sundhedsdirektoratet og andre instanser har samarbejdet med.

Det skal sikres, at samtlige eksisterende klager og andre problemer i forhold til bedemandsfirmaernes håndtering af begravelsessager gennemgås.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Undersøgelsen skal strække sig tidsmæssigt så langt tilbage, som der findes tilstrækkelig dokumentation til belysning af sagen.

Undersøgelsen skal både omfatte klagesager og andre problemer vedr. håndteringen af offentlige begravelser i forhold til såvel den centrale administration som de institutioner, der er, eller har været, underlagt Københavns Kommune.

Undersøgelsen skal ligeledes omfatte de somatiske hospitaler under Hovedstadens Sygefællesskab samt hospitaler, som er nedlagt i løbet af 1980'erne og 1990'erne.

Igangværende proces:

Med henblik på en undersøgelse har Sundhedsforvaltningen den 9. januar 2001 tilskrevet samtlige kommunale plejehjem, hospitalsledelserne, H:S Direktionen og Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen og anmodet om, at man inden for eget ressortområde foranlediger undersøgt, om der har været klager og andre problemer i forhold til Arbejdernes Ligkistemagasins - eller dets filialers - håndtering af sådanne klager tilbage i tiden.

Såfremt dette måtte være tilfældet, har Sundhedsforvaltningen anmodet om, at sagen eller kopi af denne inden den 29. januar 2001 tilsendes Sundhedsforvaltningen med henblik på en nærmere gennemgang. Det er præciseret overfor ovennævnte instanser, at eventuelle sager skal indsendes, uanset hvornår klagen og/eller problemet har fundet sted.

Sundhedsforvaltningen skal snarest gøre institutionerne opmærksom på, at undersøgelsen – udover Arbejdernes Ligkistemagasin og dets filialer – også omfatter øvrige bedemandsfirmaer.

Undersøgelsen skal ligge til grund for en skriftlig redegørelse i sagen for Sundheds- og Omsorgsudvalget. Redegørelsen skal indeholde en vurdering af Sundhedsdirektoratets og andre instansers håndtering af klagesager og andre problemer vedrørende det daværende samarbejde med bedemandsfirmaer, herunder om der er behov for at placere et ansvar i sagen

Den 9. januar er følgende tilskrevet:

- Kommunale Plejehjem
- Hospitalsledelserne ved Hvidovre Hospital, Bispebjerg Hospital, Amager Hospital og Rigshospitalet
- H:S Direktionen
- Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen

Tidsplan:

Den 29. januar 2001: Sidste frist for modtagelse af materiale fra ovennævnte institutioner.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Den 8. februar 2001: Borgerrepræsentationen forelægges kommissorium for undersøgelsen.

Den 9. februar 2001: Sundhedsforvaltningen oplyser institutionerne om at undersøgelsen udover Arbejdernes Ligkistemagasin og dets filialer – også omfatter øvrige bedemandsfirmaer.

Den 28. februar 2001: Sidste frist for modtagelse af materiale vedrørende øvrige bedemandsfirmaer.

Den 12. marts 2001: Sundheds- og Omsorgsudvalget forelægges indstilling om Sundhedsforvaltningens valg af revisionsfirma og indgåelse af aftale til godkendelse.

Marts/ april 2001: De indkomne sager gennemgås af et eksternt revisionsfirma med henblik på af få afdækket den tidligere håndtering af sager. Gennemgangen vil resultere i en skriftlig redegørelse.

Den 17. april 2001: Den skriftlige redegørelse forelægges Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Et af Martin Geertsen (V) stillet forslag om henvisning af beslutningsforslaget samt ændringsforslaget til Sundheds- og Omsorgsudvalget blev forkastet med 29 stemmer imod 24.

For stemte: V, O, C, B, L og D.

Imod stemte: A, F og Ø.

Ændringsforslaget blev herefter godkendt med 29 stemmer imod 24.

For stemte: A, F og Ø.

Imod stemte: V, O, C, B, L og D.

Hermed var beslutningsforslaget bortfaldet.

Lars Hutters (L) ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"SOL har stemt imod, da Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten ikke har ønsket at inddrage BR's øvrige partier i en åben undersøgelse af sagen om Arbejdernes Ligkistemagasin."

Venstres gruppe, Dansk Folkepartis gruppe, Den Konservative gruppe, Den Radikale gruppe og Centrumdemokraternes gruppe tilsluttede sig protokolbemærkningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

30) BR 66/01. Medlemsforslag om klinikken på Rudolph Berghs Hospital

(Stillet af Lars Hutters (L)):

Borgerrepræsentationen anmoder H:S om et genetablere klinik for kønssygdomme på Rudolph Berghs Hospital eller på andet centralt område på Vesterbro.

Sagen blev udsat til mødet den 1. marts 2001.

=====

31) BR 69/01. Medlemsforslag om klinikken på Rudolph Berghs Hospital

(Stillet af Louise Frevert, Peter Skaarup, Poul Nielsen, Birthe Nødgaard, Karin Storgaard og Aage Pedersen (alle O)):

Klinikken for kønssygdomme på Rudolph Berghs Hospital skal genåbnes.

Hvis dette ikke kan lade sig gøre, bedes der anvises et sted i nærområdet, der er velegnet til formålet.

Sagen blev udsat til mødet den 1. marts 2001.

=====

32) BR 68/01. Medlemsforslag om garanti for plejehjemsplads

(Stillet af Lars Hutters (L)):

Borgerrepræsentationen beslutter, at der maksimalt må være 1 måneds ventetid til plejehjem.

Sagen blev udsat til mødet den 1. marts 2001.

=====

33) BR 72/01. Medlemsforslag om udlændingepolitikken for Københavns Kommune

(Stillet af Peter Skaarup, Louise Frevert, Poul Nielsen, Birthe Nødgaard, Aage Pedersen og Karin Storgaard (alle O)):

Forslag om folkeafstemning om udlændingepolitikken for Københavns Kommune.

Sagen blev udsat til mødet den 1. marts 2001.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

34) 67/01. Medlemsforespørgsel om ulovlig parkeringsordning

(Stillet af Peter Skaarup, Birthe Nødgaard, Louise Frevert, Poul Nielsen, Aage Pedersen og Karin Storgaard (alle O)):

Hvilke oplysninger kan bygge- og teknikborgmesteren og overborgmesteren give om Trafikministeriets afgørelse i forhold til ulovligheden af den københavnske parkeringsordning; herunder om borgmesteren vil sørge for, at de indbetalte beløb tilbagebetales, samt at der gives en undskyldning til de trafikanter, der har betalt penge, de ikke skulle have betalt.

Sagen blev udsat til mødet den 1. marts 2001.

=====

35) BR 75/01. Vurderingsmand Toldbodens vurderingsråd

Meddelelse fra Den Socialdemokratiske gruppe om, at der til Told og Skat indstilles følgende 3 personer til posten som vurderingsmand for Toldbodens vurderingsråd i stedet for Britta Due Andersen for perioden indtil 30. april 2002:

Torben Bechgaard, Leise Kjær Rasmussen og Marianne Bay Nielsen.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

36) BR 76/01. Vurderingsformand Østerbro vurderingsråd

Meddelelse fra Den Socialdemokratiske gruppe om, at der til Told og Skat indstilles følgende 3 personer til posten som vurderingsformand for Østerbro vurderingsråd i stedet for Kelly Püschl for perioden indtil 30. april 2002:

Dorthe Pelle Nielsen, René Foss-Møller og Tina Feldt.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

37) BR 79/01. Midlertidige omrokeringer i udvalg og hverv

Meddelelse fra Socialistisk Folkepartis Gruppe om midlertidigt valg til følgende udvalg og hverv under Kaja Jacobsens orlov:

Bjarne Petersen indtræder som midlertidigt medlem af Kultur- og Fritidsudvalget.

Bjarne Petersen indtræder som midlertidigt medlem af Folkeoplysningsudvalget.

Bjarne Petersen indtræder som midlertidigt medlem af bestyrelsen for Københavns Idrætsanlæg (KI).

Bjarne Petersen indtræder som midlertidig suppleant for Bo Asmus Kjeldgaard i Hovedstadens Udviklingsråd (HUR), idet Bo Asmus Kjeldgaard er rykket op som midlertidigt medlem i HUR for Kaja Jacobsen.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

38) BR 78/01. Nyt medlem til Lokalradionævnet

Meddelelse fra Fælles Kurs Gruppe om, at Leon Owild, Emdrup Vænge 56, 2100 København Ø, udpeges til nyt medlem af Lokalradionævnet i stedet for Viggo Jensen, der er afgået ved døden.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

Dørene lukkedes kl. 02.35.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. februar 2001

Disse sager behandlede for lukkede døre:

39) BR 41/01. Virksomhedsoverdragelse
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Der blev foretaget delt afstemning over indstillingen.

Det 1. indstillingspunkt blev godkendt med 44 stemmer imod 8.
For stemte: A, V, F, O, C, B og D.
Imod stemte: Ø og L.

Det 2. indstillingspunkt blev godkendt med 37 stemmer imod 7.
For stemte: A, V, F, C, B og D.
Imod stemte: O og L.
Undlod at stemme: Ø.

40) BR 45/01. Indgåelse af lejemål
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 52 stemmer imod 0.
For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, L og D.

41) BR 61/01. Rammer for ny aftale
(Bygge- og Teknikudvalget) (Standsningsret)

Jens Kjær Christensen (Ø) stillede følgende ændringsforslag:

Ændringsforslaget blev forkastet med 38 stemmer imod 13.
For stemte: F, Ø og L.
Imod stemte: A, V, O, C, B og D.

Indstillingen blev herefter godkendt med 44 stemmer imod 6.
For stemte: A, V, F, Ø, C, B, L og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2001**

Imod stemte: O.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. februar 2001**

Dørene blev lukket kl. 02.35

Mødet sluttede kl. 02.46